

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

2.2

॥ श्रीः ॥

काशी संस्कृत ग्रन्थमाला

६४



श्रीमथुरानाथतर्कवागीशकृतं

व्यासिपञ्चकरहस्यम्

सिंहव्याघ्रलक्षणरहस्यं च

काशीस्थराजकीयपाठशालीयन्यायशास्त्रप्रधानाध्यापक-महामहोपा-

ध्याय श्रीमद्गुरुचरण पं० वामाचरणभट्टाचार्यानुगृहीतेन

काशीस्थराजकीयपाठशालायां न्यायशास्त्राध्यापकेन

न्यायाचार्य पं० श्रीशिवदत्तमिश्रगौड़न

विरचितया गंगानिर्झरिणीव्याख्यया

संवलितम्

तत्कृतटिप्पण्यादिभिर्विभूषितं च

काशीस्थ डी. ए. बी. वेदविद्यालयप्रधानाध्यापकेन

पं० श्रीदुण्डिराजशास्त्रिणा संशोधितम्



चौरवम्भा संस्कृत संस्थान

भारतीय सांस्कृतिक साहित्य के प्रकाशक तथा प्रचारक

पो० भा० चौखम्भा, पो० बा० नं० १३६

जड़ाव भवन, के. ३७/११६, गोपाल मन्दिर लेन

वाराणसी (भारत)

प्रकाशक : चौखम्भा संस्कृत संस्थान, वाराणसी
मुद्रक : चारु प्रिंटर्स
संस्करण : तृतीय वि० संवत् २०५४
मूल्य : रु. ६०-००

© चौखम्भा संस्कृत संस्थान, वाराणसी

इस ग्रन्थ के परिष्कृत तथा परिवर्धित मूल पाठ
एवं टीका, परिशिष्ट आदि के सर्वाधिकार
प्रकाशक के अधीन है ।

अन्य प्राप्तिस्थान :

चौखम्भा संस्कृत भवन

पोस्ट बाक्स नं० ११६०

चौक (दि बनारस स्टेट बैंक बिल्डिंग)

वाराणसी - २२१ ००१ (भारत)

फोन : ३२०४१४

THE
KASHI SANSKRIT SERIES

64

VYĀPTĪPANCHAKARAHASYAM

AND

SINHAVYĀGHRA LAKSHANARAHASYAM

By

Śri Mathūrā Nātha Tarkavāgīśa.

With Gangānṛjharini Commentary And Notes

By

Nyāyāchārya Pandit Sri Sivadatt Misra
Professor Government Sanskrit College Benares

Edited By

PANDIT DHUNDHIRAJ ŚASTRI N. U., K. T.
Professor D. A. V. Veda Vidyālaya, Benares.

CHAUKHAMBHA SANSKRIT SANSTHAN

Publisher and Distributor of Oriental Cultural Literature

P. O. Chaukhambha, P. Box No. 139

Jadau Bhawan, K. 37/116, Gopal Mandir Lane

VARANASI-221001 (INDIA)

© Chaukhambha Sanskrit Sansthan, Varanasi

Phone : 333445, 335930

Third Edition : 1997

Also can be had of :

CHAUKHAMBHA SANSKRIT BHAWAN

Post Box No. 1160

Chowk (The Banaras State Bank Building)

VARANASI - 221 001 (INDIA)

Phone : 320414

Printers : CHARU PRINTERS, VARANASI

श्रीः ।

श्रीगुरुः शरणम् ।

अथ प्रस्तूयते किलेदं महामहोपाध्यायश्रीमथु-
रानाथतर्कवागीशविरचितं व्याप्तिपञ्चकरहस्यम् । अ-
नुमानखण्डीयप्रारम्भिकस्याऽस्य ग्रन्थस्य पठनपाठ-
नोपयोगिनी गंगानिर्झरिणीनाम्नी टीकाश्रीजयकृष्ण-
दासगुप्तस्याऽत्यन्ताऽनुरोधेन विरचिता अस्य मुद्रण-
विक्रययोः सर्वेऽधिकाराः सततं प्रकाशकायत्तीकृताः ।
तदनेन प्रीयता सर्वान्तर्यामी काशीविश्वेश्वर इति
शिवम् ।

विदुषामनुचरः

श्रीशिवदत्तमिश्रः

श्रीगणेशायनमः ।

व्याप्तिपञ्चकस्य चिन्तामणिः ।

नन्वनुमितिहेतुव्याप्तिज्ञाने का व्याप्तिः ?

अथ श्रीमथुरानाथतर्कवागीशकृतं व्याप्तिपञ्चकरहस्यम् ।

श्रीरस्तु ।

अनुमानप्रामाण्यनिरूप्य व्याप्तिस्वरूपनिरूपणमारभते नन्वित्यादिना ।

अथ न्यायाचार्यशिवदत्तमिश्रकृता सुबोधाख्या माथुरी टीका ।

यत्कारुण्यकणस्पर्शान्मूको वाचस्पतीयति ।

ब्रह्मोपेन्द्राशिवैर्वन्द्यां नौमि तां वागधीश्वरीम् ॥ १ ॥

जननीजनकौ नत्वा ध्यायं ध्यायं गुरोः पदम् ।

तन्यते शिवदत्तेन सुबोधा पञ्चलक्षणी ॥ २ ॥

निरूप्येत्यत्र धात्वर्थो निरूपणम् । तच्च ज्ञानानुकूलो व्यापारः शब्दरूपः, अनुमानप्रामा-
ण्यमित्यत्र द्वितीयार्थो विषयत्वं निरूपणपदार्थैकदेशे ज्ञानेऽन्वेति । (१) ल्यबर्थो ध्वंसकाली-
नत्वम् । तस्याग्रिमनिरूपणे ऽन्वयः । आहपूर्वकरभधात्वर्थश्चाऽऽद्यकृतिः । ताद्यकृतित्वं च स्व-
समानविषयकस्वसमवायिसमवेतकृतिध्वंसासमानकालानकृतिवत्त्वं, सविषयकार्थबोधकधा-
तुयोगे आख्यातार्थ आश्रयत्वम् । नन्वित्यादिनेति-तृतीयार्थोऽभेदो धान्येन धनवानिति वत्, तस्य व्याप्तिनिरूपणे ऽन्वयः । तथा चानुमानप्रामाण्यविषयकानिरूपणध्वंसकालीन-नन्वित्यादि-
ग्रन्थाभिन्नव्याप्तिस्वरूपनिरूपणविषयकाऽऽद्यकृतिमान् मूलकार इति बोधः ।

(१) ल्यबर्थो ध्वंसकालीनत्वमिति । ल्यप्स्थानिभूतत्वाभ्ययस्य लाघवात्प्रागभावे शक्तिः कर्त्तरि निरुद्धल-
क्षणा, प्रागभावश्च कालीनतासम्बन्धेनाधेयतासम्बन्धेन वा प्रकृत्यर्थे विशेष्यतया प्रतियोगितासम्बन्धेनो-
त्तरक्रियायां च विशेषणतयाऽन्वेति, कर्त्ता चोत्तरक्रियायां कार्यतासम्बन्धेन विशेषणतयाऽन्वेति, प्रकृत्यर्थश्च
वत्ताप्रत्ययार्थो यः कर्त्ता तदेकदेशे कर्त्तृत्वे विशेषणतयाऽन्वेति, इत्थञ्च भुक्त्वा चैत्रो व्रजतीत्यादौ भोजनकर्त्तृकर्त्तृ-
कं यद्भोजनकालीनप्रागभावप्रतियोगि भोजनवृत्तिप्रागभावप्रतियोगि वा गमनं तदनुकूलकृतिमात्रैश्च इत्यन्वय-
बोधः । भोजनानन्तरत्वमुहूर्त्तादिना व्यवधान इव वृष्ट्यादिना व्यवधानेऽपि भुक्त्वा व्रजतीति प्रयोगस्येष्टत्वात् ।
कर्त्तृत्वं च कृतिमत्त्वं क्वचिच्चाश्रयत्वं व्यापारवत्त्वं च । एवं तन्निष्ठकृतिजन्यत्वं कार्यत्वं क्वचिच्च तदा-
श्रितत्वं तन्निष्ठव्यापारजन्यत्वं च । तेन रथः स्थित्वा गच्छति काष्ठमोदनं पक्त्वा तेमनं पचतीत्यादावचेतनेऽपि
नान्वयानुपपत्तिः । इत्थन्याश्रयश्रितं यन्निष्ठकालीनप्रागभावप्रतियोगिमात्रं तदाश्रयस्थः । मोदनकर्मक-

पाकानुकूलव्यापारवशित्वापारजन्मं यदोदनकर्मकपाककालीनप्रागभावप्रतियोगि तेननकर्मकपचनं तदनु-
 कूलव्यापारवत्काष्ठमित्यन्वयबोधः सम्भवति । नच स्वीयभोजनपूर्ववर्तिपुरुषान्तरीयभोजनोत्तरवर्तिगम-
 नेपि भुक्त्वा व्रजतीति प्रयोगापत्तिरिति वाच्यम् । क्त्वाप्रत्ययार्थयोः कर्तृभागभावयोर्विशेष्यतया प्रकृत्यर्थता-
 वच्छेदकरूपेणैकक्रियान्वयित्वस्य श्रुत्युत्तिसिद्धत्वादिति । अतएव कर्तृत्वप्रागभावयोः शक्यत्वे भोजनका-
 लीनऽगमनेपि केवलसमानकर्तृकाशमादाय भुक्त्वा व्रजतीति प्रयोगापत्तिः, एवं केवलतत्कालीनप्रागभावप्र-
 तियोगित्वरूपोत्तरवृत्तित्वाशमादाय भिन्नकर्तृकभोजनोत्तरवर्तिव्रजनेपि तथाप्रयोगापत्तिश्चेति निरस्तम् । प्रकृ-
 त्यर्थतावच्छेदकरूपेण क्रियाव्यवस्थिततदुभयविशेष्यकबोधे एव तत्तत्पदसमभिध्याहृतक्त्वाप्रत्ययस्य निरू-
 ढत्वात् । नच तदुभयविशेष्यकबोधे एव क्त्वाप्रत्ययस्य निरूढत्वे मुखं व्यादाय स्वपितीत्यत्रानुपपत्तिः, ओष्ठ-
 पुटविभागरूपस्य मुखव्यादानस्य स्वापोत्तरकालीनतया स्वापे तत्कालीनप्रागभावप्रतियोगित्वस्य बाधित-
 त्वादिति वाच्यम् । मुखव्यादानानन्तरं यत्किञ्चित्स्वापव्यक्तेरुपादानादेव तत्रान्वयसम्भवात् । नच तथापि
 'मत्स्यसूतिमनाराध्य प्रजेति त्वां शशाप से'त्यादौ भिन्नकर्तृके क्त्वाददर्शनात्तदुभयविषयकबोधे कथं क्त्वाप्र-
 त्ययस्य निरूढलक्षणा 'यस्मात्त्वं मामवजानासि तस्मात् मत्स्यसूतिमनाराध्य तव प्रजा न भविष्यतीति
 सा सुरभिस्त्वां शशापेति' तत्रार्थत्वादिति वाच्यम् । तत्रानाराध्येत्यनन्तरं स्थितस्येत्यध्याहार्यं स्थितिक्रिया-
 समानकर्तृकत्वोपगमेन क्त्वाप्रत्ययेन समानकर्तृकत्वसम्भवात् । नच तथापि यत्राङ्गुलिसंयुक्ते
 पटेऽङ्गुलिसंयोगनाशानन्तरं घटसंयोगस्तत्रापि घटो अङ्गुली संयुज्य पटे संयुज्यते इति
 प्रयोगापत्तिः । घटपटसंयोगस्य घटपटोभयकर्तृकतया अङ्गुलिसंयोगसमानकर्तृकत्वस्यापि, तत्र
 सत्त्वादिति वाच्यम् । तत्र युजधातुद्वयस्य तद्घटप्रतियोगिकसंयोगत्वेन लक्षणैकघटकर्तृक-
 संयोगद्वयबोधकत्वनियमादेवोक्तस्थले तादृशव्यवहाराभावात्, इत्थं चाङ्गुलिनिष्ठतद्घटव्यक्तिप्रति-
 योगिकसंयोगकर्तृककर्तृको योऽङ्गुलिनिष्ठतद्घटव्यक्तिप्रतियोगिकसंयोगकालीनप्रागभावप्रतियोगी तद्घ-
 टव्यक्तिप्रतियोगिकपटवृत्तिसंयोगस्तदाश्रयो घट इत्यन्वयबोधः । एतेन येनैकभेदः पक्त्वा ओदनान्तरं
 भुज्यते तत्राप्योदनः पक्त्वा भुज्यत इति प्रयोगापत्तिः, तयोदनं पक्त्वा भुज्यत इत्येव प्रयोगादिति परा-
 स्तम् । कर्मप्रत्ययस्थले धातुद्वयस्य तद्व्यक्तिकर्तृकत्वविशिष्टस्वार्थतावच्छेदकद्वयरूपेणैकव्यक्तिकर्मकक्रि-
 याद्वयबोधकत्वनियमादेव न तत्, इत्थं चोदनकर्मकपाककर्तृकर्तृकं यत्तदोदनव्यक्तिकर्मकपाकवृत्तिप्रागभाव-
 प्रतियोगितदोदनव्यक्तिकर्मकं भोजनं तत्कर्मतावानोदन इत्यन्वयबोधः । तथापि प्रयोगानुपगमे क्त्वा-
 प्रत्ययस्य कुत्र शक्तिः ? नच तदा ध्वंस एव शक्तिः । तस्य स्वाधिकरणक्षणोत्पत्तिकत्वरूपस्वसमानकाली-
 नोत्पन्नत्वसम्बन्धेन समभिध्याहृतक्रियायामन्वयः । प्रकृत्यर्थश्च 'तत्' प्रतियोगित्वसम्बन्धेन प्रकारः । चैत्रो
 भुक्त्वा व्रजतीत्यादौ भोजनसमानकर्तृकं यद्भोजनध्वंससमकालोत्पन्नं गमनं तदनुकूलकृतिमात्रैव इत्यन्वय
 इति वाच्यम् । स्थित्वा पश्यति स्थित्वा श्लेके इत्यादौ तथान्वयबोधासम्भवादर्शनभोजनानन्तरमपि स्थितेः
 सत्त्वादिति चेत् । तर्हि क्त्वाप्रत्ययस्य पूर्वकाल एव शक्तिः । सामान्यतः कालत्वमेव शक्यतावच्छेदकं न तु
 पूर्वकालत्वम् आनन्तर्यसम्बन्धेन समभिध्याहृतक्रियायामन्वयः । आनन्तर्यं च स्वध्वंसाधिकरणक्षणोत्प-
 त्तिकत्वं प्रकृत्यर्थकालेऽधिकरण्यातासम्बन्धेन विशेषणतयाऽन्वेति । एवं च भुक्त्वा व्रजतीत्यत्र भोजनसमा-
 नकर्तृकं यद्भोजनाधिकरणकालानन्तरङ्गमनन्तदनुकूलकृतिमानिति बोधः । अतएव 'समानकर्तृकयोः
 पूर्वकाले' इत्यनुशासनमपि साधु सङ्गच्छते । वस्तुतस्तु क्त्वाप्रत्ययस्य कृतावेव शक्तिः । प्रागभावत्वादिक-
 मपेक्ष्य जातित्वेन कृतित्वस्य लघुत्वात्, स्वाश्रयकर्तृकत्वरूपपरम्परासम्बन्धेन समभिध्याहृतक्रियायां तदन्वयः,
 प्रागभावे पूर्वकाले वा निरूढलक्षणा, भुक्त्वा व्रजतीत्यत्र भोजनानुकूलकृत्याश्रयकर्तृकं यद्भोजनकालीन-
 गच्छतीत्यादावचेतने रथो गच्छतीत्यादाविवाश्रयत्वाद्दे निरूढलक्षणा । तस्य चाश्रितत्वादिसम्बन्धेन
 समभिध्याहृतक्रियायामन्वयः । यत्तु-क्त्वाप्रत्ययार्थकृतेरप्याश्रयतासम्बन्धेन कर्तृयैवान्वयः, तथाच
 भोजनानुकूलकृतिमात्रेण भोजनकालीनप्रागभावप्रतियोगिगमनानुकूलकृतिमानित्यन्वयबोधः, तावतापि
 समानकर्तृकत्वसाधित्वेन भुक्त्वा व्रजतीत्येव कर्तृकत्वाभावात् । कोचेत् भुक्त्वा व्रजती-

अनुमितिहेत्वित्यस्याऽनुमाननिष्ठप्रामाण्यानुमितिहेत्वित्यर्थः । व्या-
सिज्ञान इत्यत्र च विषयत्वं सप्तम्यर्थः, तथाचानुमाननिष्ठप्रामाण्यानुमिति-

ननु व्याप्तिस्वरूपभिरूपयतीत्येव कथं नोक्तम्, अर्थाऽत्राधेऽप्यधिकलेखनस्यायुक्तत्वादिति चेन्न । व्याप्तिस्वरूपविषयकज्ञानानुकूलव्यापारानुकूलवर्तमानकृतेरेव वाक्यार्थतया स्व-
मते प्रतियोग्यसमानाधिकरणेत्यादेरेव व्याप्तिस्वरूपत्वात्तद्विषयकनिरूपणानुकूलकृतेवर्तमान-
नकालीनत्वाभावेन निरूपयतीत्यस्याऽसङ्गतत्वापातादिति ।

नन्वेवमपीदानीन्तनाऽऽद्यकृतेः सिद्धान्तभूतव्याप्तिस्वरूपनिरूपणानुकूलतयाऽसङ्गति-
दुर्वारैव, व्याप्तिस्वरूपनिरूपणस्य सिद्धान्तव्याप्तिनिरूपणमात्रपरत्वे नन्वित्यादिनेति तृतीया-
र्थाऽभेदान्वयासङ्गतिश्चेति चेन्न । परमतनिराकरणपूर्वकत्वविशिष्टो व्याप्तिस्वरूपविषयकज्ञा-
नानुकूलो व्यापारो व्याप्तिस्वरूपनिरूपणपदार्थः । तथाच नन्वित्यादिग्रन्थस्यापि निरूपणप-
दार्थतया तद्विषयकाऽऽद्यकृतेव्याप्तिस्वरूपनिरूपणानुकूलत्वमक्षतमेव, तथा चोक्तं गदाधरेण—
'पूर्वपक्षाभिधानतत्त्वण्डनयोरपि तदारम्भणरूपतेति' ध्येयम् ।

अथ परमतनिराकरणपूर्वकसिद्धान्तकथनं यदि निरूपणम्, तदोक्ततृतीयार्थाभेदान्वया-
नुपपत्तितादवस्थं, नन्वित्यादिपूर्वपक्षाभिधानस्य निरूपणानन्तर्गतत्वात् । एवं पक्षधर्मता
निरूप्यते इत्यादावपि निरूप्यते इत्यस्यासङ्गतिदुर्वारैव, प्रथमतस्तत्रापि पूर्वपक्षस्यैवाभि-
धानात् । नच पूर्वपक्षनिरूपणसिद्धान्तनिरूपणसाधारणं निरूपणत्वं कथञ्चिन्निर्वचनीयम्,
तथाच तद्ग्रन्थसङ्गतिरिति वाच्यम् । तदाऽत्रापि निरूपयतीत्येव वक्तव्यं स्यात्, युक्तेस्तौ-
ल्यादिति चेन्न । यतोऽपठितपूर्वग्रन्थानां झटिति नन्वित्यादि ग्रन्थाध्ययने प्रवृत्त्यर्थमारभत
इत्युक्तम् । निरूपयतीत्युक्त्या तु नारम्भो लभ्यते, कतिपयनिरूपणोत्तरमपि निरूपयतीति
व्यवहारसंभवात्, पक्षताग्रन्थे तु व्याप्तिनिरूपणानन्तरमित्याभिधानादेव पक्षतानिरूपणारम्भ-
लाभसंभवादारभ्यत इति नोक्तमिति विभावनीयम् ।

मूलार्थं सोपपत्तिकमाह अनुमितिः । (१) अनुमानं प्रमाणं प्रमितिकरणतावच्छेदकरूपव-
त्त्वात् इन्द्रियवत् इत्याकारिकानुमितिरित्यर्थः । अनुमितौ हेतुरनुमितिहेतुरिति सप्तमी-
तत्पुरुषः समासः । अनुमितिकारणमित्यर्थः । व्याप्तिज्ञानम्=व्याप्तिप्रकारकं ज्ञानम्, परामर्शं

न्यादौ व्रजनप्रागभावकालीनं व्रजनोत्पत्तिकालीनध्वंसप्रतियोगिकालानिष्ठं वा यद्भोजनन्तत्समानकर्तृ-
कव्रजनानुकूलकृतिमानित्यन्वयबोधः शार्किलचक्षुषा च पूर्ववदेव । नचैकस्वार्थविशेषितापरपदार्था-
न्वितस्वार्थान्तरबोधकत्वमव्युत्पन्नमिति वाच्यम् । तादृशव्युत्पन्नौ मानाभावात् । अन्यथा स्वर्ग-
कामो यजेतेत्यादौ इष्टसाधनीभूतयागानुकूलकृतिमान् स्वर्गकाम इति प्रथमान्तार्थमुपलब्धविशेष्यकान्वय-
बोधानुपपत्तेः, घटो भविष्यति नक्षतीत्यादौ चानागतोत्पत्त्याभ्रयो घटः भ्रानागतोत्पत्तिकनाशप्रतियोगी
घट इत्यन्वयबोधानुपपत्तेश्च । तत्र प्रत्ययार्थयोरनागतत्वा-श्रयत्ययोरनागतोत्पत्तिकत्वप्रतियोगित्व-
योर्धात्वर्थमन्तराकृत्यैवान्वयादित्याहुः । तदसत् । सङ्ख्याकालेष्टसाधनतायातिरिक्तप्रत्ययार्थस्य
प्रकृत्यर्थविशेष्यतयैवान्वय इति व्युत्पत्तिविरोधापत्तेः । नच क्त्वाप्रत्ययार्थातिरिक्तस्थले एव तथा व्यु-
त्पत्तिरिति वाच्यम् । असङ्कोचनैवोपपत्तौ सङ्कोचस्यान्याय्यत्वादिति सङ्क्षेपः । अधिकं रहस्येनुसन्धेयम् ।

(१) अनुमानं व्याप्तिज्ञानमित्यर्थः । एतेनानुमानं यद्यनुमितिकरणं तदाऽऽश्रयासिद्धिः परमतेऽनु-
मितिकरणस्याप्रसिद्धेः, यदि धूमादि तदा बाधो व्याप्तिज्ञानस्यैव सिद्धान्ते प्रमाणत्वादिति निरस्तम् । व्या-

हेतुव्याप्तिज्ञानविषयीभूता व्याप्तिः केत्यर्थः । अनुमाननिष्ठप्रामाण्यानुमिति-
हेत्वित्यनेन व्याप्तेरनुमानप्रामाण्योपपादकत्वकथनादनुमानप्रामाण्यानिरूप-
णानन्तरं व्याप्तिनिरूपणे उपोद्घात एव सङ्गतिः सूचिता । उपपादकत्वं
चात्र ज्ञापकत्वम् ।

इति यावत् । अनुमितिहेतुश्च तद्व्याप्तिज्ञानं चेति कर्मधारयः । सप्तम्यर्थो विषयत्वम् । किं-
शब्दार्थश्च स्वसमभिव्याहृतपदार्थतावच्छेदकधर्मप्रकारकजिज्ञासाविषयः । व्याप्तिपदं च
व्याप्तिपदार्थत्वावच्छिन्ने लाक्षणिकम् । व्याप्तिपदार्थश्च पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यतानि-
रूपितहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितप्रकारतारूपविलक्षणविषयताश्रयः, अनुमिति-
जनकस्य तादात्म्येन व्याप्तिज्ञानेऽन्वयः । धनवान् सुखीतिवत् असति बाधके विशेष्यता-
वच्छेदके विशेषणप्रयोजकत्वमाननियमाद् व्याप्तिविषयतायाननुमितिप्रयोजकत्वं लभ्यते,
तच्चावच्छेदकत्वरूपम् । अथवाऽनुमितिजनकत्वस्यावच्छेदकतया विषयतायामन्वयः । मूले
नन्विति प्रश्ने । तथा च अनुमितिजनकतावच्छेदकनिरुक्ताविषयताश्रयव्याप्तिपदार्थत्वप्रकार-
कजिज्ञासाविषयाभिन्नो व्याप्तिपदार्थः क इति मूलवाक्याद्बोधः ।

ननु व्याप्तिज्ञाने का व्याप्तिरित्यस्य का व्याप्तिरित्यस्यैव वा सम्यक्त्वेऽलं ज्ञान इत्यन्तेने-
त्यत आह—अनुमाननिष्ठेति । अनुमानविशेष्यकप्रामाण्यप्रकारकानुमितिहेत्वित्यर्थः । अनु-
मानप्रामाण्योपपादकत्वकथनात् अनुमानप्रामाण्यविषयकानुमितिजनकज्ञानविषयत्व-
कथनादित्यर्थः । सङ्गतिः सूचितेति । तथाच का व्याप्तिरित्यभिधानेऽनुमानप्रामाण्योप-
पादकत्वलक्षणोपोद्घातसङ्गतिलाभो न स्यात् अतो ज्ञान इत्यन्तमिति भावः । अनुमित्युपपा-
दिका व्याप्तिः केत्यभिधाने व्याप्तिः कथमनुमित्युपपादिकेत्याकाङ्क्षानिवर्तकस्य वक्तव्यता-
पत्तिरत उक्तमनुमितिहेतुव्याप्तिज्ञान इति ।

नन्वेवमनुमितिहेतुज्ञान इत्यस्यैव सम्यक्त्वे व्याप्तिज्ञान इत्यनेन पुनरुक्तिर्व्यर्थेति
चेन्न । अनुमित्युपपादकस्याप्यनुमितिहेतुसमूहालम्बनज्ञानविषयतयाऽनुमित्युपपादकत्वबो-
धासम्भवात् । तदुक्तौ चोक्तयुक्त्या व्याप्तिविषयतायामनुमितिजनकतावच्छेदकत्वात्मकप्रयोज-
कत्वलाभेन जनकतावच्छेदके तत्रोपपादकत्वलाभसम्भवात् ।

सङ्गतिः सामान्यलक्षणान्तु—अनन्तराभिधानप्रयोजकजिज्ञासाजनकज्ञानविषयत्वम्, यन्नि-
रूपणाव्यवाहितोत्तरनिरूपणप्रयोजिका या जिज्ञासा तज्जनकज्ञानविषयो यो धर्मः स तन्निरू-
पितसङ्गतिरित्यर्थकम् । प्रकृते चानुमानप्रामाण्यनिरूपणान्(१)न्तरव्याप्त्याभिधानप्रयो-
जिका या जिज्ञासा, सा चानुमानप्रामाण्योपपादकज्ञानं जायतामित्याकारिका, तज्जनकं यद्
ज्ञानं, तच्चोपपादकज्ञानं मद्विष्टसाधनमिति ज्ञानं, तद्विषयत्वमुपपादकत्वे इति समन्वयः ।

तिज्ञानत्वेन पक्षत्वे परमतेऽभ्योग्योपाधिशङ्कया सर्वत्रैव व्यभिचारसंशयसत्त्वाद् व्याप्तिनिश्चयानुत्पादेऽपि न
चातिः, संशयात्मकव्याप्तिज्ञानस्यैव प्रसिद्धेः । अवच्छेदावच्छेदेन पक्षत्वादेशतो बाधेऽपि न क्षति-
रिति ध्येयम् ।

(१) इदमत्रावधेयम् । अनुमानप्रमाणग्रन्थव्याप्तिग्रन्थयोरेवावयवताप्रातिपक्ष्ये सङ्गतिप्रदर्शन-
CCO. Vasishtha Tripathi Collection. Digitized by eGangotri

मावश्यकम् । एकवाक्यत्वं चैकप्रयोजनप्रयोजनकप्रतिपत्तिविषयार्थकत्वम्, पूर्वग्रन्थार्थपत्तिप्रयोजन-
प्रयोजनकप्रतिपत्तिविषयार्थकत्वमिति यावत् । प्रयोजनं प्रामाण्यासिद्धिः, परंपरया मुक्तिर्वा । एकवाक्य-
ताप्रतिपत्तौ च सङ्गतिप्रदर्शने लिङ्गज्ञानविधया हेतुः । ययसङ्गतिमत्प्रतिपादकवाक्यं भवति तत्तत्प्रतिपाद-
कग्रन्थेनैकवाक्यं भवतीति व्याप्तेः । नचैतादृशैकवाक्यताप्रतिपत्तेः प्रकृते क उपयोग इति वाच्यम् ।
अनुमानप्रमाणग्रन्थप्रयोज्यफलेच्छावतो व्याप्तिग्रन्थप्रवृत्तावुपयोगित्वात् । नच जिज्ञासाया अभिधानप्रयो-
जकत्वे मानाभाव इति वाच्यम् । प्रथमतोऽनुमानप्रामाण्यस्योपपाद्यत्वज्ञानमनुमानप्रामाण्य-
कस्यचिदुपपाद्यमित्याकारकततोऽनुमानप्रामाण्योपपादकत्वेन सामान्यतस्तदुपपादकज्ञानततः सामान्यधर्म-
प्रकारकज्ञानस्य विशेषधर्मप्रकारजिज्ञासाजनकत्वाद्विशेषतोऽनुमानप्रामाण्योपपादकज्ञानं भवत्विति च्छा सैव
च किमस्योपपादकमित्याकारिका । ततः शिष्यस्य किमस्योपपादकमिति शब्दप्रयोगः । ततः शिष्याजिज्ञा-
साज्ञानततश्चेष्टसाधनत्वेन विशेषतो व्याख्यादिरूपानुमानप्रामाण्योपपादकबोधकानां वाक्यानां ज्ञानात्तत्रेच्छा
ततः कण्ठक्रियानुकूला प्रवृत्तिः ततोभिधानमिति क्रमेण जिज्ञासायाः अभिधानप्रयोजकत्वम् ।

नच प्रयोजकान्तं व्यर्थमिति वाच्यम् । जिज्ञासुमेकं पुरुषं प्रति सङ्गतमपि यदभिधानमसङ्गतमेवाजिज्ञा-
सुं प्रति तत्, अतो यं प्रतिपादयितुमनन्तराभिधानन्तादृशाभिधानप्रयोजकतत्पुरुषीयजिज्ञासाजनकज्ञानवि-
षयार्थे इति सङ्गतिलक्षणशरीरे तत्पुरुषीयत्वनिवेश आवश्यकः । एवं च प्रयोजकान्तानुपादाने यस्य पुंसो
यश्चिरूपणानन्तरमभ्यभिधानानन्तरमेव यद्गर्भावच्छिन्नस्य विशेषजिज्ञासा तादृशजिज्ञासाजनकज्ञानविषय-
स्य प्रथमनिरूपितसङ्गतिस्त्वापत्तेः । अनन्तराभिधानप्रयोजकज्ञानविषयत्वमात्रस्य निवेशे पटादिक-
बिरूप्य प्रतिपाद्यस्य जिज्ञासामन्तरेणैव यत्राजिज्ञासेताऽसम्बद्धघटाभिधानं केनचिन्कृतं तत्रास्य
घटज्ञानं भवत्वित्याकारकेच्छाजनकीभूतवस्तुज्ञानविषयघटत्वादायतिप्रसङ्गस्तादृशज्ञानस्याऽपि घटादि-
बुबोधयिषाद्वारा पटाभिधानानन्तरघटाभिधानप्रयोजकत्वादतस्तत्प्रयोजकजिज्ञासाजनकोति । परकीय-
ज्ञानगोचरेच्छा न जिज्ञासा, किन्तु ज्ञातुमिच्छा जिज्ञासेति व्युत्पत्त्या स्वीयज्ञानगोचरेच्छाया एव तच्चादिति ।
अनुमानप्रामाण्योपपादकज्ञानस्य यत्फलं सुखादि तद्गोचरज्ञानस्याऽपि तादृशजिज्ञासाप्रयोजकत्वात्तद्विषय-
सुखादायितव्यातिरतो जिज्ञासाप्रयोजकत्वमुपेक्ष्य जिज्ञासाजनकत्वमुक्तम्, एवं च फलज्ञानस्य फलेच्छा
प्रति कारणत्वादुपायेच्छा प्रत्यन्यथासिद्धत्वेन जनकत्वाभावात् फलेच्छाया उपायेच्छा प्रति कारणत्वा-
त्तादृशजिज्ञासाजनिकायाः फलेच्छाया विषये फलेऽनिव्याप्तितादवस्थ्यमतो ज्ञानपदम् ।

ननु ज्ञानगोचरेच्छा जिज्ञासा तत्र ज्ञाननिष्ठेष्टसाधनताज्ञानं हेतुरिति तद्विषयेष्टसाधनत्वेऽतिव्याप्तिः ।
नच तस्य कारणतारूपसङ्गतित्वेन लक्ष्यतैवास्त्विति वाच्यम् । निरूप्यनिष्ठकारणत्वादीनामेव सङ्गतित्वा-
दुपपादकज्ञाननिष्ठेष्टसाधनत्वस्य सङ्गतित्वविरहादिति चेन्न (विशेष्यतासम्बन्धेनेच्छा प्रति विशेष्य-
तासम्बन्धेनेष्टसाधनताज्ञानस्य कारणत्वेन तत्रातिव्याप्तिविरहात् । विशेष्यतासम्बन्धेनेष्टसाधनता-
ज्ञानस्येष्टसाधनत्वे विरहात् यज्ज्ञानमित्यत्र यत्प्रकारकेत्यभिधानाच्च नोपपादकादौ धर्मिण्यतिव्याप्ति-
रिति । अथवा) जनकज्ञानविषयेत्थनेन जनकीभूतेष्टसाधनताज्ञानीयज्ञाननिष्ठविशेष्यतानिरूपितविषयित्व-
सम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकतानिरूपितावच्छेदकत्वात्मकविषयताया विवक्षितत्वाज्ज्ञेष्टसाधनत्वे कार्यादौ धर्मिणि
वाऽतिव्याप्तिः । एतादृशविषयताविशेषलभायैवार्थपदम् । तादृशविषयतापर्याप्त्यधिकरणत्वं विवक्षणीयन्तेनो-
पजीवकत्वघटकोत्तरवर्तित्वादिबाणमिति दिक् ।

प्रत्यक्षनिरूपणानन्तरमनुमाननिरूपणे किमनुमानमिति जिज्ञासा प्रयोजिका ननु प्रत्यक्षोपजीवकं कि-
मिति जिज्ञासा । तथाचोपजीवकत्वादौ सङ्गतिस्त्वसङ्गमनार्थमनन्तराभिधानप्रयोजकजिज्ञासाजनकज्ञान-
विषयस्मरणप्रयोजकनिरूप्यनिष्ठसम्बन्धः सङ्गतिः । ननु कार्यत्वाप्यन्यतमत्वं सङ्गतित्वं लाघवात्कथञ्चोक्त-
मिति चेन्न । प्रमेयनिरूपणानन्तरप्रमेयवाक्यमिति जिज्ञासाया यत्र प्रमेयवाक्यरूपितस्तत्र प्रमेयरूपाया

* धातोः कर्मणः समानकर्तृकादिच्छायां वेति सूत्राद्धात्वर्थेन समानकर्तृकायां स्वविषयिकायां चे-
च्छायां सनो विधानात् । तथाच ज्ञानविशिष्टेच्छा जिज्ञासा । वै० स्वनिरूपितविषयितावस्वत्वसमवायि-
समवेतत्वेभ्यसम्बन्धेनेति ।

कोचित्तु अनुमितिपदमनुमितिनिष्ठेतरभेदानुमितिपरम्, तथाचानुमितिनिष्ठेतरभेदानुमितौ यो हेतुः प्रागुक्तव्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मताज्ञानजन्यज्ञानत्वरूप-स्तद्व्युत्पत्तिं यद्व्याप्तिज्ञानं तदंशे विशेषणीभूता व्याप्तिः केत्यर्थः । घटकत्वा-र्थकसप्तमीतत्पुरुषसमासात्, तथाच प्रागुक्तानुमितिलक्षणोपोद्घात एव स-ङ्गतिरनेन सूचितेत्याहुः ।

पूर्वमनुमितिलक्षणं कृतमतो लक्षणनिरूपिता सङ्गतिरप्यस्तीत्याह केचित्त्विति । व्याप्तिप्र-कारकपक्षधर्मताज्ञानजन्यज्ञानत्वमनुमितिलक्षणमुक्तम् । लक्षणस्येतरभेदानुमितिः प्रयोजनं व्यवहारश्च । तदुक्तं—‘व्यावृत्तिर्व्यवहारो वा लक्षणस्य प्रयोजनमिति’ । व्यावृत्तिरितरभेदानु-मितिः । तथाच मूलस्थानुमितिपदेनानुमितिर्विशेष्यकस्वेतरभेदप्रकारकानुमितिर्प्राप्त्येति भावः । तथा चानुमितिः स्वेतरभिन्ना व्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मताज्ञानजन्यज्ञानत्वादिति फलितम् । अत्र हेतौ व्याप्तिप्रकारकत्वानुपादाने धूमवान्पर्वत इत्याकारककेवलपक्षधर्मताज्ञानजन्ये तदनु-

प्रसङ्गसङ्गनावय्यातः । प्रमेयभेदाऽप्रासिद्ध्या तदन्यतमत्वस्य तत्र दुर्वचत्वापत्तेरिति ध्येयम् । सा च सङ्गतिः घट-प्रकारा । तथाहि ‘सप्रसङ्ग उपोद्घातो हेतुताऽवसरस्तथा । निर्वाहकैक्यकार्यत्वे षोढा सङ्गतिरिष्यते ॥ इति, १ प्रसङ्गत्वन्तूपोद्घातानादिपञ्चकभिर्ज्ञेये सति सङ्गतिर्वत् । स्मृतस्योपेक्षानर्हत्वमिति प्रसङ्ग इति लक्षणेऽपि स्मृतत्वमनन्तराभिधानप्रयोजकजिज्ञासाजनकज्ञानविषयत्वम् । उपेक्षायां ये उपोद्घातादयस्तद-न्यत्वम् । अतः प्रागुक्तस्यैवार्थस्य लाभः । तेनाधारत्वाधेयत्वघटत्वादीनां सङ्गतिः लक्षणाक्रान्ततयाऽत्रैवान्तर्भाव इति । यद्यपि भेदमनिवेश्य सर्वा सङ्गतिः प्रसङ्ग एवान्तर्भावयितुं शक्यते तथापि विभाजकस्य स्वतन्त्रे-च्छतया न पर्यनुयोगावसरः ।

२ हेतुत्वं कारणत्वम् । हेतुनापदमजहत्स्वार्थवृत्त्याकार्यत्वकारणत्वेऽभयसाधारणेन केनचिद्धर्मणोभयपर-म् । अतो न षोढात्वव्याघातः ।

३ अवसरस्तु विषयसिद्ध्या प्रतिबन्धकीभूतजिज्ञासानिवृत्तावनन्तरमवश्यवक्तव्यत्वम् ।

४ निर्वाहकैक्यम्—एकनिर्वाहकनिर्वाहत्वम् । तदन्यत्वे सति तज्निर्वाहत्वम् । तदन्यत्वे सति तत्प्रयो-जरूपप्रयोज्यत्वमिति यावत् । निर्वाहकत्वम्प्रयोजकत्वम् ।

५ कार्यकत्वम्—तदन्यत्वे सति तत्प्रयोज्यकार्यप्रयोजकत्वम् । निर्वाहकैक्यकार्यत्वेइत्यपि पाठः । ६ कङ्कर्थं यस्येति व्युत्पत्त्या एककार्यकारित्वमित्येकार्थत्वस्येति बोध्यः ।

७ उपोद्घातश्च ‘चिन्ता प्रकृतसिद्ध्यर्थमुपोद्घातं विदुर्बुधाः’ । प्रकृतसिद्ध्यर्थी—प्रकृतोपपादकवि-षयिणीम् । किमस्योपपादकमित्याकारिका चिन्ता, जिज्ञासा मुपोद्घातमुपोद्घातसङ्गतिनिर्वाहिका विदुरित्यर्थः । अथवा ‘कृदमहिता भावोद्भववत्प्रकाशतः’ इति न्यायेन चिन्तापदं चिन्तनपरम् । प्रकृतसिद्ध्युपपादकतया चिन्तनीयत्वमित्यर्थः । तथाचार्थद्वयेऽपि प्रकृतसिद्ध्युपपादकत्वमुपोद्घात इति फलितार्थः । प्रकृते प्रकृतसिद्धिः—प्रामाण्यसिद्धिः, तदुपपादकत्वं व्याप्तौ सामान्यलक्षणेऽनुमानप्रामाण्यो-पपादकं किमिति जिज्ञासामादायोपपादकत्वे लक्षणसमन्वयः । सर्वासु सङ्गतिषु सामान्यलक्षणे तत्सङ्ग-तिप्रकारकजिज्ञासा प्राज्ञा । अत्रेदं बोध्यम् । उपपादकत्वं काचिद् घटकत्वरूपं यथा व्याप्तिविशिष्टपक्षध-र्मताज्ञानजन्यं ज्ञानमित्यत्राऽज्ञातव्याप्तिकस्यसामान्यतो व्याप्तिपदवाच्यत्वेन का व्याप्तिरित्याकारिकायां जिज्ञासायां व्याप्तिनिरूपणम् । एवमुपस्थापकत्वरूपमपि । यथेन्द्रियाग्निकृष्टं पर्वतीयधूमे व्याप्तिविशि-ष्टज्ञानं न तदुपस्थापकं विनैति तदुपस्थापकं किमिति जिज्ञासायां सामान्यलक्षणानिरूपणम् । ज्ञाप-कत्वरूपमपि प्राज्ञा । यथा प्रकृतेऽनुमानप्रामाण्योपपादकत्वं व्याप्तौ । ज्ञापकत्वं च तद्विषयकज्ञानजनकज्ञान-निरूपकम् । प्रामाण्यविषयकज्ञानजनकं व्याप्तिज्ञानतद्विषयत्वं—यथाज्ञेति संबन्धः ।

न तावदव्यभिचरितत्वम्, तद्धि न साध्याभाववदवृत्तित्वम्? साध्यवद्विन्नसाध्याभाववदवृत्तित्वम्? साध्यवत्प्रतियोगिकान्योन्याभावासामानाधिकरण्यम्? सकलसाध्याभाववन्निष्ठाभावप्रतियोगित्वम्? साध्यवदन्यावृत्तित्वम्? वा, केवलान्वयिन्यभावादिति ।

न तावदिति । 'तावद्'वाक्यालङ्कारे । अव्यभिचरितत्वं—अव्यभिचरितत्वपदप्रतिपाद्यम् । तत्र हेतुमाह तद्धीत्यादि । हि यस्मात्, तत्—अव्यभिचरितत्वशब्दप्रतिपाद्यम्, नेति सर्वस्मिन्नेव लक्षणे सम्बध्यते, तथाच व्याप्तिर्यतः साध्याभाववदवृत्तित्वादिरूपाऽव्यभिचरितत्वशब्दप्रतिपाद्यस्वरूपा न अतोऽव्यभिचरितत्वशब्दप्रतिपाद्यस्वरूपा नेत्यर्थः पर्यवसितः । विशेषाभावकूटस्य सामान्याभावहेतुता प्रसिद्धैवेति न नञ्द्वयोपादानन्निरर्थकम् ।

व्यवसाये धूमवत्पर्वतवान्देश इति विशिष्टवैशिष्ट्यशोभे च व्यभिचारः स्यादतो व्याप्तिप्रकारकत्वोपादानम् । वह्निव्याप्यो धूम इति केवलव्याप्तिप्रकारकज्ञानजन्ये वह्निव्याप्यधूमवान्पर्वत इति ज्ञाने व्यभिचारवारणाय पक्षधर्मतेति । परामर्शजन्ये संस्कारव्यभिचारवारणाय चरमज्ञानपदम् । प्रथमज्ञानपदं च निश्चयत्वावच्छिन्नपरमतेन परामर्शानुव्यवसाये न व्यभिचारः, विशिष्टबुद्धौ विशेषणज्ञानस्य ज्ञानत्वेनैव कारणत्वात् । ननु दण्डो रक्तो नवेति संशये रक्तदण्डवानिति ज्ञानानुदयाद्विशेषणज्ञानस्य निश्चयत्वेनैव कारणत्वं वाच्यम्, एवञ्च व्यभिचारस्तद्वत् एव । नच चरमज्ञानेऽभावाविषयकत्वं निवेशनीयं, परामर्शानुव्यवसायस्य व्याप्तिविषयकतयाऽभावविषयकत्वान्न दोष इति वाच्यम् । अभावाविषयकानुमितौ भागासिद्ध्यापत्तेः तादृशानुमितेरभावाविषयकत्वादिति चेन्न । साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतानिरूपितव्याप्तिवि(१)-षयतानिरूपितहेतुविषयतानिरूपितपक्षः । तदभावाच्छिन्नविशेष्यताशालिनिश्चयत्वावच्छिन्नजनकतानिरूपितजन्यतावदभावाविषयकज्ञानवृत्तिप्रत्यक्षासमवेतधर्मसमवायित्वस्य हेतुत्वमपि कोऽपि दोषः । वस्तुतस्तु निश्चयत्वमभावाविषयकत्वं वा न निवेश्यं प्रयोजनाभावादित्यन्यत्र विस्तरः । सप्तमीतत्पुरुषेति । अनुमितिहेतौ व्याप्तिज्ञानमित्यनुमितिहेतुव्याप्तिज्ञानमित्याकारकेत्यर्थः । तथाचात्र घटकत्वरूपमुपपादकत्वं पूर्वोक्तं वेदितव्यम् ।

मूलेऽनुयोगिवाचकपदाभावाभाप्तिरिति पदं प्रश्नस्थ(२)मनुषजनीयम्, तथाच व्याप्तिः अव्यभिचरितत्वशब्दप्रतिपाद्याभिन्ना साध्याभाववदवृत्तित्वरूपाव्यभिचरितत्वशब्दप्रतिपाद्य-

(१) व्याप्तिविषयता अपि निरूप्यनिरूपकभावापन्ना एव प्राज्ञाः । तेन व्याप्तिधर्माधीनानुमितौ न हेतोरसत्त्वम् ।

(२) नेदीयस्थानान्तरस्थस्यानुसन्धानमनुषङ्कः । दवीयस्थानान्तरस्थस्यानुसन्धानमनुवृत्तिः । सा च सिद्धावलोकितामण्डूकप्लुतिगङ्गास्तोतेवदिति विधा । अध्याहारस्त्वश्रुतपदस्यानुसन्धानमितरयोस्तु श्रुतपदस्यैवोक्तं विशेषः ।

भेद—साध्यवद्भिन्नसाध्याभाववदवृत्तित्वरूपाव्यभिचरितत्वशब्दप्रतिपाद्यभेद—साध्यवत्प्रति-
योगिकान्योन्याभावासामानाधिकरण्यरूपाव्यभिचरितत्वशब्दप्रतिपाद्यभेद—सकलसाध्याभा-
ववन्निष्ठाभावप्रतियोगित्वरूपाव्यभिचरितत्वशब्दप्रतिपाद्यभेद—साध्यवदन्यावृत्तित्वरूपाव्यभि-
चरितत्वशब्दप्रतिपाद्यभेदकूटवत्त्वादित्यनुमानं मूलाभिप्रेतम् । न चाप्रयोजकम् । यो यदीय-
यावद्विशेषाभाववान् स(१)तत्सामान्याभाववानिति वक्ष्यमाणव्याप्तेः प्रयोजकत्वात् ।

(१) नन्विदं सर्वं तदा स्याद्यदि सामान्याभावे मानं स्यात्तत्रैव मानं नास्ति । न च सिद्ध्यासिद्धिभ्यां व्याघात इति वाच्यम् । रूपत्वं तत्तद्रूपाभावप्रतियोगितावच्छेदकं न वेति विप्रतिपात्तेः । तत्राभावाधिकरणकाभा-
वस्यातिरिक्तत्वात्नभ्युपगमे सामान्याभाववादिनयेऽभावकोटौ बाधः रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकसामान्या-
भावे तत्तद्रूपं नास्तीति तत्तद्रूपाभावस्य रूपसामान्याभावाभिन्नतया रूपत्वस्य तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वात् ।
तन्मते तु रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं किञ्चिदेशावच्छिन्नवृत्ति न वेति विप्रतिपात्तिः सम्भवति सामा-
न्याभावानभ्युपगन्तुनये विशेषःभावकूटेषु रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं रूपानधिकरणदेशावच्छेदेन
वर्त्तते नतु रूपाधिकरणदेशावच्छेदेनेति तन्मते विधिकोटिः पक्षवृत्तिः । रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं
तत्तद्रूपाभावातिरिक्ताभावनिरूपितविशेषणताप्राप्तं न वेति विप्रतिपात्तिः । नन्वतिरिक्तसामान्याभावे किं मानं
रूपं नास्तीतिबुद्धेर्विशेषाभावकूटविषयकत्वेन निर्वाहात् । न चातिरिक्ताभावाभावे वायुविशेष्यकतत्तद्रूपाभाव-
निर्णये वायुविशेष्यकरूपतदभावकोटिकसंशयो न स्यात्तन्निश्चये तत्संशयायोगादिति वाच्यम् । तत्र रूपत्वेन घटा-
दिकोटिकसंशयोत्पादात् । न च रूपान्यत्र रूपं, इदं न रूपमिति विशेषदर्शनदशायामपि तादृशसंशयोदयात्तदानीं
घटे रूगत्वधर्मायोगादिति वाच्यम् । रूपत्वेन रूपकोटिकसंशये रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेन रूपेणाभा-
वनिश्चयो विरोधी न तत्प्रतियोगिकाभाववत्ज्ञानत्वेन, अन्यथा प्रमेयत्वेन तन्निश्चये तत्संशयो न स्यात्
तथाच तद्रूपेणाभावानिश्चये तत्संशये बाधकाभावात् । न च समानविषयकत्वेन प्रतिबन्धप्रतिबन्धकभा-
वाभ्युपगमात्कथं संशय इति वाच्यम् । तादृशसंशयस्य सामान्याभावाभ्युपगमेऽप्यनिर्वाहात् । तत्तद्रूपप्रति-
योगिताकाभावनिश्चयरूपस्य प्रतिबन्धकस्य सत्त्वात् । नच विशेषाभावस्य रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताक-
त्वाभ्युपगमे रूपविशेषाभाववति रूपं नास्तीति बुद्ध्यापत्तिरिति वाच्यम् । तस्य व्यासज्यवृत्तित्वाङ्गीकारात्
तथाच व्यासज्यवृत्तिधर्मप्रत्यक्षे यावदाश्रयसन्निकर्षस्य हेतुत्वात् यत्किञ्चिद्रूपवति न तथा प्रत्ययः,
तादृशप्रतियोगिताकत्वाश्रयभूततत्तद्रूपाभावस्य तत्रासत्त्वात् यावदाश्रयसन्निकर्षाभावात् । न च व्यासज्यवृत्ति-
धर्मस्य संसर्गमर्यादया भावे न यावदाश्रयसन्निकर्षापेक्षा, तथा चैकाभावसन्निकर्षे संसर्गमर्यादया रूपत्वाव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्य प्रत्यक्षापत्तिरिति वाच्यम् । व्यासज्यवृत्तिधर्मनिरूपितलौकिकविषयताशालिप्रत्यक्ष-
त्वस्य यावदाश्रयसन्निकर्षजन्यतावच्छेदकत्वोपगमात्, तथाच संसर्गमर्यादया भावेऽपि तस्य कारणत्वकल्पना-
सदभावेन तत्प्रत्यक्षोत्पत्त्यभावात् । यदि च संयोगादेः संसर्गमर्यादया भावे न यावदाश्रयसन्निकर्षापेक्षा,
तदा तत्र मास्तु, तादृशप्रतियोगिताकत्वरूपव्यासज्यवृत्तिधर्मग्रहे पुनरस्त्येव यावदाश्रयसन्निकर्षापेक्षा संयो-
गादिसाधारणव्यासज्यवृत्तित्वस्य ऐक्याभावेनैककार्यकारणभावाभावात् । अत एव व्यासज्यावृत्तिधर्मग्रहे
यावदाश्रयभेदज्ञानं हेतुस्तदग्रहे तदभावात्, तथाच यावद्विशेषाभावानामेकदोषस्थित्यभावेन तत्तदभेदाग्रहा-
त्कथं तत्प्रत्यक्षमिति परास्तम् । एतत्प्रत्यक्षे आश्रयभेदज्ञानानामपेक्षाभावात् । नच यदि एतत्प्रत्यक्षे आश्र-
यभेदज्ञानं न हेतुस्तदाऽधिकरणानामभेदग्रहे तत्प्रत्यक्षापत्तिरिति वाच्यम् । तदभेदाग्रहाभावस्य हेतुत्वाभ्युप-
गमात् । नच तस्य व्यासज्यवृत्तित्वे यावदाश्रयसन्निकर्षकारणत्वकल्पनापेक्षया सामान्याभावस्वीकारे लाघ-
वमिति वाच्यम् । तस्य व्यासज्यवृत्तित्वाङ्गीकारेण पर्याप्तिसम्बन्धेन तादृशप्रतियोगिताकत्वविशिष्टत्वेनैव
हेतुतया रूपवत्येकाभावसन्निकर्षे पर्याप्तिसम्बन्धेन तादृशप्रतियोगिताकत्वविशिष्टविशेषाभावकूटाभावादेव
प्रत्यक्षधारेण यावदाश्रयसन्निकर्षे हेतुत्वाकल्पनेन लाघवेनातिरिक्तसामान्याभावस्य तत्र सामान्यधर्माऽव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्य च कल्पने गौरवात् । अथैवं सति सामान्याभावानङ्गीकारे यावद्विशेषाभावस्यो-
क्तक्रमेण कारणत्वकल्पने गौरवम् । न चानन्ताभावनिरूपणत्वकल्पने न गौरवं कार्यकारणभावभेदस्त्वच्छेद-

कमेदात्, प्रकृते च तद्देशो नास्त्येव, अन्यथा अनन्तस्वरूपयोग्यदण्डनिष्ठकारणताकल्पनमपेक्ष्य क्लेशपथा-
यकदण्डादिवृत्तिजनकतावच्छेदकतया जातिः कल्प्यतामिति वाच्यम् । भवन्मते रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताक-
त्वविशिष्टसमवायावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविशिष्टत्वेन हेतुत्वे विनिगमनाविरहेण गौरवतादवस्थ्यात्, मन्मते
समवायावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वास्तवाभाविनित्तत्तद्व्यक्तित्वस्यावच्छेदकत्वात् । न चाभाविनित्तत्तद्व्यक्ति-
त्वस्य तज्ज्ञानादिरूपतया विनिगमनाविरह इति वाच्यम् । अभाविनित्तत्तद्व्यक्तित्वस्य तत्तद्व्यक्तित्वरूप-
तया तस्यैवावच्छेदकत्वात् ज्ञानरूपत्वे कारणताग्रहकाले उपास्थितिकल्पने गौरवम् । अभावस्वरूपत्वे तस्य
कारणताग्रहदशायाद्युपस्थितिसत्त्वात् । न च तत्तद्व्यक्तित्वस्यावच्छेदकत्वेपि तस्य स्वरूपतो भागं न संभवति
जात्यतिरिक्तपदार्थस्य स्वरूपतो भानानङ्गीकारादिति वाच्यम् । जात्यतिरिक्तपदार्थस्याप्यत्र स्वरूपतो न
भासत इति तादृशप्रकारताशालिबोधे तत्तद्वृत्तिधर्मप्रकारकबोधसामग्र्या नियामकत्वेन तद्व्यक्तिरित्याकार-
कविलक्षणप्रकारताशालिबोधे तस्या नियामकत्वानङ्गीकारात् । न चास्मन्मते समवायावच्छिन्नैकास्तिरिक्तैव
प्रतियोगिता, तथाच सैव निरूपकतयाऽवच्छेदिकेति वाच्यम् । तद्व्यक्तित्वेन प्रतियोगित्वानिष्ठमावच्छेदक-
त्वमपेक्ष्याऽभाविनित्तद्व्यक्तित्वस्यावच्छेदकत्वे लाघवात् । न च भवन्मतेऽभ्यवनिष्ठतत्तद्व्यक्तित्वस्य प्रतियो-
गित्वरूपतया एतत्प्रतियोगिताभ्यन्तरेव निरूपकतासम्बन्धेनावच्छेदकत्वमस्तिवति वाच्यम् । प्रतियोगिता-
स्वरूपतद्व्यक्तित्वस्य ज्ञानरूपत्वादिकमादाय विनिगमनाविरहेणानन्त्यात्, मन्मतेऽभाविनित्तद्व्यक्तित्वस्याभा-
वरूपत्वात् ज्ञानादिरूपत्वे उपास्थितिगौरवात्, भवन्मते प्रतियोगितास्वरूपज्ञानरूपयोरुपस्थितिकल्पनासा-
मान्यात् ।

केचित्तु सामान्याभावस्वीकारे तदिन्द्रियजन्यज्ञानप्रतिबन्धकताया तत्तदभाविनिरूपितलौकिकविषयता-
शालिज्ञानत्वेन प्रतिबन्धकत्वापेक्षया एतदभावविषयताशालित्वेन तत्त्वे लाघवमित्याहुः । तत्र । अस्मन्म-
तेपि तावदभावत्वेन तदाश्रयत्वेनैक एवाभावः कल्प्यते, अन्यथा सर्वेषामेक एवाभावः कल्प्यतो तत्तदवच्छे-
देन घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं कल्प्यतो तद्देशोपि विलुप्येत । नन्वन्ताधिकरणावच्छिन्नकत्वकल्पनम-
पेक्ष्यैक एवाभावः कल्प्यतामिति चेत्तत्प्रकृतेऽपि । न चाभावकल्पनेऽपि अनन्तत्वाव्याप्यधिकरणवृत्तित्व-
कल्पने गौरवमिति वाच्यम् । तस्य फलमुखत्वात् अन्यथाऽधिकरणरूपेण किमपराद्धं तादृशप्रतियोगिताक-
त्वस्य व्याप्यवृत्तित्वे अवच्छेदकमिश्रितसन्निकर्षकार्यकारणभावकल्पने गौरवम् । न च तदवच्छिन्नसन्निक-
र्षस्य संयोगादिसाधारणकार्यकारणभावबलदेव हेतुत्वं भाविष्यतीति वाच्यम् । अवयवानामेव हि
स्वमते तद्व्यसंयोगावच्छेदकत्वं, न त्वन्यावयविना, तत्समवेतद्रव्याभावात् । इत्थं च घटादेः संयोगाव-
च्छेदकत्वानङ्गीकारादन्यावयवित्यले कार्यकारणभावकल्पनमेव गौरवम्, अन्यथा अन्यावयविना घटादे-
रापि यावद्विशेषाभावाधिकरणतया तदवच्छिन्नसामान्यधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्यावच्छेदेन सन्निक-
र्षेऽपि प्रत्यक्षापत्तेः ।

किञ्च रूपं नास्तीति प्रतीतिविषयत्वस्य यावदभावानां कल्पनामपेक्ष्यैकाभावस्यैव तादृशप्रतीतिविषयत्वं
कल्प्यते लाघवात् । न च सामान्याभावविषयकलौकिकप्रत्यक्षे सन्निकर्षबलाद्विशेषाभावविषयतयाऽस्यैवाति-
रिक्तकल्पनागौरवमिति वाच्यम् । रूपं नास्तीत्यनुमितेस्तावद्व्यक्तिनिष्ठविषयताकल्पनामपेक्ष्यैकाभावविषय-
त्वे लाघवात् । न च तत्रापि तन्मते रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेन यावदभावो यत्र विषयस्तत्रानुमितौ विनिगम-
नाविरहेण तावद्विषयकत्वकल्पने गौरवतादवस्थ्यात्, अन्यथाऽभाव एव न सिध्येत् । अधिकरणस्यैव तादृश-
प्रतीतिविषयत्वाभ्युपगमात् । अनन्तानां प्रतीतिविषयत्वे गौरवमिति चेत्समानमिहापि । अपि च सामा-
न्याभावानङ्गीकारे जन्यरूपत्वावच्छिन्ने रूपत्वेन प्रतिबन्धकता तदभावः कारणमिति प्रतिबन्धकाभावकारण-
तायां रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वरूपत्वेनानन्ताभाविनित्कारणताकल्पनमपेक्ष्य लाघवादेकाभाविनित्कारणता
कल्प्यते । न च भवन्मते ध्वंसप्रागभावभ्यां सहान्यन्ताभावविरोधेनाऽनन्ततत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नाभाविनित्का-
रणताकल्पने साम्यमिति वाच्यम् । तादृशविरोधानङ्गीकारेण रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावव्यक्तेरेव
कारणत्वकल्पनात् । विरोधानङ्गीकारेऽपि लौकिकविषयतासम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वाभ्युपगमात् ।

अथ किमिदं पक्षतावच्छेदकं व्याप्तिवत् ? न तावद्धेतुव्यापकसाध्यसामानाधिकरण्यत्वम् , तदवच्छिन्नेऽव्यभिचरितत्वशब्दप्रतिपाद्यभेदनिश्चयेन सिद्धसाधनप्रसङ्गात् । नापि साध्याभाववदवृत्तित्वत्वादिकं तदवच्छिन्नेऽव्यभिचरितत्वशब्दप्रतिपाद्यभेदरूपसाध्यविरहेण बाधप्रसङ्गात् । एवं वक्ष्यमाणेन केवलान्वयिन्यभावादित्यनेन व्याप्तौ साध्याभाववदवृत्तित्वादिरूपाव्यभिचरितत्वशब्दप्रतिपाद्यभेदकूटः साधनीयः । सोऽपि न सम्भवति, केवलान्वयि-

लाघवादातिरिक्ताभावसिद्धिरिति चेत्, सत्यम् अतिरिक्ताभावकल्पनेपि तादृशाभावस्य तर्जान्नाखिलाधिकरणव्यापिषु सम्बन्धकल्पनस्यावश्यकत्वात्कृतमतिरिक्ताभावकल्पनेन, एवं घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्य सम्बन्धः कल्प्यते इति । अथ यदि तत्तदधिकरणस्वरूप एवाभावस्तदा तदधिकरण एव घट सत्त्वासत्त्वदशायां तदभावप्रतीत्युत्पादानुत्पादाविन्ययसङ्गः, त्वन्मते तादृशाधिकरणस्याविशिष्टत्वात्, अस्मन्मते यत्कालावच्छेदेन तत्तदभावगतिगति तत्कालावच्छेदेन तत्तदभावप्रत्यय इति चेत् । अस्मन्मतेपि यत्कालावच्छेदेन घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं तादृशाधिकरणस्य तत्कालावच्छेदेनैवाभावप्रत्ययः । अथ सम्भवति चेदं तद्वर्षावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्यातिरिक्तत्वे तस्य स्वरूपसम्बन्धात्मकत्वे तु तत्तदधिकरणस्वरूपस्य तादृशविशिष्टधर्मावच्छिन्नाधिकरणतानियामकत्वासम्भवात् । ननु तस्यातिरिक्तत्वपक्षे को दोष इति चेत्, तादृशप्रतियोगिताकत्वस्यातिरिक्तत्वमभ्युपेत्य तथा वर्तने किमपराद्धमतिरिक्ताभावकल्पनेनेति चेत् सत्यम् । अतिरिक्ताभावस्वीकारेपि तत्तद्वर्षावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमतिरिक्तमवश्यमभ्युपेयम्, अन्यथाऽभावाधिकरणकाभावस्याभावलक्षणाधिकरणस्वरूपत्वात् घटवद्भूतलवृत्तिपटाभावाधिकरणकघटाभावस्य पटाभावात्मकत्वेन घटवद्भूतले घटाभाववदिति प्रत्ययस्यापि प्रामाण्यापत्तिः, तस्माद् घटवद्भूतले पटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वाविशिष्टाधिकरणता, न तु घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वाविशिष्टाधिकरणतेति स्वीकर्णाय भवद्विपत्तिः । अथ यथातिरिक्ताभाव एव नास्ति तर्हि पापनाशार्थं प्रायश्चित्तप्रवृत्त्यनुपपत्तिः, एवं विघ्ननाशार्थं मङ्गलादिष्वपि, तन्मते तत्तदधिकरणस्वरूपस्य पूर्वसिद्धत्वादिति चेत् । सत्यम् । तन्मतेपि कथं नरकप्रागभावप्रतिपालनार्थं प्रवृत्तिः । यदि च योगक्षेमसाधारणजन्यत्वज्ञानात्तत्र प्रवृत्तिस्तदाऽस्मन्मतेपि तत्र नरकप्रतियोगिकत्वसम्बन्धाविशिष्टप्राग्भिमन्ने सत्त्वं विना प्रायश्चित्तं न तु सम्भवतीति प्रायश्चित्ते प्रवृत्तिः । अथ यथाधिकरणस्वरूप एवाभावस्तदा घटः प्रागभाववानिति प्रत्ययः कथं स्यात् । न च तथापि प्रतियोगितासम्बन्धेन तादृशप्रागभावानाधिकरणं स घटो न भवतीति त्वन्मतेपि कथं प्रत्ययः सविषयातिरिक्तपदार्थस्य भाविन्यऽसत्त्वादिति वाच्यम् । प्रतियोगितासम्बन्धेन भाविन्यसत्त्वमङ्गीक्रियते एव, अन्यथा प्रतियोगितासम्बन्धेन प्रागभावस्य प्रवृत्त्यापत्तेरिति चेत् । सत्यम् । तादृशप्रत्यय एव नास्ति, अस्ति च घटो भविष्यतीति प्रत्ययः । स प्रत्ययस्तु तत्तदधिकरणदेशरूपप्रागभावकृत एवेति न दोषः । अथ स भाविघटः पटो नेति प्रत्ययः कथं स्यादिति चेद् । घटे तदानीं घटभेद इति प्रत्ययस्तु भ्रम एव कालायवगाहिप्रत्ययस्तु भ्रम एव कालायवगाहित्वप्रत्ययस्तु भवितुमर्हति तत्तद्घटे तत्तद्घटादात्म्यवदिति ।

अत्र न्यायविदः । तत्तत्रानाधिकरणव्यक्तीनां घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वत्वातिरिक्त एवाभावे कल्प्यते । न च तादृशाभावस्य तत्तन्निखिलाधिकरणसम्बन्धकल्पनाया आवश्यकत्वे तदोषतादवस्थान्कृतमतिरिक्ताभावकल्पनेनेति वाच्यम् । तादृशगौरवस्य फलमुखत्वेनादोषत्वात् । न च फलमुखगौरवस्यादोषत्वे जितं क्षणभगवादिभिः, तन्मते लाघवात्प्रतियोगित्वेन नाशत्वेन हेतुहेतुमद्भावः । न तु द्रव्यनाशे तदाश्रयनाशस्याऽसमवायिनाशस्य(वा)हेतुत्वमुररीक्रियते । इत्थं च प्रतिक्षणं घटादिभ्यान्निध्वंसोत्पादकल्पनस्य फलमुखत्वेनादोषादिति चेत् । सत्यम् । फलमुखगौरवस्य दूषणावहत्वं, बाधकसत्त्वे, तत्र सोऽयं घट इति प्रत्यभिज्ञाबलात्तस्य दूषणावहत्वं, प्रकृते च तादृशबाधकासत्त्वात् दूषणावहत्वमिति । अपि च तादृशाभावस्य तत्तदधिकरणस्वरूप एव सम्बन्धः, स च स्वरूपो लाघवात्तदभावस्वरूप एव, इत्थं च तस्य घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्य तत्तदधिकरणस्वरूपस्य सम्बन्धसत्त्वेपि तादृशसम्बन्धस्य नानात्वं स्फुटमेवेति ध्येयम् । स्फुटं च तन्म्यायासद्धान्तरहस्यम् ।

ताशालिङ्गानत्वावच्छिन्नत्वाभावकूटवत्त्वादित्यनुमाने तात्पर्यम् । अत्राव्यभिचारपदार्थतावच्छेदकावच्छिन्नविषयताघटितधर्मावच्छिन्नत्वाभावमात्रौ बन्धभाववदवृत्तिपर्वतो बन्धिमान् धूमादित्यादौ वह्निव्याप्यधूमवान् वह्नयभाववदवृत्तिपर्वत इत्याकारकपरामर्शनिष्ठानुमितिजनकतायां धर्मितावच्छेदकावच्छिन्नविषयताविधयाऽव्यभिचारपदार्थतावच्छेदकावच्छिन्नविषयत्वावच्छिन्नत्वसत्त्वेन बाधः स्यात् । केचित्तु ज्ञेयत्वं वाच्यत्वाव्यभिचारीति व्यवहारानुरोधेन साध्यतावच्छेदकनिष्ठहेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वस्याप्यव्यभिचारपदार्थत्वमावश्यकम्, तथाच हेतुविषयत्वानुपादानेऽव्यभिचारपदार्थावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकनिष्ठविषयताघटितधर्मावच्छिन्नत्वाभावस्य सिद्धान्तिमतेऽनुमितिजनकतायामसत्त्वाद्वाध इति प्राहुः । न चाव्यभिचारपदार्थावच्छिन्नहेतुविषयताघटितधर्मावच्छिन्नत्वाभावस्य साध्यत्वे नोक्तदोषः, तादृशजनकतायामव्यभिचारपदार्थावच्छिन्नविषयताघटितधर्मावच्छिन्नत्वसत्त्वेऽपि अव्यभिचारपदार्थावच्छिन्नहेतुविषयताघटितधर्मावच्छिन्नत्वविरहादिति पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतानिवेशो व्यर्थ इति वाच्यम् । वह्नयभाववदवृत्तिधूमवत्कालीनपर्वतो वह्निमान् धूमादित्यादित्यलेयबाधापत्तेः । एवं हेतावपि साध्याभाववदवृत्तित्वादिविषयत्वावच्छिन्नत्वाभावकूटवत्त्वादित्येतावन्मात्रौ वह्नयभाववदवृत्तिपर्वतो वह्निमान् धूमादित्यादौ वह्निव्याप्यधूमवान्स्तादृशपर्वत इति परामर्शनिष्ठानुमितिजनकतायां कूटविरहेण भागासिद्धिः स्यात् । न च तादृशविषयतानिरूपितहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नविषयताघटितधर्मावच्छिन्नत्वाभावकूटवत्त्वोपादानेन न भागासिद्धिरिति वाच्यम् । वह्नयभाववदवृत्तिधूमवन्महान्ससदृशः पर्वतो वह्निमान् धूमादित्यादिस्थलीयपरामर्शजनकतायां भागासिद्ध्यापत्तिरतः पक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतानिवेशः । न च तथापि पर्वतो वह्निमान् वह्नयभाववदवृत्तेरित्यादौ परामर्शनिष्ठानुमितिजनकतायां बाधो दुर्वारः, हेतुतावच्छेदकपर्यन्तस्य व्याप्तिवमिति सिद्धान्ते हेतुव्यापकवह्निसमानाधिकरणवृत्तिवह्नयभाववदवृत्तित्वरूपहेतुतावच्छेदकरूपाव्यभिचारपदार्थावच्छिन्नहेतुविषयतानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविषयत्वावच्छिन्नत्वस्य तत्र सत्त्वादिति वाच्यम् । अव्यभिचारपदार्थतावच्छेदकावच्छिन्ना याऽव्यभिचारपदार्थमात्रवृत्तिविषयता तन्निरूपितत्वं साध्यघटकहेतुविषयतायां निवेशनीयम् । तथा चाव्यभिचारपदार्थतावच्छेदकतापर्याप्त्याधिकरणधर्मपर्याप्तावच्छेदकताविषयतानिरूपितप्रकृतहेतुतावच्छेदकपर्याप्तावच्छेदकताविषयतानिरूपितप्रकृतपक्षतावच्छेदकतापर्याप्त्याधिकरणधर्मपर्याप्तावच्छेदकताविशेष्यत्वानवच्छिन्नत्वस्यैव साध्यत्वं फलितम् । साध्यसिद्धिश्चावच्छेदकावच्छेदेन बोध्या, तेनाऽनुमितिजनकतावसामानाधिकरण्येन साध्यसिद्धेरुद्देश्यत्वे आलोकादिलिङ्गकानुमितिजनकतायां धूमविषयताघटितसाध्यस्य मतद्वयेऽपि सत्त्वात्सिद्धसाधनम् पक्षतानिष्ठजनकतायां निरुक्तसाध्यपर्यवसानमादायार्थान्तरञ्चेति शङ्काया अनवसर इति ध्येयम् । अनुमितिजनकत्वं च प्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नलिङ्गकप्रकृतसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नविधेयकप्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नपक्षकानुमितिजनकत्वरूपं ग्राह्यम् । नातः प्रागुक्तानुमितिजनकतायां केवलपर्वतत्वादिरूपपक्षतावच्छेदकमादाय भागासिद्धितादवस्थ्यम् । न चैवमपि धूमव्यापकवह्निसामानाधिकरण्यवह्नयभाववदवृत्तित्वोभयवद्धूमवान्पर्वत इति ज्ञानीयतादृशसामानाधिकरण्यत्वावच्छिन्नसाध्याभाववदवृत्तित्ववच्छिन्नविषयतायाः ज-

साध्याभाववदवृत्तित्वमिति । वृत्तम् वृत्तिः, भावे निष्ठाप्रत्ययात्, वृत्तस्या-
भावोऽवृत्तं वृत्त्यभाव इति यावत्, साध्याभाववतोऽवृत्तं साध्याभाववदवृत्तम् सा-
ध्याभाववदवृत्त्यभाव इति यावत्, तद्यत्रास्ति स साध्याभाववदवृत्ती मत्वर्थीयेऽप्र-
त्ययात्, तस्य भावः साध्याभाववदवृत्तित्वम्, तथा च साध्याभाववदवृत्त्यभावव-
त्त्वमिति फलितमिति प्राञ्चः । तदसत्, 'न कर्मधारयान्मत्वर्थीयो बहुव्रीहिश्चेत्तदर्थं
पत्तिकर' इत्यनुशा(१) सनाविरोधात्, तत्र कर्मधारयपदस्य बहुव्रीहीतरसमासपर-
र्थप्रतिष्ठात् । तच्चाऽगुणवत्त्वमिति साधर्म्यव्याख्यानावसरे गुणप्रकाशरहस्ये(२)
दीधितिहरहस्ये च स्फुटम् ।

नकतावच्छेदकत्वेन भागासिद्धितादवस्थमिति वाच्यम् । प्रागुक्तविषयतात्वावच्छिन्नावच्छे-
दकतानिरूपितत्वाभावस्यैव हेतुसाध्यविधया प्रवेशात् उक्तज्ञानीयविषयतायास्तादृशसमा-
धिकरण्यत्वावच्छिन्नविषयतात्वेनैवावच्छेदकत्वात् ।

अथ बहिर्व्याप्यो धूमो धूमवान्पर्वत इति ज्ञानस्यापि कारणत्वेन विशिष्टविषयतायाः
कारणतानवच्छेदकत्वेन साध्याभाववदवृत्तित्वविषयताया जनकतावच्छेदकत्वेऽपि साध्यसिद्धिरि-
ति न विवक्षितार्थसिद्धिरिति चेन्न । प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यत्वनिष्ठावच्छेदकतानि-
रूपितप्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारत्वनिष्ठावच्छेदकताविशिष्टहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नवि-
शेष्यत्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपिताव्यभिचारपदार्थतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतात्वावच्छिन्नावच्छे-
दकतानिरूपितत्वाभावस्यैव साध्यत्वात् । वैशिष्ट्यं च स्वनिरूपकजनकतानिरूपितत्वसम्बन्धेनेति ।

एवं च तादृशजनकत्वं तादृशनिरूपितत्वाभाववत् प्रकृतपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशे-
ष्यत्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितप्रकृतहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारत्वनिष्ठावच्छेदकताविशिष्टहेतु-
तावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यत्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितसाध्याभाववदवृत्तित्वव्याप्यभिचारपदा-
र्थतावच्छेदकावच्छिन्नविषयतात्वावच्छिन्नावच्छेदकतानिरूपितत्वाभावकूटवत्त्वादिति फलितम् ।

मूले केवलान्वयिन्यभावादिति । इदमत्रावधेयम् । केवलान्वयीत्यादिमूले केवलान्वयिपदं
न वास्तवकेवलान्वयिपरम् । अभावपदस्य साध्याभाववदवृत्तित्वाभावपरतया साध्याभावा-
प्रसिद्ध्या तत्र तादृशाभावासम्भवात् । यदि तत्त्वेन ज्ञानपरं तदा केवलान्वयित्वाक्रान्ते
धूमादौ तादृशाभावासत्त्वाद् ज्ञेयत्वादावसत्त्वाच्च व्याहतमतः केवलान्वयिपदस्य केवलान्वयित्व-
ग्रहकालीनानुमितिजनकज्ञानपरत्वम्, अभावपदस्य च साध्याभाववदवृत्तित्वविषयत्वाभावपरत्व-
मिति । तथाच केवलान्वयिनि निरूप्यनिरूपकभावापन्नतादृशविषयत्वग्रहसम्भवाच्चानुपपत्तिः ।
तादृशविषयताशून्यज्ञानवृत्तित्वादिति तादृशनिरूपितत्वाभावकूटस्य 'प्रत्येक'साधको हेतुः
पर्यवसित इति प्राहुः ।

बहुव्रीहीतरसमासपरत्वादिति । ननु समासपरत्वादित्येव वक्तुमुचितं किं बहुव्रीहीतरपदेन

(१) अनुशासनेऽस्मिन् ऋषयमव मूलम् । पीतमम्बरं यस्येत्येकया वृत्त्याऽर्थप्रतिपत्तिसम्भवे पीतं
च तदम्बरं चेति पीताम्बरं तदस्यास्तीति पीताम्बरवानिति वृत्तिद्वयकल्पने गौरवन्तया चानुशासनस्य ब-
हुव्रीहीतरसमासात्त्वत्वर्थीयो न भवति बहुव्रीहिसमासेन तदर्थलाभेऽदित्यर्थः ।

(२) अत्र गुणप्रकाशरहस्यं च अत्र गुणवत्त्वमिति । अगुणवत्त्वमिति नित्यवृत्तिसत्त्वान्यथ-

बहुव्रीह्युत्तरमत्वर्थीयार्थस्य बहुव्रीहिप्रतिपत्तिकरत्वाभावेन बहुव्रीह्युत्तरमत्वर्थीयप्रत्ययानुपपत्त्यभावादिति चेन्न । यादृशसमासोत्तरं मत्वर्थीयप्रत्ययार्थो बहुव्रीहिणा प्रतिपाद्यते तादृशसमासपरत्वमावेदयितुं बहुव्रीहीतरपदस्योक्तत्वात्, तथा च बहुव्रीहिपदं वस्तुगतिमनुरुध्योक्तम् ।

केचित्तु समासत्वं कर्मधारयाद्यन्यतमत्वं न वस्तुगतरूपम्, तत्रान्यतमत्वघटकभेदप्रतियोगितावच्छेदककोटौ बहुव्रीहिसमासप्रवेशकृतगौरववारणाय बहुव्रीहांतरपदमित्याहुः । तदसत्, कर्मधारयत्वादीनामनुगतत्वे समासत्वस्याप्यनुगतत्वसम्भवात्, अत एव समासत्वमखण्डोपा-

र्यसमवायित्वं विवक्षणीयम् । कर्मत्ववारणाय नित्यवृत्तीति भावः । बहुव्रीहौ हेतौ । बहुव्रीह्युत्तरत्वप्रत्ययेनैवेत्यर्थः । विवक्षितत्वस्य लाभ इति । न गुणोऽगुण इति नञ्त्तत्पुरुषोत्तरमतुप्रत्ययानन्तरत्वप्रत्ययेन लभ्यस्यान्वयस्य गुणाभाववत्स्वरूपस्य लाभ इत्यर्थः । एतच्चाऽभेदोऽविवादोऽविरोध इत्यादिप्रयोगानुरोधादत्यन्ताभावार्थकनञ्जा न तत्पुरुषसमास इत्याचार्यमतानुसारणोक्तम् । अर्थ इति अनुशासनविरुद्ध इत्यर्थः । अनुशासनमेवाह कर्मधारयेति । कर्मधारयोत्तरं मतुप्रत्ययलभ्यस्य बहुव्रीहिणा लाभसम्भव इत्यादौ पूरणीयम् । लघुत्वात् शब्दलाघवात् । इति न्यायादिति-इत्यनुशासनादित्यर्थः । नञ्त्तत्पुरुषस्यानेककर्मधारयमध्यघटितत्वादिति भावः । न च शब्दलाघवादरे मतुप्रत्ययोत्तरवत्तत्पुरुषोपि मूलोक्तविरुद्धो बहुव्रीहौ नैव तत्त्वभ्यार्थस्य लाभसम्भवेन शब्दगौरवादिति वाच्यम् । मतुप्रत्ययानन्तरं नञ्त्तत्पुरुषलभ्यस्यार्थस्य गुणवद्भिन्नत्वरूपस्य बहुव्रीहिणा लाभसम्भवात् । न च विसाकिसलयच्छेदपाथेयवन्त इत्यत्र विसाकिसलयच्छेदः-पाथेयः-पाथमसो येषु-हंसा-श्चेति बहुव्रीहिणैव विवक्षितार्थलाभसम्भवेन कर्मधारयोत्तरं मतुपदलं तदनुशासनव्याभिचारोति वाच्यम् । तत्र पाथेयनिष्ठोत्कर्षभूयस्त्वादि-लक्षणस्य विवक्षितार्थस्य तदर्थकमतुप्रत्ययं विना बहुव्रीहितो लाभसम्भवात् बहुव्रीहितो विवक्षितार्थलाभसम्भव एव कर्मधारयोत्तरं मतुप्रत्ययानुपगमात्, अतएव न कर्मधारयान्मत्वर्थीयो बहुव्रीहिश्चेत्तदर्थप्रतिपत्तिकर इति शाब्दिकाः । नञ्त्तत्पुरुषे दूषणान्तरमाह प्रत्युतेति । अन्योन्याभाववाचकनञ्जैव तत्पुरुष इति मते इति शेषः । पर्युदासनञ्जा-अन्योन्याभाववाचकनञ्जा, न विवक्षितामिति । भाष्येऽतिव्याप्तिरिति भावः । न च तथापि गुणस्याभावोऽगुणमित्यव्ययीभावोत्तरं मतुप्रत्यय एव कुतो न कृत इति वाच्यम् । न कर्मधारयादित्यत्र कर्मधारयपदस्य-बहुव्रीहीतरसमासपरतया कर्मधारयवदव्ययीभावोत्तरमपि मतुपोऽनुपगमात् । नचैवं राजपुरुषवदगुहमित्यादिप्रयोगोपि स्यात्ततोऽपि राज्ञः पुरुषो यत्रेति व्यधिकरणबहुव्रीहिणैव विवक्षितार्थलाभसम्भवादिति वाच्यम् । व्यधिकरणबहुव्रीहेः कण्ठे काल इत्यादिस्थलविशेषनियन्त्रितत्वात् नीलोत्पलवद्गुहमित्यादिप्रयोगवत्तादृशप्रयोगस्यासिद्धत्वाच्चेति दिक्, इति ।

गुणदीधितिरेहस्ये तु 'अगुणवत्त्वमपि साधर्म्यपरतया स्वयं व्याचष्टे एवमिति । द्रव्यत्वसत्तादिकमादाय द्रव्येतिव्याप्तिवारण्यावृत्त्यन्तम् । कर्मत्वादिकमादाय कर्मण्यतिव्याप्तिवारणाय नित्यवृत्तीति नित्यसमवेतार्थकम् । तेन कर्मत्वस्यापि दैशिकविशेषणतया परमाणादौ कालिकाविशेषणतया महाकालं च वृत्तावपि कर्मणि नातिव्याप्तितादवस्थम् । समवायेन तद्वत्तालाभाय समवायित्वमिति । ननु विवक्षितस्य गुणवद्भेदस्योक्तसमासालाभाद्गुणाभावसम्बन्धस्येति भाष्यकृतेति शेषः । गुणस्याभावोऽगुणमित्यव्ययीभावसमाससङ्गहाय व्याचष्टे नञ्समासादिति । तथाच नञ्समासत्वरूपेण प्रकाशकृता तत्पुरुषाव्ययीभावौ निराकृते । अन्यथा नञ्तत्पुरुषो व्यर्थ आपद्येत अव्ययीभावान्मतुप कुतो न कृत इत्यापेक्षापापवादिति भावः । इत्थं चात्रापि कर्मधारयपदं बहुव्रीह्यतिरिक्तरूपमिति ध्येयम्' इत्युक्तम् ।

रूपादीनां युगानां द्रव्याश्रितत्वं निष्क्रियत्वमगुणवत्त्वं चेति भाष्यम् ।

गुणा येषु वर्चन्ते ते गुणवन्तो न गुणवन्तोऽगुणवन्तस्तेषां भावस्तत्त्वमिति किरणवत्स्यामुदयनाचार्याः । दीधितिः । एवमगुणवत्त्वमपि गुणवदवृत्तिनित्यवृत्तिधर्मसमवायित्वं विवक्षणीयम् । नन्वित्यादिविवक्षितार्थस्य गुणाभावसम्बन्धस्य लाभात् । नञ्तत्पुरुषात्-नञ्समासात् । पर्युदासेति । इदमुपलक्षणम् । पसज्य बहुव्रीहिणा गुणशून्यवत्त्वमित्यपि द्रष्टव्यम् ।

धिरिति समासमञ्जर्यामुक्तम् । एवंविधामाश्रित्य तावदन्यान्यत्वेत्यादिना समासत्वमनुगतमुक्तं समासवादे इति विभावनीयम् ।

परे तु शोभनः शुक्लो यत्रेति शुक्लवाचकपदघटितबहुव्रीह्युत्तरमत्वर्थीयप्रत्ययेन यत्र सुन्दर-
शुक्लगुणविशिष्टविशिष्टं बोध्यते तत्रैव शोभनः शुक्लो यत्रेति शुक्लगुणविशिष्टवाचकपदघटितब-
हुव्रीहिणा तादृशार्थप्रतिपादान्मत्वर्थीयानुपपत्तिरित्यतो बहुव्रीहीतरपदमुपात्तम् ।

ननु कर्मधारयपदस्य बहुव्रीहीतरसमासमात्रपरत्वेऽपि साध्याभाववदवृत्तित्वमित्यत्र साध्या-
भाववत्पदस्य साधुत्वानुपपत्तिः साध्यस्याभावः साध्याभाव इति षष्ठीतत्पुरुषोत्तरमत्वर्थीय-
स्यानुशासनविरुद्धत्वादिति चेन्न । साध्यमभावो यस्येति बहुव्रीह्युत्तरं मनुप्रत्ययः नातो वि-
रोधशङ्कापीति । अथवाऽभावो विद्यते यत्रासौ अभाववानिति मनुप्रत्ययानन्तरन्तर्दघट-
काभावपदेन साध्यपदस्य षष्ठीतत्पुरुषः, प्रतियोगिसापेक्षसमासस्येष्टत्वात् ।

अन्ये तु प्राशस्त्ये मनुषो विधानात्, साध्याभाववदिति मनुषा साध्याभावे साध्यतावच्छे-
दकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वरूपमधिकरणतायां निरवच्छिन्नत्वरूपं च प्राशस्त्यं प्रतिपाद्यते,
साध्यस्याभावो यत्रेति बहुव्रीहिणा तु साध्यप्रतियोगिकाभावाश्रय एवेति मत्वर्थीयेन यदर्थः
प्रत्याप्यते बहुव्रीहेस्तदर्थप्रतिपत्तिकरत्वाभावेन मत्वर्थीयः सङ्गत एवेति । न चावृत्तीति मत्वर्थीये-
नापि तादृशवृत्तित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वरूपं प्राशस्त्यं प्रतिपाद्यते, तथाच तादृशप्राशस्त्य-
घटितार्थबोधकत्वं साध्याभाववतो न वृत्तिर्यत्रेति साध्याभाववदवृत्तिरिति बहुव्रीहौ न सम्भवतीति
तद्वन्थासङ्गतिरिति वाच्यम् । ननुपस्थाप्याभावेऽन्वयितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस-
म्बन्धेनैवान्वयिनोऽन्वयो न तु तदाश्रयनिष्ठप्रतियोगिताकत्वसम्बन्धेन, तथासति घटवत्यपि
घटो नास्तीति प्रतीत्यापत्तेस्तत्र घटप्रतियोगिकाभावसत्त्वात्, तथाच साध्याभाववतो न वृत्ति-
र्यत्रेति बहुव्रीहौ न ज्ञसत्त्वेन तदर्थेऽभावे साध्याभाववत् इति षष्ठ्यन्तार्थसाध्याभाववन्निरूपि-
तत्वविशेषितवृत्तिपदार्थवृत्तित्वस्य तादृशवृत्तित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसम्बन्धेनान्वयित्वा-
दशप्राशस्त्यबोधकत्वस्य बहुव्रीहौ सम्भवात्तदग्रन्थसङ्गतिः । न हि साध्याभावेत्यत्राऽभावप-
दसमभिव्याहारस्थलेऽपि नञाद्यनुपस्थाप्येऽभावेऽन्वयितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्व-
सम्बन्धेनान्वय इति नियमो, मानाभावात्, निपातातिरेक्येनार्थार्थयोर्भेदेनान्वयस्याव्युत्पन्न-
त्वादिति न्यायविरोधाच्च, किन्वाभावादिपदसमभिव्याहारस्थले एतन्नियमानुरोधेनान्वयिनोऽ-
न्वयितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताके निरुद्धलक्षणा, तथाच विना मत्वर्थीयं साध्यतावच्छे-
दकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वरूपप्राशस्त्यस्यालाभात्साध्याभाववदिति मत्वर्थीयसङ्गतिरिति
वदन्ति । तच्चिन्त्यम् । न च समासपदं व्यर्थं कृदन्ततद्धितान्तादिपदोत्तरमनुपस्थलेऽनेकपद-
त्वाभावाद् बहुव्रीहिसमासस्यैवाऽसंभवेन तत्र मत्वर्थीयार्थस्य बहुव्रीहिणा बोधयितुमशक्यत्वादि-
ति वाच्यम् । स्वरूपबोधनार्थत्वादिति । 'न कर्मधारयान्मत्वर्थीय' इत्येतावन्मात्रोक्तौ कृष्ण-
सर्पवद्वल्मीकमिति प्रयोगस्य साधुत्वानुपपत्तिः कृष्णसर्पेतिविग्रहस्य नित्यसमासतया तदुत्तरं मनु-
प्रत्ययेऽनुशासनविरोधादतो बहुव्रीहिश्च तदर्थप्रतिपातिकर इत्युक्तम् । तथाच कृष्णः
सर्पो यत्रेति विग्रहस्य विलक्षणवैजात्यावच्छिन्नसर्पवत्त्वबोधकत्वाभावेन तस्य साधुत्वोपपत्तिः ।
न च 'न कर्मधारयान्मत्वर्थीयो' बहुव्रीहिश्च तत्र संभवस्येत्येवमशक्यमिति वाच्यम् ।

अव्ययीभावसमासोत्तरपदार्थेन समन्तत्समासानिविष्टपदार्थान्तरान्वय-
स्याऽव्युत्पन्नत्वात्, यथा भूतलोपकुम्भं भूतलाऽघटमित्यादौ भूतलवृत्तिघट-
समीपतदत्यन्ताभावयोरप्रतीतेः । एतेन वृत्तेरभावोऽवृत्तीत्यव्ययीभावानन्तरं
साध्याभाववतोऽवृत्तिर्यत्रेति बहुव्रीहिरित्यपि प्रत्युक्तम्, वृत्तौ साध्याभाववतो-
ऽनन्वयापत्तेः । अव्ययीभावसमासस्याव्ययतया तेन समं समासान्तराऽस-
म्भवाच्च । ननुपाध्यादिरूपाव्ययविशेषाणामेव समस्यमानत्वेन परिगणितत्वात् ।

राजसम्बन्धिपुरुषसम्बन्धिदेशतात्पर्यके राजपुरुषवानित्यत्र पठ्यीतत्पुरुषोत्तरं मतुच् न स्यात्तत्र रा-
जा पुरुषो यत्रेति बहुव्रीहेः सम्भवात् । न चैवमपि यत्र राजा राजसम्बन्धी पुरुषश्चास्ति तत्र मतु-
च्बोधस्य देशविशेषस्य बहुव्रीहिणा प्रतिपत्तिसम्भवेनानुपपत्तितादवस्थमिति वाच्यम् । उत्प-
देन यादृशधर्मावच्छिन्नविषयताकबोधो मत्वर्थीयसमाभिव्याहृतेन जायते मतुपः समभिव्याहारं
विना तेन पदेन बहुव्रीहिवलात्तादृशधर्मावच्छिन्नविषयताकबोधसम्भवे तत्पदान्मत्वर्थीयो न
भवतीत्यर्थस्य विवक्षाणात्, तथाच राजसम्बन्धिपुरुषसम्बन्धित्वावच्छिन्नविषयताकबोधो मतु-
प्समभिव्याहृतेन राजपुरुषपदेन जायते बहुव्रीहिसमासेन तु राजाऽभिन्नपुरुषसम्बन्धित्वेनैवेति
न दोषः । स्फुटमिति । अगुणवत्त्वमित्यत्र न गुणोऽगुणः स यत्रास्तीत्यगुणवान् गुणस्याभा-
वोऽगुणन्तद्यत्रास्तीत्यगुणवानिति वा विग्रहनिराकरणेन गुणोऽस्यास्तीति गुणवान् न गुणवान-
गुणवानिति विग्रहस्य प्रकाशरहस्यादौ दर्शनेन कर्मधारयपदस्य बहुव्रीहीतरसमासपरत्वादिति
स्पष्टम् ।

अमुन्वत इति भाष्यप्रयोगदर्शनाद्भक्तदण्डवानिति लौकिकप्रयोगदर्शनाच्चोक्तव्युत्पत्तेः
प्रायिकत्वेनाऽत्रापि तदुनरोधस्याऽनावश्यकत्वे प्राचीनमते दोषान्तरमाह अव्ययीभावस-
मासोत्तरपदार्थेनेति । तथा चाऽवृत्तमित्यस्य पूर्वपदार्थप्रधानाव्ययीभावसमासत्वेन पूर्व-
पदार्थप्रधानसमासघटकोत्तरपदार्थेन समं तत्समासाघटकपदार्थस्याऽनन्वयादवृत्तित्वे साध्याभा-
ववतोऽनन्वयापत्तिर्दोष इति ।

ननु अन्तरपदमनर्थकमिति चेन्न । उपकुम्भमित्यादावपि तत्समासानिविष्टसमीपादिपद-
प्रतिपाद्यसामीप्याद्यर्थे घटादेरनन्वयप्रसङ्गात् । एवं वृत्तित्वपदार्थे साध्याभाववत्पदार्थस्येव नञ्प-
दार्थस्याप्यन्वयो न स्यात् तादृशसमासघटकीभूतं यन्नप्यदन्तदर्थरूपेऽभावेऽव्ययीभावसमासा-
ऽनिविष्टं यदभाव इत्याकारकं तदर्थत्वसत्त्वात् अन्तरपदोपादाने च तत्समासानिविष्टपदार्थे
तत्समासनिविष्टपदार्थभिन्नत्वं लभ्यत इति भावः ।

तत्समासानिविष्टपदार्थान्वयस्याव्युत्पन्नत्वादित्येव वा कुत्रचित्पाठः ।

ननु भूतलोपकुम्भमित्यत्र भूतलपदेनोपकुम्भरूपाव्ययीभावस्य सप्तमीतत्पुरुषसमासत्वा
प्रसक्त्या तादृशवाक्यस्यासाधुतया योग्यत्वाभावेन कथं तादृशप्रतीत्यापत्तिः सङ्गतेति चेन्न ।
अव्ययीभावस्याव्ययत्वानङ्गीकर्तृमते तादृशापत्तिसम्भवात्, अत एव सहरीकरोति सहरी-
मन्यत उपकुम्भीमूतमित्यादयः प्रयोगा उपपद्यन्ते, अन्यथा तस्याव्ययत्वे 'अव्ययस्य
च्वावीत्वं' नेति चोच्यमिति निषेधेमासाधुत्वापत्तिरित्यव्ययीभावश्चेति सूत्र १।१।४१।

भाष्ये स्प(१)ष्टम् ।

परे तु तादृशानुपूर्वाज्ञानाद् भ्रान्तपुरुषस्य शाब्दबोधापत्तिसम्भवादित्याहुः । कुत्रचिद् भूतले उपकुम्भं भूतले अघटमिति पाठः । वृत्तौ साध्याभाववतोऽनन्वयापत्तेरिति । अव्ययी-
भावसमास(२)घटकौत्तरपदार्थेन तत्समासानिविष्टपदार्थान्तरान्वयस्याव्युत्पन्नत्वादित्यर्थः ।

(१) तथा चात्राऽव्ययस्य परिगणितत्वेन परिगणिताभ्ययातिरिक्ताभ्ययीभावस्य सामान्यशास्त्रेण समा-
साङ्गीकरेणोत्तरपदार्थान्वयविवक्षायां भूतलोपकुम्भमित्यादेः साधुत्वापात्तेरिति ध्येयम् ।

(२) समासघटकपदोपस्थाप्येन समासाऽघटकपदार्थस्य नान्वयः, आकांक्षाविरहात् । अत एव ऋ-
द्धस्य राजमातङ्गा इत्यादौ ऋद्धादिपदार्थस्य राजादौ योग्यतादिसत्त्वेऽपि नान्वयः । यद्यपि तत्र समभिध्या-
हार पाऽकांक्षा सम्भवति, तथापि समभिध्याहारमात्रं नाकांक्षा, अपितु अन्वयबोधविशेषे पदविशेषयोः
सम अभ्याहारः । नामार्थयोरभेदान्वयबोधे च समानविभक्तिकयोर्नाम्नोः समभिध्याहार आकाङ्क्षा, उक्त-
स्थले च राजपदस्य निर्विभक्तिकतया न तत्समभिध्याहारः ऋद्धराज्ञोरभेदान्वयबोधोपयिककाङ्क्षा । राज-
पदोत्तरं यदि लुप्तपठौ प्रतिसन्धीयते तदा शोभनं दधीत्यादिवत्तत्रापि तादृशाकाङ्क्षा विद्यते एवमन्वय-
बोधोऽपि भवति, परन्त्वसाधुतया न तथा प्रयुज्यते । अतएव 'शोभने वनेचर' इत्यादावाक्रोशार्थे 'विरूपाया
दास्याः पुत्र' इत्यादौ च वनदास्यादौ शोभनविरूपायभेदान्वयबोधोपयिककाङ्क्षासत्त्वेनाऽन्वयबोधसम्भवेऽपि
न तथा प्रयुज्यते । असाधुता च तत्राऽसामर्थ्यातिदेशात् 'सापेक्षमर्थवद्भवतीति' स्मृतेः । सापेक्षत्वन्तु प्रकृत-
समासानिविष्टपदार्थान्वितस्वार्थबोधकत्वम् । प्रधानार्थबोधकपदस्य सापेक्षत्वेऽपि समासः साधुः । राज-
पुरुषो दर्शनीय इत्यादावुत्तरपदस्य दर्शनीयपदसापेक्षतयापि समासस्य साधुत्वात् । प्रधानत्वं चार्थस्य
समासजन्यबोधे मुख्यविशेष्यत्वम् । राजपुरुषमानयेत्यादौ पुरुषादेः कर्मत्वादिविशेषणतया भानेऽपि समा-
सजन्येऽत्रान्तरवाक्यार्थबोधे मुख्यविशेष्यतया दर्शनीयं राजपुरुषमानयेत्यादौ समासः साधुः । नचैवं
चित्रगुरित्यादौ लक्षणया गोपदस्य चित्रगोस्वामिबोधकतया समासजन्यबोधे मुख्यविशेष्यतया गोपदं
प्रधानार्थकमेव, तदुपस्थाप्यायां गवि समासानिविष्टशोभनादिपदार्थस्यान्वयविवक्षणेऽपि समासः साधुः (एवं
ऋद्धस्य दृष्टराजपुरुषश्चैव इत्यादावपि राजादौ ऋद्धान्वयविवक्षणे समासस्याऽसाधुत्वं) स्यादिति वाच्यम् ।
प्रधानार्थे इतरान्वय एव समासस्य साधुत्वाद्भुक्तस्थले च स्वामिविशेषणस्य गौरप्रधानत्वात् । अथ सापे-
क्षपदे समासस्यासाधुत्वे चैत्रस्य दासभार्या शरैः 'शातितपत्रो वृक्षादित्यादौ दासशातितादिपदस्य चैत्रस्य
शरैर्वृक्षादित्यादिपदसापेक्षतया समासो न साधुः स्यात् । अभेदनेतरान्वयितायाः सापेक्षताघटकत्वे चैत्रस्य
गोरूपमित्यादावपि गवि चैत्रसम्बन्धान्वयविवक्षया प्रयोगापत्तिः । एवं चैत्रस्य सख्युर्धनमित्यर्थे चैत्रस-
खिधनमित्यादिसमासो न स्यात्, पदत्रयस्थले च तत्पुरुषाभावात् । सख्युर्धनं सखिधनमिति समासानन्तरं
चैत्रस्य सखिधनं चैत्रसखिधनमिति समासस्यैवादर्शनीयत्वात् । अत्र चैत्रसम्बन्धिन एव प्रकृतसमासा-
निविष्टचैत्रपदलक्ष्यार्थस्याभेदेन सखिपदार्थान्वितत्वात् । चैत्रस्य सखा चैत्रसखा तस्य धनं चैत्रसखि-
धनमिति समासादरे च सखिपदोत्तरं समासान्ततया, टच्प्रत्ययप्रसङ्गेन चैत्रसखिधनमिति प्रयोग एव स्यात् ।
एतेन कारकप्रतियोगिपदातिरिक्तपदसापेक्षपदेनैव न समासः । तदुक्तं—

प्रतियोगिपदादन्ययदन्यत्कारकादपि ।

वृत्तिशब्दैकदेशार्थे न तस्यान्वय इष्यते ॥ इति ।

चैत्रस्य दासभार्येत्यादौ दसत्वं सप्रतियोगिकमिति चैत्रपदस्य समासस्थदासपदार्थप्रतियोगिबोधकतया
शरैः शातितपत्रो वृक्षादित्यादौ शरादिपदस्य शातनादिक्रियायां कारकबोधकतया समासः साधुरित्यपि
प्रयुक्तम् । चैत्रसखिधनमित्यादौ चैत्रसम्बन्धार्थकचैत्रादिपदस्य प्रतियोगिपदत्वाभावात् । चैत्रादिसम्ब-
न्धनः सखित्वाद्यप्रतियोगित्वात् । भैरवम् । यह हि सख्युर्धनपदार्थेऽनिरोधकमेव इतरान्वयो विव-

क्षते तत्र समासो न भवति । यत्र हि तादृशपदार्थतावच्छेदके इतरान्वयस्तत्र भवत्येव समासः । चैत्रस्य दासभार्येत्यादौ दासत्वे चैत्रादिसम्बन्धान्वयो न तु दासपदार्थे दासः । शरैः शातितपत्र इत्यादौ च शतने शरकरणकत्वादेरन्वयो न तु शातितपदार्थे शातनकर्मणि अतो भवत्येव समासः । चैत्रसखिधनमित्यत्रापि सखित्वे चैत्रसम्बन्धिनोऽन्वयो न तु सखिपदार्थे सख्याविति नानुपपत्तिः । नचैवं दासत्वादौ प्रमेयादिपदार्था-
न्वयविवक्षणे प्रमेयो दासभार्येत्यादिप्रयोगापात्तिरिति वाच्यम् । प्रमेयो दास इत्यादावपि पदार्थैकदेशे दास-
त्वादौ प्रमेयाद्यभेदान्वयविरहेण तत्रैकदेशान्वयस्याव्युत्पन्नतया तथा प्रयोगविरहात् । बध्याद्युपस्थित-
प्रतियोगित्वस्य लक्षणया नामोपस्थाप्यतत्प्रतियोगित्वावच्छिन्नस्य च भेदाभेदाभ्यां ससंबन्धिकदासत्वा-
दावन्वयो व्युत्पत्तिसिद्ध एव चैत्रस्य दासश्चैत्रदास इत्यादौ तादृशान्वयबोधोदयात्, अतश्चैत्रदास इत्यादौ
समासनिर्वाहः । अथैवं पितुः स्वर्गकाम इत्यादि प्रामाणिकानां दानादावप्यत्र न साधु स्यात्तत्र समस्यमान-
स्वर्गादिपदार्थे स्वर्गादौ पितृादिसम्बन्धान्वयादिति चेन्न । तत्र कामनायामेव पित्रादिसम्बन्धस्य स्वर्गभागे-
त्वेन विशेषरूपस्यान्वयो न तु स्वर्गादावित्युपगमेन सामञ्जस्यात् । अतो मुक्तं पितरमुद्दिश्य पितृस्वर्गस्य
बाधेपि न तादृशवाक्यस्यायोग्यता । नचैवमपि कामनाबोधकपदस्यैव सापेक्षतया न समासः स्यात्तत्पदस्य
प्रधानार्थकस्याप्यप्रधानार्थे इतरान्वयसोपक्षतया समासविरहात्, अन्यथा शोभनश्चित्रगुरित्यादौ गवादिषु शोभ-
नाद्यभेदान्वयविवक्षणे समासप्रसङ्गस्य पूर्वोक्तस्य दुर्वारतापत्तेरिति वाच्यम् । क्रियाभिन्नप्रधानार्थकपदोप-
स्थाप्ये इतरान्वयेनैव प्रधानार्थकपदस्य सापेक्षताया असामर्थ्यप्रयोजकत्वमित्युपगमात् । प्रकृते च काम-
नायाः क्रियात्वेनानुपपत्तिविरहात् । चैत्रस्य कृतोपाकारोयमित्यादिप्रयोगोपीष्यत एव क्रियाभिन्नत्ववत्सप्रति-
योगिकान्यत्वमप्यर्थे विशेषणं देयम्, चैत्रस्य सपुत्रोयमित्यादौ पुत्रत्वादौ चैत्रसम्बन्धान्वयपि न समासानुप-
पत्तिः । नचैवं चैत्रस्य दृष्टपुत्रो मेव इत्यादेरपि प्रयोगः स्यादिति वाच्यम् । इष्टत्वात् । एवञ्च प्रकृतसमासानिवि-
ष्टपदार्थान्वितपदार्थावच्छेदकसप्रतियोगिकक्रियातिरिक्तविशेषणार्थपरत्वं साक्षात्त्वमिति निर्व्यूढम् । अत्र
प्रकृतपदानुपादाने नीलमुत्पलमित्यादौ सर्ववैवातिभ्यातिः समासानिविष्टनीलपदार्थान्वितस्वार्थपरत्वस्योत्प-
लपदेपि सत्त्वात् । यदि चोत्पलपदस्य विशेष्यत्वाद् विशेष्ये समासघटकपदनिष्ठत्वविशेषणाद्वा नैव दोषः, त-
थापि धनवृद्धस्य राजमातङ्गा इत्यादावभ्यातिः । ऋद्धपदस्य समासनिविष्टत्वात् समासानिविष्टपदार्थान्वि-
तस्वार्थपरत्वाभावात् । नचैवं राजपदार्थस्य धनवृद्धसमुदायार्थान्वितत्वेन तस्य समुदायस्य समासानिवि-
ष्टत्वाद् धनवृद्धपदार्थः समासानिविष्टपदार्थ एव तदन्वितस्वार्थपरत्वेन राजपदे नाभ्यातिरिति वाच्यम् ।
'पदार्थस्य पदार्थेनान्वय' इति न्यायात्समुदायार्थस्यान्वयाभावात् । प्रकृतसमासानिविष्टपदार्थान्वितस्वा-
र्थकत्वमित्युक्तौ 'ऋद्धस्य राज्ञो धनं राजमातङ्गाश्च पश्येत्यादौ प्रकृतसमासानिविष्टऋद्धपदार्थान्वितो यो
राजत्वावच्छिन्नऽर्थः समासघटकराजपदस्यापि तदर्थकत्वादितिभ्यातिः । न च तादृशविशिष्टार्थकत्वं वा-
च्यम् । विशिष्टार्थे वृत्त्यभावात् । परत्वेनौ तु समासघटकराजपदस्य तादृशबोधेच्छयोच्चारितत्वाभावात्ति-
भ्यातिः । अथ नीलोत्पलरूपमित्यादावतिभ्यातिः, नीलपदार्थस्यापि प्रकृतसमासानिविष्टकृष्णादिपदार्थ-
त्वाच्चदन्वितस्वार्थपरत्वस्योत्पलपदे सत्त्वात् । यद्यपि तदुपस्थापितस्वार्थपरत्वमित्युच्यते, तथाप्ययमृद्धस्त-
त्राजमातङ्गा इत्यादावतिभ्यातिः प्रागुपस्थितपदार्थशक्तेन तत्पदेन प्रकृतसमासानिविष्टऋद्धपदोपस्थापितार्थ-
स्योक्तत्वेन तदन्वितस्वार्थपरत्वस्य राजपदे सत्त्वादिति चेत् ।

अत्र केचित् । प्रकृतसमासानिविष्टपदानुपस्थापितत्वे सति प्रकृतसमासानिविष्टपदोपस्थापितो योऽर्थ-
स्तदन्वितस्वार्थपरत्वं वाच्यम् । ततश्च प्रकृतसमासानिविष्टऋद्धपदोपस्थापितस्य ऋद्धत्वावच्छिन्नरूपार्थस्य
समासनिविष्टतत्पदेनानुपस्थापितत्वाच्च दोष इति वदन्ति । तत्र । ऋद्धस्य राजत्वं ऋद्धपुत्र इत्यादौ
ऋद्धार्थस्य समासस्थऋद्धपदेनानुपस्थितत्वाद्वाप्यन्तेर्दुर्निवारत्वात् । परन्तु प्रकृतसमासानिविष्टपदोप-
स्थितिजन्यो यः प्रकृतसमासानिविष्टपदार्थप्रकारकस्वार्थविशेष्यको बोधस्तदिच्छयोच्चारितत्वमिति निष्कर्षः ।
अयमृद्धस्तत्राजमातङ्गा इत्यादौ तु ऋद्धत्वावच्छिन्नार्थस्य तत्पदोपस्थापितस्य राजपदार्थेनान्वयबोधे तत्पद-
जन्योपस्थितेरेव कारणत्वं न तु ऋद्धपदस्य न तत्पदोपस्थापनेनैव तुत्वमिति सर्वसामञ्जस्यम् ।

वस्तुतस्तु साध्याभाववतो न वृत्तिर्यत्रेति त्रिपदव्यधिकरणबहुव्रीह्यु-
त्तरं त्वप्रत्ययः । साध्याभाववत इत्यत्र निरूपितत्वं षष्ठ्यर्थः । अन्वयश्चा-
स्य वृत्तौ । तथाच साध्याभावाधिकरणनिरूपितवृत्त्यभाववत्त्वमव्याभिचारित्व-
मिति फलितम् । न च व्याधिकरणबहुव्रीहिः सर्वत्र न साधुरिति वाच्यम् ।
अयं हेतुः साध्याभाववदवृत्तिरित्यादौ व्याधिकरणबहुव्रीहिं विना गत्यन्तरा-
भावेनाऽत्रापि व्याधिकरणबहुव्रीहेः साधुत्वात् ।

साधुत्वादिति । व्याधिकरणबहुव्रीहेर्ज्ञापकसिद्धत्वेन तस्याऽसार्वत्रिकत्वेऽप्युक्तप्रयोग
एवोदाहरणतया वक्तव्योऽनन्यगतिकत्वादिति भावः ।

ननु वह्निमान् धूमादित्यत्राव्याप्तिः । हेत्वधिकरणताया अपि साध्याभावाधिकरणतया
तन्निरूपितत्वस्य धूमनिष्ठवृत्तितायां सत्त्वात् हेतुनिष्ठवृत्तितायां हेत्वधिकरणनिरूपितत्ववद्
हेत्वधिकरणतानिरूपितत्वस्यापि सर्वसम्मतत्वात् । न च धूमाद्विकरणत्वं धूमाद्विकरणस्वरूप-
मेवाऽतो धूमाधिकरणत्वं वह्नयभावाधिकरणमेव न सम्भवतीति वाच्यम् । अधिकरणत्वस्याधिक-
रणस्वरूपत्वेऽपि अधिकरणतात्वेन रूपेण तत्र वन्ध्यभावाधिकरणताऽस्त्येव यथा प्रतियोगिता-
प्रतियोगिन्येव वर्तते न तु प्रतियोगिनोऽधिकरणे इति । न च हेत्वधिकरणताभिन्नत्वस्य सा-
ध्याभावाधिकरणे निवेशान्न दोष इति वाच्यम् । धूमाधिकरणताभिन्नं धूमादित्यत्राव्याप्तेः हेत्व-
धिकरणताभिन्नसाध्याभावाधिकरणाप्रसिद्धेः, वह्निमान् धूमादित्यत्र साध्याभावाधिकरणधूमत्व-
निष्ठावच्छेदकतानिरूपितवृत्तित्वमादायाव्याप्तितादवस्थ्याच्च । न च साध्याभावत्वावच्छिन्नाधेय-
तानिरूपितधिकरणतानिरूपितवृत्तित्वाभावविवक्षणे न दोष इति वाच्यम् । धूमवान् वह्नेरित्य-
त्रातिव्याप्तेः तादृशवृत्तित्वस्य साध्याभाव एव सत्त्वात् । न च साध्याभावाधिकरणनिष्ठाधिकर-
णतानिरूपितवृत्तित्वाभावस्य लक्षणत्वे न दोष इति वाच्यम् । घटाभिन्नमधिकरणतात्वादित्यत्र
साध्याभावाधिकरणघटनिष्ठा या घटत्वाधिकरणता तन्निरूपितवृत्तित्वस्य हेतौ सत्त्वादव्या-
प्यपत्तिरिति चेन्न ।

साध्याभावाधिकरणावशिष्टवृत्तित्वाभावो व्याप्तिः । वैशिष्ट्यं च स्वनिरूपितत्वस्वनिष्ठा-
धिकरणतानिरूपितत्वोभयसम्बन्धेन । न च तथापि अवच्छेदकताभिन्नमवेच्छदकत्वान्यत्ववि-
शिष्टप्रमेयत्वादित्यत्राव्याप्तिः, साध्याभावाधिकरणं यदवच्छेदकत्वन्तन्निरूपितत्वस्य हेतुनिष्ठा-
धेयतायां सत्त्वात्-आधेयताया आधेयतावच्छेदकतानिरूपितत्वात्-अवच्छेदकत्वनिष्ठं यदधि-
करणत्वं तन्निरूपितत्वस्य च तत्र सत्त्वादिति वाच्यम् । स्वनिरूपितत्वपदेन स्वनिष्ठसंसर्गतात्वा-
नवच्छिन्नत्वे सति अवच्छेदकतात्वनवच्छिन्नं यन्निरूपकत्वं तन्निरूपितानिरूप्यतावत्त्वस्य विव-
क्षितत्वात् । संसर्गताभिन्नमधिकरणतात्वादित्यत्राव्याप्तिवारणाय सत्यन्तम् । नचैवं घटाभावा-
धिकरणतात्वप्रकारकप्रमाविशेष्यतावान् घटाभावाधिकरणतात्वादित्यत्राव्याप्तिः साध्याभावाधि-
करणं यद्वैत्वधिकरणत्वं तन्निरूपितत्वस्य तन्निरूप्यं यद्घटाभावाधिकरणत्वं तन्निरूपितत्वस्य च
हेतुनिष्ठाधेयतायां सत्त्वात्, संसर्गघटकस्वनिष्ठाधिकरणतायां हेत्वधिकरणभिन्नत्वनिवेशे तु
अधिकरणतात्वप्रकारकप्रमाविशेष्यतायां तन्निरूपितत्वस्य हेत्वधिकरणभिन्नत्वनिष्ठा-

धिकरणत्वाप्रसिद्धेरिति वाच्यम् । स्वनिष्ठाधिकरणतायां स्वाभाववत्त्वनिवेशान्नाव्याप्तिः । स्वाभावश्च स्वाश्रयत्वस्वाभाववद्वृत्तित्वोभयसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकः । स्वाभाववद्वृत्तित्वनिवेशाद् वाच्यत्वभिन्नं घटत्वादित्यादौ साध्याभावाधिकरणस्य वाच्यत्वस्य सर्वत्र सत्त्वेऽपि व्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नाभावमादाय नाव्याप्तिः ।

वस्तुतस्तु साध्याभावाधिकरणत्वावच्छिन्ननिरूपकतानिरूपितनिरूप्यतावत्साध्याभावाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभावो विवक्षणीयः । तथाच वह्निमान् धूमादित्यादौ वन्ध्यभावाधिकरणं यद्वेत्त्वधिकरणत्वं तन्निरूपितवृत्तित्वस्य धूमे सत्त्वेऽपि तादृशवृत्तित्वं न साध्याभावाधिकरणत्वावच्छिन्ननिरूपकतानिरूपितानिरूप्यतावद् धूमादिकरणतायां धूमः इति प्रत्ययाभावात्, किन्तु साध्याभावाधिकरणनिष्ठाधिकरणतात्वावच्छिन्ननिरूपकतानिरूपितनिरूप्यतावदेवेति न दोष इति विभावीयम् ।

स्वादात्म्यस्वावच्छेदकावच्छिन्नवत्साध्याभावाधिकरणनिरूपितत्वोभयसम्बन्धेन वृत्तिताविशिष्टवृत्तित्वाभावो व्याप्तिरित्यपि कश्चित् ।

यद्वा साध्याभावाधिकरणविशिष्टवृत्तित्वाभावो व्याप्तिः । वैशिष्ट्यं च स्वनिरूपितत्वस्ववृत्तित्वोभयसम्बन्धेन, स्ववृत्तित्वं च स्वावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नस्वावच्छेदकावच्छिन्नवत्त्वसम्बन्धेनेति दिक् ।

ननु साध्याभावाधिकरणनिरूपिताभाव एव व्याप्तिरस्तु, वृत्तितात्वेन वृत्तित्वप्रवेशो व्यर्थः । न च वह्निमान् धूमादित्यत्र धूमाभावस्य पर्वतनिष्ठाविशेष्यतायाश्च साध्याभावाधिकरणतया तन्निरूपितप्रतियोगितायाः प्रकारतायाश्च धूमे सत्त्वादव्याप्तिरिति वाच्यम् । स्वनिरूपितत्वस्वनिष्ठाधिकरणतानिरूपितत्वोभयसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणविशिष्टवृत्तित्वाभावस्यावश्यं विवक्षणीयतया ममाप्येतदुभयसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणविशिष्टो यस्तदभावस्यैव निवेशनीयत्वात् । यदि च संयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकप्रमेयाभावस्य साध्यत्वे तत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकज्ञेयाभावस्य हेतुतायामव्याप्तिः साध्याभावस्य प्रमेयरूपतया साध्याभावाधिकरणघटवैशिष्ट्यस्य निरुक्तोभयसम्बन्धेन हेत्वभावायज्ञेयाभावनिरूपप्रतियोगितायां सत्त्वात्, तथाहि ज्ञेयाभावनिरूपप्रतियोगिताया निखिलज्ञेयनिरूपितत्वेन घटनिरूपितत्ववद् घटनिष्ठाधिकरणतानिरूपितत्वस्यापि सत्त्वात्तादृशप्रतियोगित्वाभावस्य हेतावसत्त्वादित्युच्येत तदा दीधितिकारमते वृत्तित्वनिवेशस्य सार्थक्येऽपि हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेत्वधिकरणतानिरूपितहेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नाधेयताप्रतियोगिकस्वरूपेण वृत्तित्वाभावप्रवेशकृन्मथुरानाथमते वृत्तित्वनिवेशस्य वैयर्थ्यं दुर्वारमेव तादृशसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणविशिष्टाभावविवक्षणेनोक्तदोषवारणात् प्रतियोगितायास्तादृशस्वरूपेणासत्त्वादिति चेन्न । साध्याभावधिकरणधूमसंयोगनिरूपितप्रतियोगितामादाय वह्निमान् धूमादित्यादावव्याप्तेः तत्सम्बन्धावच्छिन्नाधेयतायास्तत्संसर्गीयप्रतियोगितायाश्चैक्येन निरुक्तवृत्तित्वीयस्वरूपेण तत्प्रतियोगिताया धूमे सत्त्वात् । न च निरुक्तप्रतियोगितायां संयोगानिष्ठाधिकरणतानिरूपितत्वविरहाच्च वैशिष्ट्यामेति वाच्यम् । धूमसंयोगस्यापि स्वनिष्ठप्रतियोगिताकत्वसम्बन्धेन धूमाधिकरणतया तादृशाधिकरणतानिरूपिताधेयताया अपि निरुक्तप्रतियोगिताकत्वसंयोगेणैव व्याप्तिरिति कल्पनायां माना-

भावेन धूमनिष्ठप्रतियोगितायां साध्याभावाधिकरणधूमसंयोगवैशिष्ट्यान्पायात् । न च तादृश-
वृत्तितात्वावच्छिन्नप्रतियोगिकस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकतादृशविशिष्टाभावोक्तौ न
दोषः, साध्याभावाधिकरणविशिष्टत्वावच्छिन्नस्य व्यधिकरणसम्बन्धतया तत्सम्बन्धाव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकतादृशविशिष्टत्वावच्छिन्नाभावस्य केवलान्वयितया हेतौ सत्त्वादिते वा-
च्यम् । तुल्ययुक्त्या धूमवान् वह्नेरित्यादावतिव्याप्यापत्तेरिति ध्येयम् ।

साध्यभाववदवृत्तित्वमिति मूलम् । साध्यस्याभावः साध्याभावः स विद्यते यत्रासौ
साध्याभाववान् साध्याभाववतो न वृत्तिर्नत्रासौ साध्याभाववदवृत्तिस्तत्त्वम् । साध्यस्येत्यर्थः **हेतुः**
प्रतियोगित्वम् । तत्र प्रकृत्यर्थस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नस्य निष्ठत्वसम्बन्धेनान्वयः ।
प्रतियोगिताया अभावे निरूपकतासम्बन्धेनान्वयः । अथवाऽऽमृतविभक्तेरपि ततो बोधानु-
रोधेनाभावपदसमाभिव्याहारे साध्यपदस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताके निरूढ-
लक्षणा । तस्याभेदेनाभावेऽन्वयः । निरवच्छिन्नाधिकरणत्वं मतुवर्थः । साध्याभाववत इत्यत्र
षष्ठ्यर्थो निरूपितत्वम् । अन्वयश्चास्य वृत्तौ । निरूपितत्वसम्बन्धेन वा साध्याभाववतो
वृत्तावन्वयः । नञर्थोऽभावः । तथाच साध्यतावच्छेदकाच्छिन्नप्रतियोगितानिरूपकाभावा-
धिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभावा व्याप्तिः ।

अत्र साध्यवदवृत्तित्वमित्युक्तौ धूमवान् वह्नेरित्यत्रातिव्याप्तिर्वह्नेधूमवदवृत्तित्वादतोऽभावद्व-
योपादानम् । ननु साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नो यस्तन्निरूपका-
भावाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभावस्यैव सम्यक्त्वे प्रतियोगित्वोपादानं व्यर्थमिति चेन्न ।
अभावत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यतावानभावत्वादित्यादावव्याप्तिः, साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छि-
न्नसाध्यतावच्छेदकावच्छेदकावच्छिन्नाधेयतानिरूपकाभावाधिकरणे घटाभावे हेतोर्वृत्तेरिति ।
स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्मत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावस्य स्वरूपेण साध्यत्वे
गगनत्वहेतावव्याप्तिः साध्यस्य घटाभाववृत्तितया साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्य-
तावच्छेदकावच्छिन्ना या साध्यनिष्ठाधेयता तन्निरूपकघटाभावाधिकरणे गगने हेतोर्वृत्तेरतः
प्रतियोगित्वोपादानमिति सम्प्रदायः ।

अथ साध्यतावच्छेदकनिष्ठं यत्तन्निरूपकप्रतियोगिताकाभाव एव प्रवेश्यतां किमवच्छेद-
कत्वोपादानेनेति चेन्न । समवायेन प्रमेयस्य साध्यतायां सत्त्वहेतौ साध्यतावच्छेदकीभूतप्रमे-
यत्वनिष्ठवृत्तितानिरूपक—घटनिष्ठ—प्रतियोगिताकघटाभावाधिकरणे हेतोर्वृत्तेरव्याप्या-
पत्तेः । न च साध्यतावच्छेदकनिष्ठं यत्तन्निरूपितत्वमेव प्रतियोगितायां वाच्यम् एवञ्चाधिकरणे
वृत्तितानिरूपकत्वस्यैव सत्त्वेनाव्याप्यापत्तेः । घटाभाववान् घटाभावत्वत्वा-
दित्यत्र साध्यतावच्छेदकीभूतघटाभावत्वनिष्ठा या—घटाभावत्वाभावीया—प्रतियोगित्वाभा-
वाभावरूपा प्रतियोगिता तन्निरूपितप्रतियोगित्वाभावनिष्ठप्रतियोगिताकाभावाधिकरणे घटाभा-
वत्वे हेतोः सत्त्वेनाव्याप्यापत्तेः । न चावच्छेदकत्वोपादानेऽपि साध्यतावच्छेदकीभूतघटा-
भावत्वनिष्ठा या—घटाभावाभावीया—ऽवच्छेदकत्वाभावाभावरूपाऽवच्छेदकता तन्निरूपि-
तावच्छेदकत्वाभावनिष्ठप्रतियोगितानिरूपको योऽभावोऽवच्छेदकत्वाभावाभावोऽवच्छेदकतारूप-
स्तदधिकरणे घटाभावत्वे हेतोर्वृत्तेरव्याप्यापत्तेः । साध्यतावच्छेदकनिष्ठान-

च्छेदकतात्वावच्छिन्ननिरूपकतानिरूपितनिरूप्यतावत्त्वस्य विवक्षितत्वात् । अवच्छेदकत्वाभा-
वनिष्ठप्रतियोगितात्वेनाऽवच्छेदकत्वाभावाभावत्वेनैव निरूप्यनिरूपकभावेनोक्तदोषाभावात् ।

केचित्त्वखण्डाभावघटकतया सार्थक्यमिति प्राहुः ।

वस्तुतस्तु सिद्धान्ते पर्याप्तिघटितकल्पेऽवच्छेदकत्वपदानुपादाने साध्यतानिरूपितत्वाव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकर्पर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकरूपवृत्तिप्रतियोगितेत्यार्थविवक्षणे साध्यता-
निरूपितत्वस्य साध्यतावच्छेदकतावत् साध्यतात्वनिष्ठाधेयत्वादौ सत्त्वेन साध्यतानिरूपितत्वाव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकर्पर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकीभूतसाध्यतावच्छेदकसाध्यतात्वगतद्वित्वादौ सा-
ध्याभावीयप्रतियोगित्वस्यासत्त्वेनाऽसम्भवः स्यात्, एवं साध्यतावच्छेदकताविशिष्टान्ये-
ति निरूप्येऽर्थे साध्यतानिरूपितविशिष्टान्येत्यर्थः स्यात्, तथाच साध्यतानिरूपितत्वस्य
साध्यतात्वनिष्ठाधेयत्वादौ सत्त्वेन तत्र निरूप्यप्रतियोगित्वस्यासत्त्वेन सुतरामसम्भवोऽतो-
ऽवच्छेदकत्वोपादानम् ।

अथ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगितानिरूपको यस्तदधिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभावो
व्याप्तिरिति प्रतियोगितानिरूपकत्वेनाभावः प्रवेश्यतामभावत्वेनाभावप्रवेशो व्यर्थः । नच वह्नि-
त्वावच्छिन्नप्रतियोगितानिरूपको यः संयोगस्तदधिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभावस्य धूमादावसत्त्वाद्
वह्निमान् धूमादित्यादावव्याप्तिः । नच सांसर्गिकप्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धाव-
च्छिन्नत्वस्यासत्त्वाजैष दोष इति वाच्यम् । तत्सम्बन्धावच्छिन्नाधेयत्वतत्संसर्गीयप्रतियोगि-
त्वयोरैक्येन सांसर्गिकप्रतियोगितायां तत्सम्बन्धावच्छिन्नत्वानपायादिति वाच्यम् । साध्या-
भावाधिकरणतायां साध्याभाववृत्तिसाध्यसामान्यायप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्न-
त्वस्य निवेशनीयतया तादृशप्रतियोगितावच्छेदकस्वरूपसम्बन्धेन संयोगस्याधिकरणाऽप्र-
सिद्ध्या तस्य धारणासम्भवादिति चेन्न । वह्न्यधिकरणतावान् धूमादित्यादावव्याप्तिः ।
तादृशप्रतियोगितावच्छेदकस्वरूपसम्बन्धेन साध्यनिष्ठप्रतियोगितानिरूपकस्वरूपसम्बन्धस्या-
धिकरणे पर्वते हेतोः सत्त्वादतोऽभावपदम् । न च स्वरूपस्याध्यभावरूपतयाऽभावपदोपादा-
नेपि तद्दोषतादवस्थ्यमिति वाच्यम् । तादृशप्रतियोगितात्वावच्छिन्ननिरूपकतानिरूपितनिरू-
प्यतावदभावत्वावच्छिन्ननिरूपकताया निवेशादिति नव्याः ।

वस्तुतस्तु आधेयतानिष्ठकालिकसम्बन्धावच्छिन्नाधेयत्वस्य कालिकेन साध्यत्वे घटत्व-
हेतौ प्रतियोगितायाः प्रतियोगिस्वरूपत्वे आधेयत्वनिष्ठप्रतियोगिताया आधेयतात्मकत्वेन
कालिकसम्बन्धावच्छिन्नतया तन्निरूपकभाववति घटे हेतोर्वृत्तित्वेनाव्याप्तिरतः साध्यतानि-
रूपितसंसर्गतावच्छेदकीभूतधर्मावच्छिन्नसंसर्गतात्वावच्छिन्ननिरूप्यतानिरूपितप्रतियोगितात्वा-
वच्छिन्ननिरूपकत्वस्य प्रवेशनीयतया संसर्गतात्वेन सांसर्गिकप्रतियोगितात्वेन निरूप्यनिरू-
पकभावविरहेणाभावः (१) पदानुपादानेपि नोक्ताव्याप्तिः । किन्तु आधेयतासम्बन्धेन वह्निमान्
वह्निवत्त्वादित्यत्र वह्नितावच्छिन्नप्रतियोगितानिरूपकावच्छेदकत्वाधिकरणे वह्नित्वे वह्निव-
त्वस्य वृत्तेरव्याप्तिः स्यादिति ध्येयम् ।

(१) केचित्तु अभावपदानुपादाने आधेयतासम्बन्धेन पर्वतविशिष्टबहिःसाध्यकधूमादावव्याप्तिः साध्यनि-
ष्ठप्रतियोगितानिरूपितावच्छेदकतायाः पर्वते स्वरूपसम्बन्धेन सत्त्वादिति प्राहुः ।

साध्याभावाधिकरणवृत्त्यभावश्च तादृशवृत्तित्वसामान्याभावो बोध्यः, तेन धूमवान् वह्नेरित्यादौ धूमाभाववज्जलहृदादिवृत्त्यभावस्य धूमाभाववद्वृत्तित्वजलत्वोभयत्वावच्छिन्नाभावस्य च वन्हौ सत्त्वेऽपि न क्षतिः ।

अथ साध्याभावाधिकरणनिरूपितवृत्तितात्वावच्छिन्नप्रतियोगितानिरूपकमेवास्तु लक्षणमभावत्वेन प्रवेशो व्यर्थ इति चेन्न। घटवृत्तिताभिन्नं वृत्तितात्वादित्यत्रातिव्याप्त्यापत्तिः साध्याभावाधिकरणघटवृत्तिनिरूपितवृत्तितात्वावच्छिन्नप्रतियोगितानिरूपकावच्छेदकत्वस्य वृत्तितात्वे सत्त्वात्। न चावच्छेदकत्वस्याप्यवच्छेदकत्वाभावाभावत्वेनाऽभावरूपतयाऽतिव्याप्तितादवस्थमिति वाच्यम्। अभावत्वस्य भागत्वगिरुद्धतयाऽवच्छेदकत्वे तद्विरहात्। तादृशप्रतियोगितात्वावच्छिन्ननिरूप्यतानिरूपिताभावत्वावच्छिन्ननिरूपकतावत्वमेव वा व्याप्तिः। इत्थं च प्रतियोगित्वाभावाभावस्य प्रतियोगितारूपतया तन्निरूपितप्रतियोगित्वस्योक्तप्रतियोगित्वाभावे सत्त्वेऽपि वह्निमान् वन्ह्यभावाधिकरणनिरूपितवृत्तितात्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वाभावादित्यत्र नातिव्याप्तिरिति। वृत्तित्वाभावश्च स्वरूपेण बोध्यः, तेन कालिकेन वृत्तित्वाभावमादाय व्यभिचारिणि नातिव्याप्तिरित्यलं बहुना।

न क्षतिः—नातिव्याप्तिः। वृत्तित्वसामान्याभावश्च इतितात्वेतरधर्मानवच्छिन्नवृत्तितात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव एव। तथाच धूमाभाववज्जलहृदानिरूपितवृत्तित्वाभावप्रतियोगिताया वृत्तित्वात्वेतरेण निरूपितत्वसंबन्धेन हृदेनावच्छिन्नत्वात्तमादाय नातिव्याप्तिः। एवं वृत्तित्वजलत्वोभयत्वावच्छिन्नाभावीयवृत्तिनिरूपितप्रतियोगिताया वृत्तितात्वेतरेणोभयत्वेन जलत्वेन वाऽच्छिन्नत्वात्तादृशाभावमादायापि नातिव्याप्तिः (१)।

नन्वेवं वह्निमान् धूमादित्यादावसम्भवः, वन्ह्यभावाधिकरणवृत्त्यभावप्रतियोगिताया वृत्तितात्वेतरेण निरूपितत्वसम्बन्धेन वन्ह्यभावाधिकरणेनावच्छिन्नतया तादृशाभावस्य लक्षणाघटकत्वात्। न च वृत्तितात्वनिष्ठावच्छेदकताभिन्ना सती अधिकरणनिष्ठावच्छेदकताभिन्ना या तदनिरूपिका अथ चेदृशावच्छेदकताद्वयनिरूपिका या वृत्तिवनिष्ठप्रतियोगिता तन्निरूपकाभावस्य विवक्षितत्वात्, न चेदृशावच्छेदकताद्वयनिरूपकत्वं व्यर्थमिति वाच्यम्। तद्यत्केः स्वरूपतो भानमते तद्यत्किर्नास्तीत्यभावमादाय धूमाधिकरणनिरूपितात्वव्यक्तिर्नास्तीत्यभावमादाय वाऽतिव्याप्तिवारणाय वृत्तितात्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकत्वं देयम्, एवं वृत्तितात्ववत्तद्यत्किर्नास्तीत्यभाववारणयाऽधिकरणनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकत्वं देयम्, तथाच तद्यत्केः स्वरूपतो भानमते तद्यत्किर्नास्तीत्यभावप्रतियोगितायां तादृशवच्छेदकताद्वयनिरूपकत्वविरहान्न तादृशाभावो लक्षणघटक इति चेन्न धूमाभावाधिकरणहृदनिष्ठावच्छेदकताभिन्ना वृत्तितात्वनिष्ठावच्छेदकताभिन्ना च याऽवच्छेदकता तदनिरूपकत्वस्य प्रतियोगितायां सत्त्वात्। साध्याभावाधिकरणनिष्ठावच्छेदकताभिन्नत्वानुक्तौ च गन्धिमान्

(१) अत्र प्रथमं वृत्तित्वसामान्याभावानुक्तौ प्रथमोपस्थितस्यापि साध्यतावच्छेदकवच्छिन्नत्वस्य व्यावृत्तिर्न संभवतीति व्युत्क्रमेण व्यावृत्तिरिति चेन्न।

धूमादित्यादावसम्भवतादवस्थ्यमिति चेत् । सत्यम् । अधिकरणत्वानिष्ठागच्छेदकताभिन्ना सती साध्याभावनिष्ठागच्छेदकताभिन्ना यावच्छेदकता तदनिरूपकत्वस्य, अथ चेदशावच्छेदकताद्वयनिरूपकत्वस्याधिकरणनिष्ठागच्छेदकतायां निवेशान्न दोषः । धूमाभावाधिकरणहृदवृत्तित्वाभावाप्रतियोगितावच्छेदकतायाः साध्याभावाधिकरणनिष्ठायाः साध्याभावाधिकरणत्वभिन्नेन हृदत्वरूपधर्मेणावच्छिन्नतया तादृशावच्छेदकताकप्रतियोगिताकाभावादाय नातिव्याप्तिः । अत्र तद्व्यक्तिपदेन हृदव्यक्तिमादाय तद्व्यक्तिवृत्तित्वाभावागारणाय एवमधिकरणत्वान्तद्व्यक्तिवृत्तित्वाभावागारणाय भावनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकत्वं धूमाभाववत्तद्व्यक्तिवृत्तित्वाभावागारणाय अधिकरणत्वनिष्ठागच्छेदकतानिरूपकत्वं चाधिकरणनिष्ठावच्छेदकतायां निवेशितम् ।

नन्वेवमपि हृदनिरूपितत्वावशिष्टं यद् धूमाभावाधिकरणनिरूपितत्वन्तादृशानिरूपितत्वसम्बन्धेन धूमाभावाधिकरणविशिष्टवृत्तित्वाभावमात्रावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य बहौ सत्त्वादतिव्याप्तितादवस्थ्यमिति चेन्न । निरूपितत्वसंबन्धनिष्ठप्रतियोगितागच्छेदकतायां निरूपितत्वात्वानिष्ठावच्छेदकताभिन्ना याऽवच्छेदकता तदनिरूपकत्वस्य विवक्षितत्वात् । तथाच हृदनिरूपितत्वावशिष्टधूमाभावाधिकरणनिरूपितत्वानिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकतायां धूमाभावाधिकरणनिरूपितत्वत्वनिष्ठावच्छेदकताभिन्नेन हृदनिरूपितत्वत्ववैशिष्ट्यनिष्ठावच्छेदकत्वेन निरूपिततयः तादृशवृत्तित्तामादाय नातिव्याप्तिः ।

नन्वेवमपि हृदवृत्तित्वविशिष्टो यो धूमाभावस्तदधिकरणवृत्तित्वाभावस्य बहौ सत्त्वादतिव्याप्तितादवस्थ्यमिति चेन्न । साध्याभावनिष्ठावच्छेदकतायां प्रतियोगित्वसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यनिष्ठावच्छेदकताभिन्ना सती अभावत्वनिष्ठावच्छेदकताभिन्ना याऽवच्छेदकता तदनिरूपकत्वमथ चेदशावच्छेदकताद्वयनिरूपकत्वं विशेषणीयम् । तथाच हृदवृत्तित्वविशिष्टधूमाभावाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभावीधूमाभावनिष्ठावच्छेदकतायाः धूमाभावत्वनिष्ठावच्छेदकताभिन्नेन हृदवृत्तित्ववैशिष्ट्यनिष्ठावच्छेदकत्वेन निरूपितत्वात्तादृशाभावमादायातिव्याप्तिविरहात् । अत्र तद्व्यक्तिपदेन विषयितासम्बन्धव्यक्तिमादाय धूमप्रतियोगिकतद्व्यक्तिमद्वृत्तित्वाभाववारणाय-ऽभावत्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकत्वं निवेशितम् । एवमभावत्ववत्तद्व्यक्तिमद्वृत्तित्वाभाववारणाय साध्यनिष्ठावच्छेदकतानिरूपकत्वं चेति ।

इत्थं च स्वावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धेन साध्यतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकरूपवृत्तियां प्रतियोगिता तादृशप्रतियोगित्वसंबन्धावच्छिन्नसाध्यनिष्ठावच्छेदकताभिन्ना सती स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नाऽभावत्वनिष्ठावच्छेदकताभिन्ना याऽवच्छेदकता तदनिरूपिकाऽयेदशावच्छेदकताद्वयनिरूपिका याऽभावनिष्ठाऽवच्छेदकता तद्विन्ना सती स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नाधिकरणत्वनिष्ठावच्छेदकताभिन्ना याऽवच्छेदकता तदनिरूपिकाऽयेदशावच्छेदकताद्वयनिरूपिका याऽधिकरणनिष्ठनिरूपितत्वसम्बन्धावच्छिन्नाऽवच्छेदकता तद्विन्ना सती वृत्तित्वात्वनिष्ठावच्छेदकताभिन्ना याऽवच्छेदकता तदनिरूपिकाऽथ चेदशावच्छेदकताद्वयनिरूपिका या वृत्तित्वनिष्ठप्रतियोगिता तन्निरूपकोऽभाव इति फलितोक्त्यर्थः ।

अथ तद्व्यक्तिः स्वरूपत्वे भावस्वीकारे धूमाभावाधिकरणत्वहृदवृत्तित्वाभावाधिकरणत्वनिष्ठवृत्तित्वाभावा

धूमाभावाधिकरणनिरूपितवृत्तितात्ववत्तद्व्याक्तिमद्वृत्तित्वाभावं चादाय न्यूनवारकपर्याप्तिनिवेशेपि अतिव्याप्तिरिति चेन्न । साध्याभाववद्वृत्तितात्वगतविलक्षणसमुदायत्ववृत्तिप्रतियोगिताकाभावस्य निवेशात् । तादृशसमुदायत्ववृत्तित्वं च प्रतियोगितायां स्वावच्छेदकतावावच्छिन्नप्रतियोगिता-
कपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धेन अवच्छेदकतावच्छेदकसाधारणावच्छेदकत्वं स्वीक्रियत इति न दोषः ।

केचित्तु सामान्यपदस्य व्यापकतावाचित्वेन वृत्तितात्वव्यापकप्रतियोगिताकाभाव इति तदर्थः । तथाच धूमाभावाधिकरणहृदनिरूपितवृत्तित्वाभावीप्रतियोगितायाः वास्तविकधूमाभावाधिकरणनिरूपितवृत्तितात्वाऽव्यापकत्वान्नातिव्याप्तिः । एतेन वृत्तितात्वस्य-धर्ममात्रस्य वा-प्रतियोगितावच्छेदकत्वे (१)मानाभावेन वृत्तितात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावाप्रसिद्धिः । न चैवं सति घटो नास्तीति बुद्धेः केवलघटप्रतियोगिकाभाववत्तानिश्चयत्वेनैव प्रतिबन्धकत्वे तद्घटो नास्तीत्यादिनिश्चयस्यापि घटवत्ताबुद्धिविरोधित्वापात्तिरतः प्रतिबन्धप्रतिबन्धकभावा-
न्यथानुपपत्त्या वृत्तितात्वे-धर्ममात्रे वा-प्रतियोगितावच्छेदकत्वं कल्पनीयमिति वाच्यम् । घटवद्भूतलमितिबुद्धिं प्रति घटाभावद्भूतलमिति निश्चयस्य (२)प्रतियोगित्वसम्बन्धावच्छि-
घटत्वमात्रावच्छिन्नप्रकारतानिरूपिताऽभावत्वावच्छिन्नाविशेष्य(३) त्वावच्छिन्नस्वरूपसम्बन्धाव-
च्छिन्नाभावत्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितभूतलत्वावच्छिन्नविशेष्यताशालेनिश्चयत्वेनैव प्रतिबन्ध-
कत्वसम्भवाद्बुद्ध्याप्रसिद्धिरिति निरस्तम् । कथंचिद् घटत्वादेः प्रतियोगितावच्छेदकत्वसिद्धाव-
पि तद्घटो नास्तीति प्रतीतिः प्रतिबन्धकत्वापत्तिवारणासम्भवाच्च । तस्या अपि घटत्वावच्छि-
न्नप्रतियोगिताकत्वादिति(४) । वृत्तितात्वव्यापकत्वं च वृत्तितात्वसमानाधिकरणभेदप्रतियो-
गितानवच्छेदकत्वम्(५) । तथाच तद्वृत्तित्वं नास्तीत्यभावप्रतियोगिताया वृत्तितात्वव्याप-

(१) मानाभावेनेति । अवच्छिन्नत्वसंबन्धावच्छिन्नस्वनिष्ठप्रकारतानिरूपितप्रमीयावशेष्यतावत्त्वसम्ब-
न्धावच्छिन्नस्वाभावस्य प्रतियोगितामात्रे सत्त्वेनेत्यर्थः, अधिकरणसंबन्धावच्छिन्नाभावस्य केवलान्वयित्वात्,
तथाच वृत्तितात्वविशेष्यकप्रतियोगितावच्छेदकत्वप्रकारकप्रमित्यभावेन वृत्तितात्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्धिः
प्रमितेरेव विषयसाधकत्वात् प्रतियोगिता घटत्वावच्छिन्ना न वेति विप्रतिपत्तिश्चात्र सम्भवति प्रकारत्वादौ
घटत्वावच्छिन्नत्वं सर्वसम्मतमेव घटत्वावच्छिन्नत्वाभावश्च विशेष्यत्वसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकः तेन न
सिद्धश्च सिद्धिभ्यां व्याघातः । न वा सिद्धसाधनम् ।

(२) अभावाशेऽन्वायितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगित्वमेवाऽन्वायिनः संसर्ग इति नियमो नाङ्गीक्रियेत
अन्यथा केवलप्रतियोगित्वस्य संसर्गत्वानुपपत्तेरिति ध्येयम् ।

(३) अन्तराभासमानविषयतयोरवच्छेद्यावच्छेदकभाव इत्येकेषां मतम् परस्परभेदस्तयोरित्यपरेषां मतम्
तत्रायमतमेव सम्यगित्यन्यत्र विस्तरः ।

(४) न च मात्रपदेनैव तद्वारणमिति वाच्यम् । एवमपि यत्र तद्घटो नास्तीति निश्चये तत्त्वस्योपलक्ष-
णतया भावं तदा तन्निश्चयस्य तस्याः प्रतिबन्धकत्वमिदमेव परनिवृत्तार्थं प्रतिबन्धकत्वानुपपत्तिस्तान्निश्चयस्य
घटत्वमात्रावच्छिन्नप्रकारताकत्वाभावात् तत्त्वस्योपलक्षणतया प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन घटत्वमात्रावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकत्वमनुमतमेवेति नानुपपत्तिः । उपलक्षणत्वं च प्रतियोगितानवच्छेदकत्वे सति प्रतियोगिनिष्ठ-
विशेष्यतानिरूपितप्रकारत्वम् । अवच्छेदकत्वसंबन्धावच्छिन्नस्वाभावविनिष्ठत्वस्वाभ्यवृत्तिविशेष्यतानिरूपि-
तत्वे भयसम्बन्धेन प्रतियोगिताविशिष्टप्रकारत्वमिति यावत् ।

(५) वृत्तितात्वाधिकरणवृत्तिभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वनास्तीति प्रतीतिसिद्ध वृत्तितात्वविशेष्यतावच्छेद-
कतानिरूपकाधिकरणनिश्चयवच्छेदकत्वनिश्चयप्रमाणेन निश्चयवच्छेदकतानिरूपकमदानिष्ठवच्छेदकतानिरूपकम-

वृत्तिश्च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन विवक्षणीया, तेन वन्धभाववति धूमावयवे जलहूदादौ च समवायेन कालिकाविशेषणतादिना च धूमस्य वृत्तावपि न क्षतिः ।

कत्वविरहात्तस्य वारणमित्याहुः ।

तदसत् । घटत्वेन पटो नास्तीत्यादि (१) प्रतीत्या प्रतियोग्यवृत्तिधर्मस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वे घटत्वेन तादृशवृत्तित्वाभावस्य वृत्तित्वात्वेन तद्वृत्तित्वतदन्यवृत्तित्वोभयाभावस्य च हेतौ तादृशवृत्तित्वात्त्वगतसमुदायत्ववृत्तिप्रतियोगितायास्तादृशवृत्तित्वाव्यापकत्वादिति । अस्माकन्तु—तादृशवृत्तित्वात्त्वगतसमुदायत्ववृत्तिप्रतियोगिताकाभावे व्याप्तिः । वृत्तिः च प्रतियोगितायां स्वावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकर्प्याभ्यनुयोगितावच्छेदकत्व—स्वनिरूपकानुयोगितानिरूपितनिरूपकतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकर्प्याभ्यनुयोगितावच्छेदकत्वोभयसम्बन्धेनेति नोक्तदोषः (२) । व्यधिकरणधर्मस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वेऽपि अनुयोगितानिरूपितनिरूपकतानवच्छेदकत्वादिति ।

न क्षतिः—नाव्याप्तिः, आत्मभिन्नं घटत्वादित्यत्राऽऽत्मत्वरूपसाध्याभावाधिकरणे आत्मनि सम्बन्धसामान्येन घटत्वस्यावृत्त्या लक्षणसम्बन्धान्नासम्भव इति ।

अथात्र बहिमान् धूमादित्यादौ बह्व्यभावाधिकरणधूमावयवनिरूपितसमवायसम्बन्धावच्छिन्नवृत्तितामादायाव्याप्तिशरणार्थं तन्निवेशव्यावृत्तिसम्भवे कालिकानुधावनं व्यर्थमिति चेन्न । प्रसिद्धविपक्षस्थलमादायाव्याप्तिः सम्भवे तदप्रदर्शने न्यूनता स्यादतो हृदादिपर्यन्तानुधावनम् । यद्वा साध्याभावाधिकरणे हेतुभिन्नत्व—हेत्ववयवभिन्नत्व—निवेशे समवायसम्बन्धमादाय पूर्वोक्त-

प्रतियोगित्वानिष्ठावच्छेदकतानिरूपकावच्छेदकत्वनिष्ठप्रतियोगिताकाभाव इत्यर्थः । सर्वत्रेतरवारकर्प्यापत्तिर्विशेष्येति न दोषः । तद्यक्तेः स्वरूपतो भानमते न्यूनवारकर्प्यापत्तिश्च निवेद्येति । प्रमेयत्वेन सर्वासां प्रतियोगितानां व्यापकत्वापत्तिवारणाय वृत्तित्वात्त्वसमानाधिकरणात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकधर्मवत्वरूपव्यापकता परित्यक्ता । तादृशवृत्तित्वाव्यापकतावच्छेदकं यदभावप्रतियोगितात्वमित्युक्तौ तु गौरवमिति ध्येयम् । स्वसमानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धवच्छिन्नस्वनिष्ठावच्छेदकताकर्प्याप्रतियोगिताकभेदवत्त्वं स्वव्यापकत्वमिति फलितार्थः ।

(१) व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावे प्रतीतिरेव मूलमिति भावः । वक्ष्यति च शिरोमणिः—यदि पुनरानुभधिको लोकानां स्वरसवाही घटत्वेन पटो नास्तीत्यादिप्रत्ययो न तदा तादृशाभावनिवारणं गीर्वाणगुरूणामपि शक्यमिति ।

(२) ईदृशपरम्परयाः संसर्गत्वानुपगमे तु तादृशसमुदायत्वावच्छिन्नानुयोगिताकर्प्यापत्तिप्रतियोग्यवच्छेदकतानिरूपकत्वे सति तादृशसमुदायत्वावच्छिन्नानुयोगिताकर्प्यापत्तिप्रतियोग्यवच्छेदकतानिरूपकनिरूपकतानिरूपितानुयोगितानिरूपिता या प्रतियोगिता तादृशप्रतियोगिताकाभाव एव लक्षणार्थः । अत्रेदं बोध्यम् । घटत्वादेः प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेऽत्र घटो नास्तीति बुद्धेर्विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिता न स्यादिष्टापत्तौ च “प्रतियोगिविशेषिताभावज्ञानं च विशिष्टवैशिष्ट्यबोधमर्यादा नातिशेते” इति नियमविरोधः स्यात्, प्रतियोगिविशेषिताभावज्ञानं, तादृशाभावलौकिकसाक्षात्कारः “विशिष्टवैशिष्ट्यबोधमर्यादा” अभावे प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिनः प्रतियोगिताख्यवैशिष्ट्यविषयता “नातिशेते” न जहान्ति तदर्थः तत्रापिष्टापत्तौ घटत्वनिर्विकलत्वात्तत्र घटो नास्तीति प्रत्ययापत्तेः, विशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबोध एव विशेषणतावच्छेदकप्रकारकत्वस्य हेतुत्वमित्यलम् ।

स्थलीयदोषस्य न सम्भवोऽतः कालिकानुधावनम् । न च सत्तावान् प्रमेयादित्यत्र समवाय-
सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकधूमाभावस्य साध्यत्वं संयोगेन धूमहेतौ हेतुभिन्न-हेत्ववयवभिन्न-
साध्याभावाधिकरणाप्रसिद्धा तादृशनिवेशो न सम्भवतीति वाच्यम् । हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन
वृत्तितावच्छेदुभिन्नत्वेन साध्याभावाधिकरणस्य विशेषणीयत्वादिति ।

ननु वृत्तितायां हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वानुक्तौ सम्बन्धसामान्यावच्छिन्नत्वं
ग्रन्थकृतोऽभिप्रेतं यत्किञ्चित्सम्बन्धावच्छिन्नत्वं वा ? नाश्वः । सम्बन्धसामान्यावच्छिन्नवृत्तिता-
ऽप्रसिद्धाऽप्रसिद्धिनिबन्धनाऽव्याप्तिदानस्यैवोचितत्वात्समवायकालिकादिसम्बन्धावच्छिन्नवृत्ति-
त्वनिबन्धनाऽव्याप्तिदानाऽसङ्गतिः । न द्वितीयः । यत्किञ्चित्सम्बन्धावच्छिन्नवृत्तिताभावाविशेष-
वन्धभावाधिकरणसंयोगसम्बन्धावच्छिन्नवृत्तिताभावस्य हेतौ सत्त्वेनाऽव्याप्तिविरहात्, धूमवान्
वह्नेरित्यादौ धूमाभावाधिकरणनिरूपितस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नवृत्तितामादायातिव्याप्तिः सम्भ-
वेपि अव्याप्तिदानपरग्रन्थस्याऽसङ्गतिरिति चेन्न । तदनुक्तौ यत्किञ्चित्सम्बन्धावच्छिन्नत्वमेव
निवेशनीयम् । अतिव्याप्तिवारणार्थं च सम्बन्धत्वसमानाधिकरणोभयावृत्तियावन्तो धर्माः
प्रातिस्विकरूपेण तत्तदवच्छिन्नसंसर्गताकानि यावन्ति साध्याभावाधिकरणवृत्तित्वानि तत्तद्व्यक्त-
भावकूटवत्त्वं विवक्षणीयम् । तथाच सति तादृशाभावकूटवत्त्वस्य सद्धेतावसत्त्वादव्याप्तिरेव
स्यादतो वृत्तितायां हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं निवेशनीयम् । तथाच हेतुतावच्छेद-
कसम्बन्धत्वसमानाधिकरणोभयावृत्तियावन्तो धर्माः प्रातिस्विकरूपेण तदवच्छिन्नसंसर्गता-
कानि यावन्ति साध्याभावाधिकरणवृत्तित्वानि तत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावकूटव-
त्वम् फलितम्, एवं च नाव्याप्तिरिति ।

यस्तु तस्तु यत्किञ्चित्सम्बन्धावच्छिन्नत्वं सम्बन्धसामान्यावच्छिन्नत्वमित्यस्यात्राव-
सर एव नास्ति, तथाहि धूमाभावाधिकरणनिरूपितसंयोगकालिकादिसम्बन्धावच्छिन्नवृत्ति-
ता नास्तीति प्रतीतिसिद्धाऽभावो गृहीतुं नैव शक्यते तत्प्रतियोगितायाः साध्याभावाधिकरणनि-
ष्ठावच्छेदकताभिन्नेन वृत्तितात्वनिष्ठावच्छेदकताभिन्नेन च समवायादिनिष्ठावच्छेदकत्वेन नि-
रूपकत्वात्, किन्तु साध्याभावाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वं नास्तीति प्रतीतिसिद्धसामान्याभावः,
तथाच नातिव्याप्तिशङ्कापि, परन्तु धूमे तादृशवृत्तित्वसत्त्वे वृत्तित्वसामान्याभावस्य वृत्तित्वाभा-
वकूटवत्त्वस्य च विरहादव्याप्तिरेवेति श्रीचरणाः ।

अत्र वृत्तितायां हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वानिवेशोऽपि संयोगेन धूमस्य साध्यत्वे
पर्वतानुयोगिकसंयोगेन वह्नेर्हेतुतायां वह्नौ धूमाभाववदयोगालकनिरूपितहेतुतावच्छेदकाभूतशु-
द्धसंयोगसम्बन्धावच्छिन्नवृत्तितामादायाव्याप्तिरतो हेतुतावच्छेदकसम्बन्धस्य न्यूनवारकप-
र्याप्तिनिर्वेद्या । न च तन्निवेशोपि धूमाभाववन्निरूपितनिरुक्तपर्याप्त्यधिकरणपर्वतानुयोगिकत्वं सं-
योगत्वरूपधर्मद्वयावच्छिन्नसंसर्गताकवृत्तित्वाप्रसिद्धिः, तादृशधर्मद्वयावच्छिन्नसंसर्गताकवृत्तिता-
याः साध्यवन्निरूपितत्वनियमादिति वाच्यम् । सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यत्राव्याप्तिवारणार्थं वक्ष्य-
माणप्रकारस्यात्राप्यनुसन्धेयत्वात् । एवं वह्निमान् धूमादित्यत्र वन्धभावाधिकरणहृदिनिरूपित
संयोगकालिकान्यतरसम्बन्धावच्छिन्नवृत्तितामादायाव्याप्तिरतो हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेतरसम्ब-

साध्याभावश्च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकाव-
च्छिन्नप्रतियोगिताको बोध्यः । तेन वह्निमान् धूमादित्यादौ समवायादिस-
म्बन्धेन वह्निसामान्याभाववति संयोगसम्बन्धेन तत्तद्वह्नित्वजलत्वोभयत्वाव-
च्छिन्नाभाववति च पर्वतादौ संयोगेन धूमस्य वृत्तावपि न क्षतिः ।

न्धानवच्छिन्नपरा इतरवारकपर्याप्तिनिवेश्या । न चान्यतरत्वेन(१) संसर्गत्वे
मानाभाव इति वाच्यम् । संयोगकालिकान्यतरसम्बन्धेन धूमवानिति प्रतीतेरेव मानत्वात् ।
अत एव समवायैकार्थसमवायान्यतरसम्बन्धावच्छिन्नसत्तात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावोऽभा-
वत्वमित्युक्तम् ।

वह्निसामान्याभाववतीति । अस्य पर्वतादावित्यनेन सहान्वयः । न क्षतिः—ना-
व्याप्तिः । न ह्यसम्भवसम्भवः, प्रमेयवान् जन्यद्रव्यत्वादित्यत्र लक्षणसमन्वयात्, हेत्वाधिकरण-
जन्यद्रव्ये प्रमेयाभावस्यावृत्तेः । इदं च विषयितायाः न संसर्गत्वं न वा विशेषरूपेण संसर्गत्व-
मित्यभ्युपेत्य ।

ननु साध्यसामान्याभावानिवेशे विशिष्टाभावोभयाभावमादाय प्रमेयसाध्यकस्थलेऽपि
लक्षणसत्त्वानुपपत्तिरिति चेन्न । गगनहेतोलक्ष्यत्वमते तत्र लक्षणसमन्वयादिति । ननु साध्य-
निष्ठप्रतियोगिताकाभावाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वसामान्याभावस्य व्याप्तिर्वेऽपि(२) वह्निसामा-

(१) अथान्यतरत्वेन संसर्गत्वेऽन्यतरत्वं भेदद्वयावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदवत्त्वम् । एवं च भेदात्म-
काऽन्यतरत्वप्रतियोगितावच्छेदकौभूतप्रतियोगिनि संयोगत्वस्य विशेषणतया वृत्तितायां हेतुतावच्छेदकौभूतसं-
योगसम्बन्धावच्छिन्नत्वविरहेणाऽन्यातिविरहादितरवारकपर्याप्तिनिवेशो व्यर्थः संसर्गं साक्षाद्दोषणस्यैव सं-
सर्गतावच्छेदकत्वात्परम्परया संसर्गविशेषणस्य संसर्गतावच्छेदकतायामेवावच्छेदकत्वादिति वाच्यम् । परम्परया
संसर्गविशेषणस्य संसर्गतायां संसर्गतावच्छेदकतायां वाऽवच्छेदकत्वमित्यत्र विनिर्गमनाविरहेण परम्परया
संसर्गविशेषणस्यापि संसर्गतावच्छेदकत्वम्, तथाच संयोगत्वस्यापि तादृशवृत्तितानिरूपितसंसर्गतावच्छे-
दकत्वसम्भवात्तादृशवृत्तितामादायान्यातिवारणायैतरवारकपर्याप्तिनिवेशः ।

यदि च कालिकसंयोगान्यतरसम्बन्धेन धूमवान् पर्वत इति ज्ञाने संयोगसम्बन्धावच्छिन्नधूमनिष्ठाधेय-
तानिरूपिताधिकरणत्वमेव विषयः, कालस्तादृशान्यतरसम्बन्धेन धूमवानिति ज्ञाने च कालिफसम्बन्धावच्छि-
न्नाधेयतानिरूपिताधिकरणत्वं विषयः, तथाचान्यतरत्वेन संसर्गत्वे न किमपि मानमित्युच्यते, तदाऽन्यतर-
त्वेन संसर्गत्वे गुरुपादा एव शरणागतिरिति ध्येयम् ।

एवमन्यतमत्वमपि भेदकूटावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदवत्त्वम् । तथाच भेदरूपतयाऽन्यतरत्वाऽन्यतमत्वे-
ऽभ्यासज्यवृत्तिनी बोध्ये इत्यपि बोध्यम् ।

अत्र व्यासज्यवृत्तित्वमेकत्वानवच्छिन्नानुयोगिताकपर्याप्तिप्रतियोगित्वम्, तद्विरहोऽभ्यासज्यवृ-
त्तित्वमिति तु न सम्भवं । वह्निधूमघटगतत्रित्वस्य वह्निधूमगतद्वित्वावच्छिन्नानुयोगिताकपर्याप्तिप्रतियोगि-
त्वरूपभ्यासज्यवृत्तित्वाभावेनाऽभ्यासज्यवृत्तित्वापत्तादतो भ्यासज्यवृत्तित्वमेकत्वावच्छिन्नानुयोगिताकपर्याप्ति-
कान्यत्वम् ! एकत्वानवच्छिन्नानुयोगिताकपर्याप्तिप्रतियोगि यथावदन्त्यतमत्वं वा । एकत्वानवच्छिन्नानुयोगि-
ताकपर्याप्तिप्रतियोगित्वसमानाधिकरणोभयावृत्तिधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदत्वावच्छिन्नानुयोगिताकपर्याप्ति-
ककूटत्वावच्छिन्नावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदवत्त्वमिति फलितम्, तद्विरहोऽभ्यासज्यवृत्तित्वमिति ध्येयम् ।

(२) आधेयत्वसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकानिष्ठावच्छेदकतानिरूपितावच्छेदकत्वानिष्ठावच्छेदकतानिरू-
पितप्रतियोगित्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपिताभावनिष्ठावच्छेदकतानिरूपिताधिकरणनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितवृत्ति-
तात्वनिष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगिताकाभावस्य व्याप्तिर्वेऽपीत्यर्थः ।

न्याभाववद्वृत्तित्वसामान्याभावमादायैव लक्षणसमन्वयात्साध्यसामान्याभावनिवेशो व्यर्थ इति चेन्न । महानसीयवह्निमान् धूमादित्यादौ संयोगेन वह्म्यभावाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभावस्य हेतौ सत्त्वेनातिव्याप्तिः । (१) एवं प्रतियोगितासंयोगान्यतरसम्बन्धेन वह्निसाध्यकपर्वतपर्वतीयवह्म्यभावान्यतरत्वहेतौ पर्वतीयवह्म्यभाववन्निरूपितवृत्तित्वाभावस्याऽन्यतरत्वहेतौ सत्त्वादत्रातिव्याप्तिश्चेत्यतो वृत्तित्वाभावकूटवत्त्वं हेतौ निवेशनीयम् । तत्त्वं च तादृशवृत्तित्वाभावत्वव्यापकत्वम् । हेतौ व्यापकता चाधेयतासम्बन्धेन तेन त्रितयाभावसत्त्वेपि न क्षतिः । एवं च तादृशकूटान्तर्गतमहानसीयवह्म्यभावाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभावस्य धूमेऽसत्त्वादव्याप्तिः सङ्गतेति ।

ननु तथापि महानसीयवह्म्यभावमादायाव्याप्तिवारणाऽसम्भवस्तत्प्रतियोगितायाः साध्यतावच्छेदकीभूतवह्नितावच्छिन्नत्वात् । न च साध्यतावच्छेदकेतरधर्मानवच्छिन्नत्वं प्रतियोगितायां निवेशनयिम्, तथा चोक्ताभावप्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकीभूतवह्निहेतुत्वैतरमहानसीयत्वावच्छिन्नत्वात्तदभाववारणमिति वाच्यम् । एवमपि विषयितया महानसीयवह्नेः साध्यतायां तज्ज्ञानत्वहेतौ महानसीयो नास्ति वह्निर्नास्तीति प्रतीतिसिद्धाभावमादायाव्याप्तेः । न च साध्यतावच्छेदकीभूतयावद्धर्मावच्छिन्नत्वं प्रतियोगितायां निवेश्यमिति वाच्यम् । वह्निमान् धूमादित्यादौ साध्यतावच्छेदकीभूतयावद्धर्माऽप्रसिद्धाऽव्याप्तेः । साध्यतावच्छेदकताव्यापकावच्छेदकताकत्वस्य, स्वनिरूपितावच्छेदकत्वसम्बन्धेन साध्यतावच्छेदकताव्यापकत्वस्य वा प्रतियोगितायां निवेशे विषयितासम्बन्धेन महानसीयवह्निसाध्यकस्थले महानसीयाभावमादायाव्याप्तितादवस्थम् । एवं साध्यतावच्छेदकेतरधर्मानवच्छिन्नत्वमित्यस्य यदि साध्यतावच्छेदकप्रतियोगिकभेदवद्धर्मानवच्छिन्नत्वमर्थस्तदा साध्याभावाप्रसिद्धिः, वह्म्यभावप्रतियोगितायामपि तादृशधर्मानवच्छिन्नत्वाविरहात् वह्नित्वस्यापि साध्यतावच्छेदकघटोभयप्रतियोगिकभेदवत्त्वात्, तादृशभेदस्य च साध्यतावच्छेदकप्रतियोगिकत्वात् । साध्यतावच्छेदकत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताभेदवद्धर्मानवच्छिन्नत्वस्य तदर्थत्वे तद्वापतादवस्थम् । साध्यतावच्छेदकत्वेतरधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदवद्धर्मानवच्छिन्नत्वोक्तौ तु व्यक्तवानवस्थेति चेन्न ।

(२) साध्यतावच्छेदकतावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकरूपवृत्तिर्यां प्रतियोगिता तादृशप्रतियोगिताकाभावस्य विवक्षितत्वात् । रूपवृत्तित्वं च प्रतियोगितायां स्वनिरूपितावच्छेदकतावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धेन, तथा च वह्निमान् धूमादित्यादौ साध्यो वह्निः साध्यतावच्छेदकं वह्निहृत्वं साध्यतावच्छेदकता वह्नि-

(१) साध्यतावच्छेदकतावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकरूपनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितावच्छेदकत्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितानुयोगित्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितपर्याप्तनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितावच्छेदकत्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितप्रतियोगित्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपिताभावनिष्ठावच्छेदकतानिरूपिताधिकरणनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितवृत्तित्वावच्छेदकताप्रतियोगिताकाभावत्वेन प्रवेशे तु एवमिति ।

(२) लक्षणमिदं गुरुधर्मस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वमङ्गीकृत्य, तेन वह्निवह्निषाध्यतावच्छेदकताया ऐक्येन तज्ज्ञानसार्गिकप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य लाघवेन तद्व्यक्तित्व एव कल्पनीयतया साध्यतावच्छेदकतावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्धावपि नाव्याप्तिः । न वा वह्निमान् धूमादित्यत्र साध्याभावाप्रसिद्धाऽव्याप्तिश्चेति । तदनभ्युपगमे तु साध्यतावच्छेदकतात्वसमनियतप्रतियोगितेति तदर्थो बोध्यः ।

स्वे पर्याप्तिसम्बन्धेन वर्तते साध्यतावच्छेदकतानिष्ठायाः सांसर्गिकप्रतियोगितायाः अवच्छेदकं यत्साध्यतावच्छेदकतावन्तदवच्छिन्ना या साध्यतावच्छेदकतानिष्ठा सांसर्गिकप्रतियोगिता तादृशप्रतियोगितानिरूपकपर्याप्त्यनुयोगिवन्हित्वानुयोगितावच्छेदकं यद्वह्निवगतैकत्वं तत्र बन्धिर्नास्तित्यभावीयप्रतियोगितैव वर्तते न तु महानसीयबन्धिर्नास्तित्यभावप्रतियोगिता, तथाहि स्वं बन्धिनिष्ठा प्रतियोगिता तन्निरूपितावच्छेदकतायाः पर्याप्तिसम्बन्धेन बह्वित्वनिष्ठायाः सांसर्गिकप्रतियोगितावच्छेदकभीतप्रतियोगितावच्छेदकतात्वावच्छिन्ना या प्रतियोगितावच्छेदकतानिष्ठा सांसर्गिकप्रतियोगिता तन्निरूपिकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वम् बन्हित्वगतैकत्वे इति तादृशरूपवृत्तिप्रतियोगिताकाभावो बन्ध्यभावः, महानसीयबन्धभावप्रतियोगिता तु तादृशसम्बन्धेन महानसीयत्वबन्हित्वगतद्वित्वे वर्तते, न तु साध्यतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकभीतबन्हित्वगतैकत्वे इति महानसीयबन्ध्यभावो न लक्षणघटकः । महानसीयबन्धिसाध्यकस्थले तु साध्यतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकभीतमहानसीयत्वबन्हित्वगतद्वित्वे महानसीयबन्ध्यभावप्रतियोगितैव वर्तते, न तु प्रत्येकाभावीयप्रतियोगिता, तत्र महानसीयाभावप्रतियोगिता महानसीयत्वगतैकत्वे, एवं बन्ध्यभावप्रतियोगिता बन्हित्वगतैकत्वे इति तयोर्व्युदासः ।

केवलन्यूनवारकपर्याप्तिनिवेशश्च साध्यतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकरूपवृत्तिर्या प्रतियोगिता तादृशप्रतियोगिताकाभावः । रूपवृत्तित्वं च प्रतियोगितायां स्वनिरूपितावच्छेदकताप्रतियोगिकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धेनेति ।

केवलेतरवारकपर्याप्तिनिवेशप्रकारश्च साध्यतावच्छेदकताप्रतियोगिकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकरूपवृत्तिर्या प्रतियोगिता तादृशप्रतियोगिताकाभावः । रूपवृत्तित्वं च प्रतियोगितायां स्वनिरूपितावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धेनेति ।

ईदृशपरम्परायाः संसर्गत्वानुपगमे तु साध्यतावच्छेदकता(१)त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकं यद्रूपं(२) तद्रूपावच्छिन्नानुयोगिताकपर्याप्तिप्रतियोगितावच्छेदकभीतावच्छेदकतात्वावच्छिन्ननिरूप्यतानिरूपितनिरूपकतावत्प्रतियोगिताकाभाव एव साध्याभावपदार्थ इति ।

ननु महानसीयबन्धिमान् तज्ज्ञानत्वादित्यादौ बन्धिमहानसीयाभावस्यापि साध्यतावच्छेदकगतद्वित्ववृत्तिप्रतियोगिताकत्वेन साध्याभावतया तदधिकरणमहानसीयव-

(१) अत्रेदं बोध्यम् । महानसीयबन्ध्यभावप्रतियोगितावच्छेदकता-साध्यतावच्छेदकता वा-तज्ज्ञान-वृत्तित्वेन प्रमेयत्वादिना वा न व्यासज्यवृत्तिरिति तद्दोषतादवस्थ्यमतोऽवच्छेदकतात्वावच्छिन्नत्वं प्रतियोगितायमुपात्तम्, तथाचावच्छेदकतात्वेन सा व्यासज्यवृत्तिरेवेति ।

(२) अत्रेदं शावच्छेदकत्वं रूपस्य पारंत्वायकम् अन्यथा तादृशानुयोगितावच्छेदकरूपवृत्तिप्रतियोगिताकाभाववद्वृत्तित्वनिश्चयस्य बह्वित्वगतैकत्ववृत्तिप्रतियोगिताकाभाववद्वृत्तित्वबुद्धौ प्रतिबन्धकत्वानुपपत्तेः । तथाच तादृशवच्छेदकत्वसमानाधिकरणरूपनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितवृत्तित्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितप्रतियोगित्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपिताभावनिष्ठावच्छेदकतानिरूपिताधिकरणनिष्ठावच्छेदकतानिरूपितवृत्तिनिरूपितनिष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगिताकाभावो लक्षणार्थः । अभावप्रतीत्याकारश्च तादृशरूपवृत्तिप्रतियोगिताकाभावाधिकरणनिरूपितवृत्तिप्रतियोगिताकाभाव इति ।

द्विविषयकज्ञाने हेतोः सत्त्वादव्याप्तिरिति चेन्न । द्वित्वस्य धीविशेषविषयत्वरूपत्वेन धीभेदेन भिन्नत्वात्, धीभेदस्य विषयताभेदकत्वात् । महानसीयबहिमान् बहिमहानसीयवानिति ज्ञानयोर्वैलक्षण्यं च महानसीयबहिमानितिज्ञाने बहित्वं धर्मितावच्छेदकीकृत्य महानसीयत्वं भासते, एवं धर्मिपारतन्त्र्येण बहित्वेपि सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन महानसीयत्वं भासते । बहिमहानसीयवानितिज्ञाने विपरीतमिति । अत एव सुन्दरपर्वतः पर्वतसुन्दर इति शाब्दधीः, अन्यथाद्देश्यतावच्छेदकगतरूपे विधेयतावच्छेदकरूपभेदस्य तन्त्रत्वेन तादृशशाब्दबोधो न स्यात्तादृशरूपयोरेक्यादिति । अनुव्यवसायानुरोधेन च तादृशद्वित्वं भिन्नमेवेति साध्यता-तावच्छेदकगतद्वित्वरूपवृत्तिर्न तादृशप्रतियोगितेति न तामादाय दोषः(१) ।

(१) अत्रेदं तत्त्वम् । महानसीयबहिर्नास्तीत्यभावप्रतियोगितावच्छेदकता न महानसीयत्वमात्रे पर्याता महानसीयघटादिमति बहिश्चक्ष्ये तादृशभावस्याऽसत्त्वमसङ्गात्, नापि बह्विधमात्रे, पर्वतादौ बहिमति तादृशभावस्याऽसत्त्वमसङ्गात्, किन्तु महानसीयत्वे बह्वित्वे च, तादृशप्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणमहानसीयत्वबह्वित्वोभयधर्मावच्छिन्नाधिकरणतायाः बहिश्चक्ष्ये महानसे बहिमति पर्वतादौ चासत्त्वाजानुपपत्तिः । एवं बहिघटोभये नास्तीत्यभावप्रतियोगितावच्छेदकताऽपि न बह्विधमात्रे, बहिमति घटश्चक्ष्ये तादृशभावस्यासत्त्वमसङ्गात्, नापि घटत्वमात्रे, बहिश्चक्ष्ये घटवति तादृशभावानुपपत्तिप्रसङ्गात्, नाभ्युभयत्वमात्रे, यत्किञ्चिदुभयवति तादृशभावानुपपत्तिप्रसङ्गात्, नापि घटपटवृत्तित्वविशिष्टद्वित्वे, तादृशविशिष्टानुपस्थितावपि तथाप्रत्ययात्, अत एव न सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन घटत्वपटत्वविशिष्टद्वित्वेपि, तयोः सत्त्वात्प्रतियोगिविशेषणतया प्रतियोगितावच्छेदकत्वेन प्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकत्वाविरहाच्च, नापि एकविशिष्टापरत्वे, तादृशविशिष्टानुपस्थितावपि तथाप्रत्ययात् विरुद्धयोरपि जलत्वपृथिवीत्वयोर्द्वित्वेनाभावप्रत्ययाच्चेति, तस्मात् उभयत्वे तद्वर्धितावच्छेदकतापञ्चे घटत्वे पटत्वे चाऽवच्छेदकता स्वीक्रियते । न च घटत्वरटत्वोभयप्रतिपक्षे, भयाभावप्रतियोगितावच्छेदकता स्वीक्रियतां किमुभयत्वे प्रतियोगितावच्छेदकत्वाङ्गीकारेणेति वाच्यम् । घटपटोभये नास्तीति प्रतीतेर्घटाभावपटाभावद्वयविषयकत्वे केवलं घटसत्त्वे पटसत्त्वे वा तादृशप्रतीतिर्न स्यात्तत्राभावद्वयविरहदतो घटत्वपटत्वोभयधर्मितावच्छेदकस्य द्वित्वस्य प्रतियोगितावच्छेदकं विना तयोरेकस्याऽवच्छेदकत्वानुपपत्तिः, अवच्छेदाधिकरणवृत्तिर्यादृशसमुदायस्तत्रैवावच्छेदकतापर्याप्तिनियमादिति प्रत्येकधर्मावच्छिन्नाभाववैलक्षण्यमुभयभावस्य न स्यात्, उभयत्वस्य प्रति योगितावच्छेदकत्वे तु व्यधिकरणानामपि व्यासज्यवृत्त्यवच्छेदकान्तरधर्मितावच्छेदकतापञ्चानामवच्छेदकत्वोपगमात् । अत एव यत्रावच्छेदकीभूतव्यासज्यवृत्तिधर्मान्तरधर्मितावच्छेदकतया धर्मद्वयादेर्भेदं तत्र विभिन्नधर्मविशेषणतापञ्चयोर्धर्मयोरेकस्यावच्छेदकत्वमन्यत्रैकस्मिन्धर्मेति विशेषणतापञ्चयोरेवेति पुष्पवन्तपदशक्तिर्विचारे गदाधरभट्टाचार्येण स्पष्टमभिहितमिति ।

तत्रोभयत्वं द्विविधं द्वित्वसङ्ख्यारूपमपेक्षाबुद्धिविशेषविषयत्वं च । सङ्ख्यारूपद्वित्वस्य महानसीयत्वबह्वित्वादिष्ववृत्तित्वमसङ्गात्, सङ्ख्याया द्रव्याभित्वनियमात् । चतुर्विंशतिगुणा इत्यादिप्रतीतेरनुपपत्तिश्च, गुणे गुणानङ्गीकारात् अगुणवत्त्वं चेति भाष्यात् । अत्र किरणावल्यामुदयनाचार्याः—“गुणेषु समानजातीयगुणास्सद्भावस्तावदनवस्थाप्रसङ्गात् रूपादौ रसादिहेतुगन्तानां सद्भावे मूर्त्तत्वमसङ्गात् बुद्ध्यादीनान्तु प्रतिसन्धानगुणत्वव्यवस्थितेरप्रसक्तिरेव शब्दस्य नभोनियतत्वात् । गुणेषु गुणयोगे च समवायिकारणत्वप्रसक्तौ द्रव्यत्वापत्तेर्गुणत्वव्यवस्थाया एव रूपावयवी च रूपेऽप्येव वर्त्तते इति घटादेर्निरूपत्वमसङ्गम्” इत्यादि । एवं निर्गुणत्वनिष्क्रियत्वे च रूपादयो गच्छन्ति चतुर्विंशतिगुणा महावद्बुद्धे इत्यादयो व्यवहारास्तदेकार्थसमवादिना साधर्म्येण गौणाः समर्थनीयाः । चकारात्समवायिकारणताविरह इति । किरणावलीरहस्ये मयुरानाथः—ननु रूपादीनां निर्गुणत्वे किम्मानमित्यत आह समानजातीयोति । रसादिहेतुगन्तानामिति । रसगन्धस्पर्शरस्युत्पन्नवद्वत्स्नेहस्थिपिस्थापकवेगानां सद्भाव इत्यर्थः । बुद्ध्यादीनामिति । बुद्धिमुल्लेखेच्छादृष्टभावज्ञानमित्यर्थः । लब्धव्यमिति । लब्धव्यसिद्धिर्नानाविधसिद्धिः । इत्येवमसादाह

ननु पर्याप्तिनिवेशेऽपि बहिमान् धूमादित्यत्र महानसीयबहुयभाववारणाऽसम्भवः । तादृशप्रतियोगितानिरूपितावच्छेदकताया अवच्छेदकतात्वेन व्यासज्यवृत्तित्वेऽपि स्वनिरूपित-
'बह्वित्ववृत्तित्वाविशिष्ट' — तदवच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्व-
सम्बन्धेन महानसीयबहुयभावप्रतियोगितायाः बह्वित्वगतैकत्वे(१) सत्त्वात् । सम्बन्ध-
कोटौ निरूपितत्वसम्बन्धावच्छिन्नस्वनिरूपितावच्छेदकताभिन्ना सती अवच्छेदकतास्वनिरूपितावच्छे-
दकताभिन्ना याऽवच्छेदकता तदनिरूपिका ईदृशावच्छेदकताद्वयनिरूपिका या अवच्छे-
दकतानिष्ठसांसर्गिकप्रतियोगिता तन्निरूपकपर्याप्तिर्यादिविवक्षणे न दोषः । तदवच्छेदकता-
त्वावच्छिन्नसांसर्गिकप्रतियोगितायाः निरूपितत्वसम्बन्धावच्छिन्नस्वनिरूपितावच्छेदकताभिन्नेन
अवच्छेदकतास्वनिरूपितावच्छेदकताभिन्नेन च तत्त्वतश्चक्षुःशक्तिवृत्तित्ववैशिष्ट्यनिरूपितावच्छेदकत्वेन
निरूपिततया धर्तुमशक्यत्वादिति वाच्यम् । तदवच्छेदकतानिष्ठसांसर्गिकप्रतियोगितायां
तत्त्वतश्चक्षुःशक्तिवृत्तित्ववैशिष्ट्यनिरूपितावच्छेदकतानिरूपकत्वसत्त्वेऽपि तदवच्छेदकतानिरूपकत्वघटोभ-
याभावमादाय तादृशावच्छेदकत्वानिरूपकत्वस्यापि सत्त्वात्तद्दोषतादवस्थ्यात् । यदि च तादृ-
शावच्छेदकत्वानिरूपकत्वत्वेन तादृशावच्छेदकतानिरूपकत्वस्वनिरूपितावच्छेदकताभिन्नावच्छेदक-

गुणेष्विति । गुणत्वव्याघात एवेति । गुणत्वाभावप्रसङ्ग एवेत्यर्थः । रूपादीनां गुणत्वाभावे कदाचिदि-
ष्टापत्तिसम्भवात् । घटादेरनिरूपत्वप्रसङ्ग इति । रूपादेर्घटावृत्तित्वप्रसङ्ग इत्यर्थः । तस्यासमवायवृत्ते-
र्घटावृत्तित्वनियमादिति भावः । इत्येव तत्त्वं । इत्यादीनि गुणानां निरूप्यत्वे मानमिति बोधः । आदिपदात्
गुणेषु योगे मानाभावस्य परिग्रहः । ननु गुणानां निष्क्रियत्वात् न गुणत्वे रसादग्रे गच्छन्ति चतुर्विंशतिगुणा-
इत्यादयो व्यवहाराः कथं स्युरित्यत आह एवमिति । एवं रूपेणेत्यर्थः । तदेकार्थसमवायादिनेति । सचलनै-
कार्थसमवायत्वादिरूपधर्मप्रकारेणेत्यर्थः । आदिपदादपेक्षाबुद्धिविशेषविषयत्वशब्देनिरूपितत्वादपि स्मिहः ।
समवायिकारण्येति । समवायिकारणावृत्तिनिरूप्यवृत्तिजातिमत्त्वमित्यर्थः । तेन कर्मादौ नातिव्याप्तिः कर्मत्वादेर्न
त्यावृत्तित्वात्सामान्यादेर्जातिमत्त्वविरहादिति भावः ।

तदर्थं निर्गलितार्थः । रूपादयः स्वात्मनि रूपाद्यनारम्भकाः रूपान्तरानुपलब्धेः, अनवस्थानाच्च ।
एवं रूपादिकं यदि रूपादिमत्स्यादिति मूलोक्तकर्तार्य रूपादीनां रूपादिमत्त्वविरहः । न च तथापि गुणे सं-
ख्यासत्त्वे किं बाधकमिति वाच्यम् । संख्या न रूपाभिन्ना गुणत्वाद्भावादेत्यनुमानस्य, गुणो यदि समवायेन
संख्यावान् स्यात्तदा द्रव्यं स्यात्समवायिकारणं वा स्यादिति तर्कस्य सद्भावाच्च, इष्टापत्तावन्त्यावयावेसमवेतत्वा
भावापत्तिरेव बाधिका । 'यद्द्रव्यन्तदन्त्यावयविनं न समवैतीति' व्याप्तेः । तस्मादेकं रूपमित्यत्र ज्ञानीय-
प्रकारतायास्तद्व्यपत्तिरेव द्वे रूपे इति ज्ञानीयप्रकारताया विशेष्यत्वे-अपेक्षाबुद्धिविशेषविशेषविषयत्वे-सम्भ-
वात्सर्वं समञ्जसम् । न च संख्यात्मकद्वित्वेऽपि प्रकारत्वमपेक्षाबुद्धिविशेषविषयत्वस्य वेत्यत्र विनिगमनावि-
रह इति वाच्यम् । गुणं संख्यायास्तस्या अनन्तधर्मसम्बन्धकल्पने च महागौरवात् । न च तथापि
इत्यादिकारणतयाऽपेक्षाबुद्धेरावयवकत्वेनोभयमत एवाऽपेक्षाबुद्धिविशेषविषयत्वमेव इत्यादिकमास्तां किं
संख्यात्मकद्वित्वकल्पनेनेति वाच्यम् । व्यक्तिइयमात्रविशेष्यकबुद्धिविषयत्वं द्वित्वमेव व्यक्तित्रयमात्रविशेष्य-
कबुद्धिविषयत्वं त्रित्वमित्यादिकल्पने विषयताया अपेक्षाबुद्धीनां चानुगतत्वादित्यन्यत्र विस्तरः ।

कोचिन्नु संख्यात्मकद्वित्वेऽपि समवायेन गुणादवृत्तित्वेऽपि पर्याप्तिसम्बन्धेन तत्र वृत्तौ बाधकाभावादि-
त्यलमपेक्षाबुद्धिविशेषविषयत्वरूपत्वकल्पनेनेति प्राहुः । तच्चिन्त्यम् ।

(१) यथापि बह्वित्ववृत्तित्ववैशिष्ट्यभवावच्छेदकतात्वेभयधर्मावच्छिन्नासांसर्गिकप्रतियोगिता नाव-
च्छेदकतात्वावच्छिन्ना, तथापि बह्वित्ववृत्तित्ववैशिष्ट्यभवावच्छेदकतात्वेभयधर्माभावाच्च अपि प्रतियोगितावच्छे-
दकताया अवच्छेदकतात्वावच्छिन्नत्वमशक्यमवच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्व-
बह्वित्वगतैकत्वेऽस्तीति ।

त्वानिरूपकनिरूपकत्वनिष्ठप्रतियोगिताकाभावस्य विवक्षायां न दोषः, तादृशावच्छेदकता-
निरूपकत्वघटोभयाभावीयप्रतियोगिताया निरूपकत्वत्वनिष्ठावच्छेदकताभिन्नेन घटत्वनिष्ठावच्छि-
दकत्वेन निरूपकत्वाद्वारणमित्युच्यते, तदाऽसम्भवः, निरूपकत्वत्वनिष्ठावच्छेदकताया अपि
निरूपकत्वत्वनिष्ठावच्छेदकताघटोभयभेदवत्त्वात् । तादृशावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगि-
ताकभेदविवक्षणे त्वनवस्थेति चेन्न ।

साध्यताविशिष्टप्रतियोगिताकाभाव एव साध्याभावपदार्थः । साध्यतावैशिष्ट्यं च प्रति-
योगितायां स्वनिरूपितावच्छेदकताविशिष्टान्यावच्छेदकत्वानिरूपितत्वस्ववृत्तित्वोभयसम्बन्धेन ।
स्ववृत्तित्वं च स्वनिरूपितावच्छेदकताविशिष्टान्यावच्छेदकत्वानिरूपकत्वसम्बन्धेन ।
उभयत्रावच्छेदकतावैशिष्ट्यं च स्वसामानाधिकरण्य-स्वावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्व-स्वान-
वच्छेदकानवच्छिन्नत्व-स्ववृत्तित्वैतच्चतुष्टयसम्बन्धेन । उभयत्र वैशिष्ट्यघटकस्ववृत्तित्वं
च स्वानवच्छेदकानवच्छिन्नत्वरूपेणेति (१) । केवलन्यूनवारकपर्याप्तिनिवेशप्रकारंश्च साध्यता-
विशिष्टा या प्रतियोगितेति । वैशिष्ट्यं च स्ववृत्तित्वसम्बन्धेन । स्ववृत्तित्वं च पूर्ववत् ।
केवलेतरवारकपर्याप्तिनिवेशश्च साध्यताविशिष्टा या प्रतियोगितेति । वैशिष्ट्यं च स्वनिरूपि-
तावच्छेदताविशिष्टान्यावच्छेदकत्वानिरूपितत्वसम्बन्धेन । अवच्छेदकतावैशिष्ट्यं च उक्तच-
तुष्टयसम्बन्धेन । स्वातन्त्र्येणेतरेवारकपर्याप्तिनिवेशो नास्ति प्रयोजनविरहादिति ।

अत्र न्यूनवारकपर्याप्तौ स्वसामानाधिकरण्यानुपादाने तार्णवन्हेः प्रतियोगितासम्बन्धेन

ननु स्वावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकेत्यनेन स्वनिरूपिताऽवच्छेदकतात्वगतएकत्वरूपवृत्तिप्रयोगि-
ताकपर्याप्तरेवे प्रवेशः कार्यः । रूपवृत्तित्वं च प्रतियोगितायां स्वनिरूपितावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताक-
पर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धेन । एवं च स्वं महानसीयवद्भावावप्रतियोगिता तन्निरूपितवद्वित्ववृत्तित्ववि-
शिष्टाऽवच्छेदकतावृत्त्यवच्छेदकतात्वगतैकत्ववृत्तित्वं सांसारिक प्रतियोगिताया नास्ति किन्तु वद्वित्ववृत्तित्ववै-
शिष्ट्य अवच्छेदकतात्वगताद्वित्ववृत्तित्वमास्ति, तथाहि स्वं वद्वित्ववृत्तित्वविशिष्टावच्छेदकतानिष्ठसांसारिकप्रति-
योगिता तन्निरूपितवद्वित्ववृत्तित्ववैशिष्ट्यवच्छेदकतात्वोभयनिष्ठावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्या-
प्त्यनुयोगितावच्छेदकतावद्वित्ववृत्तित्ववैशिष्ट्यवच्छेदकतात्वगतद्विवे इति तद्वारणेपि स्वनिरूपितावच्छेद-
कतापदेन तदवच्छेदकतात्वधारणे पुनर्दोषतादवस्थं प्रकारान्तरेण कथंचिद्वारणेपि व्यक्तैवाऽनवस्थेति चेत्

अत्र केचित् । वद्वित्ववृत्तित्वविशिष्टाऽवच्छेदकतावद्वद्वित्वमिति प्रतीतावच्छेदकतानिष्ठाभेयत्वं वद्वित्ववृ-
त्तित्ववैशिष्ट्यवाच्छिन्नमेव न त्ववच्छेदकतात्वावच्छिन्ना गौरवात्, नापि वद्वित्ववृत्तित्ववैशिष्ट्यवच्छेदक-
तात्वोभयधर्मीवच्छिन्ना, मानाभावात् गौरवाच्च । न च वद्वित्ववृत्तित्वावच्छिन्नाभेयतायास्तत्प्रतीतिविवयत्वे
वा । वृत्तिमद् वद्वित्वं, वद्वित्ववृत्त्यवच्छेदकतावद्वद्वित्वमिति प्रतीत्योर्वैलक्षण्यानुपपत्तिरिति वाच्यम् । एक-
त्रावच्छेदकतात्वस्य प्रकारतया भासमानत्वमपरत्र नेति वैलक्षण्यसम्भवात् । तथा च साध्यतावच्छेदकग-
तरूपवृत्तिप्रतियोगिताकाभाव एव साध्याभावपदार्थः । रूपवृत्तित्वं च प्रतियोगितायां स्वनिरूपिताव-
च्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्तिसम्बन्धावच्छिन्नाभेयतानिरूपिताधिकरणतावच्छेदकत्वसम्बन्धेनेति
न काप्यनुपपत्तिरित्याहुः ।

(१) न चैकधर्मिविशेषणतापन्नेषु नानाधर्मेष्वेकावच्छेदकता लाघवाच्च या च महानसीयत्वनिष्ठावच्छे-
दकतायां साध्यतावच्छेदकताविशिष्टान्यत्वविरहेणाव्याप्तितादवस्थमिति वाच्यम् । यथा नानाधर्मिविशेषण-
तापन्नेष्वेकाऽवच्छेदकता न स्वीक्रियते तथा नानासम्बन्धेन नानाधर्मप्रकारेण भासमानेष्वेकावच्छेदकता न
स्वीक्रियते, अन्यथा सावच्छिन्नत्वनिर्वाच्छिन्नत्वरूपविरुद्धधर्मयोः सम्बन्धद्वयावच्छिन्नत्वस्य च समावे-
शापत्तेरिति ध्येयम् ।

साध्यत्वे तदभावत्वहेतौ तार्णाभावं वह्न्यभावं चादायाव्याप्तिरतस्तदुपात्तम् । एवं स्वावच्छेद-
कसम्बन्धावच्छिन्नत्वानुपादाने समवायेन वहित्वविशिष्टत्वे सति तद्वह्न्यनुयोगिककालिकेन
वहित्वविशिष्टं यत्तस्य प्रतियोगितासम्बन्धेन साध्यत्वे तदभावत्वहेतौ प्रत्येकं समवायेन वह्नि-
त्वविशिष्टाभावं तद्वह्न्यनुयोगिककालिकेन वहित्वविशिष्टाभावं चादायाव्याप्तिः स्यात् । एवं
वहित्वत्वेन वहित्वविशिष्टं यत्तस्य प्रतियोगितासम्बन्धेन साध्यत्वे तदभावत्वहेतौ स्वरूपतो
वहित्वविशिष्टाभावमादायाव्याप्तिवारणाय स्वानवच्छेदकानवच्छिन्नत्वोपादानम् । स्ववृत्तित्व-
निवेशस्तु स्वरूपतो वहित्वविशिष्टस्य प्रतियोगितासम्बन्धेन साध्यत्वे तदभावत्वहेतौ वह्नि-
त्वविशिष्टाभावमादायाव्याप्तिवारणाय ।

एवमितरवारकपर्याप्तौ वह्निमान् धूमादित्यादौ तार्णवह्न्यभावमादायाव्याप्तिस्तार्णत्वनि-
ष्ठावच्छेदकताया निरवच्छिन्नत्वेन समवायसम्बन्धावच्छिन्नत्वेन च त्रितयसम्बन्धेन साध्य-
तावच्छेदकताविशिष्टत्वादतः सामानाधिकरण्यनिवेशः ।

न च तथापि कालिकेन गन्धविशिष्टस्य समवायेन गुणविशिष्टस्य तादात्म्येन साध्यतायां
जन्यद्रव्यत्वहेतौ समवायेन गन्धविशिष्टस्य कालिकेन गुणविशिष्टस्य भेदमादायाव्याप्तिर्गन्ध-
निष्ठभेदीयप्रतियोगितावच्छेदकताया गुणनिष्ठसाध्यतावच्छेदकताविशिष्टत्वाद् गुणनिष्ठभेदो-
पप्रतियोगितावच्छेदकताया अपि गन्धनिष्ठसाध्यतावच्छेदकताविशिष्टत्वादिति वाच्यम् ।
सामानाधिकरण्यपदेन व्यापकताया विवक्षणात्, तथाच गन्धनिष्ठतत्प्रतियोगितावच्छेदक-
तायाः साध्यतावच्छेदकताव्यापकत्वाभावेन साध्यतावच्छेदकताविशिष्टान्यतया ता-
दृशभेदस्य लक्षणघटकत्वान्नाव्याप्तिरिति । एवं समवायेन वहित्वविशिष्टस्य संयोगेन सा-
ध्यत्वे धूमहेतौ समवायेन वहित्वविशिष्टत्वे सति तद्वह्न्यनुयोगिककालिकेन वहित्वविशिष्टं यत्त
दभावमादायाव्याप्तिरतः स्वावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वप्रवेशः । एवं समवायेन स्वरूपतो
वहित्वविशिष्टस्य विषयितासम्बन्धेन साध्यतायां तज्ज्ञानत्वहेतौ समवायेन स्वरूपतो वह्नि-
त्वविशिष्टत्वे सति वहित्वत्वेन वहित्वविशिष्टं यत्तदभावमादायाव्याप्तिवारणाय स्वानवच्छेद-
कानवच्छिन्नत्वोपादानम् । तदर्थश्चाऽवच्छेदकत्वसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वाभावव-
द्भर्मानवच्छिन्नत्वम्, तेन निरवच्छिन्नसाध्यकस्थले न दोषः । स्ववृत्तित्वदलं तु वहित्वत्वेन
वहित्वविशिष्टस्य विषयितया साध्यत्वे तज्ज्ञानत्वहेतौ समवायेन स्वरूपतो वहित्वविशिष्टा
भावमादायाव्याप्तिवारणायत्यलम् ।

केचित्तु साध्यतावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकाभाव एव साध्याभावपदार्थः, तथाच महा-
नसीयवह्न्यभावप्रतियोगितायाः साध्यतावच्छेदकव्यापकत्वविरहान्नाव्याप्तिः । न वा गुरुधर्मस्य
प्रमेयवहित्वादेः प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेऽपि तद्रूपेण साध्यतायामव्याप्तिः । न च वह्निघटो-
भयाभावमादायाव्याप्तिवारणासम्भवस्तत्प्रतियोगितायाः साध्यतावच्छेदकव्यापकत्वादिति
वाच्यम् । साध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिताकाभावस्य विवक्षितत्वात् । प्रतियोगितायां
समनैयत्यं च साध्यतावच्छेदकविशिष्टत्वम् । वैशिष्ट्यं च स्वव्यापकत्वस्ववृत्तित्वोभयसम्बन्धेन ।
स्ववृत्तित्वं च व्यापकतासम्बन्धेन, तेन प्रमेयसाध्यकस्थले समनियतत्वघटक-प्रमेयत्वाभावव-
दवृत्तित्वरूपप्रमेयत्वव्याप्यत्वाप्रसिद्धावपि न क्षतिः । स्वव्यापकत्वं च स्वसमानाधिकरणभेदप्र-
तियोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धावच्छिन्नस्वनिष्ठावच्छेदकताप्रतियोगितावच्छेदकत्वम् । एवं

साध्यतावच्छेदकम्, तेन व्यापकत्वस्य वृत्त्यनियामकतया तस्य प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेपि न क्षीर्तीरन्याहुः ।

तत्र । एवमपि वहित्वेन तार्णातार्णोभयं नास्ति वहित्वेन तद्वहितदन्यवहिएतदुभयं नास्तीत्याद्यभावमादाय वहिमान् धूमादित्यत्राव्याप्तितादवस्थात् । न च तत्रापि वहित्वेन तार्णातार्णोभयं नास्ति वहिघटोभयं नास्तीत्यभावमादायाव्याप्तिस्तत्प्रतियोगिताया वहित्वगतैकत्ववृत्तित्वादिति वाच्यम् । साध्यतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकरूपवृत्तिप्रतियोगिताकत्वस्य विवक्षितत्वात् । रूपवृत्तित्वं च प्रतियोगितायां स्वावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वस्वनिरूपकानुयोगितानिरूपितनिरूपकतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वोभयसम्बन्धेन । तथाच निरुक्तोभयाभावप्रतियोगितायाः स्वावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धेन वहित्वगतैकत्वे सत्त्वेपि स्वनिरूपकानुयोगितानिरूपिततार्णातार्णोभयत्वावच्छिन्ननिरूपकतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धेन तत्र विरहादुक्तोभयसम्बन्धेन प्रतियोगिताया वहित्वगतैकत्वेऽवृत्तित्वाच्च दोषः । वहिर्नास्तीत्यभावप्रतियोगिताया एते कोभयसम्बन्धेन वहित्वगतैकत्वे सत्त्वात्तत्सङ्ग्रहः ।

अन्ये तु विलक्षणप्रतियोगितासम्बन्धेन साध्यविशिष्टाभाव एव साध्याभावपदार्थः । तथाच तादृशप्रतियोगितासम्बन्धेन वहिर्विशिष्टत्वस्योभयाभावादौ विरहाच्च कोपि दोष इति प्रवदन्ति ।

साध्यतावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिताकाभाव एव साध्याभावपदार्थ इत्यपि केचिद् । साध्यतावच्छेदकवैशिष्ट्यं च प्रतियोगितायां तादात्म्यसम्बन्धेन । सामान्याभा(१)वीयप्रति-

(१) तथा च स्वावच्छिन्नत्वस्वतादात्म्योभयसम्बन्धेन धर्मविशिष्टप्रतियोगिताकाभाव एव सामान्याभावः, सामान्याभावप्रतियोगितावच्छेदकस्वरूपेवेति नातिरिक्ता, प्रतियोगित्वादिकं तु स्वरूपसम्बन्धविशेष इत्युत्तरप्रत्यक्षविरोधाद् गौरवाच्च । न च प्रतियोगिताया अवच्छेदकस्वरूपत्वेऽवच्छेद्यावच्छेदकभावानुपपत्तिरवच्छेद्यावच्छेदकभावस्य भेदानियतत्वादिति वाच्यम् । केवलस्य वहित्वादेरवच्छेदकत्वमभावनिरूपितत्वविशिष्टस्य चावच्छेद्यत्वमित्यनुपपत्तिमात्रम् । न च तथापि संयोगेन घटाभावात्समवायेन घटाभावस्य वैलक्षण्यं न स्यादभाववैलक्षण्यं हि प्रतियोगित्ववैलक्षण्यार्थीनं प्रतियोगितयोश्च घटस्वरूपत्वेनैक्यात् संयोगेन घटवति समवायेन घटाभावानुपपत्तिश्च स्यादिति वाच्यम् । समवायेन घटाभावप्रतियोगित्वसंयोगावच्छिन्नमिति व्यवहारविरहात्प्रत्युत न संयोगावच्छिन्नमित्येव व्यवहारात्, प्रतियोगितायाः प्रतियोगितावच्छेदकरूपत्वेपि न निखिलसम्बन्धावच्छिन्नत्वं, समवायेन घटाभावीयप्रतियोगितात्वावच्छिन्ननिरूप्यतायां समवायत्वावच्छिन्नसंसर्गतावच्छिन्ननिरूपकतानिरूपितत्वमेव स्वीक्रियते, न तु संयोगत्वावच्छिन्ननिरूपकतानिरूपितत्वमिति तत्प्रतियोगित्वोवैलक्षण्योपासिः । न वा संयोगेन घटवति समवायेन घटाभावस्यानुपपत्तिरपि संयोगेन घटाभावप्रतियोगितात्वावच्छिन्ननिरूप्यतानिरूपितनिरूपकतावच्छेदकतावतः सम्बन्धस्यैव प्रतियोगितावच्छेदकतया भानादिति । नापि प्रतियोगितदभावोभयस्वरूपा यत्किञ्चित्प्रतियोगित्वस्वरूपत्वे प्रतियोग्यन्तरे प्रतियोगित्वव्यवहारानुपपत्तिः विनिगमनविरहश्च । निखिलप्रतियोगित्वस्वरूपत्वे आनन्त्यम्, अनन्तासु प्रतियोगितात्वसम्बन्धस्य प्रतियोगित्वधीविषयतायाश्च कल्पनापत्त्या गौरवश्चेति । एवं प्रतियोगितायाः प्रतियोगित्वस्वरूपत्वे आधाराधेयमावानुपपत्तिरपि, कालिकेन ज्ञेयतदुपपत्तावपि महाकालातिरिक्तनित्यानुयोगिककालिकानङ्गीकारेण गगनादौ तदनुपपत्तिरेव । तादात्म्यसम्बन्धस्य च प्रतियोगित्वस्यैव घटे घट इति

योगिता च लाघवात्प्रतियोगितावच्छेदकस्वरूपैवेति वह्निसामान्याभावीयप्रतियोगितायां
साध्यतावच्छेदकतादात्म्यमुपपन्नमिति । (१) सामान्यरूपेण विशेषाभावप्रतियोगिता च
प्रतियोग्यं प्रकारीभूतधर्मस्वरूपा (२) व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावप्रतियोगिता

प्रतीत्यभावादिति ध्येयम् । अत्रेदं बोध्यम् । प्राचीनमते सामान्याभावीयप्रतियोगिता प्रतियोगितदभा-
वोभयस्वरूपा विशेषाभावीयप्रतियोगिता च केवलप्रतियोगिस्वरूपा उभयोरेव प्रतियोगिस्वरूपत्वे सामा-
न्यभावप्रतियोगित्वं विशेषाभावप्रतियोगित्वाभिन्नमिति प्रतीत्यापत्तेः । अथ सामान्यभावप्रतियोगिता-
त्वसामानाधिकरण्येन धूमविशेषाभावीयप्रतियोगितात्वावच्छिन्नप्रतियोगिकतादात्म्यसत्त्वाद्वापत्तिस्तदव-
स्थेति चेन्न । असति बाधकं उद्देश्यविधेयभावस्थले उद्देश्यतावच्छेदेन विधेयान्वयस्तथा च धूमसामान्या-
भावप्रतियोगितात्वावच्छेदेन विशेषाभावप्रतियोगितात्वावच्छिन्नप्रतियोगिकतादात्म्यविरहात् । न च तथापि
तद्धूमभावीयप्रतियोगितात्वावच्छेदेन धूमसामान्याभावीयप्रतियोगितात्वावच्छिन्नप्रतियोगिकतादात्म्यसत्त्वाद्
विशेषाभावप्रतियोगित्वं सामान्याभावप्रतियोगित्वाभिन्नमित्यापात्तिस्तदवस्थेति वाच्यम् । व्यासज्यवृत्तिध-
र्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकतादात्म्यस्य व्यासज्यवृत्तिधर्मे एव स्वीकारात् तु अव्यासज्यधर्मि, तथाच नोक्ता-
पत्तिरिति । अत एव व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नभेदस्य केवलाव्यवस्थितिर्न ध्येयम् ।

नन्वाविशेषापत्तिर्भयेन सामान्याभावप्रतियोगित्वमभावस्वरूपमात्रमेव कल्पनीयम् विशेषाभावप्रति-
योगित्वं प्रतियोगितावच्छेदकमिति चेन्न । समनियताभावानामेक्यमते संख्याभावीयप्रतियोगित्वपरिमाण-
भावप्रतियोगित्वयोरविशेषापत्तेः । तथा च संख्यातदभावोभयस्वरूपा त्वेका, परिमाणतदभावोभयस्वरूपा
चापरेत्यभावाऽभेदेऽपि प्रतियोगितयोर्भेदः । ननु विशेषाभावप्रतियोगित्वमभावस्वरूपं सामान्याभावप्रति-
योगित्वं प्रतियोगिस्वरूपमिति चेन्न । तदभावावप्रतियोगित्वतदभावावप्रतियोगित्वयोरविशेषापत्तेः । ननु
विशेषाभावप्रतियोगित्वं प्रतियोगितदभावोभयस्वरूपं सामान्याभावप्रतियोगित्वं प्रतियोगितावच्छेदकमिति चेन्न ।
विनिगमनाविरहादिति चेन्न । विशेषाभावप्रतियोगित्वस्योभयस्वरूपत्वेऽनन्ताभावस्वरूपत्वकल्पने नैतद-
न्तदोक्षया लाघवात्प्रतियोगिस्वरूपत्वम् । ननु सामान्याभावीयप्रतियोगित्वस्योभयस्वरूपत्वं समनियतभावाना-
मेक्यतासंयोगेन द्रव्याभावप्रतियोगित्व-संयोगेन प्रमेयाभावप्रतियोगित्वयोरविशेषापत्तिस्तत्र प्रमेयाभावप्रतियो-
गितात्वावच्छेदेनऽविशेषापत्त्यसम्भवेऽपि द्रव्याभावीयप्रतियोगितात्वावच्छेदेनऽभेदश्चात्तादृशप्रतियोगित्वस्य
द्रव्ये द्रव्याभावे च सत्त्वेन तत्र प्रमेयप्रमेयाभावोत्पत्तिप्रतियोगितातादात्म्यसत्त्वादिति चेन्न । संगे । न प्रमेय
सामान्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य नानाविधप्रमाविरयत्वे कल्पनापेक्षया लघुद्रव्यत्वस्य क-
ल्पनीयत्वालोक्तदोषावकाश इति दिक् । एवमवच्छेदकत्वमपि स्वरूपसम्बन्धविशेषः । तत्र लघु-
धर्मेऽवच्छेदकत्वस्वीकारेऽतिप्रसङ्गाद्यभावश्चेत् गुरुधर्मेऽवच्छेदकता नःक्रीक्रयते इति नियमः । एतन्मते
ज्ञानभेदेन विषयताभेदेऽप्युपपत्तेः तथा चैकदेशधियपत्यादीनामवच्छेदकत्वेऽपि क्षत्यभाव एव । अनतिरिक्ता-
वृत्तिरपि तत् । तच्च प्रतियोगितावच्छेदकमित्यत्र न प्रतियोगिताऽनतिरिक्तवृत्तित्वं प्रतियोगितायाः
प्रतियोगिस्वरूपत्वेन धूमत्वादेस्तदनवच्छेदकत्वापत्तिरतः प्रतियोगितावच्छेदकाऽनतिरिक्तवृत्तिस्वरूपत्वतः,
तद्वृत्तं चावच्छेदकत्वं स्वरूपसम्बन्धाविशेष इत्यन्यत्र विस्तरः ।

(१) सामान्यरूपेणेति । वह्नित्वेन महानसीयवह्निर्नास्तीत्यभावप्रतियोगिता महानसीयवह्नित्वरूपेत्यत्र ।
तत्त्वं च धर्माविशेषप्रतियोगिताकाभाववत्त्वम् । वैशिष्ट्यं स्ववृत्तिवत्-स्वाश्रयत्वात्तानाधिकरण्य-स्वावाच्छिन्न-
नुयोगिताकपर्याप्तिरूपकताकाधिकरणतावृत्तिभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वेति त्वतयसम्बन्धेन । स्ववृ-
त्तित्वं च स्वावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकसम्बन्धेन, तादृशधर्म-
प्रतियोगितावच्छेदकीभूतसामान्यधर्मनिष्ठमेकत्वमिति । प्रतियोगितावच्छेदकस्वरूपत्वे वह्निरिति पक्षे
कह्निनेन महानसीयवह्निर्नास्तीति प्रतीतिर्न स्य त्वप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणतया समनभावस्य
विरोधित्वादिति ध्येयम् ।

(२) ननु किं नाम व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावत्वम् ? न तावत्प्रतियोगित्वाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वा-
CCO. Vasishtha Tripathi Collection. Digitized by eGangotri

(१) चातिरिक्तैवेत्यन्यत्र विस्तरः ।

एवं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वमित्यस्यापि साध्यतावच्छेदकसंसर्गतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकर्प्याप्यनुयोगितावच्छेदकरूपवृत्तिर्या प्रतियोगितेत्यर्थः । रूपवृत्तित्वं च प्रतियोगितायां स्वावच्छेदकसंसर्गतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकर्प्याप्यनुयोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धेन । ईदृशपरम्परायाः संसर्गत्वानुपगमे तु साध्यतावच्छेदकसंसर्गतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकर्प्याप्यनुयोगितावच्छेदकं यद्वरूपं तद्रूपावच्छिन्नानुयोगिताकर्प्याप्तिप्रतियोगितावच्छेदकीभूतावच्छेदकतात्वावच्छिन्ननिरूप्यतानिरूपितानिरूपकतावत्संसर्गतानिष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगितेत्यर्थः ।

पर्याप्तावनवस्थादिदोषपक्षे अव्यासज्यवृत्तिधर्मस्यैकत्वादेः पर्याप्यनभ्युपगमे वा साध्यतानिरूपितसंसर्गतासमनियतसंसर्गताकत्वं विवक्षणीयम् । समनैयत्यं च स्वनिरूपितावच्छेदकतावत्त्वसम्बन्धेन, अवच्छेदकतावत्ता च स्वावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्व-स्वसामानाधिकरण्याभेयसम्बन्धेनेति ।

ननु महानर्थावहयभाववारणार्थं यदि साध्यतावच्छेदकेतरधर्मानवाच्छिन्नत्वं निवेश्यते, तदा साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेशनं व्यर्थं साध्यतावच्छेदकेतरानवाच्छिन्नत्वनिवेशेनैव समवायादिना बन्धभावस्य वारणात्, तथाहि बन्धमान् धूमादित्यत्र साध्यतावच्छेदकं बह्वित्वं संयोगश्च तदितरसमवायावच्छिन्नत्वमेव तत्प्रतियोगितायामिति चेन्न । समवायिनः संयोगेन साध्यतायां घटत्वेहौ संयोगिनः समवायेनाऽभावमादायाव्याप्तिः । न च तन्निर्वेशेऽपि समवायस्य साध्यतावच्छेदकत्वात्सम्बन्धत्वाच्च-वृत्तिमत्स्वरूपधर्मत्वस्य सम्बन्धे, विशिष्टधीनियामकत्वरूपसंबन्धत्वस्य धर्मेऽपि सत्त्वेन तदवच्छिन्नत्वयोर्वैलक्षण्यविरहादव्याप्ति

भाववान्यो धर्मः स एव व्यधिकरणधर्मस्तदवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वं, गुणकर्मन्यत्वविशिष्टसत्तया गुणाभावस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावत्वानुपपत्तिप्रसङ्गात् । न च प्रतियोगित्वाधिकरणनिरूपितवृत्तितानवच्छेदकीभूतधर्मावच्छिन्नावच्छेदकताकप्रतियोगिताकाभावत्वं तत्, गुणान्यत्वस्य तादावृत्तितानवच्छेदकतया नानुपपत्तिरिति वाच्यम् । तथासति स्वरूपतो घटत्वेन बह्वयभावस्य घटात्मकः पटो नास्तीत्यभावस्य च तद्दशप्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकाऽप्रसिद्ध्या व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावत्वानुपपत्तिप्रसङ्गादिति चेन्न । प्रतियोगिताविशिष्टप्रतियोगिताकाभावत्वं व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावत्वम् । वै० स्वतादात्म्य-स्वाश्रयनिष्ठाधिकरणतानिरूपितनिरूपकताविशिष्टान्याऽवच्छेदकताकत्वोभयसम्बन्धेन । निरूपकताविशिष्टं चावच्छेदकतायां स्वावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्व-स्वसामानाधिकरण्य-स्वानवच्छेदकानवच्छिन्नत्व-स्ववृत्तिवैतत्तुष्टयसम्बन्धेन । स्ववृत्तित्वं च स्वानवच्छेदकानवच्छिन्नत्वसम्बन्धेन । उभयत्रापि स्वानवच्छेदकत्वं न स्वावच्छेदकमिन्नत्वं यत्र स्वावच्छेदकाऽप्रसिद्धिस्तत्र तद्विन्नत्वस्याप्यप्रसिद्धिरतोऽवच्छेदकत्वसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्वाभावत्वमेव तत्, एवं च न कोपि दोषः ।

नव्यास्तु प्रतियोगिताविशिष्टाभावत्वमेव तत् । वै० स्वाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभावबद्धर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वस्वाधिकरणनिरूपितवृत्तितानवच्छेदकीभूतधर्मावच्छिन्नावच्छेदकताकप्रतियोगिताकत्वान्यतरसंबन्धेनेति । सामान्यरूपेण विशेषाभावे विशेषरूपेण सामान्याभावे वा न किमपि मानमिति प्राहुः ।

(१) प्रतियोगितायाः प्रतियोगितावच्छेदकादिस्वरूपत्वे घटे पटत्वेन पटाभावप्रतियोगित्वव्यवहारात्तः स्यात् न स्यात् पटे तादृशप्रतियोगित्वव्यवहारः । प्रतियोगितावच्छेदकावाच्छिन्नाधिकरणतया समभावस्य विशेषाद् घटवति तादृशाभावस्यासत्त्वप्रसङ्गाच्चेति विस्तृते ।

ननु तथापि गुणत्ववान् ज्ञानत्वाद् सत्तावान् जातेरित्यादौ विषयित्वा-
 ऽप्यप्यत्वादिसम्बन्धेन तादृशसाध्याभाववति ज्ञानादौ ज्ञानत्वजात्यादेर्वर्चमान-
 त्वादव्याप्तिः ।

तादवस्थमिति वाच्यम् । अनवस्थाभयेन संबन्धसंबन्धमानस्यानभ्युपगन्तव्यतया संबन्ध-
 निष्ठायाः अवच्छेदकतायाः संबन्धानवच्छिन्नत्वस्य सिद्धान्तसिद्धतया साध्यतावच्छेदकसंब-
 न्धावच्छिन्नत्वमित्यनेन साध्यतानिरूपिता या किञ्चित्संबन्धानवच्छिन्नाऽवच्छेदकता तदाश्रय-
 निष्ठाकिञ्चित्सम्बन्धानवच्छिन्नावच्छेदकताकत्वं विवक्षणीयम्, तस्यैव प्रतियोगितायां निवेशात् ।
 न च संयोगसमवायोभयसंबन्धेन बह्व्यभाववारणासंभव इति वाच्यम् । साध्यतानिरूपिता
 या किञ्चित्संबन्धानवच्छिन्नावच्छेदकता तदभाववन्निष्ठा या किञ्चित्सम्बन्धानवच्छिन्नावच्छे-
 दकता तदतिरूपकत्वस्य प्रतियोगितायां निवेशात् । एवं च समवायिनः संयोगेन साध्यतायां
 साध्यतानिरूपिता या किञ्चित्संबन्धानवच्छिन्नावच्छेदकता-संयोगनिष्ठा न तु समवायनिष्ठा
 तदभाववान् समवायस्तन्निष्ठाकिञ्चित्संबन्धानवच्छिन्नावच्छेदकत्वानिरूपकत्वमुक्तोभयाभावप्रति-
 योगितायां नास्ति । न च साध्यतानिरूपितावच्छेदकत्वाभाववन्निष्ठाकिञ्चित्सम्बन्धानवच्छि-
 न्नावच्छेदकताकत्वमेवोच्यतां किं प्रथमावच्छेदकतायां यत्किञ्चित्सम्बन्धानवच्छिन्नत्वनिवेशेन
 समवायेन संयोग्यभावस्य साध्यतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वाविरहेणैव वारणा-
 दिति वाच्यम् । विषयिताविशिष्टस्य कालिकेन साध्यत्वे घटत्वहेतौ विषयिताविशिष्टस्य वि-
 षयितयाऽभावमादायाव्याप्तेः । एवं द्वितीयावच्छेदकतायां किञ्चित्संबन्धावच्छिन्नत्वानुपादा-
 नेऽसंभवः स्यात् ।

एवं साध्यतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नमित्यस्य साध्यतानिरूपिता या किञ्चित्संबन्धावच्छिन्नाव-
 च्छेदकता तदभाववन्निष्ठा या किञ्चित्सम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकता तदतिरूपकत्वमर्थः । अत्र
 प्रथमावच्छेदकतायां किञ्चित्संबन्धावच्छिन्नत्वानुक्तौ कालिकविशिष्टस्य विषयितया साध्यतायां
 तज्ज्ञानत्वहेतौ विषयिताविशिष्टस्य विषयितयाऽभावमादायाव्याप्तेः । एवं द्वितीयावच्छेदक-
 तायां तदनुपादानेऽसंभवः स्यादिति ।

साध्याभाववदित्यत्र सम्बन्धविशेषावच्छिन्नत्वं निवेशयितुमपक्रमते नन्विति । तादृ-
 शसाध्याभाववतीति । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रति-
 योगिताकसाध्याभाववतीत्यर्थः । विषयितासम्बन्धेन गुणत्वाभावाधिकरणे-गुणत्वाभाव-
 विषयकज्ञाने ज्ञानत्वस्य वृत्तेरव्याप्तिरिति भावः । विषयितासम्बन्धस्य वृत्त्यनियामकत्वात्तेन
 सम्बन्धेनाधिकरणा(१)ऽप्रसिद्धा तत्सम्बन्धमादायाव्याप्त्यभावादाह सत्तावान् जाते-

(१) अप्रदं बोध्यम् । वृत्त्यनियामकसम्बन्धावच्छिन्ना यथा निरूपकता न भवति तथा तत्सम्बन्धा-
 वच्छिन्ना प्रतियोगितापि न स्वीक्रियते । न च वृत्त्यनियामकसम्बन्धस्याऽप्यभावीपतिप्रतियोगितावच्छेदकत्व-
 मस्तु संयोगादिवदिति वाच्यम् । स्वाभित्वसम्बन्धेन धनाभावस्यातिरिक्तस्य कल्पने गौरवापत्तेः । यद्यपि
 धनस्वाभित्वाभावस्वाभित्वसम्बन्धेन धनाभावयोः समनियततया ऐक्ये नातिरिक्ताभावकल्पनाप्रयुक्तं गौरवम् ।
 तथापि सम्बन्धभेदेन प्रतियोगिताभेदस्यावश्यकतया स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नधनत्वमित्यनिष्ठप्रतियोगितातो
 स्वाभित्वसम्बन्धावच्छिन्नधननिष्ठप्रतियोगिताया अतिरिक्तत्वकल्पने गौरवमिति व्युत्पत्तिवादे स्पष्टम् ।

न च साध्याभावाधिकरणत्वमभावीयविशेषणताविशेषसम्बन्धेन वि-
वक्षितमिति वाच्यम् । तथासति घटत्वात्यन्ताभाववान् घटान्योन्याभाववान्
रिति । अव्याप्यत्वं च स्वाभाववद्वृत्तित्वम् । अत्र स्वं सत्ताभावस्तदभावः सत्ताभावा-
भावः सत्तारूपस्तदधिकरणं द्रव्यं तन्निरूपितवृत्तित्वं जन्यद्रव्ये गुणे कर्मणि च तथाचैत-
त्सम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणं जन्यद्रव्यं गुणादिकमपि तद्वृत्तित्वं जाताविति भवत्यव्याप्तिः ।

अत्र वृत्तिनियामकसम्बन्धघटितस्यैवाव्याप्यत्वस्य वृत्तिनियामकत्वम् । न चैतादृशप-
रम्परासम्बन्धस्य वृत्तिनियामकत्वे मानाभावः । व्यभिचारित्वसम्बन्धेनेह हेतावुपाधिर्नेह
हेताविति प्रतीतिबलात्तस्य वृत्तिनियामकत्वात् । वृत्त्यनियामकसम्बन्धघटितस्याव्याप्यत्वस्य तु
न वृत्तिनियामकत्वम्, अत एव गुणत्ववान् ज्ञानत्वादित्यत्र गुणत्वाभावाभावस्य गुणत्व-
रूतया तद्वान्यो गुणो विषयतया तद्वृत्तित्वस्य ज्ञाने सत्त्वात्साध्याभाववत्त्वं ज्ञानस्येति
तद्वृत्तित्वस्य ज्ञानत्वे सत्त्वेप्यव्याप्तिर्नोक्ता तत्राव्याप्यत्वस्य विषयतारूपवृत्त्यनियामकसम्बन्ध-
घटिततया तस्यापि वृत्त्यनियामकत्वादिति । एतेन जन्यमात्रस्य कालोपाधित्वानुपगमेपि
अयं हेतुर्व्यभिचारी उपाधिमत्त्वादित्युपाधिग्रन्थलिखितप्रतीतिर्व्यभिचारित्वस्य वृत्तिनिया-
मकतया तत्सम्बन्धावच्छिन्नाधिकरणतामादाय वह्निमान् धूपादित्यत्राव्याप्तिसम्भवे तत्प-
रित्यागो न युक्तः, तथाहि स्वं वह्न्यभावः स्वाभावो वह्न्यभावाभावो वह्निरूपस्तद्वत्पर्वतनि-
रूपिततादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नवृत्तित्वं पर्वतेऽस्तीति साध्याभाववान् पर्वतस्तन्निरूपितवृत्ति-
त्वस्य धूमे सत्त्वादिति निरस्तम् । तादात्म्यस्य वृत्त्यनियामकत्वादन्वया तादात्म्येन घटो
घटवानिति प्रतीत्यापत्तेः, निरवच्छिन्नाधिकरणताघटितव्यभिचारलक्षणभित्यस्मदगुरुच-
रणाः । केचित्तु तत्राव्याप्तिरप्येति स्थास्यति नव्यमते द्रव्यमात्रस्याव्याप्यवृत्तित्वादतस्तत्प-
रित्याग इत्याहुः । जन्यमात्रस्य कालोपाधित्वानुपगमे कालिकसम्बन्धमादाय वह्निमान् धूना-
दित्यत्राव्याप्यभावत्वात्तत्परित्यागः । केचित्तु कालिकसम्बन्धेन साध्याभावादेरव्याप्यवृत्ति-
तया विवक्षणीयनिरवच्छिन्नाधिकरणाऽप्रसिद्धा तत्सम्बन्धावच्छिन्नाधिकरणताया धर्तुमश-
क्यतया तत्परित्याग इत्याहुः । अत एव ज्ञानत्वहेतोः परित्यागः । अथ सत्तावान् ज्ञान-
त्वादित्यत्राप्याव्याप्तिसम्भवे ज्ञानत्वहेतुपरित्यागोऽनुचित इति चेत्सत्यम् । परस्परव्याप्यनुरो-
धेन । अथवा व्यधिकरणग्रन्थे गोमान् गोत्वाद् जन्यद्रव्यवान् महाकालत्वादित्यत्र जन्यद्रव्य-
त्वरूपेण घटादिसाधारणसाध्यकतिव्याप्तिप्रदर्शनार्थं पूर्वोक्तगोसाध्यपरित्यागवदत्रापि घटत्वा-
दिसाधारणहेतुतालाभार्थं पूर्वोक्तहेतुपरित्यागः । ननु तथापि सत्तावान् जातेरित्यत्र कालिक-
सम्बन्धेन सत्ताभाववति महाकाले हेतोः सत्त्वात्कालिकसम्बन्धमादायैवाव्याप्तिसम्भवे गुरु-
तराऽव्याप्यत्वसम्बन्धानुधावनं व्यर्थमिति चेन्न । कपिसंयोगो एतद्वृत्त्वादित्यत्राव्याप्ति-
वारणाय साध्याभावाधिकरणतायां निरवच्छिन्नत्वानिवेशस्यावश्यकतया कालिकसम्बन्धेन
महाकाले सत्ताभावस्य निरवच्छिन्नाधिकरणताविरहादिति । एतेन अव्याप्यत्वस्य वृत्त्यनि-
यामकतया तत्सम्बन्धमादायाव्याप्तिर्न सम्भवतीत्यत आदिपदम् आदिपदेन कालिकसम्बन्ध
परिग्रहः तत्र साध्याभाववति महाकाले जातेर्वर्तमानत्वादव्याप्तिर्दुर्वारैवेति वदन्तः परास्ताः ।

अभावीयविशेषणताविशेषसम्बन्धेनेति । साध्याभावोऽन्यथाऽव्याप्यत्वस्य घटत्वात्यन्ता-

वा पटत्वादित्यादौ साध्याभावस्य घटत्वादेर्विशेषणताविशेषसम्बन्धेनाधिकरण-
स्याऽप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिरिति चेन्न । अत्यन्तभावान्योन्याभावयोरत्यन्ताभावस्य
सप्तमपदार्थस्वरूपत्वात् ।

अत्यन्ताभावान्योन्याभावयोरत्यन्ताभावस्य प्रतियोग्यादिस्वरूपत्वनये तु
साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्या
भाववृत्तिसाध्यसामान्यायप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणत्वं
वक्तव्यम् । वृत्त्यन्तं प्रतियोगिताविशेषणम् । तादृशसम्बन्धश्च बह्विमान् धूमादि-
त्यादिभावसाध्यकस्थले विशेषणताविशेष एव घटत्वात्यन्ताभाववान् पटत्वा-
दित्याद्यभावसाध्यकस्थले तु समवायादिरेव ।

भावसाध्यकस्थलेऽत्यन्ताभावाभावस्य प्रतियोगिरूपतया घटत्वरूपता घटान्योन्याभावसाध्यक
स्थलेऽन्योन्याभावाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकरूपतया साध्याभावस्य घटत्वरूपतेति विशेष
सूचनाय स्थलद्वयप्रदर्शनम् । अप्रसिद्ध्येति । जातेः स्वरूपसम्बन्धेनाऽवृत्तित्वादिति
भावः । सप्तमपदार्थस्वरूपत्वात् । न भावोऽभाव इति व्युत्पत्त्याऽभावविशेष्यकभावभि-
न्नत्वप्रकारकप्रतीतिबलादिति शेषः ॥

ननु स्वरूपसमवायान्यतरसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणत्वविवक्षायान्न दोषः, अन्य-
तरान्तर्गतसमवायेन घटत्वरूपसाध्याभावाधिकरणे घटे पटत्वस्यावृत्तिरिति चेन्न । संयोग-
सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकघटाभावे साध्ये कपालत्वहेतोर्घटात्मकसाध्याभावस्य समवा-
येनाधिकरणे कपाले कपालत्वस्य वृत्तेरव्याप्तेः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्मत्वा-
भावे साध्ये आत्मत्वहेतावन्यतरघटकसमवायेनात्मत्वरूपसाध्याभावाधिकरणे आत्मनि हेतो-
रात्मत्वस्य वृत्तेरव्याप्तिश्च । तत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावाभावत्वावच्छिन्नस्य तेनैव
सम्बन्धेनाधिकरणत्वस्वीकारपक्षे तु साध्याभावत्वावच्छिन्नाधिकरणत्वाप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिः का-
लिकसम्बन्धघटिताऽन्यतमसम्बन्धोपादाने तु बह्विमान् धूमादित्यादावव्याप्तिरिति ध्येयम् ।

प्रतियोग्यादिस्वरूपनये तु इति । भावेन-घटत्वादिनैव, घटे घटत्वाभावो ना-
स्ति घटो न घटभिन्न इति प्रतीत्योर्निर्वाहेऽतिरिक्ताभावे तादृशाभावाभावत्वकल्पने गौरवमिति ।
अत एव वक्ष्यति—‘अभावत्वं चेदमिह नास्ति इदमिदं भवतीति प्रतीतिनि-
यामको भावाभावसाधारणः स्वरूपसम्बन्धविशेष’ इति । वक्तव्यमात्रं ।
साध्याभावस्य यत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावः साध्यात्मकस्तत्सम्बन्धेनेत्यर्थः । वि-
शेषणताविशेष एवेति । बह्व्यभावस्य स्वरूपेण योऽभावस्तस्यैव बह्विरूपत्वात् ।
समवायादिरेवेति । तत्र साध्याभावस्य घटत्वादेर्यत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावः
साध्यं स एवेत्यर्थः ।

अत्र साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तिमत्साध्यनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धनिवे-
शोपि समवायेन प्रमेयसाध्यकस्थलेऽव्याप्तिविरहेण सामान्यपदस्यावृत्त्यसङ्गतः स्यात्कालिक-

समवायविषयित्वादिसम्बन्धेन प्रमेयादिसाध्यके ज्ञानत्वादिहेतौ साध्यतावच्छेदकसमवायादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयाद्यभावस्य कालिकादिसम्बन्धेन योऽभावः सोऽपि प्रमेयतया साध्यान्तर्गतस्तदीयप्रतियोगितावच्छेदककालिकादिसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणे ज्ञाने ज्ञानत्वादेर्वृत्तेरव्याप्तिवारणाय सामान्यपदोपादानम् ।

साध्यसामान्यीयत्वं च यावत्साध्यनिरूपितत्वं स्वानिरूपकसाध्यकभिन्नत्वमिति यावत् । अस्यैकोक्तिमात्रपरतया गौरवस्याऽदोषत्वात् । अनुमितिकारणतावच्छेदके च भावसाध्यकस्थले अभावीयविशेषणताविशेषण साध्याभावाधिकरणत्वम् , अभावसाध्यकस्थले च यथायथं समवायादिसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणत्वमुपादेयम् , साध्य(साधन)भेदेन कार्यकारणभावभेदात् ।

सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य प्रमेयाभावाभावस्य साध्यरूपत्वेऽपि साध्यतावच्छेदकसमवायसम्बन्धेनाऽवृत्तित्वादतो विषयित्वानुधावनम् ।

केचित्तु गुरुधर्मस्य प्रतियोगितानवच्छेदकत्वे समवायेन प्रमेयाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं लाघवात्समवाये एव कल्प्यते इति तादृशविशेषणसत्त्वेऽपि तत्र लक्षणाऽसत्त्वमतो विषयित्वानुधावनमित्याहुः ।

विषयिताया प्रमेयसाध्यकज्ञानत्वहेतोर्घटादिविषयकज्ञानान्तर्भावोऽपि व्यभिचारित्वाद् ज्ञानत्वादीत्युक्तम् । आदिना तज्ज्ञानत्वपरिग्रहः, तथाच विषयितासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकप्रमेयाभावस्य यः कालिकसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावः सोऽपि प्रमेयतया साध्यान्तर्गतः साध्यतावच्छेदकीभूतविषयितासंबन्धेन वर्तमानोऽपि तत्प्रतियोगितावच्छेदककालिकसम्बन्धेन प्रमेयाभावाधिकरणे जन्यज्ञाने हेतोर्वृत्तेरव्याप्तिरेवं कालिकेन प्रमेयसाध्यककालत्वादावव्याप्तिश्च । सामान्यपदोपादानमिति । नन्वत्र वृत्त्यन्तदलस्य प्रथमोपात्ततया तस्य व्यावृत्तिमुक्त्वैव सामान्यपदव्यावृत्तिदानमुचितमिति चेन्न । सूचीकटाहन्यायेनादौ सामान्यपदव्यावृत्तिर्दत्ता । वस्तुतस्तु साध्यसामान्यीयत्वपदेन यावत्साध्यनिरूपितत्वस्य बोधनादात्मत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावसाध्यकस्थले यावत्त्वाऽप्रसिद्धा वृत्त्यन्तदलदानेऽपि अव्याप्तिः स्थास्यतीत्यतः सामान्यपदस्यार्थान्तरमुक्त्वा वृत्त्यन्तदलव्यावृत्तिकथनमिति ध्येयम् । यावत्साध्यनिरूपितत्वमिति । तथाच प्रमेयाभावस्य यः कालिकेनाभावस्तस्य यावत्साध्यरूपत्वाभावात्तदीयप्रतियोगितायां यावत्साध्यनिरूपितत्वविरहाच्च दोषः ।

ननु तद्रूपवान् तद्रसादित्यत्र यावत्साध्याऽप्रसिद्धाऽव्याप्तिरेवं समवायेन प्रमेयाभावाभावस्य लाघवेन सत्तारूपतया साध्ये यावत्त्वाऽप्रसिद्धाऽव्याप्तितादवस्थं चेत्यतो व्याचष्टे स्वात्मरूपकेति । स्वस्याऽनिरूपकं साध्यं यस्येति विग्रहः । यस्य स्वस्य अनिरूपकं साध्यमित्यर्थः । त्वं-प्रतियोगिता, तथाच यद्यत्प्रतियोगिताया अनिरूपकं साध्यं तत्तत्प्रतियोगिताभिन्नत्वमित्यर्थः । अत्र यद्यत्प्रतियोगितापदेन स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्ना वन्त्याभावनिष्ठा प्रतियोगिता नैव

न च तथापि घटान्योन्याभाववान् . पटत्वादित्यत्रान्योन्याभावसाध्य-
कस्थले घटत्वादिरूपसाध्याभावे न साध्यप्रतियोगित्वं न वा समवायादिस-
म्बन्धस्तदवच्छेदकस्तादात्म्यस्यैव तदवच्छेदकत्वादित्यव्याप्तिस्तदवस्थेति

धर्तुं शक्यते साध्ये तादृशप्रतियोगितानिरूपकत्वस्यैव सत्त्वात्किन्तूदासीनघटादिनिष्ठप्रतियो-
गिता कालिकसम्बन्धावच्छिन्नबन्धभावनिष्ठप्रतियोगिता वा धर्तव्या तत्प्रतियोगिताभेदस्य
साध्याभावनिष्ठस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितायां सत्त्वेन तत्प्रतियोगितावच्छेदकस्वरूप-
सम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणतामादाय लक्षणसमन्वयः ।

अनुगमस्तु साध्यनिष्ठभेदप्रतियोगिताऽनवच्छेदिका या प्रतियोगिता सैव साध्यसामा-
न्यीयप्रतियोगिता प्रतियोगितावच्छेदकता च निरूपकत्वसम्बन्धावच्छिन्ना प्राह्या । यथा बहि-
निष्ठो यो भेदो निरूपकतासम्बन्धेन घटनिष्ठप्रतियोगितावान्नेत्याकारको भेदस्तदीया निरूपकत्व-
सम्बन्धावच्छिन्ना प्रतियोगितावच्छेदकता घटनिष्ठप्रतियोगितायान्तादृशावच्छेदकत्वाभावः बह्व्य-
भावनिष्ठस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितायामस्तीति । साध्यवृत्त्यत्यन्ताभावप्रतियोगिताभिन्ना
या प्रतियोगितेति विवक्षणे-ऽत्यन्ताभावनिवेशेऽवच्छेदकत्वाऽनिवेशप्रयुक्तलाघवेपि-वृत्त्य-
नियामकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वानुपगमे निरूपकत्वसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वाऽप्रसिद्धिः
स्यादतो भेदनिवेशः । चैत्रो न पचतीत्यादिवाक्यप्रामाण्यानुरोधेन प्रतियोगितावच्छेदकतायां
वृत्त्यनियामकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं निर्दिवादमेवेति ध्येयम् ।

प्रकारविधया निवेशश्च साध्यतावच्छेदकसमानाधिकरणाभावीयनिरूपकत्वनिष्ठप्रतियोगिता
निरूपितावच्छेदकतानाश्रयप्रतियोगितेति । केचित्तु साध्यतावच्छेदकव्यापकानुयोगितानिरूपि-
तप्रतियोगिता साध्यसामान्यीयप्रतियोगितापदेन विवक्षणीया, तेन नैकव्यक्तिसाध्यके साध्ये
यावत्त्वाऽप्रसिद्धिः । कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयाभावनिष्ठप्रतियोगितानिरूपकत्वं नास्तीत्य-
भावस्य कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयाभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगितानिरूपकप्रमेयाभावत्वरूपानु-
योगितायाश्च साध्यतावच्छेदकीभूतप्रमेयत्वसमानाधिकरणत्वात्प्रमेयसाध्यकेऽव्याप्तितादवस्थ-
मतोऽभावेऽनुयोगितायां वा साध्यतावच्छेदकसमानाधिकरण्यमुपेक्ष्य साध्यतावच्छेदकव्याप-
कत्वमुक्तमिति । ननु तत्सम्बन्धावच्छिन्नाभावप्रतियोगित्वं तेन सम्बन्धेन वृत्तिमत्त्येव प्रतियो-
गिनि स्वीक्रियत इत्यनुरोधेनाऽसमवेतप्रमेयस्य समवायसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयाभावो नास्तीति
प्रतीत्यविषयतया तस्य प्रमेयाभावाभावत्वे मानाभावेनाऽनन्तसमवेतप्रमेये प्रमेयाभावाभावत्वक-
ल्पनापेक्षया सत्तायां तादृशाभावत्वकल्पने लाघवमिति पक्षे साध्यतावच्छेदकीभूतप्रमेयत्वव्या-
पकानुयोगित्वाऽप्रसिद्ध्याऽव्याप्तितादवस्थमिति चेन्न । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यताव-
च्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकीभूतानुयोगितानिरूपितप्रतियोगितेत्यर्थकरणे दोषाभावा-
दिति प्राहुः ।

शङ्कते नचेति । न साध्यप्रतियोगित्वं किन्तु साध्यप्रतियोगितावच्छेदकत्वमिति शेषः ।
तदवच्छेदक इति । प्रतियोगितावच्छेदक इत्यर्थः । किन्तु तदवच्छेदकतावच्छेदक इति
शेषः । तथाच साध्याभावो घटरूपस्तत्र साध्यीयप्रतियोगित्वाऽप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिरिति भावः ।
ननु घटत्वात्मकसाध्याभावे साध्यीयप्रतियोगित्वप्रसिद्धावेव नवेत्यादिना समवायस्य तदवच्छेदक-

वाच्यम् । अत्यन्ताभावाभावस्य प्रतियोगिरूपत्वेन घटभेदस्य घटभेदात्यन्ताभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावरूपतया घटभेदात्यन्ताभावरूपस्य घटभेदप्रतियोगितावच्छेदकीभूतघटत्वस्यापि समवायसम्बन्धेन घटभेदप्रतियोगित्वात् ।

न चाऽन्यत्रात्यन्ताभावाभावस्य प्रतियोगिरूपत्वेऽपि घटभेदात्यन्ताभावत्वावच्छिन्नाभावो न घटादिभेदस्वरूपः किन्तु तत्प्रतियोगितावच्छेदकीभूतघटत्वात्यन्ताभावस्वरूप एवेति सिद्धान्त इति वाच्यम् । यथाहि घटत्वावच्छिन्नघटवत्ताग्रहे घटात्यन्ताभावस्याग्रहाद् घटात्यन्ताभावाभावव्यवहाराच्च घटात्यन्ताभावाभावो घटस्वरूपस्तथा घटभेदवत्ताग्रहे घटभेदात्यन्ताभावाग्रहाद् घटभेदात्यन्ताभावाभावव्यवहाराच्च घटभेद एव तदत्यन्ताभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव इति तत्सिद्धान्तो न युक्तिसह इति ।

विनिगमकाभावेऽपि घटत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाववद् घटभेदस्यापि घटभेदात्यन्ताभावाभावत्वसिद्धेरप्रत्यूहत्वाच्च । अत एव तादृशसिद्धान्तो

त्वाऽप्रसिद्धिकथनं सङ्गच्छेत तदेव न, प्रथमतो निरुक्तप्रतियोगित्वस्यैवाऽप्रसिद्धिरिति चेन्न । घटान्योन्याभावाऽभावस्य प्रतियोगिरूपत्वे घटे प्रतियोगित्वप्रसिद्धिसम्भवात्, तथाच साध्याभावस्य घटात्मकत्वे तादृशप्रतियोगित्वस्य घटादौ प्रसिद्धिसम्भवेऽपि तदवच्छेदकसम्बन्धत्वस्य समवायेऽप्रसिद्ध्या घटान्योन्याभाववान् घटत्वत्वादित्यत्र तदवच्छेदकतादात्म्यसम्बन्धेन घटत्वात्मकसाध्याभावाधिकरणे घटत्वे घटत्वत्वस्य वृत्तेरव्याप्तिः स्यादिति भावः । समाधत्ते अत्यन्ताभावाभावस्येति । घटभेदप्रतियोगित्वादिति । भेदाभावस्य भेदप्रतियोगितावच्छेदकरूपत्वमाधाराधेयभावानुरोधात् प्रतियोगिरूपत्वे घटो घटभेदाभाववानित्यबाधितप्रतीतिर्न स्यात्तच्चाप्र स्फुटीभविष्यति । अत्यन्ताभावाभावस्तु प्रतियोगिरूपः प्रतियोगिमत्येव तत्प्रतीतेः, अतिरिक्तकल्पने गौरवं विनिगमनाविरहश्चेति, तथाच घटभेदस्य घटभेदात्यन्ताभावाभावरूपत्वं न मनियताभावयोरैक्यादेवं च यथा तृतीयाभावप्रतियोगिता घटत्वरूपद्वितीयाभावे तथा घटभेदप्रतियोगित्वमपीति साध्याभावे घटत्वरूपे साध्यप्रतियोगित्वं प्रसिद्धं समवाये च तदवच्छेदकत्वं प्रसिद्धिमिति दिक् ।

घटत्ववत्ताग्रहे घटान्योन्याभावस्याग्रहाद् घटान्योन्याभावाभावव्यवहाराच्च भेदाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकरूपतया तदभावो (भेदाभावाभावो) घटत्वाभाव एव, घटभेदस्वरूपत्वे न किमपि मानमित्याशङ्कते नचेति । अन्यत्र-भेदातिरिक्तस्थले, लाघवात्सर्वत्राभावाभावप्रतीतेरविशेषाच्चाऽभावाभावः प्रतियोगिरूप एवेति दृष्टान्तमुखेन ब्रूयति यथाह्यति । दार्ष्टान्तिके योजयति तथेति । अप्रत्यूहत्वाच्चेति । अतर्क्यत्वादित्यर्थः । घटभेदाभावाभावां घटत्वाभावरूपो घटभेदरूपो वेत्यत्र विनिगमनाविरहात्तस्य घटभेदरूपतायां बाधकाभावादिति भावः । अतएव-प्रतीतिबलादेव । न च यथा त्वन्मते विनिगमनाविरहस्तथा मन्मते विनिगमनाविरहाद्

नोपाध्यायसम्मतः । अत एव च 'अभावविरहात्मत्वं वस्तुनः प्रतियोगिता' इत्याचार्याः । अन्यथा घटभेदात्यन्ताभावप्रतियोगिनि घटभेदे तल्लक्षणाव्याप्तेः अन्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकघटत्वात्यन्ताभावे तल्लक्षणस्यातिव्याप्यापत्तेश्च । न चैवं घटत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकघटत्वात्यन्ताभावस्यापि घटभेदस्वरूपत्वापत्तिरिति वाच्यम् । तदत्यन्ताभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्यैव तत्स्वरूपत्वाभ्युपगमात्तद्वत्ताग्रहे तादृशतदत्यन्ताभावाभावस्यैव व्यवहारात् । उपाध्यायैर्घटत्वत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकघटत्वात्यन्ताभावस्यापि घटभेदस्वरूपत्वाभ्युपगमाच्च ।

घटत्वाभावरूपतायि तस्य स्यादिति वाच्यम् । प्रतीतिरेव गमकत्वात् धर्मभेदधर्मात्यन्ताभावयोः समनियततया लाघवाच्चैक्येनेष्टापत्तेश्च । अत एव वक्ष्यति 'उपाध्यायै'रित्यादिनेति । ननु प्रतियोगिता यदि प्रतियोगित्वरूपा तदा संयोगेन घटाभावात्समवायेन घटाभावस्य भेदो न स्यात्, समवायसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताया घटस्वरूपत्वेन तस्याः संयोगेनाऽप्यवच्छिन्नत्वात्तत्प्रतियोगिनां घटस्यैकत्वात्, अत एव न प्रतियोगितावच्छेदकस्वरूपा, नापि प्रतियोगितावच्छेदकभेदात्तयोर्भेदः उभयत्र प्रतियोगितावच्छेदकस्य चैक्यादित्यत आह अभावविरहान्मत्वमिति । आचार्याः—उदयनाचार्याः । कुसुमाजलाविति शेषः । प्रतियोगितालक्षणमिति शेषः । प्रतियोगितात्वमिति यावत् तत्प्रतियोगित्वं तदभाव इति मथुरानाथोक्तेरभावाभावस्यैव प्रतियोगितारूपत्वात् । अन्यथा—घटभेदाभावाभावस्य घटत्वाभावरूपत्वे । न चैवमाचार्यमते घटभेदप्रतियोगिनि घटतल्लक्षणाव्याप्तिर्भेदप्रतियोगितावच्छेदके घटत्वे तल्लक्षणस्यातिव्याप्तिश्चेति वाच्यम् । अभावविरहात्मत्वमित्यत्राभावपदस्यात्यन्ताभावपर(१)त्वात्, तथा चात्यन्ताभावाभावात्मत्वस्य प्रतियोगितालक्षणत्वे नापत्यनुपपत्तौति

(१) एतत्कारिकाभ्याख्याने जगदीशभट्टाचार्यैरुक्तम् । प्रतियोगिता वस्तुनिष्ठप्रतियोगिताव्यवहारप्रयोजको धर्मः । अभावपदमत्यन्ताभावपरत्वेन भेदाभावस्य प्रतियोगितःवच्छेदकस्वरूपत्वेन न क्षतिरिति । ननु लघवाद्भावाभावः प्रतियोग्येव एवं चान्योन्याभावाभावोपि प्रतियोगिस्वरूपः । न च घटान्योन्याभावाभावस्य घटस्वरूपत्वे घटे घटान्योन्याभावा नास्तीति प्रतीतिर्न स्यात्तादात्म्यसम्बन्धस्य वृत्त्यनियामकत्वात्तस्य वृत्तिनियामकत्वे घटो घटवानित्यपि प्रतीतिः स्यादिति वाच्यम् । घटे घटान्योन्याभावो नास्तीति प्रतीतिबलात्तादात्म्यसम्बन्धस्य घटान्योन्याभावान्यन्ताभावत्वावच्छिन्नवृत्तितानियामकत्वं न तु घटत्वावच्छिन्नवृत्तिनियामकत्वं घटो घटवानिति प्रतीतेरसत्त्वादिति चेन्न । तादात्म्यसम्बन्धस्याऽन्योन्याभावाभावत्वावच्छिन्नघटनिष्ठघटवृत्तिनियामकत्वे तादृशवृत्तितामादायैव तादात्म्यसम्बन्धेन घटो घटवृत्तिरिति प्रतीतिः प्रमात्वापत्तेर्दुर्वारत्वात्, अनन्तप्रतियोगिरूपत्वकल्पनामपेक्ष्य भेदाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकस्वरूपत्वे लाघवाच्चेति । न चैवं यत्र प्रतियोगिनो नानात्वं प्रतियोगितावच्छेदकश्चैकस्तत्रात्यन्ताभावाभावोऽपि प्रतियोगितावच्छेदकस्वरूप एवास्तु लाघवात् स्वाश्रयवत्स्वरूपपरम्परासम्बन्धेन तस्य प्रतियोगितावच्छेदकसमनियतत्वाच्चेति वाच्यम् । तथासति घटत्वप्रत्ययस्य घटत्वपरम्परासम्बन्धेन तस्य प्रतीतिर्न स्यात्तादात्म्यसम्बन्धेन तादृशभावस्य

न चैवं साध्यसामान्यीयप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेनैव साध्याभावाधिकरणत्वं विवक्ष्यताम् किं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्या-

शङ्कते नचैवमिति । तृतीयार्थोऽवच्छिन्नत्वम् तस्य साध्याभावाधिकरणत्वघटकसाध्याभावाविष्टाधेयतायामन्वयः । तथाच साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभाववृत्तिसाध्यसामान्यीयप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्याभावाविष्टाधेयतानिरूपिताधिकरणत्वं वक्तव्यमिति फलितार्थः । अधिकरणतायां सम्बन्धावच्छिन्नत्वं न स्वीक्रियते एवं विशेष्यतायामपीति बोध्यम् । एवकारव्यवच्छेदमाह किमिति । आत्मत्वप्रकारिका या प्रमा अयमात्मा इत्याकारिका, तदीयविशेष्यता स्वरूपसंबन्धेनात्मनि वर्तते कालिकसंबन्धेन

स्वाश्रयवत्स्वरूपपरम्परासम्बन्धेन घटः स्वभावरूपतयाऽप्रसिद्धत्वात्तादात्म्यातिरिक्तवृत्त्यनियामकसम्बन्धस्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वादिति ध्येयम् ।

दीधितिकृतस्तु विरहपदं तद्विज्ञानप्रतिबन्धकज्ञानविषयपरम् । एवं चाभावबुद्धिप्रतिबन्धकज्ञानविषयत्वं प्रतियोगित्वमिति फलितम् । समवायेन घटत्वप्रकारकज्ञानस्येव तादात्म्यसम्बन्धेन प्रतियोगिनिश्चयस्यान्योन्याभावबुद्धिप्रतिबन्धकत्वान्नान्योन्याभावप्रतियोगिन्यव्याप्तिः । न चैवमन्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकेऽतिव्याप्तिरिति वाच्यम् । अभावपदेन स्वाभावस्य विवक्षणीयत्वात् । स्वाभावविरहरूपत्वं स्वनिष्ठप्रतियोगित्वम् । एतेन बह्व्यादिव्याप्यस्य बह्व्यभावप्रतियोगित्वापत्तिः । बह्विन्याप्यवृत्तानिश्चयस्यापि बह्व्यभाववत्ताबुद्धिविरोधित्वादिति परास्तमिति प्राहुः ।

नव्यास्तु भेदाभावः प्रतियोगितावच्छेदकात्मेति न नियमः किन्तु प्रतियोगिवृत्तिरसाधारणधर्ममात्रम् । परन्तु यत्र प्रतियोगितावच्छेदकधर्मो लघुः स एव तत्रान्योन्याभावाभावः । यत्र प्रतियोगितावच्छेदकापेक्षया धर्मान्तरं लघु तदेव तत्रान्योन्याभावाभावः । यत्र तु प्रतियोगितावच्छेदको धर्मान्तरं च लघु तत्रोभयमेव तथेति विवेक इत्याहुः ।

मिथ्यास्तु प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्ध एव सर्वत्राभावाभावः । स चान्योन्याभावस्य तादात्म्यम् । अन्यन्ताभावस्य संयोगादिः, प्रतियोगितावच्छेदकतानियामकसम्बन्धेन तस्याऽभावविरोधितया न कोपि दोष इत्याहुः । तत्र । संयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकघटाभावाभावस्य संयोगरूपत्वे पटसंयोगवति तादृशाभावप्रसङ्गात् । एवं प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धसामान्यस्यैवाभावाभावरूपत्वे संयोगेन घटाभावः कपालादौ न स्यात् । घटसमवायस्य तत्र सत्त्वात् । स्वप्रतियोगिनिरूपितस्वप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धस्य तथात्वानुगमसम्भावनापि । एवं संयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकघटाभावाभावस्य संयोगरूपत्वे घटाभावाभावान् घट इति प्रत्ययः स्यात्, स्वसंयोगस्य स्वस्मिन्नपि सत्त्वात् । स्वप्रतियोगिनिरूपितस्वप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धस्य सत्तात्वे विशिष्टस्यानतिरिक्ततया तदोपतादवस्थस्य । न च विशिष्टाधिकरणत्वस्य तत्रास्तीकारेण नोक्तप्रत्ययापत्तिरिति वाच्यम् । तथासति सर्वेषामेवाभावाभावानां गगनाभावंस्वीकारणैवोपपत्तौ प्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धरूपताभ्युपगमस्यान्याप्यत्वात् । एवं व्यधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावाभावोपि न सिद्ध्यत्, स्वप्रतियोगिनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धस्याऽप्रसिद्धेरिति ध्येयम् ।

इदमत्र बोध्यम् । स्वामित्वसम्बन्धेन धनं नास्तीत्याद्यभावानां धनस्वामित्वं नास्तीत्याद्यभावसमानियतया स्वामित्वसम्बन्धेन धनाभावप्रतियोगित्वं धनस्वामित्वे एव स्वीक्रियते । वृत्त्यनियामकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताया अनङ्गीकारात् । धनस्वामित्वनिष्ठप्रतियोगिता तु स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्ना । तथा चाङ्गस्वामित्वसम्बन्धेन धनाभावाभावोपि धनस्वामित्वेऽप्युपपत्तिः ।

तदव्याप्तेऽवोक्तावनुगमसंभवात् । व्यापकता च स्वनिष्ठाधिकरणतानिरूपितसाध्याभावत्वावाच्छि-
न्नाधेयतानिरूपितसार्गिकावच्छेदकत्वसंबन्धेन । स्वमधिकरणम् ।

न चैवमपि आत्मत्वस्य यः कालिकसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकोऽभावस्तस्य स्वरूपेण
साध्यत्वे कालिकसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्मत्वाभाववान् आत्मत्वादित्यत्र अप्रसिध्या-
ऽव्याप्तिसंभवे गुरुसाध्यकानुसरणं व्यर्थमिति वाच्यम् । साध्यसामान्यायप्रतियोगितावच्छेदको
यः सम्बन्धस्तत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताश्रयीभूतसाध्याभावस्य तेन संबन्धेनाधिकरणत्वस्य
प्रवेशात् । तन्निवेशप्रकारश्च साध्यसामान्यायप्रतियोगिताविशिष्टनिरूपकताकाधिकरणतावद्भूति-
त्वाभावो व्याप्तिः । प्रतियोगितावैशिष्ट्यं च निरूपकतायां स्वावच्छेदकसंबन्धावच्छिन्नत्वस्वा-
वच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकस्वावच्छेदकधर्मावच्छिन्नत्वोभयसंबन्धेन । यद्वा
साध्यसामान्यायप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्याभावनिष्ठनिरूपकताकाधिकरणता-
त्वव्यापकाधिकरणनिरूपितवृत्तिः तत्त्वाभावो निवेश्यः । व्यापकता चाधेयतासम्बन्धेन । एवं चात्म-
त्वाभाववान् आत्मत्वादित्यादौ स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नाऽऽत्मनिष्ठनिरूपकतायां धर्तुमशक्य-
त्वान्न दोषः आत्मत्वप्रकारकभ्रमविशेष्यतायां केवलान्वयितया तादृशस्वरूपकालिकोभयसम्ब-
न्धेन साध्याभावधिकारः त्वं जन्यस्यैवेति नाव्याप्तिरतः प्रमापदम् ।

साध्यतावच्छेदकसम्बन्धस्य न्यूनवारकपर्याप्त्यनिवेशे अतीतघटस्य यः कालिकासम्ब-
न्धावच्छिन्नत्वाभावस्तस्य तद्घटानुयोगिकस्वरूपेण साध्यतायां तद्घटत्वहेतावव्याप्तिः शुद्ध-
स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावस्यातीतघटरूपतया तद्वृत्त्या कालिकसम्बन्धा-
वच्छिन्नसाध्यसामान्यायप्रतियोगिता तदवच्छेदककालिकसम्बन्धेन अतिरिक्तस्य साध्यता-
वच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावस्याऽधिकरण एतद्घटे हेतोः सत्त्वात् ।

साध्यतावच्छेदकसम्बन्धस्येतरवारकपर्याप्त्यनिवेशे आत्मानुयोगिकस्वरूपेण साध्याभा-
वस्य स्वरूपेण योऽभावस्तस्य साध्यरूपतया स्वरूपस्यापिनिरुक्तसाध्याभाववृत्तिसाध्यसामान्या-
यप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धत्वेन तेन सम्बन्धेन साध्याभावस्यात्मनि सत्त्वेन हेतोश्च तत्र
सत्त्वेन कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्मत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभाववान् आत्मत्वा-
दित्यत्राव्याप्तितादवस्थम् ।

अभावे साध्यायत्वानिवेशे कालिकसंबन्धावच्छिन्नघटाभावस्य कालिकसम्बन्धावच्छिन्ना-
भावे कालिकेन साध्ये जन्यत्वहेतावव्याप्तिः । निरुक्तघटाभावनिष्ठसाध्यसामान्यायप्रतियोगि-
तावच्छेदककालिकसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणे जन्ये हेतोर्वृत्तेः ।

तत्राप्यधिकवारकपर्याप्त्यनिवेशे प्रागुक्तविशेष्यत्वाभावसाध्यकाव्याप्तिर्दुर्वारिव । आत्मवृ-
त्तित्वविशिष्टसाध्यस्य यः स्वरूपेणाभावः स्वरूपेण तदभावस्य साध्यरूपतया स्वरूपस्यापि
निरुक्तप्रतियोगितावच्छेदकत्वात् ।

न्यूनवारकपर्याप्त्यनिवेशे अभाषस्य यः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावस्तस्य कालिकेन
योऽभावस्तस्य कालिकेन साध्यतायां जन्यत्वहेतावव्याप्तिः । अत्र साध्यतावच्छेदकमभावत्व-
मभावाभावप्रतियोगिकत्वं च, एवं च साध्यतावच्छेदकीभूतकेवलाऽभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगि-
ताकाऽभावाभावनिष्ठप्रतियोगितायां साध्यतासामान्यायतया साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्न-

साध्यतावच्छेदकेतरानवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावनिष्ठतया च तदवच्छेदककालिकसम्बन्धस्य निरुक्तसम्बन्धत्वात्तेन सम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणजन्यनिरूपितवृत्तित्वस्य हेतौ सत्त्वात् ।

ननु साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नो यस्तन्निरूपकाभाववृत्तित्वेवोच्यतां प्रतियोगितात्वेन प्रतियोगित्वोपादानं व्यर्थमिति चेन्न । कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्मत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभाववान् आत्मत्वादित्यत्र साध्यतावच्छेदकीभूतस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नतादृशप्रमाविशेष्यत्वाभावत्वावच्छिन्नाधेयतानिरूपको यः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताको निरुक्तसाध्याभावस्तस्य स्वरूपेणाभावात्मकसाध्यनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकीभूतस्वरूपसम्बन्धमादायाऽव्याप्तेः ।

ननु साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकवृत्तित्वमेव निवेद्यतां किं तत्राभावत्वनिवेशेनेति चेन्न । विषयित्वस्य कालिकेन योऽभावस्तस्य विषयितया साध्यतायां तज्ज्ञानत्वहेतावव्याप्तिः । कालिकस्यापि साध्यनिरूपितं यद्विषयित्वनिष्ठं प्रतियोगित्वं तदवच्छेदकत्वात् । न च विषयित्वनिष्ठप्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकवृत्तित्वनास्तीति वाच्यम् । तत्सम्बन्धावच्छिन्नाधेयता तत्संसर्गायप्रतियोगित्वयोरैक्येन विषयितासंसर्गायप्रतियोगितायां साध्यनिष्ठायां साध्यतावच्छेदकविषयित्वसम्बन्धावच्छिन्नत्वसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वयोः सत्त्वात् विषयितायां निरुक्तप्रतियोगिताकत्वस्य सत्त्वेन निरुक्तप्रतियोगितायां निरुक्तप्रतियोगिताकवृत्तित्वस्य सत्त्वात्तोऽभावपदम् ।

श्रीगुरुवरणास्तु कालिकस्य यः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावस्तस्य कालिकेन साध्यतायां जन्यत्वहेतौ तत्सम्बन्धावच्छिन्नाधेयतायास्तत्संसर्गायप्रतियोगितायाश्चैक्यमते कालिकस्यापि कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकतया तद्वृत्तिसाध्यसामान्यीयप्रतियोगितावच्छेदककालिकसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणे हेतोर्वृत्तेरव्याप्तिरतोऽभावपदमिति प्राहुः ।

केचित्तु वृत्तित्वस्य कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावे कालिकेन साध्ये महाकालत्वहेतावव्याप्तिः, तादृशवृत्तित्वाभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिकवृत्तितावृत्तितादृशप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धः कालिकोपि, तथाच तेन सम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणे महाकाले हेतोर्वृत्तेरतोऽभावपदमित्याहुः ।

नन्वाभावपदनिवेशेपि कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकप्रमेयाभावस्य कालिकेन साध्यतायां जन्यत्वहेतावव्याप्तिः, साध्यसामान्यीयं यत्प्रमेयनिष्ठं प्रतियोगित्वं तदवच्छेदककालिकसम्बन्धेन साध्याभाववति हेतोर्वृत्तित्वात्, साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्याभाववृत्तित्वं नास्तीति नाशङ्कनीयम् । प्रमेयमात्रे वृत्तितासत्त्वेन पुरां तद्वृत्तित्वात् । निरुक्तसाध्याभावत्वव्याप्यत्वस्य प्रतियोगिताविशेषणत्वे तद्वारणेऽपि संयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकप्रमेयाभावस्य स्वरूपेण साध्यतायां तत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकज्ञेयाभावहेतावव्याप्तिः । कालिकसम्बन्धावच्छिन्ननिरुक्तसाध्याभावस्य स्वरूपेण योऽभावस्तस्य साध्यरूपतया तदीयप्रतियोगितावच्छेदकस्वरूपेण साध्याभाववति ज्ञेयाभावरूपहेतोः सत्त्वात् । न च तदीयप्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्याभावत्वव्याप्यत्वं नास्तीति

प्रतियोगितावच्छेदकत्वप्रतियोग्यपि अन्योन्याभावाभावः, तेन तादात्म्येन

वाच्यम् । तादृशाभावस्य केवलान्वयित्वात्प्राप्यत्वस्य निरुक्तप्रतियोगितायामपि सत्त्वात् इति चेन्न । निरुक्ताभावत्वसमनियतत्वस्य प्रतियोगितायां विवक्षणीयतया तत्राव्याप्तिविवरणसम्भवात् । एवं चाभावपदानुपादाने तादृशप्रतियोगिताकत्वस्यावच्छेदकत्वादिसाधारणतया तादृशप्रतियोगिताकत्वसमनियतप्रतियोगित्वाप्रसिद्धिः स्यादिति । एतेन तादृशप्रतियोगिताकाभावत्वव्याप्यत्वनिवेशेऽभावपदं व्यर्थम् । कालिकसम्बन्धावच्छिन्नविषयितात्वावच्छिन्नप्रतियोगितायां कालिकसम्बन्धावच्छिन्नविषयितात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वावच्छिन्नविषयित्वसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वाभाववद्घटादिविषयितावृत्तित्वेन प्रतियोगित्वस्य तदव्याप्यतया कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकविषयित्वाभावस्य विषयितया साध्यतायामव्याप्यभावादिति परास्तम् । वहिमान् धूमादित्यत्राव्याप्तिः, स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नस्य साध्याभाववृत्तिसाध्यसामान्यीयप्रतियोगित्वस्य निरुक्तप्रतियोगिताकत्वाऽव्यापकत्वात् तत्संसर्गाय प्रतियोगितायास्तत्सम्बन्धावच्छिन्नाधेयतास्वरूपतया वहिसंयोगप्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वयोः सत्त्वेन तादृशप्रतियोगिताकत्वस्य संयोगेऽपि सत्त्वाभिरुक्तप्रतियोगितायाश्च तत्रासत्त्वादिति ।

केचित्तु साध्यसामान्यीयप्रतियोगितायां साध्याभावत्वावच्छिन्नत्वमुपादेयम् । तथाच साध्यसामान्यीयनिरुक्तप्रतियोगिताकाभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभावत्वमित्यर्थः । एवं च कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयाभावसाध्यकस्थले संयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकप्रमेयाभावसाध्यकस्थले च नाव्याप्तिः । प्रथमस्थले कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयत्वावच्छिन्नप्रतियोगितायां निरुक्तसाध्याभावत्वानवच्छिन्नत्वात् । द्वितीयस्थले च साध्यस्य कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगितायाः अभावत्वावच्छिन्नत्वेऽपि साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वावच्छिन्नत्वाभावादित्याहुः । तच्चिन्त्यम् । अभावपदस्य वैयर्थ्यापत्तेः । प्रागुक्तविषयित्वाभावस्थले विषयितानिष्ठप्रतियोगितायां तादृशप्रतियोगितात्वावच्छिन्नत्वाभावेनाऽव्याप्तिविरहात् ।

वस्तुतः साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वावच्छिन्नत्वमात्रोक्तौ कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वाभाववत्तासम्बन्धेन कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्मत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावस्य साध्यतायां निरुक्तसम्बन्धाभावस्यापि साध्यरूपतया तत्प्रतियोगितावच्छेदकस्वरूपसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणतामादायाव्याप्तिः । तत्सम्बन्धप्रतियोगित्वतत्सम्बन्धावच्छिन्नधियत्वयोरैक्येन तत्सम्बन्धवृत्तिप्रतियोगित्वस्य साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वावच्छिन्नत्वादतोऽभावपदं विलक्षणानुयोगित्वावच्छिन्नप्रतियोगितालाभार्थमिति ध्येयम् ।

अथात्र लक्षणे तादात्म्येन घटसाध्यके घटत्वहेतावव्याप्तिः, साध्यीभूतघटनिरूपितघटभेदात्मकसाध्याभावनिष्ठप्रतियोगित्वाप्रसिद्धेः घटभेदाभावस्य घटत्वरूपत्वादिति चेत्तत्राह प्रतियोग्यपि अन्योन्याभावाभाव इति । तथाच घटभेदाभावस्य घटत्वरूपतावत्

साध्यतायां साध्याभाववृत्तिसाध्यसामान्यीयप्रतियोगित्वस्य नाप्रसिद्धिः ।
इत्थं चात्यन्ताभावत्वनिरूपितत्वेनाऽपि साध्यसामान्यीयप्रतियोगिता विशेष
णीया, अन्यथा घटान्योन्याभाववान् घटत्वत्वादित्यादावव्याप्तेः, तादात्म्य-
सम्बन्धस्यापि साध्याभाववृत्तिसाध्यीयप्रतियोगितावच्छेदकत्वात् ।

यद्वा साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्याभाववृत्तिसाध्यसामान्यी-
यनिरूपकप्रतियोगित्वतदवच्छेदकत्वान्यतरावच्छेदकसम्बन्धेनैव साध्याभावा-
धिकरणत्वं विवक्षणीयम् । वृत्त्यन्तमन्यतरविशेषणम् ।

(१) घटरूपत्वमपांति, तथाच घटभेदाभावस्य घटरूपतया घटभेदात्मकसाध्याभावे साध्यीयप्र-
तियोगित्वोपपत्तिरिति ।

नन्वेवं भेदाभावस्योभयरूपत्वे घटभिन्नं घटत्वत्वादित्यत्राव्याप्तिः, घटात्मकसाध्याभाव-
निष्ठसाध्यसामान्यीयप्रतियोगितावच्छेदकतादात्म्यसम्बन्धेन लक्षणघटकघटात्मकसाध्या-
भाववति घटत्वे घटत्वत्वस्य वृत्तेरत आह इत्थं चेति । प्रतियोगितायामत्यन्ताभावत्वनि-
रूपितत्वं तादात्म्यसम्बन्धानवच्छिन्नत्वं, तथाच घटभेदघटत्वात्यन्ताभावयोरैक्येऽपि साध्यनिष्ठा-
त्यन्ताभावत्वनिरूपितप्रतियोगिताश्रयो न घटोऽपि तु घटत्वमेवेति नाव्याप्तिः ।

ननु घटभिन्नं कपालत्वादित्यादावव्याप्तिः घटत्वात्मकसाध्याभाववृत्त्यत्यन्ताभावत्वनिरू-
पितघटभेदात्मकसाध्यीयप्रतियोगितावच्छेदकसमवायसम्बन्धेन लक्षणघटकघटात्मकसाध्या-
भावाधिकरणे कपाले कपालत्ववृत्तेरिति चेन्न । यादृशसाध्याभाववृत्तिसाध्यसामान्यीयप्रतियोगि-
तावच्छेदको यः सम्बन्धस्तेन तादृशसाध्याभाववत्त्वं विवक्षणीयम् । अनुगमस्तु साध्याभाव-
वृत्तिसाध्यसामान्यीयप्रतियोगिताविशिष्टा या साध्याभावत्वावच्छिन्ननिरूपकता तन्निरूपिताधि-
करणताद्वित्वाभाव इत्यर्थः । वैशिष्ट्यं च स्वसामानाधिकरण्य-स्त्वावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्न-
त्वोभयसम्बन्धेन, तथाच घटत्वनिष्ठसमवायसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितावैशिष्ट्यस्य घटनिष्ठ-
निरूपकतायां विरहान्नाव्याप्तिः ।

अत्यन्ताभावत्वं भेदत्वविरुद्धमिति मते घटभेदाभावाभावस्य घटभेदरूपत्वानुपगमेन
घटान्योन्याभाववान् पटत्वादित्यादौ साध्याभाववृत्त्यत्यन्ताभावत्वनिरूपितप्रतियोगित्वाऽप्रसि-
द्धिरत आह यद्वेति ।

केचित्तु नन्वत्यन्ताभावत्वनिरूपितत्वस्य तादृशप्रतियोगिताविशेषणत्वे तादात्म्येन घट-
विशिष्टस्य यो भेदस्तस्य साध्यतायां पटत्वहेतौ भेदाभावस्य प्रतियोगितत्वावच्छेदकान्यतररू-
पताया एव सिद्धान्तितत्वेनात्रोभयथैव तस्य घटरूपतया तदत्यन्ताभावस्य साध्यानात्मकत्वेन

(१) तादात्म्येन घटस्य साध्यतास्थले घटादात्म्यस्यैव साध्यत्वमिति धर्मिणो धर्मव्यापकत्वा-
नीकर्तृप्राचीनमते पूर्वग्रन्थे न दोषः । तन्मते भेदाभावस्य प्रतियोगिरूपत्वानङ्गीकारेऽपि क्षतिविरहात् । अङ्ग-
यमनुपपत्तिः । घटो नेति प्रतीतेर्घटादात्म्याभावविषयकत्वे नञो भेदबोधकत्वमनुपपन्नमिति तादात्म्या-
तिरिक्तवृत्त्यनियामकसम्बन्धस्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वे न भेदाभावस्य प्रतियोगिरूपत्वमावश्यकम् ।

साध्याभाववृत्तिसाध्यप्रतियोगितायामत्यन्ताभावत्वनिरूपितत्वाप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिरत आह
यद्वेतीति प्राहुः ।

परे तु घटभिन्नं कपालत्वादित्यत्र निरुक्तप्रतियोगितावच्छेदकसमवायेन घटस्वरूपसाध्या-
भाववति कपाले हेतोर्वृत्त्याऽव्याप्तिः । न च यादृशसाध्याभाववृत्तिसाध्यसामान्यीयप्रतियोगिता-
वच्छेदकसम्बन्धेन तादृशसाध्याभाववत्त्वं विवक्षणीयमतो न घटस्वरूपसाध्यभावनिष्ठप्रतियो-
गितावच्छेदकसमवायेन घटाधिकरणतामादाय दांष इति वाच्यम् । समवायावच्छिन्नघटभेदा-
भावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताया घटत्वे इव घटेऽपि सम्भवेन दोषसम्भवादित्यत आह यद्वेति ।
तथाच निरुक्तप्रतियोगितातदवच्छेदकताऽन्यतरविशिष्टा या साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छि-
न्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वावच्छिन्ननिरूपकता तन्निरूपिताधिकरणताव-
द्वृत्तित्वाभावो व्याप्तिः । वै० स्वावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्व-स्वसामानाधिकरण्योभयसम्ब-
न्धेन, एतन्मते घटभेदाभावाभावे न घटभेदरूपः किन्वातिरिक्त एव नहि घटभेदाभावे
साध्यतात्यन्ताभावत्वनिरूपितप्रतियोगिता घटस्वरूपसाध्याभावे भेदत्वनिरूपितसाध्यप्रति-
योगितावच्छेदकत्वसत्त्वेऽपि घटभेदाभावत्वावच्छिन्ननिरूपकताया निरूपकभेदेन भिन्नतया
घटनिष्ठयां तस्यां न साध्यप्रतियोगितावच्छेदकतासामानाधिकरण्यं किन्तु घटत्वनिष्ठायामे-
वेति तादृशनिरूपकतानिरूपितत्वं न कपाले इति नाव्याप्तिः । अत्र निरूपकतावच्छेदकाभाव-
त्वनिरूपितप्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वानुपादाने विशिष्टसत्ताभाववान् गुणत्वा-
दित्यत्र निरुक्तसम्बन्धेन तादृशनिरुक्तप्रतियोगिताविशिष्टा या सत्ताभावाभावत्वावच्छिन्ननि-
रूपकता तन्निरूपिताधिकरणत्वस्य गुणे सत्त्वादव्याप्तिरतस्तदुपात्तम् । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धा-
वच्छिन्नत्वानुपादाने कालिकावच्छिन्नप्रतियोगिताकालिकावच्छिन्नमहाकालवृत्तित्वविशिष्टाभाव-
स्य स्वरूपेण साध्यतायां घटत्वहेतौ कालिकावच्छिन्ना या कालिकावच्छिन्नप्रतियोगिताकसा-
ध्याभावत्वावच्छिन्ननिरूपकता तामादायाऽव्याप्तिस्तन्निरूपिताधिकरणताया हेतुमति सत्त्वात्, तन्नि-
वेशे च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावत्वावच्छिन्ना या निरूपकता
तन्निरूपिताधिकरणत्वं महाकाल एवास्तीति वैशिष्ट्यप्रतियोग्यन्यतरघटकप्रतियोगितायां साध्यनि-
ष्ठप्रतियोगिताकाभावत्वावच्छिन्नत्वमात्रनिवेशे कालिकावच्छिन्नप्रतियोगिताकप्रमेयाभावस्य स्वरूपे-
ण साध्यतायामात्मत्वहेताव्याप्तिः । स्वरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वावच्छिन्ननिरूपकताका-
धिकरणताया आत्मनि सत्त्वात् । तादृशनिरूपकतायां साध्यनिरूपिता या कालिकसम्बन्धाव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता या च पूर्वक्षणावृत्तित्वाविशिष्टं नास्तीति सि-
द्धाभावत्वावच्छिन्ना स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्ना साध्यप्रतियोगिता तयोर्वैशिष्ट्यसत्त्वादतः सा-
ध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकेतरानवाच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वावच्छिन्न-
त्वनिवेश इत्याहुः । तच्चिन्त्यम् । पूर्वकल्पेऽपि घटभिन्नं कपालत्वादित्यत्राव्याप्तिवारणसम्भ-
वात्, तथाहि समवायेन घटाधिकरणतायाः कपाले सत्त्वेऽपि साध्याभावत्वावच्छिन्नाधिकरण-
ताया एव विवक्षिततयोक्तस्थले कपाले घटभेद इति प्रतीतिबलेन घटभेदत्वावच्छिन्नस्वरूप-
सम्बन्धावच्छिन्नाधिकरणत्वस्य तत्र सत्त्वेन तादृशभेदाभावत्वावच्छिन्नसमवायसम्बन्धाव-
च्छिन्नाधिकरणतायाः स्तत्राऽसत्त्वात् “कपाले घटभेदाभाववृत्तिः अस्तिविशेषा” इति ।

एवं च घटान्योन्याभाववान् पटत्वादित्यादौ साध्याभावस्य घटत्वादेः साध्यीयप्रतियोगित्वविरहेऽपि न क्षतिः, तादृशान्यतरस्य साध्यीयप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्यैव तत्र सत्त्वात् ।

तथा चैतत्कल्पस्य साध्यविशिष्टं (१) यन्निरुक्तसाध्याभावत्वावच्छिन्नान्यन्ताभावत्वनिरूपितप्रतियोगित्वनिरुक्तसाध्याभाववृत्तिभेदत्वनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकत्वैतदन्यतरत्तद्विशिष्टसाध्याभावत्वावच्छिन्ननिरूपकतानिरूपिताधिकरणतावद्वात्तित्वाभाव इत्यर्थः । प्रथमवैशिष्ट्यमन्यतरस्मिन् स्वनिरूपितत्वस्वनिरूपितनिरूपितत्वान्यतरसम्बन्धेन । द्वितीयवैशिष्ट्यं च निरूपकतायां स्वावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वसम्बन्धेन । एवं च घटान्योन्याभावसाध्यकस्थले घटत्वरूपे साध्याभावे साध्यीयप्रतियोगित्वाप्रसिद्धावपि साध्यीयप्रतियोगितावच्छेदकत्वमादाय लक्षणसमन्वय इत्याह एवञ्चेति । तादात्म्येन घटाविशिष्टभेदसाध्यकस्थले च निरुक्तप्रतियोगित्वाप्रसिद्धावपि तादात्म्यसंबन्धावच्छिन्नघटानिष्ठावच्छेदकतामादाय लक्षणसमन्वयः । तस्या निरुक्तसाध्याभाववृत्तिवाग्निरुक्तान्यतरेण सम्बन्धेन साध्यविशिष्टत्वाद्भेदत्वनिरूपितप्रतियोगितानिरूपितत्वाच्च ।

अत्यन्ताभावत्वनिरूपितप्रतियोगितायां निरुक्तसाध्याभावत्वावच्छिन्नत्वानिवेशे प्रागुक्तक्रमेण कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकप्रमेयाभावस्य कालिकेन साध्यतायां जन्यत्वहेतौ कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितामादाय तस्य स्वरूपेण साध्यतायामात्मत्वहेतौ कालिकसम्बन्धावच्छिन्नतदभावनिष्ठस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितामादाय वाऽव्याप्तिरतस्तदुपात्तम् ।

अत्यन्ताभावत्वनिरूपितत्वं ग्रन्थकारोक्तदोषवारणाय, अन्यथा घटात्मकसाध्याभाववृत्ति-साध्यीयप्रतियोगितावच्छेदकतादात्म्यसम्बन्धेन घटत्वरूपसाध्याभावाधिकरणे हेतोर्बुद्धेर्घटा-न्योन्याभाववान् घटत्वादित्यत्राव्याप्तिः ।

भेदत्वनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकतायां साध्याभावत्वावच्छिन्नत्वं न निवेशनीयं प्रयोजनविरहादप्रसिद्धत्वाच्च अवच्छेदकतायां भेदत्वनिरूपितप्रतियोगितानिरूपितत्वनिवेशे कालिकेन संयोगविशिष्टस्य समवायावच्छिन्नाभावे साध्ये रूपत्वादिहेतावव्याप्तिः, संयोगस्यापि साध्याभावतया साध्याभावस्य जन्यरूपत्वात् तद्वृत्तिसाध्यीयप्रतियोगितावच्छेदकतायाः कालिकेनावच्छेद्यतया तेन सम्बन्धेन साध्याभावस्य रूपेऽपि सत्त्वादतस्तन्निवेशः । इत्थं च साध्याया या भेदत्वनिरूपितप्रतियोगिता तदवच्छेदकत्वन्तत्राऽप्रसिद्धमिति भावः ।

ननु तादृशप्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाववत्त्वं विवक्ष्यतां किं प्रतियोगिताघटितान्यतरावच्छेदकसम्बन्धानुधावेनेन, बहिमान् धूमादित्यादौ साध्याभाववद्भेदस्य साध्यरूपतया साध्याभावे साध्यप्रतियोगितावच्छेदकत्वं वर्तत एवेति घटत्वात्यन्ताभावस्य घटेभदात्मकतया न घटत्वरूपसाध्याभावे साध्यीयप्रतियोगितावच्छेदकत्वहानिरिति चेन्न । कपिसंयोगसाध्यकस्थले साध्याभाववद्भेदाप्रसिद्धाऽव्याप्तिः स्यादिति ।

अथात्र कालिकसम्बन्धेन प्रमेयवद्भेदस्य विषयितया साध्यतायां तद्व्यक्तित्वहेतौ विषयितासम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावस्य प्रमेयतया तद्वृत्तिसाध्यसामान्यायप्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदककालिकसम्बन्धेन साध्याभाववति तज्ज्ञाने तद्व्यक्तित्वहेतोर्वृत्त्याऽव्याप्तिः । न च साध्याभावमात्रवृत्तितादृशन्यतरावच्छेदकसम्बन्धेन साध्याभाववत्त्वं वक्तव्यं तावतैव नाव्याप्तिः तादृशप्रतियोगितावच्छेदकतायाः प्रमेयमात्रे सत्त्वेन तादृशसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावेतरघटादावपि वृत्तेरिति वाच्यम् । यत्र समवायादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकप्रमेयाभावस्य साध्यता तत्र साध्याभावेतराप्रसिद्ध्याऽव्याप्यापत्तेः । अवच्छेदकभेदेनावच्छेदकताभिन्नत्वमते साध्याभावात्मकप्रमेयवृत्त्यवच्छेदकतायाः साध्याभावमात्रवृत्तिवेन प्रागुक्ताव्याप्तितादवस्थ्यात् । घटाभिन्नं पटत्वादित्यादौ कालिकसम्बन्धेन घटवृत्तित्वविशिष्टो यो घटभेदाभावस्तद्वद्भेदस्यापि लाघवाद् घटभेदरूपतास्वीकारात् साध्यसामान्यीयकालिकसम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकत्वस्य साध्यभावमात्रवृत्तिवेनाव्याप्यापत्तेश्चेति चेत् ।

तत्र केचित् । स्वावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवद्वृत्त्यवृत्तित्वअभावत्वमात्रनिष्ठत्वान्यतरवत्साध्यसामान्यीयप्रतियोगितावच्छेदकताया विवक्षितत्वादेव न पूर्वोक्तदोषाणामवसरः । अभावत्वमात्रनिष्ठत्वोपादानादेकधर्मावच्छिन्नावच्छेदकताया ऐक्यमते निरुक्तावच्छेदकतायां प्रमेयान्तर्गताऽभावत्वनिष्ठत्वेऽपि नोक्तस्थलेऽव्याप्तिः ।

अभावत्वस्यानुपादानाद् यत्राभावत्वस्य साध्यत्वं तत्र तादृशावच्छेदकताया नाऽप्रसिद्धिः । इत्थं च पूर्वोक्तस्थले प्रतियोगितावच्छेदकताया अवच्छेदकीभूतकालिकसम्बन्धेन साध्यवद्वृत्तिप्रमेयवृत्तितयाऽन्यतरत्वाभावात् लक्षणाऽघटकत्वान्नाव्याप्तिरिति ।

यदि चाभावत्वसाध्यकस्थले स्वाभाववद्भेदस्य स्वस्वरूपतया स्वाभावे एव तादृशावच्छेदकत्वप्रसिद्धिरित्युच्यते, तदाऽभावत्वनिष्ठत्वं नोपादेयमेव । एतेन तादात्म्येनाभावत्वविशिष्टस्य कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावे साध्येऽभावत्वत्वादिहेतावभावत्वमात्रनिष्ठत्वोपादानेऽपि अव्याप्तिरित्यादिकं समाहितमित्याहुः । तदसत् । गुणकर्मन्यत्वविशिष्टसत्तावद्भिन्नं गुणत्वादित्यादौ गुणकर्मन्यत्वविशिष्टसत्तारूपसाध्याभावनिष्ठावच्छेदकतायां स्वावच्छेदकभूतसमवायेन साध्यवद्वृत्तिसत्तानतिरिक्तविशिष्टसत्तावृत्तितया निरुक्तान्यतरत्वाभावेन धर्तुमशक्यत्वेनाऽव्याप्यापत्तेः । न च स्वावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवद्वृत्त्यवृत्ति इत्यत्र अवृत्तित्वपदेन तादृशसम्बन्धेन साध्यवद्वृत्तितावच्छेदकीभूतधर्मानवच्छिन्नत्वं निवेशनीयं तावतैव नोक्तदोष इति वाच्यम् । कालिकसम्बन्धेन अन्यवृत्तित्वविशिष्टप्रमेयवद्भेदस्य विषयितासम्बन्धेन साध्यतायां तज्ज्ञानत्वहेतावव्याप्यापत्तेः । साध्याभाववृत्तिकालिकसम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकतायाः अन्यवृत्तित्वविशिष्टप्रमेयत्वावच्छिन्नतया साध्यवद्वृत्तितावच्छेदकधर्मावच्छिन्नत्वाभावेनान्यतरत्वेन धर्तुं शक्यत्वात्स्वावच्छेदककालिकसम्बन्धेन साध्याभाववति अन्यज्ञाने हेतोर्वृत्तितादिति ध्येयम् ।

ननु तथापि घटवदभाववान् अन्यरूपत्वादित्यादौ कालिकेन घटवतः संयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य विशेषणतया साध्यत्वे समवायसम्बन्धेन अन्यरूपत्वहेतावव्याप्तिः । घटवदभावीयप्रतियोगितावच्छेदकस्य घटस्य कालिकेन घटवत्त्वात् साध्याभावेन

तद्वृत्तिनिरुक्तान्यतराभूतं यत्कालिकसम्बन्धावच्छिन्नघटवदभावीयप्रतियोगितावच्छेदकत्वं प्रागुक्तोभयसम्बन्धेन तद्विशिष्टकालिकसम्बन्धावच्छिन्नघटनिष्ठनिरूपकतामादाय तादृशनिरूपकताकाधिकरणतावति जन्यरूपे हेतोर्वृत्तेः ।

अत्र केचित् । प्रागुक्तसाध्याभाववृत्तिर्यत्साध्यनिष्ठात्यन्ताभावत्वानिरूपितप्रतियोगितासाध्यनिष्ठभेदत्वनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकत्वान्यतरतः प्रागुक्तोभयसम्बन्धेन तद्विशिष्टनिरूपकताया एव लक्षणे प्रवेश्यत्वेन घटवदभावरूपसाध्यनिष्ठभेदत्वनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकतात्वविरहेण न तमादायाऽव्याप्तिरसम्भव इति ।

न चैवमपि कालिकसम्बन्धावाच्छिन्नभेदत्वनिरूपितप्रतियोगिताकाभावत्वानिरूपककालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य विशेषणतया साध्यत्वे स्वरूपेण भेदत्वाभावत्वस्य हेतुत्वे भेदत्वाभावत्वाभाववान् भेदत्वाभावत्वादित्यत्राऽव्याप्तिः, भेदत्वाभावत्वाभावस्यापि स्ववद्भिन्नभेदरूपतया तन्निष्ठभेदत्वस्यापि निरुक्तभेदत्वाभावस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य भेदत्वसामान्यान्तःपातितया विशेषणतया भेदत्वाभावो नास्तीति प्रतीतिसिद्धाभावीयप्रतियोगितायां भेदत्वसामान्यनिरूपितायां साध्यनिष्ठभेदत्वनिरूपितत्वस्यापि सत्त्वेन तादृशप्रतियोगितानिरूपितस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकतायाः साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकासाध्याभावरूपे भेदत्वाभावत्वे सत्त्वेन प्रागुक्तोभयसम्बन्धेन तादृशावच्छेदकताविशिष्टभेदत्वाभावत्वनिष्ठस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्ननिरूपकतामादाय तादृशनिरूपकताकाधिकरणतावति भेदत्वाभावे हेतोर्वृत्तेरिति वाच्यम् । अत्राव्याप्तिसम्पादिकायाः भेदत्वनिरूपितायाः प्रतियोगिताया अत्यन्ताभावविधयैव भेदत्वसामान्यनिरूपित्वं न तु भेदविधया, तथाच भेदत्वीयविलक्षणनिरूपितत्वनिवेशात् प्रतियोगितायां तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्य निवेशाद्वाऽव्याप्त्यसम्भवात् । न च साध्याभावनिरूपकतायां प्रागुक्तोभयसम्बन्धेन साध्याभाववृत्तिसाध्यनिष्ठात्यन्ताभावत्वानिरूपितप्रतियोगितावैशिष्ट्यनिवेशसाध्यनिष्ठभेदत्वनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकतावैशिष्ट्यनिवेशयोर्लाघवेन प्रथमवैशिष्ट्यनिवेश एवोचितः न तु साध्यनिष्ठभेदत्वनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकतामपि तादृशान्यतरत्वेन संगृह्य तद्वैशिष्ट्यनिवेश इति वाच्यम् । मथुरानाथेन भेदात्यन्ताभावाभावस्य भेदत्वमङ्गीकृत्यैव प्रथमकल्पप्रणयनात् । द्वितीयकल्पादरे तु भेदात्यन्ताभावाभावस्य भेदीयप्रतियोगितावच्छेदकघटत्वाभावरूपत्वस्यैवानुमततया भेदात्यन्ताभावाभावस्य भेदरूपत्वमननुमतमेव । ततश्च घटभिन्नं पटत्वादित्यादौ साध्याभावे साध्यनिष्ठात्यन्ताभावत्वानिरूपितप्रतियोगित्वाप्रसिद्धाऽव्याप्तिप्रसङ्गात् । न च न निवेश्यतामपि प्रतियोगितायामत्यन्ताभावत्वानिरूपितत्वं तदा लघुतरं भवति, न भवति च घटभिन्नं पटत्वादित्यादावव्याप्तिः, साध्यनिरूपिततादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नघटनिष्ठप्रतियोगित्वस्यैव तत्र सुलभत्वादिति वाच्यम् । प्रतियोगितायामत्यन्ताभावत्वानिरूपितत्वानिवेशे स्वरूपसम्बन्धेन सप्तमपदार्थतावच्छेदकीभूताभावत्वसाध्यकेऽभावत्वाभावत्वहेतौ अभावत्ववान् अभावत्वाभावत्वादित्यादौ अव्याप्तिः, तत्राभावत्वाभावरूपसाध्याभावभेदस्य तादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वेनाभावत्वानिरूपिततादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगित्वस्यापि सत्त्वेन निरुक्तोभयसम्बन्धेन

तत्प्रतियोगिताविशिष्टाभावत्वाभावनिष्ठतादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्ननिरूपकतामादाय तादृशनि-
रूपकताकाधिकरणतावति अभावत्वाभावे हेतोर्भूतेः । न च प्रागुक्तोभयसम्बन्धेन तादृशप्र-
तियोगितावन्निरूपकताकाधिकरणतावदवृत्तित्वस्य व्याप्तिस्वरूपस्य प्रतियोगितावच्छेदकको-
टिप्रविष्टनिरूपकताविशेषणतापन्नप्रतियोगितानिष्ठावच्छेदकतायाः प्रतियोगितानिष्ठत्वेनैव
निवेशः क्रियतां न तादृशप्रतियोगितात्वावच्छिन्नत्वेन, तथाचाऽस्त्योपलक्षणतया निवेशे-
ऽभावत्वाभावेऽभावत्वनिरूपितस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नैका प्रतियोगिता वर्तते तत्प्रतियोगिता-
वन्निरूपकताकाधिकरणतावदवृत्तित्वं नास्तीति प्रतीतिसिद्धाभावस्यापि निरुक्तरूपाक्रान्ततया
धर्तुं शक्यत्वेन तादृशाभावस्य निरुक्तहेतौ सत्त्वान्नाव्याप्तिरिति वाच्यम् । तादृशरीत्योपलक्षण-
तया निवेशे घटाभाववान् महाकालत्वादित्यादौ कालिकसम्बन्धावच्छिन्नघटनिष्ठप्रतियोगिताका-
भावस्य स्वरूपेण साध्यत्वे महाकालत्वहेतावतिव्याप्तिः, तत्र घटे साध्यनिरूपितकालिकसम्ब-
न्धावच्छिन्नप्रतियोगित्ववत्साध्यस्य स्वाभाववद्भेदरूपत्वेन घटरूपस्य साध्याभावस्यपि
कालिकसम्बन्धेन स्वाभाववत्तया साध्यनिरूपिततादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताप्येका
वर्तते प्रागुक्तोभयसम्बन्धेन तत्प्रतियोगिताविशिष्टनिरूपकताकाधिकरणतावति घटे महाका-
लत्वहेतोर्भूतेः ।

नन्वत्र साध्याभाववृत्तिसाध्यनिष्ठात्यन्ताभावत्वनिरूपितप्रतियोगितासाध्यनिष्ठभेदत्वनिरू-
पितप्रतियोगितावच्छेदकताऽन्यतरविशिष्टसाध्याभावत्वावच्छिन्ननिरूपकताकाधिकरणतावदवृत्ति-
त्वसामान्याभावो व्याप्तिरिति पर्यवसितार्थः । तथाच आत्मत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभा-
ववान् आत्मत्वादित्यादौ साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेशस्य व्यावृत्तिर्न संगच्छ-
ते तदनिवेशे साध्यनिष्ठकालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाववृत्तिसाध्यनिरूपितस्वरूप-
सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताया धर्तुं शक्यत्वेपि आत्मत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वरूपसाध्यताव-
च्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावनिष्ठस्वरूपसम्बन्धावच्छि-
न्ननिरूपकतायां प्रागुक्तोभयसम्बन्धेन तद्विशिष्टविरहादव्याप्यभावादिति चेन्न । तत्राव्या-
प्यसम्भवेऽपि अभावाभाववान् आत्मत्वादित्यादौ अभावनिष्ठकालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रति-
योगिताकाभावस्य विशेषणतया साध्यत्वे समवायेनात्मत्वहेतावव्याप्तिः, तत्र सा-
ध्यनिष्ठकालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्यापि अभावसामान्यरूपसाध्यतावच्छेद-
कसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावान्तःपातिततया तन्निष्ठस्वरूप-
सम्बन्धावच्छिन्ननिरूपकतायां प्रागुक्तोभयसम्बन्धेन तन्निष्ठायाः साध्यनिष्ठकालिकसम्बन्धाव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वावच्छिन्नसाध्यनिरूपितस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताया एव
वैशिष्ट्यसम्भवात्तादृशनिरूपकताकाधिकरणतावत्यात्मनि हेतोर्भूतेः । न च साऽव्याप्तिः साध्य-
तावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेशे तवापि दुरुद्धरा तत्र साध्यनिष्ठकालिकसम्बन्धावच्छिन्न-
प्रतियोगिताकाभावस्यापि साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावान्तःपातिततया
तन्निष्ठप्रतियोगिताया वारयितुमशक्यत्वादिति वाच्यम् । साध्याभावत्वव्यापकं यत्साध्यनि-
ष्ठात्यन्ताभावत्वनिरूपितप्रतियोगित्वसाध्यनिष्ठभेदत्वनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकत्वान्यतरस्त-
द्विशिष्टनिरूपकताकाधिकरणतावन्निरूपितवृत्तित्वाभावस्य विवक्षितत्वात् । एतेनात्मत्वप्रकारक-

(१) अत्र स्वरूपसम्बन्धेन साध्याभावत्वनिरूपितताद्वाशान्यतरत्वावच्छिन्नव्यापकतान्वेशेऽभावाभाव-
ट्कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाऽभावनिरुपितसाध्यानिरूपितस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताया वा-
यितुमशक्यत्वात्, कालिकेनाभावावदभेदस्यापि साध्यरूपतया निरुक्तान्यतरत्वत्वावच्छिन्नस्य निरुक्तसाध्या-
भावत्वव्यापकत्वाच्चादृशप्रतियोगितात्वं तादृशप्रतियोगितावच्छेदकतात्वेन तत्प्रत्येकरूपेण साध्याभावत्वव्याप-
कत्वनिवेशं च घटाभङ्गपटत्वादित्यादौ घटभेदाभावत्वस्य घटघटत्वयोरुभयोः सत्त्वेन प्रत्येकरूपेण घटभेदीय-
प्रतियोगिताया नदवच्छेदकताया च घटभेदाभावत्वव्यापकत्वासम्भवादभ्याप्तिः स्यादतः साध्यतावच्छेदक-
सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभाववृत्तान्येन साध्यतानवच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदक-
वच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावनिरुपितत्वस्य विवाक्षितत्वाच्च प्रागुक्ताभावाभावान् आत्मत्वादित्यादावभ्याप्तिरिति ।
अत्र च साध्यसामान्यीयप्रतियोगिता साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावाच्छिन्नप्रतियोगि-
ताकाभावत्वावच्छिन्नत्वेन विशेषणीया नातोऽभावनिरुपितकालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य काल-
केन साध्यताया कालत्वादित्येता साध्यतानवच्छेदकस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यनिरुपितप्रतियोगिताकाभावन-
राऽप्रसिद्धाभ्याप्तिरिति चिन्त्यम् । न च स्वावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्वाभ्यापनप्रत्येकभयसम्बन्धेन नि-
रुक्तान्यतरत्वोपपत्त्यस्यैव साध्याभावनिरुपितकताया निवेशं तादृशानिरूपकताया मूलोक्तलक्षणप्राप्तस्य
साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावाच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावनिरुपितत्वोपपत्त्यस्य निष्प्रयोज-
नकत्वान्महानसीयवह्निर्वाधावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावनिरुपितकतायाः समवायादिसम्बन्धावच्छिन्नवह्नि-
त्वावाच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावनिरुपितकतायाश्च प्रागुक्तभयसम्बन्धेन तादृशान्यतरत्वोपपत्त्यविरहादेव
धत्तुमशक्यतया बहिर्मान धूमादित्यादावभ्याप्यसम्भवादिति वाच्यम् । तादृशार्थ एव मूलस्य तात्पर्यव-
र्णनेन निरूपकताया तादृशविशेषणानुपादानस्यैव स्वीकारात् । उपादेयत्वं तु एकधर्मावच्छिन्नप्राप्तप्रतियोगिताया
एक्यमते कालिकेन घटसाध्यकमहाकालवन्नेन बर्ण्यान्तरवारणमेव तत्प्रयोजनम्, तथाहि कालिकत्वावधारित-
त्वादन्यतररूपावच्छिन्नसंसर्गात्कघटत्ववच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावे नास्त्योत्पत्तिरिति सिद्धाभावस्य घटरूप-
त्वमेवाङ्गीक्रियत इति तादृशप्रतीतिसिद्धाभावस्य विषयत्वकान्तिकाभयसम्बन्धेनैव स्वप्रतियोगितावच्छेदका-
वच्छिन्नसाध्यविरोधित्वकल्पनया च निविरहणातिरिक्तकल्पनापेक्षया रूपत्वकल्पनस्यैवाचतत्वात्, तथा
च तादृशान्यतररूपावच्छिन्नसंसर्गात्कघटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वावच्छिन्ना घटसामान्यनिरूपिता
या प्रतियोगिता साध्यतावच्छेदकाभूतकालिकसम्बन्धावच्छिन्नघटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव वृत्तेन त-
स्या एव विषयित्वावच्छिन्नघटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावे वृत्तमानतया तादृशाभावान्तर्भावेण प्रागु-
क्तभयसम्बन्धेन तादृशप्रतियोगिताविशिष्टविषयित्वावच्छिन्नघटाभावनिरुपितस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्ननिरूपक-
तामादाय तादृशनिरूपकताकाधिकरणात्तावन् महाकाले हेतोर्वृत्तेरभ्याप्तिः सम्भवति, तदुपादानं तु निरु-
पकताया आप आश्रयभेदेन भी जतया विषयित्वसम्बन्धावच्छिन्नघटाभावनिरुपितकताया साध्यताव-
च्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्याभावनिरुपितत्वाविरहेण तादृशनिरूपकानिरूपकतया धर्म्ममशक्यत्वादभ्याप्तिविरह-
इति ध्येयम् ।

न च भेदस्वनिर्वापितप्रतियोगितावच्छेदकतावैशिष्ट्यं निवेश्यतां । स । ध्येनश्रव्यताभावस्वनिर्वापित
प्रतियोगिताः अन्तरत्वेन संगृह्य तद्वैशिष्ट्यनिवेशेनेति वाच्यम् । घटत्वाधिकरणत्वाभावाभावावच्छेद
घटत्वाधिकरणत्वाभावस्य घटत्वाधिकरणत्वाभावाभाववद् भेदरूपत्वेऽपि तादृशभेदस्वनिर्वापितप्रतियोगिताव
च्छेदकतायाः निमित्तं घटत्वाधिकरणत्वेऽपि तादृशभेदस्वनिर्वापितप्रतियोगितावच्छेदकत्वमनेति वाच्यम् ।

ध्याभाववृत्तिसाध्यनिष्ठभेदत्वानिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकत्वाप्रसिद्धिनिबन्धनाऽभ्यासिः, अन्यतरनिवेशे च साध्यनिरूपितप्रतियोगिताया निरुक्तान्यतरस्या एव प्रासङ्ग्याभ्यासिविरहात् । वस्तुतस्तु कपिसंयोगी एतद्वृत्तादित्यत्राभ्यासिरित्युक्तं प्रागिति विभावनीयम् ।

नन्वधुता धर्मभेदस्य धर्माभ्यन्ताभावस्याभैक्ये घटाभिन्नं पटत्वादित्यादौ साध्यनिष्ठाभ्यन्ताभाववन्निरूपितप्रतियोगित्वाऽप्रासङ्ग्या निरुक्तान्यतराप्रसिद्धिनिबन्धनाऽभ्यासिः पुनरुदेति । न च कालिकसम्बन्धावच्छिन्नघटभेदनिष्ठप्रतियोगिताकाभावाभावत्वं घटभेदे कल्प्यते, तथाच कालिकसम्बन्धावच्छिन्नघटभेदाभावनिष्ठप्रतियोगित्वमादायान्यतरत्वप्रसिद्धिः सम्भवतीति वाच्यम् । कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावाभावत्वस्य तत्र कल्पने विशेषणताविशेषसम्बन्धावच्छिन्नतन्निष्ठप्रतियोगिताकाभावाभावत्वमपि कल्पयितुं शक्यते, तथाच साध्याभाववृत्तिसाध्यभेदत्वनिरूपितप्रतियोगिताविशिष्टान्वेषेणोपपत्तौ निरुक्तान्यतरैवाविशिष्टनिवेशवैयर्थ्यापत्तिरतो भेदत्वमभ्यन्ताभावत्वं च परस्परविरुद्धमिति सिद्धान्तस्यैवालम्बनीयत्वादिति चेन्न । अन्यतरपदेन साध्यनिरूपितवृत्तित्ववद्भर्मस्यैव विवक्षितत्वात्तथाच पर्यवसितोयमर्थः—साध्यातानवच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यातानवच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावेतरवृत्तयः साध्यवृत्तिधर्मस्तदवच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्याभावनिष्ठनिरूपकताकाधिकरणतावाङ्मरूपितवृत्तित्वभावो व्याप्तिरिति । अत्रेतरवृत्तित्वं स्वरूपसम्बन्धेन, साध्यवृत्तित्वं च स्वनिरूपकतावच्छेदकताभ्यन्ताभावत्वत्वं, स्वनिरूपकप्रतियोगितानिरूपकतावच्छेदकभेदत्ववत्त्वान्यतरसम्बन्धेन । अत्र सम्बन्धघटकतयाभ्यन्ताभावत्वानिवेशो द्रव्यवद्भिन्नं घटत्वादित्यत्र समवायसम्बन्धावच्छिन्नद्रव्यत्वावच्छिन्नावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदस्य स्वरूपसम्बन्धेन साध्यायां समवायेन घटत्वहेतावध्याप्यपत्तेः, द्रव्यवद्भेदस्य विषयित्वसम्बन्धावच्छिन्नद्रव्यवद्भेदनिष्ठप्रतियोगिताकाभाववद्भेदस्य चैक्येन घटस्यापि विषयित्वसम्बन्धावच्छिन्नद्रव्यवद्भेदनिष्ठप्रतियोगिताकाभावत्वेन साध्यप्रतियोगितावत्त्वात् द्रव्यवद्भेदाभावस्य द्रव्यरूपतया घटस्यापि साध्याभावत्वेन तन्निष्ठप्रतियोगितायाश्च निरूपकत्वसम्बन्धेन साध्यवृत्तितया तादृशप्रतियोगितावच्छेदकतादात्म्यसम्बन्धेन घटात्मकसाध्याभावाधिकरणे घटे हेतोर्वृत्तेः ।

द्वितीयसम्बन्धघटकतया भेदत्वानिवेशे च प्रागुक्तघटवदभाववान् जन्यरूपत्वादित्यादौ विषयवदभाववान् अभावत्वादित्यादौ च कालिकसम्बन्धेन विषयवतः समवायसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य स्वरूपेण साध्यातायामभावत्वहेतावध्याप्यपत्तेः । तत्र घटादेरपि विषयत्वेन साध्याभावरूपतया साध्यप्रतियोगितावत् साध्यप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्यापि तत्र सत्त्वेन तस्य च स्वनिरूपकप्रतियोगितानिरूपकत्वसम्बन्धेन साध्यनिष्ठतया तदवच्छेदककालिकसम्बन्धेन घटादिरूपविषयवति ध्वंसे हेतोर्वृत्तेः । निरूपकतावच्छेदकभेदत्वनिवेशे चैतन्मते प्रकृतसाध्यभूतेभ्यन्ताभावे कस्यचिदपि भेदत्वानङ्गीकारात् दोषः ।

एतेन निरुक्तान्यतरसम्बन्धद्वयं तदन्तःपातिप्रथमसम्बन्धघटकमभ्यन्ताभावत्वं चापहाय स्वनिरूपकतावत्त्वसम्बन्धेन साध्यवृत्तिधर्मविशिष्टनिरूपकताकाधिकरणतावद्भूतित्वाभावो निवेश्यतां तावतैव स्वनिरूपकतावत्त्वसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यनिरूपितवृत्तित्वपुरस्कारेण प्रतियोगितारूपधर्ममादायैव सर्वत्राभ्यासिवारणसम्भवे व्यर्थं तादृशान्यतरत्वावच्छिन्नसम्बन्धघटकसाध्यनिरूपितवृत्तित्वपुरस्कारेण निवेशनमिति परास्तम् । प्रागुक्तद्रव्यवद्भिन्नं घटत्वादित्यादौ प्रागुक्तरीत्या सम्पादितो घटनिष्ठो साध्यनिरूपिततादात्म्यसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगितामादायाध्याप्यापत्तेः । अत एव घटाभिन्नं कपालत्वादित्यत्राभ्यासिवारणाय स्वावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्व—स्वसामानाधिकरण्योभयसम्बन्धेन निरुक्तान्यतरैवाविशिष्टनिवेशस्यावश्यकतया मूलोक्तलक्षणपरिप्राप्तसाध्याभावेनिष्ठत्वविशेषणस्य वैयर्थ्यदानफक्किंकापि नावतरति विशिष्टसत्ताभाववान् गुणत्वादित्यादौ विशिष्टसत्तारूपसाध्याभावेनिष्ठनिरूपकताकाधिकरणतावति गुणे हेतोर्वैर्चमानतयाभ्यासिवारणाय निरुक्तनिरूपकतायां साध्याभावत्वावच्छिन्नत्वनिवेशे एव मूलतात्पर्यात् । विषयित्वसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावेत्याभावास्तु न प्रतियोगित्वरूपः किंवातिरिक्त एव (स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नवृत्तिमान्) तस्य विशेषणताविशेषसम्बन्धः । अत्र निष्ठप्रतियोगिताकाभावस्तु स्वप्रतियोगित्वरूप इति तेषां विशेषणताविशेषसम्बन्धः ।

न च तथापि कपिसंयोगी एतद्वृक्षत्वादित्याद्यव्याप्यवृत्तिसाध्यकस-
द्धेतावव्याप्तिरिति वाच्यम् । निरुक्तसाध्याभावत्वाविशिष्टनिरूपिता या निरु-
क्तसंसर्गकनिरवाच्छिन्नाधिकरणता तदाश्रयाऽवृत्तित्वस्य विवक्षितत्वात्, गु-
णकर्मान्यत्वविशिष्टसत्ताभाववान् गुणत्वादित्यादौ सत्तात्मकसाध्याभावाधि

अथ कालिकसम्बन्धेन गुणविशिष्टस्य गुणस्य भेदे साध्ये पटत्वादिहेतावव्याप्तिः ।
साध्याभावस्य गुणस्वरूपतया तद्वृत्तिभेदत्वनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकः कालि-
कसम्बन्धस्तेन सम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणे पटे हेतोर्वृत्तेरिति चेन्न । गुणविशिष्टगुणभेदा-
भावो गुणगुणत्वैतदुभयरूपस्तथाच तदुभयवृत्तितादृशप्रतियोगितावच्छेदकतावच्छेदकसम्ब-
न्धः समवायः कालिकोपि उभयसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणे गुणे पटत्वहेतोरवृत्तेः । अत्र
साध्यध्याभावः प्रातियोगितत्वावच्छेदकोभयस्वरूपस्तद्वृत्तिनिरुक्तसम्बन्धः तादात्म्यसम्बन्धः
कालिकोपि, उभयसम्बन्धेन साध्याभावाधिकरणं गुणादिरेव तत्र पटत्वहेतोरवृत्तेर्न दोष
इत्यपि कश्चित् ।

न चेति । प्राचीनमते द्वये संयोगसामान्याभाववाऽसत्त्वात् कपीति । वृक्षमात्रे कपिसंयोगा-
भावादेतदिति । (१) अव्याप्यवृत्तिसाध्यकोति । हेत्वधिकरणेऽवच्छिन्नवृत्तिकमात्रवृत्ति-
धर्मावच्छिन्नसाध्यकत्वार्थः । संयोगाभाववान् गुणत्वादित्यादिव्युदासाय हेत्वधिकरणेति ।
अत एव व्यभिचारिणि प्रकृतलक्षणासत्त्वस्याऽदूषणत्वात्सद्धेतावित्युक्तम् । अवृत्तिगगना-

टाभावस्य साध्यत्वे स्वरूपसम्बन्धेन घटाभावाभाव इत्याकारकज्ञानव्यक्तित्वस्य हेतुत्वे घटाभाववान्
तज्ज्ञानत्वादित्यादौ नाभ्याप्तिः । विषयित्वसम्बन्धावच्छिन्नघटाभावाभावस्य प्रतियोगिरूपत्वं तु गुणे वि-
शिष्टसत्ताभावो नास्तीत्यादिनञ्जुल्लेखिप्रतीतेरप्रामाण्यापत्तयै, विशिष्टानुयोगिकैविशिष्टावगाहिबोधमर्या-
दया धर्मितावच्छेदकनअर्थावच्छेदकांशे नियतप्रकारीभूतवृत्तितावच्छेदकत्वावगाहित्वौपगमे घट इत्याका-
रकज्ञाने प्रागुक्तघटाभावो नास्तीति प्रतीतेरप्रामाण्यापत्तेः पूर्वोक्तघटाभावाभाव इत्याकारकज्ञाने तादृश-
घटाभावो नास्तीति प्रतीतेः प्रामाण्यापत्तिः स्वीकर्तुं न शक्यते इत्यभिनवः पन्थाः ।

(१) अत्र यदि साध्यतावच्छेदकत्वरूपेण यावद्धर्माननुगमस्य तद्विशिष्टावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावो
निवेद्यते, तदाऽसिद्धिः जगति सर्वस्यैव साध्यतावच्छेदकतया सर्वस्यैव यत्किञ्चित्साध्यतावच्छेदकवत्त्वात् ।
यदि च साध्यतावच्छेदकात्मकं बह्वित्वादिकं विशिष्योपादाय नानालक्षणमधिप्रेते तदा लक्ष्यभेदस्यावश्यकत्वम्
अन्यथा सर्वलक्षणस्यैवाऽव्यवस्थापत्तेः, तथाच कपिसंयोगी एतत्त्वादित्यादिस्थलीयस्य कपिसंयोगस्वाव-
च्छिन्नाभाववदवृत्तित्वरूपस्य लक्षणस्य सम्भवेनाऽभ्याप्तिदानमसंगतं स्यात् । अत्रेदं समाधानम् । साध्यता-
वच्छेदकत्वमुपलक्षणविधया बह्वित्यानुगमकं तच्च प्रकृतानुमितिविधेयतावच्छेदकत्वं प्राचां मते प्रकृतत्वम-
नुगतौ धर्मो विशेषणम्, तथाच प्रकृतानुमितिविधेयतावच्छेदकत्वोपलक्षितधर्मावच्छिन्नाभाववद-
वृत्तित्वस्याऽनुगतस्य लक्षणत्वाद् लक्ष्यभेदकल्पनाविहेण्माभ्याप्तिदानं संगतमेवेति । न चाऽभावप्रतियोगिता-
वच्छेदककोटौ उपलक्षणविधया भावं नांगीक्रियते इति वाच्यम् । साध्याभावप्रतियोगितावच्छेदकांशे साध्यता-
वच्छेदकत्वं न निवेद्यते अपि तु साध्यतावच्छेदकानिष्ठावच्छेदकतायां सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन तादृशा
वच्छेदकतायाः साध्याभावप्रतियोगिताऽनवच्छेदकतया अभावप्रतियोगितावच्छेदककोटौ उपलक्षणनया
नाप्रसक्तेः । न च तथापि साध्याभावप्रतियोगितायाः साध्याभावप्रतियोगिताऽनवच्छेदकत्वेऽपि तादृशवृत्ति-
त्वाभावप्रतियोगितावच्छेदकतया तत्र सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन साध्यतावच्छेदकत्वस्य कथमुपलक्षणघ-
टकृतेति वाच्यम् । सामानाधिकरण्यघटितसामानाधिकरण्यसम्बन्धेन साध्यतावच्छेदकानिष्ठावच्छेदक-

देरपि कपिसंयोगादिव्याप्यतया तत्राव्याप्यसंभवेन तद्व्युदासाय सद्धेताविति हेतुताव-
च्छेदकसम्बन्धेन वृत्तिमदर्थकमित्यपि वदन्ति । साध्यनिष्ठाऽव्याप्यवृत्तितानिरूपकाधिकरण-
वृत्तिहेताविति निष्कर्षः । अव्याप्यवृत्तित्वं च निरवच्छिन्नवृत्तिकान्यत्वम् । स्वप्रतियोगित्व-
स्वसामानाधिकरण्यस्वसामानाधिकरणभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वैतत्प्रतियोगित्वसम्बन्धेन यत्किञ्चि-
दभावाविशिष्टत्वमिति यावत् । अव्याप्तिरिति । तथाच साध्याभावः कपिसंयोगाभावस्त-
दधिकरणं मूलावच्छिन्नो वृक्षस्तन्निरूपितवृत्तित्वस्यैतद्वृक्षत्वे सत्त्वादिति शेषः । विवक्षि-
तत्वादिति । निरुक्तसाध्याभाववृत्तिसाध्यसामान्यीयप्रतियोगितावच्छेदकत्वोपलक्षितसम्ब-
न्धावच्छिन्नसाध्याभावत्वावच्छिन्नाधेयतानिरूपितनिरवच्छिन्नाधिकरणताभ्याऽवृत्तित्वस्य वि-
वक्षितत्वादित्यर्थः । एवं चात्र वृक्षनिष्ठकपिसंयोगाभावाधिकरणता मूलावच्छिन्ना निरवच्छि-
न्नकपिसंयोगाभावाधिकरणता तु गुणादावेव तत्र हेतोरवृत्तित्वान्नाव्याप्तिः । निरवच्छिन्नत्वं
च अव्याप्यवृत्तितानियामकीभूताऽवच्छेदत्वानिरूपकत्वम् । तेन गुणनिष्ठाधिकरणताया गुण-
त्वावच्छिन्नत्वेऽपि न क्षतिः । आधेयतायां साध्याभावत्वावच्छिन्नत्वनिवेशस्य फलमाह
गुणकर्मान्यत्वविशिष्टेति । अत्र सत्तायां गुणकर्मान्यत्ववैशिष्ट्यं सामानाधिकरण्यसंबन्धेन ।
ननु निरवच्छिन्नत्वनिवेशेऽपि कालिकसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्मत्वप्रकारकप्रमावि-
शेष्यत्वाभावसाध्यकस्थले कालिकसम्बन्धेन साध्याभावस्य निरवच्छिन्नाधिकरणत्वाऽप्रसि-
द्ध्याऽव्याप्तिर्दुर्वारैव । न च निरवच्छिन्नत्वपदेनाऽवच्छिन्नत्वहेतुमन्निष्ठत्वोभयाभाववत्त्वमेव
विवक्षणीयम् तथाच न दोषः कालिकसंबन्धेन तादृशप्रमाविशेष्यत्वरूपसाध्याभावाधिकरण-
तायामवच्छिन्नत्वसत्त्वेऽपि हेतुमन्निष्ठत्वविरहेणोभयाभावसत्त्वादिति वाच्यम् । तथासति कपि-
संयोगरूपसाध्याभावस्य निरवच्छिन्नाधिकरणत्वाऽप्रसिद्धिमाशङ्क्य कपिसंयोगिभिन्नं गुण-
त्वादित्यत्र तादृशभेदाभावस्यातिरिक्तत्वाभ्युपगमविरोधः स्यात् । न चावच्छिन्नत्वनिरवच्छि-
न्नवृत्तितावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्ननिरूपकताकत्वोभयाभाववत्त्वमेव विवक्षणीयमिति वाच्यम् ।
कालिकस्वरूपोभयसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकविशेष्यत्वाभावस्य स्वरूपेण साध्यतायामा-

तानिष्ठाऽवच्छेदकताया उपलक्षणविधया निवेशेनाऽनुपपत्त्यभावात्, तथाच सामानाधिकरण्यघटितसामानाधि-
करण्यसम्बन्धेन साध्यतावच्छेदकानिष्ठाऽवच्छेदकत्वनिष्ठाऽवच्छेदकता तन्निरूपिता या प्रतियोगितावृत्त्य-
वच्छेदकता तन्निरूपिता या अनुयोगिवृत्त्यवच्छेदकता तन्निरूपिताऽभाववृत्त्यवच्छेदकता तन्निरू-
पिता याऽधिकरणवृत्त्यवच्छेदकता तन्निरूपिता या सामानाधिकरण्यसम्बन्धावच्छिन्ननिरूपितत्वेनानिष्ठाऽव-
च्छेदकता तन्निरूपिता या वृत्तित्वनिष्ठावच्छेदकता तन्निरूपकप्रतियोगिताकाभावत्वेन निखिलसाध्याभा-
वद्वृत्तित्वाभावादानुगमस्य लक्षणकरणे न कोऽपि दोषः । न चैवं ब्रह्मनिमित्त्यनुपपत्तिः परामर्शो बह्वि-
त्वाभवाहनेऽपि अनुमितेस्तत्पकारकत्वोपगमे नियमेन उपस्थितसर्वधर्मप्रकारकत्वरूपं दुर्वारत्वाऽनुपप-
त्तेरिति वाच्यम् । अवाच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसम्बन्धावच्छिन्नवृत्तित्वादिप्रकारतानिरूपिताऽभावप्रकारता-
निरूपितप्रकारता इत्यादिकमेव परामर्शस्य बह्वित्वावच्छिन्नविधेयताकाऽनुमिति प्रति कारण्यत्वात् । न
चैवमननुगम इति वाच्यम् । अनुमितपरामर्शकारणत्वात् ननु गमस्य सर्वत्र स्वीकारात् । न च कपि-
संयोगी एतत्त्वादित्यादावपि इत्यत्वाभाववद्वृत्तित्वाभावादाय लक्षणगमनसम्भवात् कथमव्याप्त्यभिधान-
मिति वाच्यम् । इत्यत्वाभाववद्वृत्तित्वाभावायाऽवच्छेदकतावृत्त्यवच्छेदकतायां सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन
प्रकृतसाध्यतावच्छेदकत्वविशिष्टत्वाभावाल्लक्षणसमन्वयसम्भवः । प्रकृतसाध्यतावच्छेदकत्वं चानुगतं
विशेषविभागतमित्युक्तमभ्युदासिकं स्वयमुपनीयसः ।

करणत्वस्य गुणादिवृत्तित्वेऽपि साध्याभावत्वविशिष्टनिरूपिताधिकरणाद्यवृत्ति-
त्वान्नाव्याप्तिः । न चैवं कपिसंयोगाभाववान् सत्त्वादित्यादौ निरवच्छिन्नसा-
ध्याभावाधिकरणाऽप्रसिद्धाऽव्याप्तिरिति वाच्यम् । केवलान्वयिन्यभावादि-
त्यनेन ग्रन्थकृतैवाऽस्य दोषस्य वक्ष्यमाणत्वात् ।

न च तथापि कपिसंयोगिभिन्नं गुणत्वादित्यादौ निरवच्छिन्नसाध्याभा-
वाधिकरणत्वाप्रसिद्धाऽव्याप्तिः, अन्योन्याभावस्य व्याप्यवृत्तित्वनियमवादिन-
ये तस्य केवलान्वयनन्तर्गतत्वादिति वाच्यम् । अन्योन्याभावस्य व्याप्यवृ-
त्तितानियमवादिनयेऽन्योन्याभावान्तरात्यन्ताभावस्य प्रतियोगितावच्छेदक-
स्वरूपत्वेऽपि अव्याप्यवृत्तिमदन्योन्याभावाभावस्य व्याप्यवृत्तिस्वरूपस्यातिरि-
क्तस्याभ्युपगमात्, तच्चाग्रे स्फुटीभविष्यति ।

सत्त्वहेतावन्याप्तिः । तादृशोभयसंबन्धस्यैव साध्याभाववृत्तिसाध्यप्रतियोगितावच्छेदकतया
तादृशोभयसम्बन्धावच्छिन्नाधिकरणतायां तदुभयाभावासत्त्वात्तद्वारणार्थं निरवच्छिन्नवृत्तिता-
नवच्छेदकसम्बन्धानवच्छिन्नत्वस्य निरूपकताविशेषणत्वे कपिसंयोगी एतद्वृक्षत्वादित्यत्राव्या-
प्तिर्दुर्वारैव, वृक्षनिष्ठसाध्याभावाधिकरणतायामवच्छिन्नत्वसत्त्वेऽपि निरवच्छिन्नवृत्तितानवच्छेद-
कवृक्षानुयोगिककपिसंयोगाभावप्रतियोगिकस्वरूपानवच्छिन्ननिरूपकताकत्वाभावादुभयाभावस-
त्त्वादिति चेन्न । केवलान्वयितावच्छेदकानवच्छिन्ननिरवच्छिन्नवृत्तितानवच्छेदकतानवच्छिन्नसं-
सर्गताकीनरूपकताकान्यत्वघटितोभयाभावस्य विवक्षणीयत्वान्नोक्तदोषाणामवकाशः । कालि-
कत्वस्यापि प्रमेयत्वावच्छिन्नवृत्तितानवच्छेदकत्वात्कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयत्वावच्छिन्नवृत्ति-
तायाः निरवच्छिन्नत्वानुभवेन पुनरप्रसिद्धिरतः केवलान्वयितावच्छेदकानवच्छिन्नत्वनिवेश
इति ध्येयम् ।

वक्ष्यमाणत्वादिति । केवलान्वयित्वं च निरवच्छिन्नवृत्तिमदभावप्रतियोगितानव-
च्छेदकधर्मवत्साध्यकत्वम् । एवं च गुरुधर्मावच्छिन्नसाध्यकहेतोः केवलान्वयिसाध्यक-
त्वाक्रान्तत्वं गुरुधर्मस्य प्रतियोगितानवच्छेदकत्वात् । एतेन साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रति-
योगिताकाभाव इत्यत्रावच्छिन्नत्वं न स्वरूपसम्बन्धविशेषो गुरुरूपेण साध्यतास्थले तदवच्छि-
न्नाभावाप्रसिद्धाऽव्याप्तेः, किन्तु साध्यव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव
एव साध्यभावपदार्थः । तत्र व्यापकतायां प्रतियोगिवैयर्थिकरण्यानिवेशेन संयोगाभावस्य
लक्षणाघटकतया द्रव्यत्वाभावस्य तादृशतयाऽव्याप्तिविरहेण व्यर्थमेव निरवच्छिन्नत्वविशेष-
णमिति निरस्तम् । बह्वित्वेन घटाभावमादाय बहिमान् धूमादित्यादावव्याप्तेक्षेति ।

पुनः शङ्कते तथापीति । कपिसंयोगाभाववान् सत्त्वादित्यस्य केवलान्वयनन्तर्गत-
त्वेपीत्यर्थः । साध्याभावस्य “कपिसंयोगिभेदाभावस्य” कपिसंयोगरूपतया तस्य निरवच्छि-
न्नाधिकरणत्वाऽप्रसिद्धाऽव्याप्तिरित्यर्थः । न तस्यापि केवलान्वयित्वमित्याह व्याप्यवृत्ति-

त्वनियमवादिनये इति । व्याप्यवृत्तित्वं च निरवच्छिन्नाधिकरणताकत्वम् । केवला-
न्वयनन्तर्गतत्वादिति । प्रतियोगितावच्छेदकीभूतकपिसंयोगवति कपिसंयोगिभेदस्या-
ऽसत्त्वेनेति यावत् । तच्च—अतिरिक्तत्वं च, अग्रं—चतुर्थलक्षणे । स्फुटीभविष्यति—
मूलावच्छेदेन कपिसंयोगिभेदाभावमानानुपपत्तेरिति ग्रन्थेनेति शेषः ।

ननु कपिसंयोगिभिन्नं गुणत्वादित्यत्र कपिसंयोगरूपसाध्याभावाधिकरणतायां निरवच्छिन्न-
त्वविरहादव्याप्तिमांशकयातिरिक्तत्वेन समाधानं कृतं तत्कथं सङ्गच्छते यद्वाकल्पेऽतिरिक्ते साध्या-
भावे साध्यायभेदत्वनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकताया असत्त्वात् । न च तस्यातिरिक्तत्वेपि तद-
भावस्य कपिसंयोगिभेदरूपतया साध्याप्रतियोगित्वमक्षतमेवेति वाच्यम् । तत्रातिरिक्त-
साध्याभावेऽत्यन्ताभावनिरूपितप्रतियोगितायाः सत्त्वेपि एतत्कल्पे भेदत्वात्यन्ताभावत्वयोर्वि-
रोधेन साध्यायत्वस्य तत्रासत्त्वात् । न च साध्याभावसमनियतवृत्तित्वस्यावच्छेदकतायां
निवेशान्नासङ्गतिरिति वाच्यम् । तादृशावच्छेदकतायाः प्रसिद्धत्वेऽपि समवायस्यैव तदवच्छे-
दकतया तेन सम्बन्धेनाऽतिरिक्तसाध्याभावाधिकरणत्वाऽप्रसिद्धेः । न चातिरिक्तपदार्थस्या-
पि समवायेन वृत्तित्वं स्वीक्रियते अत एव स्वत्वमतिरिक्तं समवेतामित्युक्तं दायभागटिप्पण्यां
श्रीकृष्णतर्कालङ्कारमहाशयेनेति वाच्यम् । तत्र समवेतशब्दस्य वृत्तित्वमात्रार्थकतयैवोपपत्तेरिति-
रिक्तपदार्थस्य समवेतत्वस्वीकारानौचित्यात् । न हि सर्वत्र समवेतशब्दस्य समवायावच्छि-
न्नवृत्तित्वमर्थः, अपि तु कदाचित् यथाकथंचित्सम्बन्धेन वृत्तित्वमपि, अत एव 'समवेता
युयुत्सवः', इत्यत्र समवेतशब्दस्य मिलिता इत्यर्थेऽपि सङ्गच्छते सामीप्यसम्बन्धेन सम्बन्धिन
इत्यर्थः । न च कपिसंयोगिभेदाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकीभूतकपिसंयोगरूपता न स्वी-
क्रियते कपिसंयोगिरूपतास्वीकारे क्षत्यभावोऽन्वयात् तादात्म्येन कपिसंयोगिनः साध्यतायामे-
तद्वक्ष्यत्वेतावदव्याप्तिः साध्याभाववृत्तिसाध्यसामान्यीयप्रतियोगित्वाऽप्रसिद्धेस्तथाचाऽन्योन्या-
भावाभावस्य प्रतियोगिरूपतया तत्प्रतियोगितावच्छेदकतादात्म्यसम्बन्धेन निरवच्छिन्नाधिक-
रणत्वप्रसिद्धिसम्बन्धाऽप्रसिद्धिरिति वाच्यम् । तावतापि साध्याभावे कपिसंयोगिनि सा-
ध्यायभेदत्वनिरूपितप्रतियोगितावच्छेदकताया दौर्लभ्यादिति चेन्न । कपिसंयोगिभेदाभावव-
द्भेदस्यापि कपिसंयोगिभेदात्मकतया साध्याभावे साध्यायभेदत्वनिरूपितप्रतियोगितावच्छे-
दकत्वसत्त्वात्तदवच्छेदकस्वरूपसम्बन्धेनातिरिक्तसाध्याभावाधिकरणत्वप्रसिद्ध्या नाव्याप्तिरिति
बोध्यम् ।

वस्तुतस्तु कपिसंयोगिभेदाभावस्य कपिसंयोगिरूपत्वे तत्र साध्यायभेदत्वनिरूपितप्रति-
योगितावच्छेदकत्वविरहेऽपि अन्यतरान्तर्गतसाध्यायप्रतियोगित्वं सुलभमेव । न चात्यन्ताभा-
वत्वनिरूपितप्रतियोगित्वाऽप्रसिद्धिरिति वाच्यम् । घटाभिन्नं कपालत्वादित्यत्राव्याप्तिवारणाय
स्वावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्वसामानाधिकरण्य—उभयसम्बन्धेन साध्याभाववृत्तिसाध्य-
सामान्यीयप्रतियोगिताविशिष्टनिरूपकत्वस्यैव निवेश्यतयाऽत्यन्ताभावत्वनिरूपितत्वविशेषण-
स्यापि तत्रैव तात्पर्यादिति ।

वृत्तितायां हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं न निवेशनीयं किन्तु वृत्तित्वनिष्ठप्रतियो-
गितायां वक्ष्यमाणसम्बन्धावच्छिन्नत्वं निवेशनीयमन्यथाऽऽवृत्तव्युपपत्ति-स्थितामिति शङ्का-

ननु तथापि समवायादिना गगनादिहेतुके इदं बहिमद् गगनादित्यादावतिव्याप्तिः, बह्व्यभाववति हेतुतावच्छेदकसमवायसम्बन्धेन गगनादेरवृत्तेः । न च तल्लक्ष्यमेव, हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन पक्षधर्मत्वाभावाच्चाऽसद्वेतुत्वव्यवहार इति वाच्यम् । तत्रापि व्याप्तिभ्रमेणैवानुमितेरनुभवसिद्धत्वात्, अन्यथा धूमवान् बह्नेरित्यादेरपि लक्ष्यत्वस्य सुवचत्वात् ।

एवं द्रव्यं गुणकर्मान्यत्वविशिष्टसत्त्वादित्यादावव्याप्तिः, विशिष्टसत्त्वस्य केवलसत्त्वानतिरेकितया द्रव्यत्वाभाववत्यपि गुणादौ तस्य वृत्तेः गुणे गुणकर्मान्यत्वविशिष्टसत्तेति प्रतीतेः सर्वजनसिद्धत्वात् । एवं सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादावव्याप्तिश्च, सत्ताभाववति समान्यादौ हेतुतावच्छेदकसमवायसम्बन्धेन वृत्तेरप्रसिद्धेरिति चेन्न ।

मुखेनाऽऽरभते नन्विति । तल्लक्ष्यमवेति । साध्याभाववदवृत्तित्वादिति शेषः । तथाच व्याप्तिलक्षणलक्ष्यतया तत्रातिव्याप्तिरिष्टैवेति भावः । नन्वेवं समवायेन गगनादिहेतोः सद्वेतुतापत्तिरित्यत आह हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेनेति । साध्याभाववति येन सम्बन्धेन हेतोरवृत्तित्वं गृह्यते तेन सम्बन्धेन पक्षे हेतुमतानिश्चयस्य कारणत्वेन विशेषदर्शिनस्तादृशनिश्चयाभावान्नानुमितिनं वाऽवृत्तिगगनादौ बह्विव्याप्यत्वव्यवहार इति भावः । तथा चाऽवृत्तिगगनादौ साध्याभाववदवृत्तित्वरूपव्याप्तिसत्त्वेपि विशेषदर्शनां पक्षधर्मताज्ञानविरहादेव नानुमितिर्व्याप्तिपक्षधर्मत्वाभ्यस्यैव सद्वेतुतानियामकत्वादिति फलितम् (१) । एवमपि व्याप्तिभ्रमं विना नावृत्तिहेतुकानुमितिरिति प्राचामनुभवो व्याहन्येतेत्याह तत्रापीति । अवृत्तिगगनादिहेतावित्यर्थः । प्रतिबन्धिमाह अन्यथेति । अन्यथा—तादृशानुभवाऽस्वीकारे । सुवचत्वात्, अत्रापि कारणान्तरविरहादेवानुमितेः प्रमात्ववारणसम्भवादिति । तथा चाऽस्यापि तुल्ययुक्त्याऽऽलक्ष्यतयेष्टापत्त्यसम्भवादिति भावः । अनुपपत्तिमप्याह एवमिति । केवलसत्त्वानतिरेकितयेति (२) । लाघवात् विशिष्टसत्तानिष्ठा-

(१) इदमत्रावधेयम् । यदि च गगनमवृत्तीत्याकारकविशेषदर्शनकाले पक्षविशेष्यकतादृशगगनादिप्रकारकस्य साध्याभाववदवृत्तिगगनवान् पर्वत इत्यकारकपरामर्शस्योत्पत्तौ बाधकभावः अवृत्तित्वप्रकारकग्रहस्य वृत्तित्वप्रकारकग्रहं प्रत्येव ग्राह्याभावावगाहितया विरोधित्वात्तद्विशेषपरामर्शं प्रति विरोधित्वं प्रमाणाभावात्, तदा तत्रानुमितेर्वारणाय साध्याभाववदवृत्तित्वविशिष्टवृत्तिमत्त्वं व्याप्तिरित्येवानुसरणीयम् । अत एव बह्व्यति—‘निविशतां वा वृत्तिमत्त्वं’ इत्यादि, तथाचैतादृशव्याप्तिग्रहे चावृत्तित्वग्रहस्य विरोधित्वे न कस्यापि विप्रतिपत्तिरित्यतोऽलक्ष्यतैव युक्तेति चिन्त्यम् ।

(२) अयमाशयः । गुणादिवृत्तिसत्तानो गुणकर्मान्यत्वविशिष्टसत्तादेरतिरिक्तत्वेऽनुगन्धर्ममात्राच्छेदः स्यात्, एकव्यक्तिवृत्तित्वविशिष्टस्याऽपरव्यक्तिसत्त्वात् । न च तत्तद्व्यक्तिवृत्तित्वविशिष्टसत्तादीनां मिथो भेदेपि शुद्धसत्तादिकम्बुगुणमेवेति वाच्यम् । शुद्धसत्तादौ तद्व्यक्तिवृत्तित्वविशिष्टव्याप्युपगमे तदेकत्वाऽसम्भवात् । एवं सर्वेषामेवं वस्तूनां तत्तत्क्षणादेवृत्तित्वरूपविशेषणभेदाद्भेदप्रसक्त्या क्षणभङ्गापत्तिर्दोषः । तथाच विशिष्टं शुद्धाज्ञातिरिच्यत इति न्यायः समादरणीय एव । न च प्रत्यभिज्ञानुरोधेनै-

हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेत्वधिकरणतानिरूपितहेतुतावच्छेदकसम्बन्धा-
वच्छिन्नाधेयताप्रतियोगिकविशेषणताविशेषसम्बन्धेन निरुक्तसाध्याभावत्ववि-
शिष्टनिरूपितनिरुक्तसंसर्गकनिरवच्छिन्नाधिकरणताश्रयवृत्तित्वसामान्याभाव-
स्य विवक्षित्वात् ।

वृत्तित्वं च न हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन विवक्षणीयम् । अस्ति
च सत्तावान्द्रव्यत्वादित्यादौ सत्ताभावाधिकरणताश्रयवृत्तित्वस्य हेतुता-
वच्छेदकसमवायसम्बन्धावच्छिन्नाधेयताप्रतियोगिकविशेषणताविशेषसम्बन्धेन
सामान्याभावो द्रव्यत्वादौ समवायसम्बन्धावच्छिन्नाधेयताप्रतियोगिकविशेष-
णताविशेषसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसत्ताभावाधिकरणताश्रयवृत्तित्वाभाव-
धेयतायाः शुद्धसत्तानिष्ठाधेयताऽनतिरिक्तत्वेनेत्यर्थः । अनतिरिक्तत्वे युक्तिमप्याह गुणे
इति । विशेष्यवृत्तिधर्मस्य विशिष्टाऽनुयोगिकाभावानङ्गीकारादिति नियमादिति भावः । एवं
बहिमान् धूमादित्यत्र वह्न्यभावाधिकरणधूमावयवनिरूपितसमवायसम्बन्धावच्छिन्नवृत्तिता-
मादायाऽन्याप्तिवारणाय वृत्तितायां हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेश आवश्यकस्तथा
चाऽन्याप्तिमाह एवमिति ।

हेतुतावच्छेदकेति । विशेषणताविशेषसम्बन्धेनेति । तृतीयार्थोऽवच्छिन्न-
प्रतियोगित्वम् प्रतियोगित्वमात्रं वा तदाऽवच्छिन्नत्वसम्बन्धेन तृतीयाप्रकृतेरन्वयः । अव-
च्छिन्नत्वं चावच्छेदकतानिरूपकत्वम् । प्रतियोगित्वस्य च निरूपकतासम्बन्धेनाऽभावेऽन्वयः ।
निरुक्तेति । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकेत्यर्थः ।
निरुक्तसंसर्गकेति । साध्याभाववृत्तिसाध्यसामान्यीयप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धसं-
केत्यर्थः । तथाच बहिमान् धूमादित्यादौ धूमत्वावच्छिन्नाधेयतानिरूपिताऽधिकरण-
तानिरूपितसंयोगसम्बन्धावच्छिन्नाधेयताप्रतियोगिकस्वरूपेण धूमाधिकरणतानिरूपितसंयोग-
सम्बन्धावच्छिन्नाधेयतैव धूमे वर्तते साध्याभावाधिकरणजलहदनिरूपिताधेयता कुत्रापि न
वर्तते येन सम्बन्धेन यस्य न वृत्तित्वं तत्सम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकतदभावस्य केवला-
न्वयितया जलहदनिरूपितवृत्तित्वाभावस्य तदभावस्य धूमे सत्त्वाल्लक्षणसमन्वयः ।

कस्मिन्नानादेशकालवृत्तत्ववैशिष्ट्यं स्वीक्रियत एव परन्तु गुणो गुणकर्मान्यत्वविशिष्टसत्ताभावानिति
प्रतीतिविरहाद् गुणो गुणकर्मान्यत्वविशिष्टसत्ताभाववानिति प्रतीतिसद्भावाच्च विशिष्टस्यातिरिक्तत्वं
स्वीकरणीयमिति वाच्यम् । विशिष्टाधिकरणत्वस्याऽतिरिक्तत्वकल्पेनैव सर्वसामञ्जस्यात्, इत्थं च गुणे
गुणकर्मान्यत्वविशिष्टसत्तेति प्रतीतिरुपपद्यते अतिरिक्तत्वादिना मतेऽपि निरूपकभेदेन विशिष्ट-
शुद्धाधिकरणत्वयोरतिरिक्तत्वमभ्युपेयम् । मम तु अवच्छेदकभेदेनेति विशेषः । इत्थं च द्रव्यं विशिष्टसत्ताव-
दिति निश्चयस्य द्रव्यं सत्ताभाववदिति बुद्धिप्रतिबन्धकत्वं तत्रतत्रोक्तं सङ्गच्छत इति । न च द्रव्यं
विशिष्टसत्त्वादिति विशिष्टसत्त्वहेतोर्द्रव्यत्वव्यभिचारिता स्यादिति वाच्यम् । विशिष्टाधिकरणताया गुणा-
दावसत्त्वात् । वस्तुतस्तु विशिष्टसत्त्वं विशिष्टनिरूपिताधारतासम्बन्धेनैव द्रव्यत्वप्राप्यं न तु समवायेनेति
स्वयमेव द्ध्ययति ।

स्य व्याधिकरणसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावतया संयोगसम्बन्धावच्छिन्नगुणाभावादेरिव केवलान्वयित्वात् । द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ च द्रव्यत्वाभावाधिकरणगुणादिवृत्तित्वस्यैव समवायसम्बन्धावच्छिन्नाधेयताप्रतियोगिकविशेषणताविशेषसम्बन्धेन सत्तायां सत्त्वान्नातिव्याप्तिः ।

द्रव्यं विशिष्टसत्त्वादित्यादावव्याप्तिवारणाय निरूपितान्तमाधेयताविशेषणम् ।

धूमवान् वह्नेरित्यादौ च नातिव्याप्तिः, तथाहि अत्र साध्याभावाधिकरणं हेत्वधिकरणं चैकमेवाऽयोगोलकम्, तथाच हेत्वधिकरणीभूततप्तायःपिण्डनिरूपितसंयोगसम्बन्धावच्छिन्नाधेयताप्रतियोगिकस्वरूपेण साध्याभावाधिकरणीभूततत्-तप्तायःपिण्डनिरूपितवृत्तित्तायाः वह्नौ सत्त्वादिति ।

अत्र वृत्तितानिष्ठप्रतियोगितायां स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नत्वमात्रोक्तौ वह्निमान् धूमादित्यत्र साध्याभावाधिकरणहृदनिरूपितसंयोगसम्बन्धावच्छिन्नाधेयतायाः कालिकेन धूमे सत्त्वेपि तादृशवृत्तितानिष्ठस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य हेतौ सत्त्वेनाव्याप्तिविरहेऽपि हृदनिरूपितकालिकसम्बन्धावच्छिन्नाधेयतायाः स्वरूपसम्बन्धेन धूमे सत्त्वादव्याप्तितादवस्थ्यमतो वृत्तित्वनिष्ठप्रतियोगितायां हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेत्वधिकरणतानिरूपितहेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नाधेयताप्रतियोगिकस्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नत्वं निवेशितम् ।

संसर्गघटकीभूताधेयतायां हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वानुक्तौ तद्दोषतादवस्थ्यम्, हेत्वधिकरणपर्वतनिरूपितकालिकसम्बन्धावच्छिन्नाधेयताप्रतियोगिकस्वरूपेण साध्याभावाधिकरणहृदनिरूपिताधेयतायाः धूमे सत्त्वात् । एवं धूमवान् वह्नेरित्यत्र महानसीयसंयोगेन हेतुतायां सद्देतौ तप्तायःपिण्डनिरूपितशुद्धसंयोगसम्बन्धावच्छिन्नाधेयताप्रतियोगिकस्वरूपेण धूमाभावाधिकरणतप्तायःपिण्डनिरूपितवृत्तित्वस्य वह्नौ सत्त्वादव्याप्तिरतो न्यूनवारकपर्याप्तिर्निवेश्या । एवं हेत्वधिकरणमहानसनिरूपिततत्तद्विप्रतियोगिकसंयोगसम्बन्धावच्छिन्नाधेयताप्रतियोगिकस्वरूपेण साध्याभावाधिकरणतप्तायःपिण्डनिरूपितवृत्तित्वाभावस्य वह्नौ सत्त्वादतिव्याप्तिवारणायैतरवारकपर्याप्तिर्निवेश्या ।

हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नाधेयताप्रतियोगिकस्वरूपेणेत्येतावन्मात्रोक्तौ हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नत्वानुक्तौ वाऽव्याप्तिमाह द्रव्यमिति । तथाच हेतुतावच्छेदकसमवायसम्बन्धावच्छिन्नाधेयताप्रतियोगिकस्वरूपेण साध्याभावाधिकरणीभूतगुणनिरूपितवृत्तित्तायाः विशिष्टसत्त्वे सत्त्वादव्याप्तिः स्यादिति तत्रापि न्यूनवारकपर्याप्त्यनिवेशे तद्दोषतादवस्थ्यम् । इतरवारकपर्याप्त्यनिवेशे द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ विशिष्टसत्ताधिकरणद्रव्यनिरूपितसमवायसम्बन्धावच्छिन्नाधेयताप्रतियोगिकस्वरूपेण साध्याभावाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभावस्य केवलान्वयितया हेतौ सत्त्वादतिव्याप्तिः स्यात् ।

तथाच स्वावच्छेदकतावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोजितावच्छेदकत्वसम्बन्धेन

वस्तुतस्तु एतल्लक्षणकर्तृमते विशिष्टसत्त्वं विशिष्टनिरूपिताधारता सम्बन्धेनैव द्रव्यत्वव्याप्यं न तु समवायसम्बन्धेन, तथाच प्रतियोगिक-निरूपितान्तमाधेयताविशेषणमनुपादेयमेव । तदुपादाने च हेतुतावच्छेदकभेदेन कार्यकारणभावभेदापत्तेः ।

अत्र मीनशैवालादिनिष्ठाधेयतायाः धूमे सत्त्वात् धूमत्वस्य कालिकेन धूमत्वाभ्रयत्वेपि संयोगसम्बन्धावच्छिन्नतन्निष्ठवृत्तितायां दूदनिरूपितत्वाविरहान्नाव्याप्तिः । सामान्यधर्मावच्छिन्नाधेयताया ऐक्यमिति मते हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नत्वमित्यनेन हेतुतावच्छेदकताविशिष्टावच्छेदकतानिरूपकत्वमित्येव वाच्यम् । वैशिष्ट्यं च स्वावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्वसामानाधिकरण्योभयसम्बन्धेनेति ।

ननु धूमवान् वह्निरित्यत्र धूमाभावाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभावस्य पर्वतीयवह्नयादौ सत्त्वादतिव्याप्तिरिति चेन्न । सामान्यधर्मावच्छिन्नाधेयताया ऐक्येनाऽदोषात् । वह्नित्वेन तस्याऽलक्ष्यत्वेपि महानसीयवह्नित्वेन लक्ष्यत्वमेवेत्यपरे । हेतुतावच्छेदकावच्छेदेनोक्तवृत्तित्वाभावो व्याप्तिरतो न दोष इति नव्याः । तादृशवृत्तितावच्छेदकहेतुतावच्छेदकवत्त्वं व्याप्तिरित्यपि केचित् ।

वस्तुतस्तिवति । विशिष्टनिरूपिताधारतासम्बन्धेन—समवायसम्बन्धावच्छिन्नविशिष्टसत्तात्वावच्छिन्नाधेयतानिरूपिताधारतासम्बन्धेनेत्यर्थः । एवकारव्यवच्छेद्यमाह नत्वि-ति । समवायस्य चात्र व्यभिचारिताप्रयोजकत्वादित्यर्थः । एतत्तत्त्वमभिहितं प्राक् । तदुपादाने चेति । ननु वह्निमान् धूमादित्यादौ वह्न्यभावाधिकरणदूदादिनिरूपितप्रमेयत्वावच्छिन्नवृत्तिताया धूमे सत्त्वादव्याप्तिः । न चाधेयताया आधेयभेदेन भिन्नत्वे मीनशैवालादिनिष्ठतादृशवृत्तिताया धूमेऽसत्त्वात् धूमनिष्ठाधेयताया दूदनिरूपितत्वाविरहान्नाव्याप्तिरिति वाच्यम् । एवमपि द्रव्यं गुणकर्मान्यत्वविशिष्टसत्त्वादित्यत्र द्रव्यत्वाभावाधिकरणगुणादिवृत्तिताया विशिष्टसत्त्वे हेतौ सत्त्वादव्याप्तिः । उक्तयुक्त्या विशिष्टसत्तानिष्ठवृत्तित्वस्य सत्तानिष्ठवृत्तित्वस्य चैक्यात् । एवं द्रव्यं घटत्वपटत्वोभयस्मादित्यत्रातिव्याप्तिः, साध्यीभूतद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यस्य द्रव्यत्वाभाववद्वृत्तित्वाभावस्य च हेतौ सत्त्वादतः साध्याभाववद्वृत्तितानवच्छेदकसाध्यसामानाधिकरण्यावच्छेदकहेतुतावच्छेदकवत्त्वस्य विवक्षणीयतया हेतुतावच्छेदकभेदेन कार्यकारणभावभेदो दुर्वार एवेति चेन्न । यतः साध्यसामानाधिकरण्यावच्छेदकसाध्याभाववद्वृत्तितानवच्छेदकधर्मवत्त्वमेव व्याप्तिः । तथा च साध्यसामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वसाध्याभाववद्वृत्तितानवच्छेदकत्वैतद्धर्मद्वयावच्छिन्नावच्छेदकतानिरूपितप्रकारतानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यताशालिनिश्चयत्वेन कारणतेति न कोपि दोषः । न च व्याप्यत्वव्यवहारापत्तिः । वह्निर्धूमव्याप्य इत्यत्र धूमसामानाधिकरण्यावच्छेदकधूमाभाववद्वृत्तितानवच्छेदकधर्मवदभिन्नो वह्निरिति शाब्दबोधः । तत्रोद्देश्यतावच्छेदकीभूतधर्मे विधेयतावच्छेदकीभूतधर्मस्य धर्मिपारतन्त्र्येणाभेदो भासत इति नापत्तिः ।

इदमत्रावधेयम् । साध्याभाववद्वृत्तित्वरूपव्याप्तेर्हेतुतावच्छेदकाघटितया हेतुतावच्छे-

दकविषयतामनिवेश्य वह्निव्याप्यधूमवान् वह्निव्याप्यालोकवानित्याकारकबहुविधपरामर्शानां साध्याभाववदवृत्तित्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नाविशेष्यताशालिनिश्चय-
त्वेनैकरूपेण कारणतासम्भवेन न हेतुतावच्छेदकभेदेन कारणताभेदप्रसङ्गः ।

ननु च हेतुतावच्छेदकं विशिष्याऽनिवेश्य धूमालोकादिपरामर्शसाधारणस्य निर्णयत्वस्य दुर्व-
चतया साध्याभाववदवृत्तित्वरूपव्याप्तिज्ञानहेतुतामतेऽपि हेतुतावच्छेदकभेदेन कारणताबाहुल्य-
मावश्यकम्, तथाहि वह्निव्याप्यप्रतियोगिकाऽभावाप्रकारकत्वे सति वह्निव्याप्यप्रकारकज्ञानत्वं न
निश्चयत्वं, वह्निव्याप्यालोकाभाववाच्यं वा पर्वतः पर्वतो वह्निव्याप्यधूमवानित्याकारकांशिकनिर्ण-
याऽव्यापनात् । नापि वह्निव्याप्यत्वावच्छिन्नसामान्याभावाप्रकारकत्वे सति तदवच्छिन्नप्र-
कारकत्वं, पर्वतो वह्निव्याप्यधूमवान् वेति संशयस्यापि तादृशसामान्यभावाप्रकारकत्वेन नि-
श्चयत्वप्रसङ्गात्, तादृशसामान्यभावाप्रकारकत्वे सति शुद्धवह्निव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारकत्व-
निवेशेऽपि च वह्निव्याप्यधूमवान् पर्वत इति निश्चयस्याप्यसङ्ग्रहः स्यात्, तादृशज्ञानीयधूम-
त्वावच्छिन्नव्याप्यप्रकारतायाः केवलवह्निव्याप्यत्वावच्छिन्नत्वविरहात् । न च तादृशनिश्चये
फलानुरोधेन वह्निव्याप्यवान् पर्वत इत्येतादृशनिर्णयसाधारणी शुद्धवह्निव्याप्यत्वावच्छिन्न-
प्रकारतापि स्वीक्रियतेऽतो न तदसङ्ग्रहः, वह्निव्याप्यधूमवान् वा पर्वत इत्यादिसंशये च
तादृशप्रकारतायाः कल्पकाभावाच्चातिप्रसङ्गः, यत्र संशये तादृश्यपि प्रकारता प्रामाणिकी, स
तावद् वह्निव्याप्यधूमवान् वा पर्वतः, पर्वतो वह्निव्याप्यवानित्याकारक एव तस्य चानुमितिजन-
कत्वे न केचिदपि विप्रतिपद्यन्ते इति वाच्यम् । वह्निव्याप्यधूमवान् पर्वत इत्यादिसक-
लनिर्णयेषु शुद्धवह्निव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारताया अनुभवविरुद्धत्वात्तत्स्वीकारे सर्वेषां तथा-
विधनिर्णयानां वह्निव्याप्यधूमवान् पर्वतो वह्निव्याप्यवांश्चेत्याकारकताप्रसङ्गात् ।

वस्तुतस्तु शुद्धवह्निव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारतायाः वह्निव्याप्यधूमवान् वा पर्वत इत्या-
कारकसंशयसाधारण्यवारणाय तत्रानुगतनियामक कल्पनमावश्यकम्, एवं चोपदर्शितनिर्णयेषु
तदभ्युपगमेन तर्जिर्णयव्यक्त्युत्पादकानामनन्तानामननुगतहेतूनां तादृशविषयताप्रयोजकत्वक-
ल्पने महागौरवम् । एवं विरोधिसामग्रीकालीनस्य वह्निव्याप्यधूमत्वावच्छिन्नप्रकारताकप्रत्यक्षं
जायतामित्येतादृशेच्छाधानवह्निव्याप्यधूमवानिति निर्णयस्य तथाविधप्रकारताशालित्वं न संभव-
ति तादृशप्रकारताशालिबोधे शुद्धवह्निव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारताकप्रत्यक्षं जायतामित्येतादृशेच्छा-
विरहविशिष्टविरोधिसामग्र्याः प्रतिबन्धकत्वात् । न च पूर्वोपदर्शितानामपच्छिन्नां तत्रोत्तेजकत्वो-
पगमाच्च तादृशेच्छाकालीननिर्णयस्य शुद्धवह्निव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारताशालित्वानुपपत्तिरिति
वाच्यम् । तथासति तादृशेच्छाभावैः सह वह्निव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारताकप्रत्यक्षं जायता-
मित्येतादृशेच्छाया अभावस्य विशेष्यविशेषणभावे विनिगमनाविरहेण प्रतिबन्धकताबाहु-
ल्यप्रसङ्गात्, तादृशेच्छाकाले धूमत्वादिभासकसामग्र्यसत्त्वे विरोधिसामग्रीदशायां वह्नि-
व्याप्यवान् पर्वत इत्याकारकज्ञानपक्षेति चेद् । पर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपिताभाव-
प्रकारतानिरूपितप्रतियोगित्वसम्बन्धावच्छिन्नप्रकारतान्या या पर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यतानि-
रूपितव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारता तच्छालिज्ञानत्वमेव पर्वतत्वावच्छिन्नधर्मिकवह्निव्याप्यवत्ता-

निश्चयत्वम् (१) । एवं च वह्न्यव्याप्यधूमवान्न वा पर्वत इत्यादिसंशयीयपर्वतविशेष्यतानिरूपितधूमप्रकारकतायास्तादृशभावविशेष्यतानिरूपितप्रकारत्वाभिन्नतया नातिप्रसङ्गः । वह्न्यव्याप्यलोकावन्न वा वह्न्यव्याप्यधूमवान् पर्वत इत्यादिसमूहालम्बने च तथाविधधूमप्रकारताया अभावविशेष्यतानिरूपितालोकादिप्रकारताभिन्नत्वान्न तदसङ्ग्रहः ।

यत्तु वह्न्यव्याप्यधूमवान्न वा पर्वत इत्यादिसंशयेऽपि पक्षविशेष्यतानिरूपितसंयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रकारताया अभावविशेष्यतानिरूपितप्रतियोगित्वसम्बन्धावच्छिन्नप्रकारतातो भेद आवश्यकः । तदभेदे तादृशज्ञानस्य पर्वतविशेष्यतानिरूपितप्रतियोगित्वसम्बन्धावच्छिन्नधूमप्रतियोगिताकधूमाभावप्रकारकपर्वतविशेष्यकपर्वतो न धूमीय इत्यादिबाधप्रतिबध्यत्वप्रसङ्गः तादृशधूमप्रकारताया एव तथाविधबाधादिप्रतिबध्यतावच्छेदकत्वादिति । तत्र । पर्वतविशेष्यतानिरूपितप्रतियोगित्वसम्बन्धावच्छिन्नधूमप्रकारताकबुद्धित्वं न तथाविधबाधादिप्रतिबध्यतावच्छेदकं येनोक्तापपत्तिः स्यादपि तु पर्वतविशेष्यतानिरूपितप्रतियोगित्वनिष्ठसांसर्गिकविषयतानिरूपितधूमप्रकारताकबुद्धित्वम्, उपदर्शितसंशये च प्रतियोगित्वसम्बन्धावच्छिन्नप्रकारतायाः पर्वतनिष्ठविशेष्यतानिरूपितत्वेऽपि तादृशप्रकारतानिरूपितप्रतियोगित्वानिष्ठसांसर्गिकविषयताया न तान्निरूप्यत्वमपि तु संयोगीयसांसर्गिकविषयताया एवेति नास्योपदर्शितप्रतिबध्यतावच्छेदकाक्रान्तत्वमिति तत्र प्रकारतैक्यं निराबाधमेवेति चेन्मैवम् । वह्न्यव्याप्यधूमवान् वह्न्यव्याप्यधूमाभाववान्वा पर्वत इत्याकारकसंशयीयपर्वतविशेष्यतानिरूपितधूमप्रकारतायाः स्वावच्छेदकतासमनियताऽवच्छेदकताकाभावविशेष्यतानिरूपितधूमप्रकारत्वाभेदोक्तिसम्भवेऽपि वह्न्यव्याप्यधूमवान् धूमाभाववान्वा पर्वत इत्येतादृशसंशयीयपर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितवह्न्यव्याप्यधूमत्वावच्छिन्नप्रकारतायाः अभावविशेष्यतानिरूपितशुद्धधूमत्वावच्छिन्नप्रकारत्वाभेदोक्तिर्न सम्भवति तथासति वह्न्यव्याप्यधूमावान् वह्न्यव्याप्यधूमाभाववान्वा पर्वत इति संशयात्तदवैलक्षण्यपत्तेः तथाच तादृशसंशयसाधारण्यमुपदर्शितनिर्णयत्वस्य दुर्वारमेव ।

अथ तादृशसंशयेपि पर्वतविशेष्यतानिरूपितधूमप्रकारता-अभावविशेष्यतानिरूपितधूमप्रकारतयोरभेदः स्वीक्रियते । न चोपदर्शितसंशयात्तदवैलक्षण्यप्रसङ्ग इति वाच्यम् । उपदर्शितसंशये अभावविशेष्यताधूमप्रकारतयोर्वह्न्यव्याप्यत्वविशिष्टधूमत्वावच्छिन्नप्रकारतात्वेन निरूप्यनिरूपकभावः, तादृशसंशये च केवलधूमत्वावच्छिन्नप्रकारतात्वेनेति प्रकारताविशेष्यतयोर्निरूप्यनिरूपकभाववैलक्षण्यादेव तद्वैलक्षण्यमुपपद्यते इति चेत् । वह्न्यव्याप्यनीलधूमाभाववान् पर्वतो वह्न्यव्याप्यधूमवांश्चेति समुच्चयीयतथाविधधूमप्रकारतातो भेदोप्यसिद्धः । तद्वीजस्य वह्न्यव्याप्यनीलधूमवान्न वा पर्वत इति संशयात्तादृशसमुच्चयवैलक्षण्यस्य तदभेदेऽपि त्वदुक्तरीत्योपपादयितुं शक्यत्वात्, तथाच तादृशसमुच्चयादप्यनुमित्यनुदयप्रसङ्गादिति ।

(१) वह्न्यव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारताविशिष्टा या पर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यता तच्छालिनिश्चयत्वमित्यर्थः । वै ० स्वानिरूपितत्वस्याधूमप्रकारत्वानिरूपितपर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यताशालिज्ञानवृत्तित्वोपलक्षितत्वोभयसम्बन्धेन ।

यत्तु संशये भावाऽभावोभयकोटिप्रकारतानिरूपितविशेष्यता एकैव समुच्चये तु प्रकार-
ताभेदेन विशेष्यताभेदः, एवं च व्याप्यप्रतियोगिकाभावप्रकारत्वानिरूपितव्याप्यत्वावच्छि-
न्नप्रकारतानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यताकज्ञानत्वमेव व्याप्यवत्तानिर्णयत्वमिति ।
तदप्यसत् । वह्निव्याप्यधूमवह्निव्याप्यालोकाभावादिकमेकत्र द्वयमिति रीत्या पक्षांशेऽवगा-
हिज्ञानस्यापि तादृशधूमालोकाभावादिप्रकारतानिरूपितैकविशेष्यताकतया तदसङ्ग्रहप्रसङ्गः ।
तत्र विशेष्यताभेदे वह्निव्याप्यधूमवान् पर्वत आलोकाभाववान् पर्वत इत्येतादृशसमूहाल-
म्बनज्ञानाद् वह्निव्याप्यधूमवान्पर्वतो वह्निव्याप्याऽऽलोकाभाववान्पर्वत इत्येतादृशस्यैकत्र
द्वयमिति रीत्या धूमालोकाभावादिप्रकारताकतादृशज्ञानस्याऽवैलक्षण्यप्रसङ्गात् ।

केचित्तु स्वावच्छेदकावच्छिन्नत्वस्वनिरूपकज्ञाननिरूपित्वोभयसम्बन्धेन पर्वतत्वावच्छि-
न्नविशेष्यतानिरूपिताभावप्रकारतानिरूपितप्रतियोगित्वसम्बन्धावच्छिन्नप्रकारताविशिष्टान्या
या पर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारता तन्निरूपकज्ञानत्वमेव प्रकृते
निर्णयत्वम्, वह्निव्याप्यालोकाभाववान् पर्वतो वह्निव्याप्यधूमवांश्चेति ज्ञानीयपक्षविशेष्यतानि-
रूपितव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारता नोपदर्शितोभयसम्बन्धेन कथञ्चिदपि तादृशाभावविशे-
ष्यतानिरूपितप्रकारतया विशेष्यतादृशज्ञानीयतयाविधालोकप्रकारतायास्तत्र स्वावच्छेदका-
वच्छिन्नत्वविरहात् । अन्यज्ञानीयतयाविधधूमत्वावच्छिन्नप्रकारतायाश्च स्वनिरूपकज्ञाननिरू-
पितत्वाभावात् । वह्निव्याप्यधूमवान् वा पर्वत इत्यादिसंशयीयपक्षविशेष्यतानिरूपितव्या-
प्यत्वावच्छिन्नप्रकारता चोक्तोभयसम्बन्धेन तादृशज्ञानीयाऽभावविशेष्यतानिरूपितधूमत्वाव-
च्छिन्नप्रकारताविशिष्टैवातो न तत्सङ्ग्रहः । सम्बन्धघटकद्वयप्रयोजनं तु स्फुटमेव । स्वा-
च्छेदकावच्छिन्नत्वं च स्वावच्छेदकताव्यापकावच्छेदकताकत्वमतो वह्निव्याप्यालोका-
भाववान् वह्निव्याप्यधूमवांश्च पर्वत इत्येतादृशज्ञानीयपक्षविशेष्यतानिरूपितधूमप्रकारताया-
स्तज्ज्ञानीयाभावविशेष्यतानिरूपितालोकनिष्ठप्रकारतावच्छेदकीभूतव्याप्यत्वावच्छिन्नत्वेऽपि न
क्षतिः, आलोकत्वसाधारिणीं तादृशप्रकारतावच्छेदकतां प्रति तादृशधूमप्रकारतावच्छेदकताया
अव्यापकत्वात्, स्वावच्छेदकताव्यापकतावच्छेदकताकत्वघटितोभयसम्बन्धेन तत्र तद्वै-
शिष्ट्याभावादित्याहुः ।

तदप्यभद्रम् । तथासति जातिविशेषत्वादिना यत्राऽऽभावप्रतियोग्यं धूमत्वादिकं
विशेषणतया ज्ञातं तत्र वह्निव्याप्यधूमवान् पर्वतो जातिविशेषवदभाववांश्चेत्याकार-
कतादृशज्ञानादनुमित्यनुदयापत्तेः । धूमत्वमात्रवृत्त्यभावविशेष्यतानिरूपितज्ज्ञानीयप्रका-
रतावच्छेदकतां प्रति पक्षविशेष्यतानिरूपितव्याप्यप्रकारतावच्छेदकताया व्यापकत्वात् । एवं
ज्ञानव्यक्तिभेदेन विषयताभेदस्याप्रामाणिकत्वात् वह्निव्याप्यधूमवानित्याकारकनिश्चयीय-
व्याप्यप्रकारतायाः संशयात्मकज्ञानीयाऽभावविशेष्यतानिरूपितप्रकारताविशिष्टप्रकारत्वाभिन्न-
त्वात्तादृशप्रकारताविशिष्टाऽन्यप्रकारतैवाऽसिद्धेति न किञ्चिदेतत् ।

केचित्तु विरोधानवच्छिन्नसंयोगादिनिष्ठसांसर्गिकविषयतानिरूपितवह्निव्याप्यत्वावच्छिन्न-
प्रकारताकज्ञानत्वमेव निश्चयत्वं संशयीयसंयोगादिनिष्ठसांसर्गिकविषयतायां विरोधावच्छिन्न-
त्वात्तद्व्यावृत्तिः । निश्चयेऽवच्छिन्नविरोधस्य सांसर्गिकोऽतिनिष्ठत्व-
भावान्भ्युपगमान्

दोषः । न च हेतुतावच्छेदकघटितस्य वह्निव्याप्यधूमाभाववद्वृत्तित्वरूपविरोधस्य निवेशे हेतुतावच्छेदकभेदेन परामर्शकारणत्वादिभेद आवश्यकः, वह्निव्याप्यत्वावच्छिन्नाभाववद्वृत्तित्वरूपविरोधानवच्छिन्नत्वमात्रस्य संसर्गविषयतायां निवेशे च वह्निव्याप्यधूमवाज्ज वा पर्वत इत्येतादृशसंशयवारणासम्भवः, तत्र वह्निव्याप्यत्वावच्छिन्नाभावस्य कोटितया तदधिकरणावृत्तित्वरूपविरोधस्याभावादिति वाच्यम् । वह्निव्याप्यप्रतियोगिकाभावावच्छिन्नाधिकरणनिष्ठावच्छेदकतानिरूपिताधेयत्वनिष्ठावच्छेदकतानिरूपिताभावनिष्ठावच्छेदकतात्वेन निखिलविरोधनिष्ठावच्छेदकता अनुगम्य तदनिरूपकत्वस्यैव सांसर्गिकविषयतायां निवेशेनानुपपत्त्यभावात् । न चैवं वह्निव्याप्यालोकाऽभावाधिकरणावृत्तित्वावच्छिन्नसंयोगादिसंसर्गकधूमादिनिर्णयाऽसङ्ग्रह इति वाच्यम् । धूमवत्ताज्ञाने आलोकाभाववद्वृत्तित्वादेः संसर्गतया भाने मानाभावादित्याहुः । तदप्यसत् । विरोधावच्छिन्नसंयोगादिनिष्ठसांसर्गिकविषयताकत्वस्य निवेशेपि यत्र संशये अभावकोटेरेव संसर्गघटकतया विरोधस्य भानं, न तु धूमादेस्तादृशसंशयवारणासम्भवात् । न च सर्वत्रैव संशये उभयकोटिसंसर्गांशे विरोधो भासत इति वाच्यम् । विरोधावच्छिन्नसंयोगादिनिष्ठसंसर्गताकबुद्धिप्रतिबन्धकविरोधविशिष्टसंयोगादिसंसर्गावच्छिन्नप्रतियोगिताकधूमाद्यभावावगाहिबाधादकालीनसंशये विरोधावच्छिन्नसंयोगादिना धूमभानासम्भवात् । न च तदानीं संशय एव नोत्पद्यते इति वाच्यम् । शुद्धसंयोगविरोधावच्छिन्नविशेषणताभ्यां धूमतदभावकोटिकसंशयोत्पत्तौ बाधकाभावात् । एवं विरोधावच्छिन्नसंयोगादिसांसर्गिकप्रत्यक्षस्य शुद्धसंयोगादिपर्याप्तसांसर्गिकविषयताशालित्वे बाधकाभावः, तादृशविषयतानियामकबाधाभावादिघटितसामग्र्या अपि तदव्यवहितप्राक्काले सत्त्वात् । एवं च संशयस्यापि विरोधावच्छिन्नसंयोगादिनिष्ठसांसर्गिकविषयताशालितयोपदर्शितप्रणाल्यापि संशयव्यावर्तनमशक्यम् । न च शुद्धसंयोगादिपर्याप्तसांसर्गिकविषयताशालिबुद्धिं प्रति विरोधावच्छिन्नसंयोगादिसांसर्गिकबुद्धिसामग्र्याः प्रतिबन्धकत्वं कल्पयित्वा संशयस्य तादृशविषयताशालित्वं वारणीयमिति वाच्यम् । तथाविधानान्तत्सामग्र्यप्रतिबन्धकताकल्पने गौरवात् । एवं विरोधस्य संसर्गतया भानेपि भूयसां विवादः । न च संशयसमुच्चययैवैलक्षण्योपपत्तये तत्रावश्यं विरोधविषयता स्वीकरणीया तत्र विरोधानुपस्थितिकालीनसंशये विरोधस्य प्रकारतया भानं न सम्भवति, विशेषणज्ञानविरहात्, अतः परिशेषाद्विरोधस्य संसर्गतया सिद्धिरिति वाच्यम् । विरोधानुपस्थितिदशायां संशयस्याऽप्रामाणिकतया विरोधस्य प्रकारतामुपगम्यैव संशयसमुच्चययैवैलक्षण्योपपादनसम्भवात् । न च धूमालोकादिपरामर्शसाधारणनिश्चयत्वनिर्वचनान्यथानुपपत्त्यैव विरोधस्य संसर्गत्वं कल्पयिष्याम इति वाच्यम् । तन्निर्वचनाऽसम्भवेपि हेतुतावच्छेदकभेदेन परामर्शहेतुतासम्भवात् तदनुपपत्तेरकिञ्चित्करत्वात् । न चैवं सति कार्यकारणभावानन्त्यप्रसङ्गेन गौरवमिति लाघवात्तत्सिद्धिरिति वाच्यम् । कार्यकारणभावलाघवाद्विषयतासिद्धेः प्रतिबन्धिसहस्रकवलितत्वादित्यलमसद्बुद्ध्येन ।

CC-0. Digitized by eGangotri

मर्शहेतुत्वाभेद आवश्यकः । तथाविधनिखिलपरामर्शानामेकरूपेण हेतुत्वे निखिलाप्रामाण्यग्र-
हाभावानामेकत्र निवेशप्रसङ्गादालोकाभावबिद्वेश्यतानिरूपितालोकप्रकारित्वादिप्रकारकग्रहका-
लेऽपि धूमादिपरामर्शादनुमित्यनुदयप्रसङ्गात् । न चाप्रामाण्यग्रहाभावानामनुमितिजनकताव-
च्छेदकत्वं एवेयमनुपपत्तिर्न तु तस्य पृथक्कारणत्वमते, इति तन्मतमेवावलम्बनीयमिति
वाच्यम् । तन्मतेपि हेतुतावच्छेदकभेदेन परामर्शहेतुताभेदस्यावश्यकत्वात् । अन्यथा
धूमाभाववति धूमप्रकारकत्वादिभ्रमत्वग्रहकालेऽपि धूमादिपरामर्शादनुमित्यापत्तिसम्भवात् ।
तथाहि तन्मते आलोकादिपरामर्शकाले धूमाभाववति धूमप्रकारत्वादिरूपाप्रामाण्यग्रहकाले
अनुमित्युत्पादप्रयोजिका याऽन्यविधाऽप्रामाण्यग्रहाभाववद्विव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारकनिर्ण-
यत्वावच्छिन्नप्रभृति कारणस्तोमघटितसामग्री सा प्रकृतेऽप्यक्षतैव, आलोकपरामर्शत्वस्य कार-
णतानवच्छेदकतया तदवच्छिन्नविरहस्य कारणतावच्छेदकावच्छिन्नकारणस्तोमसामग्रीविरहा-
सम्पादकत्वादिति ।

अथ धूमप्रकारकत्वादिघटिताऽप्रामाण्यग्रहाणां स्वीयधूमाभावबिद्वेश्यतानिरूपिताविशे-
ष्यतावच्छेदकधूमप्रकारितात्वादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावाः अनुमितिजनकताव-
च्छेदकीभूताभ्याप्यप्रकारितायां निवेश्यन्ते, तथाच तावत्तदभावकूटविशिष्टव्याप्यप्रकारता-
शालिनिर्णयत्वेनैकहेतुताकल्पनेपि नानुपपत्तिः । धूमपरामर्शदशायामालोकाभाववति आलो-
कप्रकारकत्वादिरूपाप्रामाण्यग्रहसत्त्वेपि तदभिव्याप्यप्रकारितायां स्वीयालोकाभावबिद्वेश्यता-
निरूपितत्वप्रकारतानिरूपितविशेष्यतावच्छेदकीभूतालोकप्रकारितात्वसम्बन्धेनाऽसत्त्वादुपदर्शि-
ताप्रामाण्यग्रहाभावकूटस्य तत्राक्षतत्वादिति चेन्न । एवं सति तादृशाभावकूटस्य विशेषण-
विशेष्यभावे विनिगमनाविरहेण अनन्तकार्यकारणभावप्रसङ्गोऽवच्छेदकगौरवं चेति प्रत्येका-
भावं निवेश्य धूमपरामर्शत्वादिना हेतुत्वकल्पनमेवोचितम् । न च तावतामभावानां प्रत्ये-
कमभावांशे विशेषणत्वेनाऽपराभावो यदि निवेश्यते, तदैव विपर्यासक्रमेण निवेशो विनि-
गमनाविरहात्प्रसज्येत, तदव च न, एकाभावे अपराभावस्य सामानाधिकरण्येन वैशिष्ट्यस्य
निवेशनीयतया सम्बन्धगौरवात्, परन्तु सर्वेषामभावानां विशेषणताविशेषसम्बन्धेन
प्रकारिताविशेषणत्वमुपगन्तव्यमिति न दोष इति वाच्यम् । प्रकारितानिष्ठैककारणतावच्छेद-
कतायां तावतामभावानामवच्छेदकत्वं न सम्भवति, तथासति अवच्छेदकताव-
च्छेदकभेदेनावच्छेदकतायास्तद्वेदेन च कारणताया भेदप्रसङ्गात् । कारणतावच्छेदकताया-
श्वैक्यस्यैवानुपपत्तेः । अवच्छेदकतायाश्च व्यासज्यवृत्तित्वस्यान्यत्र दूषितत्वात् । तावदभा-
वेषु व्यासज्यवर्तिनीमेकां कारणतावच्छेदकतावच्छेदकतामुपगम्य कारणत्वतदवच्छेदकत्वै-
क्यप्रतिपादनप्रकारस्य हेतुत्वात्, तस्मात्तादृशप्रकारितानिष्ठकारणतावच्छेदकतायामेकोऽभा-
वोऽवच्छेदकस्तज्जिष्ठतादृशावच्छेदकतायां च सामानाधिकरण्यसम्बन्धेनापराभावोऽवच्छेदक-
इत्येवं रीतिरादरणीया । तत्र विपर्यासक्रमेण निवेशमादाय विनिगमनाविरहो ब्रह्मणाप्यश-
क्यवारणः । न च निखिलानामप्रामाण्यग्रहाणां किञ्चिद्भावच्छिन्नाभावबिद्वेश्यतानिरूपि-
तत्वप्रकारतानिरूपितप्रकारित्वनिष्ठविशेष्यतानिरूपितनिरूपितत्वसम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकता-
वच्छेदकधर्मावच्छिन्ननिरूपितत्वसम्बन्धावच्छिन्नज्ञानत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावोऽभावो

व्याप्यप्रकारितायां निवेद्यत इति न विनिगमनाविरहप्रयुक्तगौरवावकाश इति वाच्यम् ।
तथासति आलोकाभाववति धूमप्रकारकमिदं ज्ञानमित्येतादृशज्ञानदशायां बहिर्व्याप्यधूमवान्
पर्वत इत्येतादृशपरामर्शादनुमित्यनुदयप्रसङ्गात्, तदानीं तादृशज्ञानस्योपदर्शितसम्बन्धेन
तादृशधूमप्रकारितायां सत्त्वेन तादृसम्बन्धावच्छिन्नज्ञानत्वावच्छिन्नाभावस्यासत्त्वात्, तादृ-
शविशेष्यतावच्छेदकतावच्छेदकधर्मे स्वीयप्रकारितानिष्ठविशेष्यतानिरूपितनिरूपितत्वनिष्ठप्र-
कारतानिरूपितविशेष्यत्वप्रकारतानिरूपिताधिकरणप्रकारतानिरूपिताभावप्रकारतानिरूपितप्र-
तियोगिप्रकारतावच्छेदकत्वमाधिकं निवेद्य तत्रानुमित्युपपादनेऽपि धूमाभाववति आलो-
कप्रकारकमालोकाभाववति धूमप्रकारकं चेदं ज्ञानमित्येतादृशज्ञानकाले तादृशपरामर्शादनुमित्यु-
पपादनाऽसम्भवात्, धूमत्वस्य तज्ज्ञानीयतथाविधप्रतियोगिप्रकारतावच्छेदकत्वात् तदी-
यतादृशप्रकारतानिष्ठविशेष्यतावच्छेदकतावच्छेदकत्वाच्चेति । एवं धूमालोकादिपरामर्शानामे-
करूपेण हेतुत्वे सिद्धिकाले धूमलिङ्गकेच्छायामपि सत्यां सति आलोकपरामर्शे धूमलिङ्गक-
परामर्शे विनैव धूमलिङ्गकेच्छाविरहविशिष्टसिद्ध्यभावबलादनुमित्यापात्तिः । न हि एतन्मते
धूमलिङ्गकेच्छाविरहविशिष्टसिद्ध्यभावादिना फले जननीये धूमपरामर्शत्वाद्यवच्छिन्नस्य सह-
कारिता सम्भवति, धूमपरामर्शत्वादीनामनुमितिजनकतावच्छेदकत्वात्, किन्तु जनकता-
वच्छेदकीभूतव्याप्यवत्तानिर्णयत्वाद्यवच्छिन्नस्य तत्सहकारितया नोक्तानुपपत्तिवारयितुं श-
क्यते, तथाभूतस्यालोकपरामर्शस्यैव सत्त्वात् तस्या धूमलिङ्गकानुमितित्वावच्छिन्नं प्रति
धूमलिङ्गकपरामर्शत्वेन विशेष्यहेतुत्वकल्पनमावश्यकमेव । अथ धूमलिङ्गकानुमितित्वाव-
च्छिन्नं प्रति धूमलिङ्गकेच्छाविरहविशिष्टसिद्ध्यभावत्वेन हेतुत्वं न सम्भवति, धूमालोकोभय-
विषयकसमूहालम्बनपरामर्शजन्यायामालोकलिङ्गकेच्छाधीनानुमितौ व्यभिचारप्रसङ्गात् । अपि तु
सामान्यतः पर्वतपक्षकवह्मधनुमितित्वावच्छिन्नं प्रति तत्तल्लिङ्गकपरामर्शविशिष्टतत्तल्लिङ्गकेच्छा-
विरहविशिष्टतथाविधसिद्ध्यभावत्वेनैकमेव हेतुत्वं कल्पनीयम् । एवं च केवलं धूम-
लिङ्गकेच्छासत्त्वेपि धूमलिङ्गकपरामर्शविशिष्टधूमलिङ्गकेच्छारूपउत्तेजकविरहेण विशि-
ष्टाभावसत्त्वानुमित्यापात्तिरिति चेन्न । तल्लिङ्गकेच्छाविरहविशिष्टसिद्ध्यभावजन्यताव-
च्छेदककोटौ तल्लिङ्गकेच्छाविरहविशिष्टसिद्धिविशिष्टान्यत्वनिवेशेनैवोक्तसमूहालम्बनजन्यानु-
मितौ व्यभिचारवारणसम्भवात् । तत्तल्लिङ्गकपरामर्शविशिष्टतत्तल्लिङ्गकेच्छाभावकूटं निवेद्य
सिद्धेः प्रतिबन्धकत्वकल्पने प्रयोजनविरहात् । न च तत्तल्लिङ्गकानुमित्साविरहविशिष्टसि-
द्ध्यभावत्वेन हेतुत्वे पक्षतायाः परामर्शस्य च लिङ्गभेदेन कारणताबाहुल्याद्वैरवमिति तदपे-
क्षया तादृशाभावकूटविशिष्टसिद्ध्यभावत्वेनैकहेतुत्वमेवोचितमिति वाच्यम् । अभावकूटस्यैक-
त्र निवेशे विशेषणविशेष्यभावविनिगमनाविरहेणानन्त्यप्रसङ्गात्, अवच्छेदकगौरवप्रसङ्गाच्च,
लिङ्गभेदेन पक्षतापरामर्शयोः कारणत्वकल्पनस्योचितत्वात् ।

एवं हेतुतावच्छेदकविषयतामनिवेद्य साध्यव्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारताशालिनिर्णयत्वेन
हेतुत्वे व्याभिचारस्य हेत्वाभासत्वं विलीयेत । निर्धर्मितावच्छेदकव्याप्तिज्ञानस्य व्यभिचार-
ज्ञानाऽप्रतिबध्यतया व्यभिचारग्रहेपि साध्याभाववदवृत्तिमान् पक्ष इत्येतादृशपरामर्शस्य व्या-
प्यशो निर्धर्मितावच्छेदकस्यात्यन्तं बाधकमिति नानुमित्युत्पत्तेरप्यस्यक्तत्वात् । यत्तु सधर्मि-

तावच्छेदकस्यापि व्याप्तिज्ञानस्याऽनुमितिहेतुतया तद्विरोधितयैव व्यभिचारस्य हेत्वाभासत्वो-
पपत्तिरिति । तदसत् । अनुमितिकारणाभूतयात्किञ्चिज्ज्ञानविरोधेनैव हेत्वाभासत्वे धूमलिङ्ग-
कानुमितौ तज्जनकीभूतसमूहालम्बनपरामर्शविरोधिनो द्रव्यत्वादिनिष्ठवह्निव्यभिचारस्यापि
तथात्वापत्तेः । तथाच यत्प्रत्युक्तो अनुमित्यनुत्पादः स एव हेत्वाभासः । नचैवं व्यभि-
चारो, भवन्मते तज्ज्ञानसत्त्वेपि हेतुतावच्छेदकाऽनवगाहिपरामर्शोत्पत्त्या अनुमित्युत्पाद-
स्याऽवश्यकतया तज्ज्ञानस्यानुमित्यनुत्पादप्रयोजकत्वविरहादिति । यत्तु साध्यव्यभिचारी
हेतुरिति व्यभिचारज्ञानकाले साध्यव्याप्यहेतुव्याप्यवान्पक्ष इत्येतादृशनिर्णयस्य घटानुमिति-
सामग्र्याश्च सत्त्वे अनुमित्यनुत्पादो व्यभिचारधीप्रयुक्तः, यदि तत्र व्यभिचारधीर्न स्यात्तदा
साध्यव्याप्यहेतुमान्पक्ष इत्येतादृशानुमानिकपरामर्शोत्पत्त्या अनुमितिः स्यादेव, सास्तीति
च न, तथाविधानुमानिकपरामर्शो जायते तत्र तस्याः विरोधितत्वात् । व्याप्यंशे निर्धर्मिता-
वच्छेदकप्रात्यक्षिकपरामर्शस्तु भिन्नविषयकानुमितिसामग्रीरूपप्रतिबन्धकसत्त्वाच्चोत्पद्यत इति
न तत्रानुमितिस्तपद्यत इति तत्र तदनुत्पादे व्यभिचारधीरपि प्रयोजिका इति । तदसत् ।
एतादृशरीत्या वह्निमानित्यादावपि पर्वतादिनिष्ठघटाभावादेरपि दोषत्वप्रसङ्गात् । तथाहि यत्र
वह्निव्याप्यव्याप्यवान् पर्वतो घटव्याप्यवान् पर्वत इत्याकारकः परामर्शः, अथ च पर्वतो घटा-
भाववानित्येतादृशनिर्णयः, भूतलं घटवदित्याद्यनुमितिसामग्री च, तत्र यदि घटाभाववानि-
त्येतादृशानुमानिकनिर्णयो न स्यात् तदा वह्निव्याप्यधूमवान्पर्वतो घटवानित्येतादृशानुमा-
निकनिर्णयोऽसत्यां पर्वतो वह्निमानित्येतादृशानुमितौ स्यादेव सोऽस्तीति च न तादृश-
ानुमानिकनिर्णय उत्पद्यते, वह्निव्याप्यधूमवान् पर्वत इत्येतादृशप्रात्यक्षिकपरामर्शश्च भिन्न-
विषयकानुमितिसामग्रीरूपप्रतिबन्धकसत्त्वाच्चोत्पद्यत इत्यतस्तत्र न वह्न्यनुमितिरुत्पद्यते, अ-
तस्तत्र तदनुत्पादे घटाभाववान् पर्वत इत्येतादृशनिर्णयस्यापि प्रयोजकत्वमिति, तस्मादेतादृ-
शरीत्या प्रयोजकत्वञ्च हेत्वाभासतासम्पादकमिति ॥

अत्रेदं समाधीयते । हेतुतावच्छेदकधर्मान्विशिष्याऽनिवेश्यापि निर्णयत्वं सुवचमिति
न तर्हिर्वचनान्यथानुपपत्त्या विशेष्य हेतुतावच्छेदकनिवेशः । तथाहि स्वनिष्ठा-
ऽवच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदवत्त्व—व्याप्तिप्रकारतानिरूपितस्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितप-
क्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यताकत्वोभयसम्बन्धेन किञ्चिद्धर्मीविशिष्टत्वमेव व्याप्यवत्ता-
निर्णयत्वमनुमित्याद्युपयोगि । स्वनिष्ठाऽवच्छेदकत्वं च स्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाव-
प्रकारतानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यताकत्वसम्बन्धावच्छिन्नं ग्राह्यम् । धूम-
त्वावच्छिन्नाभावादिकोटिको वह्निव्याप्यधूमादिमत्तासंशयश्च नैतादृशोभयसम्बन्धेन केनापि
धर्मेण विशिष्टः धूमत्वान्यधर्मस्य तत्र व्याप्तिप्रकारतानिरूपितस्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितप-
क्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यताकत्वसम्बन्धेनासत्त्वात्, धूमत्वस्य तादृशसम्बन्धावच्छिन्न-
प्रतियोगितावच्छेदकताकभेदसम्बन्धेनासत्त्वात्, तथाहि यदि तादृशसम्बन्धावच्छिन्नधूमत्व-
निष्ठप्रतियोगितावच्छेदकताकभेदस्तत्र वर्तते तदैव तत्र धूमत्वं तादृशभेदसम्बन्धेन स्यात्,
न च प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसम्बन्धेन धूमत्वरूपप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टे तत्र
तादृशभेदो वर्तितुमीष्टे इति । वह्निव्याप्यधूमवान् पर्वत इत्यादिनिर्णयानां च तादृशोभय-

सम्बन्धेन धूमत्वादिरूपहेतुतावच्छेदकधर्मवत्त्वमक्षतमेव । तादृशप्रतियोगितावच्छेदकताघ-
टकसम्बन्धघटकपक्षविशेष्यतानिष्ठस्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावप्रकारतानिरूपितत्वं च स्वनि-
रूपकप्रकारतानिरूपितत्वसम्बन्धेन साध्यव्याप्यत्वेनिष्ठावच्छेदकताऽन्यास्वनिष्ठावच्छेदकता-
न्याऽवच्छेदकताविशिष्टाऽन्याया स्वनिष्ठावच्छेदकता तन्निरूपकभीतप्रतियोगिप्रकारतानिरूपि-
ताभावप्रकारतानिरूपितत्वम् । यथाश्रुते नीलधूमाभाववान्पर्वतो वह्निव्याप्यधूमवान्पर्वत इत्यादि-
निर्णयासङ्ग्रहात्, विशिष्टधूमत्वस्य धूमत्वानतिरेकितया नीलधूमत्वावच्छिन्नाभावस्यापि धूमत्वा-
वच्छिन्नाभावत्वात् । वास्तवस्वावच्छिन्नाभावप्रकारतानि विशेषधूमाभावत्वादिना अभवान्तराव-
गाहिसंशयवारणाऽसम्भवात्, अभवत्वादिना धूमाभाववगाहिज्ञानासङ्ग्रहाच्च, यथाविवक्षिते तु
न दोषः । उपदर्शितनिर्णयाभावविषयतानिरूपितधूमप्रकारतावच्छेदकतायाः स्वनिरूपक-
प्रकारतानिरूपितत्वसम्बन्धेन नीलनिष्ठावच्छेदकताविशिष्टत्वात् । तादृशावच्छेदकतायां सा-
ध्यव्याप्यत्वेनिष्ठावच्छेदकताभिन्नत्वनिवेशाद्यत्र संशये वह्निव्याप्यधूमत्वादिना तादृश-
धूमादिरभावप्रतियोगितया भाति, तादृशसंशयवारणम्, तत्र धूमत्वादिनिष्ठतादृशावच्छेद-
कतायाः स्वनिरूपकप्रकारतानिरूपितत्वसम्बन्धेन व्याप्तिनिष्ठावच्छेदकताविशिष्टत्वेपि
तदन्याऽवच्छेदकताविशिष्टान्यत्वसत्त्वात् । न चैवं जातिविशेषत्वादिना धूमत्वं यत्राभाव-
विशेषणतापन्नधूमांशे अवगाहमानस्य जातिविशेषत्वावच्छिन्नाभाववान् वह्निव्याप्यधूमवा-
न्पर्वत इत्येतादृशनिर्णयासङ्ग्रह इति वाच्यम् । तादृशावच्छेदकतायां निरवच्छिन्नत्वस्यापि
निवेशनीयत्वात् । अथैवं वह्निव्याप्यनीलधूमवान्न वा पर्वतो वह्निव्याप्यजातिविशेषवद्वा
वा पर्वत इत्यादिसंशयसाधारण्यं दुर्वारम् पूर्वज्ञानीयाभावविशेष्यतानिरूपितधूमनिष्ठप्रकारता-
वच्छेदकतायाः स्वनिरूपकप्रकारतानिरूपितत्वसम्बन्धेन नीलनिष्ठावच्छेदकताविशिष्टतया
तज्ज्ञानीयतादृशप्रकारतावच्छेदकतायाः सावच्छिन्नतया तादृशावच्छेदकताविशिष्टान्यनिर-
वच्छिन्नावच्छेदकताकप्रतियोगिप्रकारतानिरूपिताभावप्रकारतानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छि-
न्नविशेष्यताकत्वसम्बन्धेन धूमत्वविशिष्टस्य तत्र भेदसत्त्वादिति चेन्न । तादृशोभयसम्बन्ध-
घटकीभूतचरमदलप्रविष्टस्वावच्छिन्नत्वस्य स्वनिरूपकप्रकारतानिरूपितत्वसम्बन्धेन व्याप्तिनि-
ष्ठावच्छेदकतान्यावच्छेदकताविशिष्टान्यनिरवच्छिन्नस्वनिष्ठावच्छेदकताकप्रकारतेत्यर्थः । एवं
च व्याप्तिप्रकारतानिरूपिततादृशप्रकारतानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यताकत्वसम्ब-
न्धेन तादृशसंशये धूमत्वविशिष्टत्वाभावेन न तत्साधारण्यप्रसङ्गः ।

अथैवं वह्निव्याप्यनीलधूमवान्पर्वतः वह्निव्याप्यजातिविशेषवद्वाप्यन्यत्वं इत्यादिनिर्णयाऽ-
सङ्ग्रह इति चेत्, का क्षतिः । तादृशनिर्णयानां भवन्मतइवास्मन्मतेपि पृथगेव हेतुतायाः स्वीका-
रणीयत्वात् । एवमपि स्वरूपतः शुद्धधूमत्वालोक्त्वाद्यनन्तधर्मधर्मितावच्छेदककव्याप्त्यवगाहि-
परामर्शानामनुगमसम्भवेन लाघवस्याऽक्षतत्वात् । यत्तु एतादृशनिर्णयत्वस्य हेतुतावच्छेदका-
वगाहिव्याप्यवत्तानिर्णयसाधारण्यं न घटते तत्रोपदर्शितोभयसम्बन्धेन कस्यचिदपि धर्मस्य वै-
शिष्ट्यस्यासत्त्वादिति, तत् अनुगुणमेव, यतो हेतुतावच्छेदकानवगाहिज्ञानस्यानुमितिजनकत्वे
व्यभिचारस्य हेत्वाभासता न स्यात्, इदानीं तु तादृशज्ञानस्यानुमितिजनकत्वाभावात्
हेतुतावच्छेदकावगाहिज्ञानस्य च व्यभिचारज्ञानप्रतिबन्धतया व्यभिचारस्य हेत्वाभासता-

ऽनायासेनैवोपपद्येति ।

एवमप्रामाण्यग्रहाभावनिवेशानुरोधेनापि न विशिष्य हेतुतावच्छेदकनिवेशः । धूमप्रकारकत्वालोकप्रकारकत्वादिघटितनानाविधाऽप्रामाण्यग्रहाणामनुगतरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकैकाभावस्थैव निवेशसम्भवात् । तथाहि निखिलाऽप्रामाण्यप्रकारताः स्वावच्छिन्नाभाववद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नत्वप्रकारतानिरूपितत्वं स्वावच्छिन्ननिरूपितत्वसम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकताकत्वोभयसम्बन्धेन किञ्चिद्धर्मविशिष्टप्रकारित्वप्रकारतात्वेनानुगमस्य स्वीयतादशप्रकारतानिरूपितनिरूपितत्वसम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नत्वसम्बन्धावच्छिन्नज्ञानत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावविशिष्टा या व्याप्यत्वावच्छिन्नप्रकारता तन्निरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यताकनिर्णयत्वेनैव परामर्शस्य हेतुत्वोपगमात्, वह्निव्याप्यधूमवान्पर्वत इत्येतादृशपरामर्शदशायां धूमाभाववति धूमप्रकारकमित्येतादृशाऽप्रामाण्यग्रहसत्त्वे तादृशपरामर्शव्याप्यप्रकारतायां नोपदर्शितसम्बन्धावच्छिन्नज्ञानत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावो वर्तते तत्रोपदर्शितोभयसम्बन्धेन धूमत्वविशिष्टा या तादृशाऽप्रामाण्यज्ञानीयधूमप्रकारित्वप्रकारता तदवच्छेदकतावच्छेदकीभूतधूमत्वावच्छिन्नत्वसत्त्वात्, अतो न तत्रानुमितिः प्रसङ्गः । आलोकाभाववति आलोकप्रकारकं आलोकाभाववति धूमप्रकारकमित्यादिग्रहदशायां च न तादृशपरामर्शादनुमित्यनुपपत्तिः, तादृशपरामर्शव्याप्यधूमप्रकारतायां आलोकाभाववति आलोकप्रकारकमित्येतादृशज्ञानीयप्रकारित्वप्रकारितानिरूपितावच्छेदकतावच्छेदकीभूतालोकत्वावच्छिन्नत्वविरहात् । आलोकाभाववति धूमप्रकारकमित्येतादृशज्ञानीयधूमप्रकारित्वप्रकारतावच्छेदकतावच्छेदकावच्छिन्नत्वसत्त्वेपि तादृशधूमप्रकारित्वप्रकारतायाः उपदर्शितोभयसम्बन्धेन केनापि धर्मेणाऽविशिष्टत्वात् । स्वावच्छिन्नाभाववद्विशेष्यकत्वावच्छिन्नत्वप्रकारतानिरूपितत्वं च स्वनिरूपकप्रकारतानिरूपितत्वसम्बन्धेन साध्यव्याप्यत्वनिष्ठावच्छेदकताभिन्नावच्छेदकताविशिष्टं यत्तदन्यस्वनिष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगिनिष्ठप्रकारतासम्बन्धावच्छिन्नप्रकारतानिरूपिताऽभावप्रकारतानिरूपिताधिकरणप्रकारतानिरूपितविशेष्यत्वप्रकारतानिरूपितावच्छिन्नत्वप्रकारतानिरूपितत्वम् । यथाश्रुते नीलधूमाभाववति धूमप्रकारकमित्येतादृशज्ञानीयधूमप्रकारित्वविषयताया अप्युपदर्शितोभयसम्बन्धेन धूमत्वादिविशिष्टत्वात्तादृशज्ञानकाले धूमादिपरामर्शादनुमित्यनुदयापत्तेः । इदानीं तु तादृशज्ञानीयधूमत्वादिनिष्ठप्रतियोगितासम्बन्धावच्छिन्नप्रकारतावच्छेदकतायाः स्वनिरूपकप्रकारतानिरूपितत्वसम्बन्धेन नीलादिनिष्ठावच्छेदकताविशिष्टत्वात्तादृशसम्बन्धेनावच्छेदकताविशिष्टतदन्यस्वनिष्ठावच्छेदकताकप्रकारताघटितोपदर्शितसम्बन्धेन तादृशज्ञानीयप्रकारित्वविषयतायां न धूमत्वादिविशिष्टत्वमिति नानुपपत्तिः । भेदप्रतियोगितावच्छेदकीभूतावच्छेदकतायां साध्यव्याप्यत्वनिष्ठावच्छेदकताभिन्नत्वनिवेशाद्वह्निव्याप्यधूमाभाववति वह्निव्याप्यधूमप्रकारकमित्येतादृशज्ञानीयप्रकारित्वसङ्ग्रहः । एवं सति वह्निव्याप्यधूमाभाववति धूमप्रकारकमित्येतादृशज्ञानीयप्रकारताया अपि उपदर्शितोभयसम्बन्धेन धूमत्वादिविशिष्टत्वात्तादृशज्ञानकालेऽनुमित्यनुदयापत्तिः तादृशज्ञानस्य नीलधूमाभाववति धूमप्रकारकमित्येतादृशज्ञानसमशीलतयाऽप्रामाण्यज्ञानात्मकतया इष्टापत्तेरयोगादिति चेत् ।

तादृशस्थले अनुमित्युत्पादस्य प्रामाणिकत्वे स्वावच्छिन्ननिरूपितत्वसम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकताकवेत्यत्र स्वावच्छिन्नाऽवच्छेदकतायां साध्यव्याप्यत्वावच्छिन्नत्वमपि निवेशनीयम् । व्याप्यत्वाविषयकानां धूमाभाववति धूमप्रकारकमित्याद्याकारकाऽप्रामाण्यग्रहाणां च पृथगेवाभावो निवेशनीयः । तत्र च प्रतियोगितावच्छेदकभाूतावच्छेदकतायां साध्यव्याप्यत्वनिष्ठावच्छेदकताभिन्नत्वमनिदेश्य सामान्यतोऽवच्छेदकताविशिष्टान्यत्वं स्वनिष्ठावच्छेदकतायां निवेशनीयम् । स्वावच्छिन्ननिरूपितत्वसम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकताकेत्यत्रापि अवच्छेदकतायां साध्यव्याप्यत्वावच्छिन्नत्वं न निवेशनीयमिति जातिविशेषवदभाववति धूमप्रकारकमित्येतादृशज्ञानकाले धूमादिपरामर्शादनुमित्युपपत्तये स्वनिष्ठावच्छेदकतायां निरवच्छिन्नत्वमपि निवेशनीयम् । वह्निव्याप्यनीलधूमवान् पर्वत इत्याकारकपरामर्शानीलधूमाभाववति नीलधूमप्रकारकमित्येतादृशाप्रामाण्यग्रहसत्त्वे वह्निव्याप्यजातिविशेषवदभाववति जातिविशेषवदप्रकारकमित्येतादृशाप्रामाण्यग्रहसत्त्वे अनुमित्यापत्तिरिति तु न शङ्कनीयम् । पूर्वोपदर्शितवह्निव्याप्यनीलधूमवान् पर्वतो वह्निव्याप्यजातिविशेषवद्वान्न वा पर्वत इति संशयादनुमित्यापत्तिवारणवर्त्मनैवाऽत्राप्यनुमित्यापत्तिवारणसम्भवात् ।

स्यादेतत् एवमप्युपदर्शितोभयसम्बन्धेनधर्मं विशिष्टा या स्वीयप्रकारित्वप्रकारता तदवच्छेदकतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नत्वसम्बन्धेनाप्रामाण्यग्रहाभावस्य व्याप्यप्रकारतायां निवेशे प्रथमधूमादिपरामर्शे इदं ज्ञानं धूमाभाववति धूमप्रकारकमित्याद्याकारकाप्रामाण्यग्रहसत्त्वे धूमादिपरामर्शान्तरादपि अनुमित्यनुदयप्रसङ्गो दुवार एव तदीयव्याप्यप्रकारतायामपि उपदर्शितसम्बन्धेन तादृशाऽप्रामाण्यग्रहसत्त्वात् , अतो विशेष्यतासम्बन्धावाच्छिन्नप्रतियोगिताकाप्रामाण्यग्रहाभावस्यैव परामर्शांशे विशेषणत्वमुपगन्तव्यम्, तथाच हेतुतावच्छेदकनिवेशनमावश्यकमेव । न च तादृशप्रकारित्वप्रकारतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नत्वतादृशप्रकारित्वप्रकारतानिरूपितविशेष्यताश्रयज्ञाननिरूपितत्वोभयसम्बन्धेनाऽप्रामाण्यग्रहस्याभावो निवेशनीयः, उक्तस्थले च द्वितीयधूमपरामर्शायधूमप्रकारतायाः तादृशाऽप्रामाण्यज्ञानीयतथाविधप्रकारित्वप्रकारतावच्छेदकतावाच्छिन्नत्वसत्त्वेपि स्वीयप्रकारित्वप्रकारतानिरूपितविशेष्यताश्रयप्रथमपरामर्शानिरूपितत्वाभावात् उक्तोभयसम्बन्धावच्छिन्नज्ञानत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावोऽक्षत एवेति नानुपपत्तिरिति वाच्यम् । एवमपि यत्र प्रथमधूमपरामर्शान्तरमिदं ज्ञानं धूमाभाववति धूमप्रकारकं भाविज्ञानमालोकाभाववति आलोकप्रकारकमित्याकारकोभयपरामर्शविशेष्यकसमूहालम्बनाप्रामाण्यग्रहः तदुत्तरं च द्वितीयो धूमपरामर्शस्तदनन्तरमनुमित्यनुपपत्तेर्दुर्वारत्वात् , तत्र द्वितीयपरामर्शायधूमप्रकारतायास्तादृशाप्रामाण्यज्ञानीयतथाविधधूमप्रकारित्वप्रकारतावच्छेदकतावच्छेदकधूमत्वावच्छिन्नत्वात् तदीयतथाविधालोकप्रकारित्वप्रकारतानिरूपितविशेष्यताश्रयद्वितीयपरामर्शानिरूपितत्वाच्च, उक्तोभयसम्बन्धेन तादृशाप्रामाण्यग्रहस्यैव सत्त्वात् । यदि च स्वावच्छेदकतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नत्वस्वनिरूपितविशेष्यताश्रयज्ञाननिरूपितत्वोभयसम्बन्धेन ज्ञानीयतथाविधप्रकारित्वप्रकारताया एवाभावो व्याप्यप्रकारतायां निवेश्यते उपदर्शितसमूहालम्बनाप्रामाण्यज्ञानीयतत्प्रकारित्वप्रकारतावच्छेदकतावच्छेदकत्वनिष्ठत्वं द्वितीयपरामर्शायधूमप्रकारतायां न निरूपितविशेष्यता-

श्रयज्ञाननिरूपितत्वमित्युक्तोभयसम्बन्धेन तत्र ज्ञानायतथाविधप्रकारित्वप्रकारताऽभावोऽक्षत एवेति नानुमित्यनुपपत्तिरिति विभाव्यते, तथापि ज्ञानव्यक्तिभेदेन विषयताभेदानभ्युपगमेन द्वितीयपरामर्शायधूमप्रकारतायाः तादृशोभयसम्बन्धेन तादृशाऽप्रामाण्यज्ञानीयप्रकारित्वप्रकारताविशिष्टा या प्रथमपरामर्शायधूमप्रकारता तदभिन्नत्वाच्च तादृशोभयसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकतथाविधप्रकारित्वप्रकारताभाव इति न निस्तार इति चेत् । मैवम् । प्रथमपरामर्शोऽप्रामाण्यग्रहे तत्समानाकारकात्परामर्शान्तरादपि तावदनुमितिर्नैव्यत एव यावन्न तस्य विनाश इति न काचिदप्यनुपपत्तिः ।

अथ यत्र वह्निव्याप्यधूमवान् पर्वतः वह्निव्याप्यालोकवान्न वा पर्वत इत्येतादृशसमूहालम्बनानन्तरं धूमाभाववति धूमप्रकारकमित्याकारकाप्रामाण्यग्रहस्तत्रानुमित्यापत्तिर्दुर्वारैव तादृशपरामर्शस्योपदर्शितसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टालोकप्रकारताद्यालत्वात् निरुक्तस्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदवत्त्वव्याप्तिप्रकारतानिरूपितस्वावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यताकत्वोभयसम्बन्धेन धूमविशिष्टतया निरुक्तस्य तादृशोभयसम्बन्धेन किञ्चिद्धर्मविशिष्टत्वरूपनिर्णयत्वस्यापि तत्र सत्त्वादिति चेत् ।

सत्यम् । तादृशसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाऽप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टव्याप्यप्रकारतावत्त्वतथाविधनिर्णयत्वयोः स्वातन्त्र्येण निवेशे भवत्येवेयमनुपपत्तिः, तदेव न, परन्तूपदर्शितोभयसम्बन्धेन किञ्चिद्धर्मविशिष्टत्वरूपनिर्णयत्वशरीरस्य सम्बन्धविधया घटकीभूता या व्याप्तिप्रकारता तत्रैव तादृशसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकज्ञानाभावो निवेद्यते, एवंचोक्तस्थले तादृशाप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टतथाविधस्वावच्छिन्नप्रकारताघटितोभयसम्बन्धेन न कस्यापि धर्मस्य वैशिष्ट्यं तादृशसमूहालम्बनपरामर्शोऽस्ति धूमत्वावच्छिन्नप्रकारतायां निरुक्तसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाप्रामाण्यग्रहाभावविशिष्टत्वाभावात् । स्वपदेन धूमत्वोपादानस्य स्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावप्रकारतानिरूपितपक्षतावच्छेदकावच्छिन्नविशेष्यताकत्वसम्बन्धावच्छिन्नस्वनिष्ठप्रतियोगितावच्छेदकताकभेदवत्त्वरूपस्य स्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदवत्त्वदलस्य चालोकत्वनिरूपितस्य तादृशपरामर्शोऽसत्त्वेन स्वपदेनालोकत्वोपादानस्याप्यसम्भवादतो न तत्रानुमित्यापत्तिरिति ।

एवं सिद्धिकाले धूमलिङ्गकेच्छासत्त्वे आलोकपरामर्शकाले धूमलिङ्गकेच्छाविरहविशिष्टसिद्ध्यभावबलादनुमित्यापत्तिरिति धूमपरामर्शत्वादिना हेतुताकल्पनमावश्यकमिति यदुक्तम्, तदपि न, धूमलिङ्गकानुमितित्वावच्छिन्नं प्रति धूमलिङ्गकेच्छाविरहसहकृतसिद्ध्यभावत्वादिना न पक्षत्वम्, अपि तु सामान्यतः पर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यकवह्निविधेयकानुमितित्वावच्छिन्नं प्रति वह्निव्याप्यवत्तानिर्णयविशिष्टपर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितत्वावच्छिन्नवह्निविधेयताप्रकारताकानुमितिगोचरेच्छाविरहसहकृतसिद्ध्यभावत्वादिना एकमेव हेतुत्वं कल्प्यते । एतादृशपरामर्शवैशिष्ट्यं च स्वीयपर्वतत्वावच्छिन्नविशेष्यतानिरूपितव्याप्तिप्रकारतानिरूपितप्रकारतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नलिङ्गकत्वप्रकारकत्व—स्वसामानाधिकरण्योभयसम्बन्धेन, धूमत्वादिमात्रावच्छिन्नलिङ्गकत्वप्रकारिका इच्छाश्च नैतादृशोभयसम्बन्धेनालोकत्वाद्यवच्छिन्नलिङ्गकपरामर्शविशिष्टा इति न तथाविधेच्छाकाले सिद्धिसत्त्वे आलोकत्वाद्यवच्छिन्नलिङ्गकपरामर्शानुमित्यापत्तिः तादृश-

घटत्वाभाववति हेतुतावच्छेदकपर्याप्त्याख्यसम्बन्धेन हेतोरवृत्तेः । घटो न घटपटोभयमिति वद् घटत्वाभाववान्न घटपटोभयमिति प्रतीतेरिति चेन्न ।

घटपटोभयत्वावच्छिन्ननिरूपकताकृतित्वस्य घटपटोभयत्वे सत्त्वेनातिव्याप्त्यभिधानमसङ्गतम् । एवमेतद्बृक्षत्ववान् कपिसंयोगादित्यत्र साध्याभाववद्बृक्षान्तरनिरूपितवृत्तित्वाभावस्य मूलावच्छेदेन हेतौ सत्त्वादतिव्याप्तिरतः प्रतियोगिव्यधिकरणत्वेन वृत्तित्वाभावो विशेषणीयः, तथा च नोभयत्वहेतावतिव्यप्तिः, घटपटोभयत्वस्योभयत्वावच्छेदेन घटवृत्तितया तादृशवृत्तित्वाभावे प्रतियोगिवैयर्थ्यधिकरण्यविरहात् । एतेन वृत्तित्वाभावश्च निरवच्छिन्नत्वेन विशेषणीय इति परास्तम् । घटनिष्ठैकत्वावच्छेदेनैव तादृशवृत्तित्वाभावसत्त्वादिति चेन्न ।

एकधर्मावच्छिन्नाधेयताया ऐक्यमते हृदनिरूपितसंयोगसम्बन्धावच्छिन्नप्रमेयत्वावच्छिन्नवृत्तिताया धूमे सत्त्वाद् वह्निमान् धूमादित्यादावव्याप्तिरतः साध्याभाववन्मात्रवृत्तिधर्मावच्छिन्ननिरूपकताकृतित्वाभावो विवक्षणीयः, तथा च प्रमेयत्वावच्छिन्नवृत्तितानिरूपितनिरूपकतायां द्रव्यमात्रनिष्ठायां द्रव्यत्वावच्छिन्नायां वन्ध्यभाववन्मात्रवृत्तिधर्मावच्छिन्नत्वविरहात् हृदत्वादेस्तादृशनिरूपकतान्यूनवृत्तित्वेन तादृशनिरूपकतानवच्छेदकत्वात्तामादायाव्याप्तिविरहात् । इत्थं च घटत्ववान् घटपटोभयत्वादित्यत्रातिव्याप्तिर्दुर्वारैव, घटपटोभयत्वनिष्ठवृत्तितानिरूपितनिरूपकतायां साध्याभाववत्पटमात्रवृत्तिपटत्वावच्छिन्नत्वविरहात् । न चैकधर्मावच्छिन्नाधेयताया ऐक्यमते हृदत्वादेरपि वन्ध्यभाववन्मात्रवृत्तित्वं दुर्घटं तस्य वह्निमत्पर्वतादौ प्रमेयत्वादिना वृत्तेः साध्याभाववन्मात्रवृत्तिधर्मावच्छिन्नत्वाऽप्रसिद्धेः, ऐक्यानभ्युपगमे तु यथाश्रुतलक्षणे एव निरुक्ताव्याप्तेरभावाद्दृत्तितायां तादृशविशेषणस्याऽनावश्यकत्वेनाऽतिव्याप्त्यभिधानासङ्गतितादवस्थमिति वाच्यम् । साध्याभाववन्निष्ठैकत्वावच्छिन्ननिरूपकताकृतित्वाभावस्यैव व्याप्तिवात् । तावतैव द्रव्यत्वप्रमेयत्वावच्छिन्नवृत्तितामादायाव्याप्तिवारणसम्भवात् सामान्यधर्मावच्छिन्नाधेयताया ऐक्यानभ्युपगमस्य निर्बाजत्वात् । तथा च घटत्वाभाववत्पटनिष्ठैकत्वावच्छिन्ननिरूपकताकृतित्वाभावस्य घटपटोभयत्वहेतौ सत्त्वेन नासङ्गतिरिति । न च द्रव्यं सत्त्वादित्यत्रातिव्याप्तिः सत्तारूपहेतुनिष्ठाधेयतानिरूपितनिरूपकतायाः यावत्सन्निष्ठायाः सत्त्वेनैवावच्छिन्नतया साध्याभाववन्निष्ठैकत्वावच्छिन्ननिरूपकताकृतित्वाभावस्य सत्तायामक्षतत्वादिति वाच्यम् । सत्तात्वावच्छिन्नाधेयतानिरूपितनिरूपकतायाः सन्निष्ठत्वेऽपि गुणवृत्तित्वविशिष्टसत्तात्वावच्छिन्नवृत्तितानिरूपितनिरूपकताया गुणमात्रनिष्ठाया गुणनिष्ठैकत्वावच्छिन्ननिरूपकताकृतादृशवृत्तितामादायातिव्याप्तिवारणसम्भवादिति ।

पर्याप्त्याख्यसम्बन्धेनेति । ननु पर्याप्तौ मानाभावः । न च पर्याप्त्याख्यसम्बन्धानुपगमे केवलतार्णवह्निमति अतार्णवह्निमति वा तार्णातार्णोभयं नास्तीति प्रतीतिः प्रमान स्यात् प्रतियोगितावच्छेदकताघटकसमवायसम्बन्धेनोभयत्वविशिष्टस्य केवलतार्णवहेतिरो-

व्याप्त्यवृत्तिसाध्यककेवलान्वयिन्यभ्याप्तिरिति ग्रन्थकृद् वक्ष्यति । इत्थं च घटत्ववान् घटपटोभयत्वादित्यादौ घटत्वाभावाधिकरणतावच्छेदकं यदेकत्वादिकं न दवाच्छिन्ननिरूपकतानिरूपितवृत्तित्वाभावस्योभयत्वहेतौ मत्वादतिव्याप्तिरिति सिद्धिरिति चेन्न ।

तादृशसिद्धान्तादरे हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यसमानाधिकरणत्वे सतीत्यनेनापि विशेषणीयत्वात् । अत एव 'निविशतां वा वृत्तिमत्त्वं साध्यसमानाधिकरण्यं वेति' केवलान्वयिग्रन्थे दीधितिकृतः । तद्विशेषणाद्वह्निमान् गगनादित्यादौ नातिव्याप्तिः ।

धिनः, सत्त्वादिति वाच्यम् । विशिष्टाधिकरणतया सार्धं विशिष्टाभावस्येव, उभयत्वावच्छिन्नाधिकरणतया सार्धमेवोभयत्वावच्छिन्नाभावस्य विरोधित्वोपगमात् ।

अथैवमपि एको न द्वाविति प्रतीतेः प्रामाण्यनिर्वाहाय पर्याप्तिसम्बन्ध आवश्यकः । अन्यथा समवायेन एकस्मिन्नपि तदभावस्य तत्रासत्त्वे तत्प्रामाण्यस्य ब्रह्मणोऽप्यशक्यत्वात्, इत्थं च पर्याप्तिसम्बन्धेन द्वित्वस्य प्रत्येकमभावादेको द्वाविति प्रत्ययस्य, एको न द्वाविति प्रत्ययस्य च नापत्त्यनुपपत्ती । यद्यपि समुदायपर्याप्तत्वे तदेकदेशप्रत्येकपर्याप्तत्वमनपवादं समुदायस्य एकदेशानतिरिक्तत्वादिति द्वित्वादेः प्रत्येकपर्याप्तत्वं दुर्वारम्, तथापि समुदायपर्याप्तस्य द्वित्वादेः प्रत्येकपर्याप्तिसत्त्वेऽप्येकधर्मावच्छिन्नेऽपर्याप्तेः इति चेत् । सत्यम् । समवायेनैव द्वित्वस्य वृत्तौ उभयमात्रवृत्तिधर्मस्यावच्छेदकत्वोपगमेनैकत्वादेस्तदभावेन तत्प्रामाण्यसौलभ्यादिति । मैवम् । समवायेनैको द्वित्ववानिति प्रतीतेरभ्युपगमेन एको द्वाविति प्रतीतेश्चानभ्युपगमेन पर्याप्तेरपि प्रतीयमानत्वात् । पर्याप्तिसमवायान्यतरविषयकत्वमादायैव द्वौ द्वित्ववानिति प्रतीत्योर्वैलक्षण्यसम्भवादन्वया तयोरवैलक्षण्यपत्तेरिति केचित् ।

वस्तुतस्तु आकाशौ इत्यादिवाक्यस्याऽप्रामाण्यानुरोधेन पर्याप्तिरभ्युपेया तदभ्युपगम एव प्रकृत्यर्थतावच्छेदकव्याप्यत्वविशिष्टपर्याप्तिसम्बन्धेन द्वित्वादेरन्वयबोधस्य शक्याभ्युपगमतया तदप्रामाण्यसम्भवात् । प्रकृत्यर्थतावच्छेदकव्याप्यत्वाविशिष्टसमवायेन द्वित्वादेरन्वयोऽभ्युपेय इति शङ्का तु नालोचनीया जगति समवायस्यैकतया प्रकृत्यर्थतावच्छेदकव्याप्यत्वात् । प्रकृत्यर्थतावच्छेदकवैशिष्ट्यं द्वित्वे एव निविष्टं न समवाय इति नानुपपत्तिरिति चेत् । प्रकृत्यर्थतावच्छेदकव्याप्यत्वंविशिष्टद्वित्वादेरेव लाघवाद् द्वित्वसम्बन्धतोपेयताम् अलं समवायस्य निवेशेन तावतैव पर्याप्तेः संसर्गता निर्व्यूढा पर्याप्तेर्द्वित्वानतिरेकात्, तदुक्तम्-अयमेकोघट इमौ द्वाविति प्रतीतिसाक्षिकः स्वरूपसम्बन्धविशेषः पर्याप्तिरिति, अतिरिक्ते मानाभावाद् गौरवाच्चेति ।

यत्तु द्वित्वादेः समवायसम्बन्धावच्छिन्नवृत्तेरेवोभयवृत्तिधर्मावच्छिन्नत्वमुपगम्यतां तावतैवऽऽकाशावित्यादिप्रतीतिर्भ्रमत्वानिर्वाहात् । द्वित्वस्य समवायेनाऽऽकाशे सत्त्वेऽपि उभयवृत्तिधर्मावच्छेदेनाऽसत्त्वादिति । तन्ना निरवच्छिन्नतदभाववाते तत्प्रकारकज्ञानस्यैव भ्रमपदार्थतयाऽऽकाशादौ निरवच्छिन्नद्वित्वाभावाऽसत्त्वात्, अन्यथा कपिसंयोगी वृक्ष इत्यादिज्ञानस्य भ्रमत्वापत्तेः । एतेन द्वौ द्वित्ववानिति प्रतीत्योर्वैलक्षण्यस्य स्वकपोलमात्रकल्पिततया पर्याप्त्यसाधकत्वात्, एको द्वाविति प्रतीतेर्द्वित्वादिप्रकारतानिरूपितधर्मितावच्छेदकतासम्बन्धेन ज्ञानं प्रति एकत्वादिभेदस्य हेतुतयाऽपि निर्वाहाच्च पर्याप्त्याख्यसम्बन्धे मानाभाव इति निरस्तमिति दिक् ।

केचित्तु निरुक्तसाध्याभावत्वविशिष्टनिरूपिता या विशेषणतासम्बन्धेन यथोक्तसम्बन्धेन वा निरवच्छिन्नाधिकरणता तदाश्रयव्यक्त्यवर्त्तमानं हेतुता-वच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नयद्धर्मावच्छिन्नाधिकरणत्वसामान्यं तद्धर्मवत्त्वं विवक्षितम् । धूमवान् बह्वेरित्यादौ पर्वतनिष्ठबह्व्यधिकरणताव्यक्तेर्धूमाभावाधिकरणाऽवृत्तित्वेऽपि अयोगोलकनिष्ठबह्व्यधिकरणताव्यक्तेरतथात्वान्नातिव्याप्तिरित्याहुः ।

इदमत्रावधेयम् । जगदीशमते पर्याप्तिर्व्याप्यवृत्तिः । तेषामयमाशयः । उभयत्वं प्रत्येकमात्रवृत्तिधर्मावच्छेदेन प्रत्येकं न वर्त्तते किन्तु उभयत्वावच्छेदेनैवेति यत्किञ्चिदेतत्, व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकानङ्गीकारात्, तथाच प्रत्येकमपि द्वित्वसत्त्वेन तत्सामान्याभावो नास्तीति । अत एव प्रत्येकावृत्तिधर्मस्य समुदायावृत्तित्वमिति नियमः । तथाच यः प्रत्येकमात्रवृत्तिधर्मावच्छेदेन तदभाववान् स उभयमात्रवृत्तिधर्मावच्छेदेन तदभाववानिति फलितार्थः । अन्यथा इमां न द्वाविति प्रतीत्यापत्तेः । नन्वयं न द्वाविति प्रतीतिः प्रमा न स्याच्छुद्धपर्याप्तिसम्बन्धेन द्वित्ववद्भेदस्याऽऽसत्त्वात्, पर्याप्तेर्व्याप्यवृत्तितया इदन्त्वावच्छेद्यपर्याप्तिसम्बन्धावच्छिन्नद्वित्वनिष्ठावच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदस्त्वप्रसिद्धः । न चेदन्त्वावच्छेद्यपर्याप्तिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकद्वित्वात्यन्ताभाव एव तत्प्रतीतिविषय इति वाच्यम् । अनुयोगिवाचकपदोत्तरसप्तम्यभावेन तत्राऽत्यन्ताभावबोधनाऽसम्भवादिति चेन्न । पर्याप्तेर्व्याप्यवृत्तित्ववादिमते नञाऽत्यन्ताभावबोधनेऽनुयोगिवाचकपदोत्तरसप्तम्यपधैति नियमसङ्कोचेन तत्रात्यन्ताभावबोधनेन सर्वसामञ्जस्यादिति ।

गदाधरमतेऽव्याप्यवृत्तिः । तेषामयमाशयः । पर्याप्तेरव्याप्यवृत्तितया तेन सम्बन्धेन सम्बन्धिनोऽप्यव्याप्यवृत्तित्वमावश्यकम् । वृत्तेरव्याप्यवृत्तित्वे वृत्तिमतो व्याप्यवृत्तित्वस्याऽत्यन्तमसम्भावितत्वादिति वक्ष्यमाणत्वात्, तथा चोभयत्वं प्रत्येकस्मिन्नापि उभयत्वावच्छेदेनैव वर्त्तते न तु प्रत्येकावृत्तिधर्मावच्छेदेनेति अयं न द्वावितिप्रतीतिः प्रमात्वमुपपद्यते, इदन्त्वावच्छेद्यपर्याप्तिसम्बन्धेन द्वित्ववद्भेदवति द्वित्ववद्भेदप्रकारकत्वात् । ननु समुदायस्य प्रत्येकानतिरिक्ततया प्रत्येकावृत्तित्वस्य समुदायावृत्तित्वप्रयोजकतया इमौ न द्वावितिप्रतीतिः प्रमा स्यादिति चेन्न । इदन्त्वावच्छेद्यपर्याप्तिसम्बन्धेन द्वित्ववद्भेदसत्त्वेऽपि द्वित्वावच्छेद्यपर्याप्तिसम्बन्धेन द्वित्ववद्भेदविरहेण तत्प्रतीतिर्द्वित्ववद्भेदाभाववति द्वित्ववद्भेदप्रकारकत्वेन न प्रमात्वमिति सर्वं चतुरस्रम् ।

केचित्त्वाति । निरुक्तसाध्याभावत्वविशिष्टनिरूपितेति । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकाऽभावत्वावच्छिन्नाऽधेयतानिरूपितेत्यर्थः । अभावाऽभावस्याऽतिरिक्तमते विशेषणताविशेषसम्बन्धेनेति । तदनतिरिक्तत्वमते तु यथोक्तसम्बन्धेनेति । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याऽभाववृत्तिसाध्यसामान्याप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेनेत्यर्थः । तृतीयार्थोऽवच्छिन्न-

इति श्रीमथुरानाथतर्कवागीशविरचिते व्यासपञ्चकरहस्ये प्रथमलक्षणम् ।

नन्वत्र तादृशहेत्वधिकरणनिरूपितनिरवच्छिन्नवृत्तितानवच्छेदकनिरुक्तसाध्याभावत्वकत्व-
मित्युक्तौ को दोष इति चेन्न । वहिमानधूमादित्यादौ हेत्वाधिकरणपर्वतनिरूपितकालिकसम्ब-
न्धावच्छिन्नवृत्तितानवच्छेदकत्वसिद्धिरप्यत्र तादृशवृत्तितानां साध्याभाववृत्तिसाध्य-

सामान्यीयप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वस्याऽवश्यं निवेशनीयतया द्रव्यत्वाभावान्
जातित्वादित्यादौ हेत्वधिकरणजातिनिरूपितसमवासम्बन्धावच्छिन्नवृत्तित्वाऽप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिः
स्यादिति । न च तथापि हेत्वधिकरणनिरूपितनिरवच्छिन्नवृत्तित्वाभाववन्निरुक्तसाध्याऽभाव-
त्वावच्छिन्नाऽधिकरणताकत्वमेव व्याप्ति रस्त्विति वाच्यम् । अधिकरणभेदेनाऽधिकरणताया
भिन्नत्वमते जलादिनिष्ठाधिकरणताव्यक्ते हेतुमत्यवृत्त्या धूमवान्वहेरित्यादावतिव्याप्तेः । यद्यपि
तादृशहेत्वधिकरणनिरूपितनिरवच्छिन्नवृत्तिताऽनवच्छेदकनिरुक्तसाध्याऽभावत्वावच्छिन्नाऽधिक-
रणताकत्वमेव वक्तुं मुचितं तथापि धूमाभावाधिकरणतात्वस्य बहिर्मद्वृत्तिताया अतिप्रसक्त-
त्वेनाऽवच्छेदकतया धूमवान्वहेरित्यत्रैवाऽतिव्याप्तितादवस्थ्य मत एतावान्प्रयासः ।



लक्षणान्तरमाह साध्यवाद्भिन्नेति । साध्यवाद्भिन्नो यः साध्याभाववान् तदवृत्तित्वमर्थः, कपिसंयोगी एतद्वृक्षत्वादित्याद्यव्याप्यवृत्तिसाध्यकाऽव्याप्तिवारणाय साध्यवाद्भिन्नेति साध्याभाववतो विशेषणमिति प्राञ्चः । तदसत् । साध्याभाववदित्यस्य व्यर्थतापत्तेः, साध्यवाद्भिन्नावृत्तित्वमित्यस्यैव सम्यक्त्वात् ।

साध्यवाद्भिन्नो यः साध्याभाववानिति । अभेदसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यवाद्भिन्ननिष्ठाऽवच्छेदकतानिरूपकसाध्याभाववन्निष्ठावच्छेदकताकवृत्तित्वाभाव इत्यर्थः । साध्याभाववन्निष्ठाऽवच्छेदकतायां साध्यवाद्भिन्ननिष्ठाऽवच्छेदकतानिरूपकत्वनिवेशस्य प्रयोजनमाह—
अव्याप्यवृत्तिसाध्यकेति । अव्याप्यवृत्तित्वं पूर्वोक्तं वेदितव्यम् । अव्याप्तिवारणायेति । कपिसंयोगाभावाधिकरणमूलावच्छिन्नवृक्षनिरूपितवृत्तितामादायाव्याप्तिवारणायेत्यर्थः । तथा च हेत्वधिकरणीभूतवृक्षस्य साध्यवाद्भिन्नत्वाभावाच्च दोषः । न च साध्याभावाधिकरणतायां निरवच्छिन्नत्वनिवेशेनैव सामञ्जस्येऽलं साध्यवाद्भिन्नत्वनिवेशेनेति वाच्यम् । तस्यापि लक्षणान्तरत्वात् । वस्तुतस्तु एतल्लक्षणकर्तृमते विरुद्धधर्माध्यासस्याऽभावभेदकत्वेन कपिसंयोगाऽभावोऽधिकरणभेदेन भिन्न इति साध्यवाद्भिन्नत्वविशेषणेनाऽव्याप्तिवारणं सुकरमिति विशेषप्रदर्शनाय तन्नोक्तम् ।

साध्यवाद्भिन्नेति । साध्याभाववतो विशेषणमितीति । अभेदसम्बन्धेनेति शेषः । तथाच साध्यवाद्भिन्नश्चासौ साध्याभाववांश्चेति कर्मधारयसमासः । कर्मधारयसमासापेक्षया तत्पुरुषादिसमासस्य जघन्यत्वम् । निपाताऽतिरिक्तनामार्थयोरभेदाऽतिरिक्तसम्बन्धेनाऽन्वयस्याऽव्युत्पन्नतया तत्पुरुषादिसमासे लक्षणास्वीकारं विना आदबोधाऽसम्भवात् । कर्मधारये तु विनैव लक्षणामन्वयबोधसम्भवादिति अधिकरणभेदेनाऽभावभेदमनानाश्रयणं चेति प्राचामाश्रयः । इदमपि गुरुधर्मस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वमङ्गीकृत्य । तेन साध्यवाद्भिन्नवृत्तित्वत्वापेक्षया साध्यवाद्भिन्नसाध्याभाववदवृत्तितात्वस्य गुरुतया तदवच्छिन्नाभावाऽप्रसिद्धावऽपि न क्षतिः ।

निराकरोति तदसदिति । तत्र हेतुमाह साध्याभाववदित्यस्य व्यर्थतापत्तेरिति । अत्रायमाशयः । लक्षणस्य इतरभेदानुमितिप्रयोजनकतया साध्यवाद्भिन्नसाध्याभाववदवृत्तित्वं स्वेतराभिन्नं साध्यवाद्भिन्नसाध्याभाववदवृत्तित्वादितीतरभेदसाधने व्यर्थविशेषणघटितत्वेन व्याप्यत्वासिद्धिप्रसङ्गः, साध्यवाद्भिन्नसाध्याभाववदवृत्तित्वत्वरूपहेतुतावच्छेदकस्य साध्यवाद्भिन्नसाध्याभाववदवृत्तित्वत्वसामानाधिकरण्यात्, अथ च प्रकृतसाध्यभूतेतरभेदव्याप्यतावच्छेदकं यद्धर्मान्तरं साध्यवाद्भिन्नावृत्तित्वत्वं तद्व्यतिरिक्तत्वेन व्याप्यतानवच्छेदकत्वात्, स्वसमानाधिकरणप्रकृतसाध्यव्याप्यतावच्छेदकधर्मान्तराऽव्यतिरिक्तत्वस्यैव व्याप्यतावच्छेदकत्वात् । स्वं हेतुतावच्छेदकम् ।

एवं तद्वैयर्थ्यं तद्व्यतिरिक्तधर्मस्य व्याप्यतावच्छेदकत्वाऽसम्भवादितरभेदानुमानाऽसम्भवेनाऽनुमितिलक्षणघटकत्वात्तदुपोद्घातसंगत्या केचित्तु मते तन्निरूपणाऽसम्भव इत्यपि बोध्यम् । न च स्वसमानाधिकरणं यत्प्रकृतसाध्यव्याप्यतावच्छेदकधर्मान्तरं तद्व्यतिरिक्तत्वमेव

यदि वैयर्थ्यं तदा नीलधूमत्वादेवैयर्थ्याऽसम्भवः नीलधूमत्वस्य धूमत्वाऽनतिरेकात्, धूम-
त्वे तादृशधर्मान्तरत्वविरहात् । न चाऽन्तरपदेन स्वाविषयकप्रतीतिविषयत्वं विवक्षणीयम्,
एवं च स्वसमानाधिकरणो यः स्वाविषयकप्रतीतिविषयीभूतो धर्मः अथ च प्रकृतसाध्यव्या-
प्यतावच्छेदको धर्मस्तद्वदितत्वमेव तदिति वाच्यम् । एवमपि स्वपदेन केवलधूमत्वमादाय
तद्दोषतादवस्थ्यात् । स्वावच्छिन्नानुयोगिताकपर्याप्तिकाऽवच्छेदकताकनिरूपकताकविषयिता-
शून्ययत्किञ्चित्प्रतीतिविषयतावच्छेदकं स्वाश्रयसमानाधिकरणं यत्तदवच्छिन्नविषयिताशून्य-
प्रतीतिविषयितानिरूपकतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वरू-
पं वैयर्थ्यं यद्युच्यते, तदा शुद्धधूमत्वपर्याप्तानिरूपकतावच्छेदकतायाः नीलादिसहितधूमत्व-
पर्याप्तनिरूपकतावच्छेदकताभिन्नत्वेन दोषविरहेऽपि महानसीयवह्निसाध्यकमहानसीयधूमहेतावपि
वैयर्थ्यापत्तिः, तथाहि स्वपदग्राह्यं यद् महानसीयत्वधूमत्वगतद्वित्वं तदवच्छिन्नानुयोगि-
ताकपर्याप्तिकावच्छेदकताकविषयिताशून्या या धूमो महानसीय इत्याकारिका प्रतीतिः तादृश-
प्रतीतिविषयतावच्छेदकं यद् धूमत्वविशिष्टमहानसीयत्वं तदवच्छिन्नविषयिताशून्यत्वं महान-
सीयधूमविषयप्रतीतौ धूमत्वविशिष्टमहानसीयत्वस्य महानसीयत्वाऽनतिरेकात्, तथाच
धूमत्वविशिष्टमहानसीयत्वावच्छिन्नविषयिताशून्यप्रतीतिविषयताऽनवच्छेदकत्वं महानसीय-
यधूमत्वेऽक्षतमेधेततः स्वावच्छिन्नानुयोगिताकपर्याप्तिकाऽवच्छेदकताकनिरूपकताकविषयिता-
शून्यप्रतीतिविषयितानिरूपकताकनिरवच्छिन्नावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनु-
योगितावच्छेदकं यत्प्रकृतसाध्यव्याप्यतानिरूपितनिरवच्छिन्नावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियो-
गिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकरूपं तदेव विशिष्टान्तरं वाच्यम् । अत्र प्रकृतसाध्यव्याप्यता-
वच्छेदकत्वानुपादाने तत्रैव तद्दोषतादवस्थ्यम् धूमत्वे विशिष्टान्तरत्वसम्भवात् । एवं तादृश-
विषयिताशून्यप्रतीतिविषयितानिरूपकतावच्छेदकतायां निरवच्छिन्नत्वानुपादाने महानसं महा-
नसीयवह्निमत् महानसीयधूमवत् इत्यत्र महानसीयधूमस्य हेतुतावच्छेदकस्य वैयर्थ्यापत्तेः
स्वपदग्राह्यं यन्महानसीयत्वधूमत्वगतद्वित्वं तदवच्छिन्नानुयोगिताकपर्याप्तिकावच्छेदकताकविष-
यिताशून्या या धूमत्वेन महानसीयधूमावगाहिप्रतीतिस्तादृशविषयितानिरूपकतावच्छेदकतात्वाव-
च्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकं यन्महानसीयधूमधूमत्वगतद्वित्वं तदेव सा-
ध्यव्याप्यतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकं तदवच्छिन्नानुयो-
गिताकपर्याप्तिकावच्छेदकताकनिरूपकताकविषयिताशून्यप्रतीतिविषयितानिरूपकतावच्छेदकता-
त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितानवच्छेदकत्वस्य निरुक्तत्रित्वेऽनपायात् ।

घटितत्वं च तदविषयकप्रतीत्यविषयत्वम् । न च स्वसमानाधिकरणेत्यादिनियमे
मानाभाव इति वाच्यम् । प्राचीनमते विशेषव्याप्तौ 'अथवा यत्सामानाधिकरण्याव-
च्छेदकावच्छिन्नं यस्य स्वरूपं तत्तस्य व्याप्य'मित्यादिना साध्यसामानाधिकरण्या-
वच्छेदकहेतुतावच्छेदकस्यैव व्याप्तित्वाद् गुरोः हेतुतावच्छेदकस्य तादृशसामानाधिक-
रण्यावच्छेदकत्वाभावाद् व्याप्यत्वानुपपत्तेरेव मानत्वात्, नवीनमते च हेतुसमानाधिकरणा-
भावप्रतियोगितावच्छेदकत्वघटितव्याप्तैर्गुरुभूतहेतुतावच्छेदकधर्मघटिततादृशावच्छेदकत्वत्वाव-
च्छिन्नाऽभावोऽप्रसिद्धेऽपि मानत्वादिति ध्येयम् ।

अथात्र अखण्डाभावघटकतया कथं न सार्थक्यं, तथाहि साध्यवद्भिन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वाभावो न तादृशवृत्तित्वनिष्ठप्रतियोगिताकाऽभावमात्रं वृत्तित्वविशेषाभावमादाय व्यभिचारिण्यतिप्रसंगात्, किन्तु तादृशवृत्तितात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावः, तथाच साध्यवद्भिन्ननिष्ठाऽभेदसम्बन्धावच्छिन्नाऽवच्छेदकताभिन्ना सती साध्याभावनिष्ठावच्छेदकताभिन्ना याऽवच्छेदकता तदनिरूपिका अथ च ईदृशाऽवच्छेदकताद्वयनिरूपिका या धर्मिनिष्ठावच्छेदकता तन्निरूपिता या वृत्तितात्वावच्छिन्ना प्रतियोगिता तन्निरूपकोऽभावः, साध्यवद्भिन्नाऽवृत्तित्वमित्यस्य च साध्यवद्भिन्ननिष्ठाऽभेदसम्बन्धावच्छिन्नावच्छेदकताभिन्नावच्छेदकत्वानिरूपिता अथ च साध्यवद्भिन्ननिष्ठाऽभेदसम्बन्धावच्छिन्नाऽवच्छेदकतानिरूपिका या धर्मिनिष्ठावच्छेदकता तन्निरूपितवृत्तित्वनिष्ठप्रतियोगिताकाऽभाव इत्येव पर्यवसितार्थः । एवं च प्रतियोगितावच्छेदकक्रोटौ साध्याभावनिवेशाऽनिवेशाभ्यामनयोरभावयोर्भेदात् कथं तादृशधर्मान्तरघटितत्वरूपं वैयर्थ्यमिति चेन्न । कर्मधारयपक्षे साध्याभावनिष्ठाऽवच्छेदकतायां न्यूनवारकपर्याप्तिनिवेशे प्रयोजनविरहेण साध्यवद्भिन्ननिष्ठाऽवच्छेदकताभिन्ना सती साध्याभावनिष्ठाऽवच्छेदकताभिन्ना याऽवच्छेदकता तदनिरूपिता अथ केवलसाध्यवद्भिन्ननिष्ठावच्छेदकतानिरूपिता या धर्मिनिष्ठाऽवच्छेदकता इत्यादिक्रमेणैव निवेशात् । एवं च ईदृशाऽभावत्वस्याद्विविधाभावसाधारणतया तादृशधर्मान्तरघटितत्वसम्भवेन वैयर्थ्यसंगतिरिति ध्येयम् ।

केचित्तु व्यभिचारस्याऽभावो ह्यव्यभिचारित्वशब्दप्रतिपाद्यः, तथाचाऽव्यावर्तकसाध्याभावघटितस्य व्यभिचारपदार्थत्वसम्भवे एव तदभावस्याऽव्यभिचारपदार्थत्वं सम्भवति तदेव तु न व्यभिचारशरीरे साध्याभावांशस्य व्यर्थत्वेन तदघटितस्य व्यभिचारपदार्थत्वाऽसम्भवात् । यौगिकत्वसम्भवे परिभाषाऽनुसरणस्याऽन्याध्यत्वादिति वदन्ति ।

न्यायरत्नकृतस्तु साध्याभावांशस्याव्याप्तिवारकत्वरूपसार्थकत्वाभाव एव वैयर्थ्यपदेन विवक्षित इति वदन्ति । साध्यवद्भिन्नाऽवृत्तित्वमित्यस्यैव सम्यक्त्वादिति साध्याभावनिष्ठाऽवच्छेदकताया न्यूनवारकपर्याप्तिनिवेशे प्रयोजनविरहादित्यर्थः ।

ननु साध्यवद्भिन्नश्चासौ साध्याभावश्चेति साध्यवद्भिन्नसाध्याभावः स विद्यते यत्राऽसौ साध्यवद्भिन्नसाध्याभाववान् तदवृत्तित्वमिति रीत्या साध्यवद्भिन्नस्य साध्याभावेन कर्मधारयसमासपक्षेऽपि साध्याभावपदस्य सार्थक्यसंभवे तत्परित्यागाऽनौचित्यम्, तथाहि—साध्यवद्भिन्नेत्यत्र साध्यवत्त्वं स्वप्रतियोगिकत्व—स्वसामानाधिकरण्योभयसम्बन्धेन, तेन सम्बन्धान्तरावच्छिन्नाभावमादाय न दोषः, समवायदिना बहुवचनस्य तादृशोभयसम्बन्धेन साध्यवत्तया लक्षणाऽघटकत्वादिति प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं न देयमित्यपि लाघवम् । न च सम्बन्धघटकीभूतस्वप्रतियोगिकत्वनिवेशो व्यर्थ इति वाच्यम् । तथासति घटाभावस्य सामानाधिकरण्यसम्बन्धेन साध्यवत्तया तदन्यत्वस्य बहिसामान्याभावे एव सत्त्वेन साध्याभावपदवैयर्थ्यापत्तेः । स्वप्रतियोगिकत्वनिवेशे च घटाभावस्यापि साध्यवदन्यतया हेतोस्तद्वृत्तित्वादसम्भववारणाय साध्याभावपदसार्थक्यम् । न च विशिष्टसत्तावान् जातेरित्यादौ विशिष्टस्याऽनतिरिक्ततया साध्याभावे साध्यवदन्यत्वाभावेनाऽतिव्याप्तिरिति वाच्यम् । साध्यतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकरूपवदन्यत्वस्य विव-

नव्यास्तु साध्यवद्भिन्ने साध्याभावः साध्यवद्भिन्नसाध्याभावस्तद्व-
दवृत्तित्वमिति सप्तमीतत्पुरुषोत्तरं मनुप्रत्ययः, तथाच साध्यवद्भिन्नवृत्तिर्यः
साध्याभावस्तद्वदवृत्तित्वमर्थः ।

क्षितत्वात् । रूपवत्ता च स्ववृत्तिनिरूपकताकाधिकरणतावद्वृत्तित्व—स्ववृत्तिप्रतियोगिताकत्वो-
भयसम्बन्धेन इति चेन्न । सामानाधिकरण्यनिवेशस्याधिक्येन गौरवात्, साध्यवद्भिन्नप-
दस्य तादृशार्थकत्वाभावेन लक्षणापत्तेश्च । स्वप्रतियोगिकत्वं सम्बन्धांशे निवेश्य साध्याभावपद-
सार्थक्यमिति प्रक्षालनाद्धीतिन्यायेन द्वयोरनिवेश इति ध्येयम् ।

यत्तु स्वप्रतियोगिकत्वस्वसामानाधिकरण्योभयसम्बन्धेन साध्यवदन्याऽभावनिवेशे महान-
सीयवह्यभावस्य लक्षणघटकतापत्तिः महानसीयवह्यभावस्य यादृशसाध्यप्रतियोगिकत्वं न तत्स-
मानाधिकरण्यमित्युक्तोभयसम्बन्धेन साध्यवद्भिन्नत्वात् । न च स्वाश्रयप्रतियोगिकत्वस्वाश्रय-
सामानाधिकरण्योभयसम्बन्धेन साध्यतावच्छेदकवदन्यत्वं निवशनीयम्, तथा च न तस्य
लक्षणघटकतेति वाच्यम् । तथासति साध्यवदन्याभावस्यापि लक्षणाघटकतया मूलस्वारस्य-
भङ्गः स्यात् इति । तन्न । साध्यसामानाधिकरण्यावच्छेदकस्वप्रतियोगिकत्वसंसर्गतया निवेशे
उक्तदोषाभावादिति । तच्चिन्त्यम् । संयोगेन द्रव्यस्याऽव्याप्यवृत्तितापक्षे निरुक्तसम्बन्धेन सा-
ध्यवदन्याऽभावाऽप्रसिद्ध्याऽपत्तेः ।

एवमत्र सम्बन्धघटकस्वसामानाधिकरण्यघटकभूतवृत्तित्वं यदि येन केनचित्सम्बन्धेनो-
च्यते तदा वह्यभावस्य कालिकसम्बन्धेन साध्यविशेषित्वादव्याप्तिरतः स्वरूपसम्बन्धेनैव
तन्निवेश्यम्, तथाच पर्वतत्वात्मकाऽभावमादाय साध्यपदसार्थक्यसम्भवे स्वप्रतियोगिकत्वं
व्यर्थम् । न च स्वप्रतियोगिमत्ताग्रहविरोधिताघटकसम्बन्धेन साध्यवद्वृत्तित्वं वक्तव्यं तत्र
पर्वतत्वाद्यात्मकाभावस्य तादृशसम्बन्धेन साध्यवत्तया तमादाय न साध्यपदसार्थक्यमिति
स्वप्रतियोगिकत्वानुसरणमिति वाच्यम् । कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाऽऽकाशाभावा-
ऽभावस्य विशेषणताविशेषसम्बन्धेन साध्यतायामात्मत्वहेतावव्याप्तेः, तत्र स्वप्रतियोगि-
मत्ताग्रहविरोधिताघटककालिकसम्बन्धेन साध्यवद्वृत्तित्वाऽप्रसिद्ध्या गगनाऽभावात्मकसाध्याभा-
वस्य लक्षणघटकत्वात् । न च स्वप्रतियोगिकत्वं त्यक्त्वा विशेषणताविशेषावच्छिन्नाभावस्य
साध्यवत्त्वं वक्तव्यम्, तथाच तादृशसम्बन्धेनाऽऽकाशाभावस्य साध्यवत्त्वेऽपि आत्मवृत्तित्वाव-
च्छिन्नाभावस्य साध्यप्रतियोगिकतया तमादायैव लक्षणसमन्वय इति वाच्यम् । तथा सति पर्वते
स्वरूपसम्बन्धेनाऽवृत्तेः स्वरूपसम्बन्धेनाऽभावस्य साध्यप्रतियोगिकस्य लाघवात्पर्वतत्वस्वरू-
पस्य निरुक्तसाध्यवद्भिन्नस्याऽधिकरणे हेतोर्वृत्तेस्तत्राव्याप्तेर्दुर्वारत्वात् । यद्यपि निरुक्तसाध्यव-
द्भिन्नस्य विशेषणताविशेषसम्बन्धावच्छिन्नाधिकरणत्वविवक्षया तद्दोषवारणम्, तथापि ताग-
तैव पर्वतत्वाद्यात्मकाभावमादायाऽव्याप्तिवारणसम्भवात्साध्याभावपदवैयर्थ्यापत्तेरिति ध्येयम् ।
कर्मधारचसमासं निराकृत्य सप्तमीतत्पुरुषसमासं समर्थं व्याचष्टे नव्यास्त्विति ।
तथाच साध्यवद्भिन्नवृत्तिर्यः साध्याभाव इति । आधेयत्वं सप्तम्यर्थः, लक्षणया प्रकृत्यर्थो वा ।
इदन्त्वर्थकथनमात्रम् । तथाच साध्यवद्भिन्नस्य साध्याभावः साध्यवद्भिन्नसाध्याभाव इति

एवं च साध्यवद्भिन्नवृत्तित्यनुक्तौ संयोगी द्रव्यत्वादित्यादावव्याप्तिः, संयोगाभाववति द्रव्ये द्रव्यत्वस्य वृत्तेः, तदुपादाने च संयोगवद्भिन्नवृत्तिः संयोगाभावो गुणादिवृत्तिः संयोगाभाव एव, अधिकरणभेदेनाऽभावभेदात् तद्वद्वृत्तित्वान्नाव्याप्तिः ।

आधेयतात्मकसम्बन्धबोधकषष्ठ्यन्तेन समासा षष्ठ्यर्थ आधेयत्वमिति स्थितिः तेन कारक-सप्तम्यतिरिक्तसप्तम्यन्तेन समं समासस्याऽनुशासनाऽसिद्धत्वेऽपि न क्षतिः ।

साध्याभावे साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वविशेषणस्य प्रयोजनमाह एवंचेति । न च द्रव्ये तत्तत्संयोगाभावसत्त्वेऽपि व्याप्यवृत्तिगगनसंयोगस्याऽभावविरहात्संयोगसामान्याभाववत्त्वं न द्रव्यस्येति कुतोऽव्याप्तिरिति वाच्यम् । अधोमूले वृक्षे गगनसंयोगः, उपरि शाखायां वृक्षे गगनसंयोगः इत्यादिप्रतःतेर्मूलावच्छिन्नगगनसंयोगस्याऽधोदेशावच्छिन्नतया शाखाद्यवच्छिन्नस्य चोपरि-देशावच्छिन्नतया मूलशाखाद्यवच्छिन्नगगनसंयोगस्य भेद एव स्वीकरणीयः, अन्यथोपरि मूले वृक्षे गगनसंयोग इति प्रतीत्यापत्तेः । तथा चोक्तप्रतीत्याऽन्यत्र दर्शितरीत्या कार्यका-रणभावलाघवानुरोधेन च गगनसंयोगस्याऽप्यव्याप्यवृत्तितया द्रव्ये संयोगसामान्याभावसि-द्धेरित्यन्यत्र विस्तरः ।

ननु तथापि कपिसंयोगी एतद्वृक्षत्वादित्यत्र साध्यवद्भिन्ने गुणे द्रव्यवृत्तिकपिसंयोगा-भावस्य कालिकेन सत्त्वादव्याप्तिः, दैशिकविशेषणतया साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वनिवेशे च घट-त्वात्यन्ताभाववान् पटत्वादित्यत्राऽव्याप्तिः । स्वप्रतियोगिमत्ताग्रहविरोधिताघटकसम्बन्धेन तन्निवेशे च कपिसंयोगादिसाध्यके कालिकसम्बन्धे कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकवृक्ष-वृत्तिकपिसंयोगाभावाभावरूपप्रतियोगिमत्ताग्रहविरोधितानियामकत्वसत्त्वादव्याप्तिरिति चेन्न । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन साध्यवत्ताग्रहविरोधितानियामकसम्बन्धेन तन्निवेशात् । तदर्थश्च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रकारताशालिबुद्धित्वावच्छिन्नप्रति-बध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकीभूतप्रकारतावच्छेदकसम्बन्धेनेति ।

अत्र साध्यनिष्ठाऽवच्छेदकतायां साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वाऽनिवेशे महानसीयवह्नि-मान् धूमादित्यत्रातिव्याप्तिः । वह्निमद्भिन्नहृदवृत्तिमहानसीयवह्न्यभाववद्भूतित्वाभावस्य हेतौ सत्त्वात् ।

न च तन्निवेशेऽपि तद्दोषतादवस्थमिति वाच्यम् । न्यूनवारकपर्याप्तिनिवेशे तात्पर्यात् ।

एवमितरवारकपर्याप्त्यनिवेशे संयोगी द्रव्यत्वादित्यत्राऽव्याप्तिः । घटसंयोगवद्भिन्नवृत्ति-संयोगाभाववद्भूतित्वस्य हेतौ सत्त्वात् । यदि च तत्र संयोगवद्भिन्नवृत्तिसंयोगाभाववद्भू-तित्वस्य हेतौ विरहान्नाव्याप्तिरित्युच्यते, तदा संयोगप्रतियोगित्वान्यतरसम्बन्धेन वह्नि-साध्यकमहानसमहानसीयवह्न्यभावात्यतरत्वहेतौ महानसीयवह्निमद्भिन्नवृत्तिवह्न्यभाववद्भूतित्वा-भावस्य हेतौ सत्त्वादतिव्याप्तिरतस्तन्निवेशः ।

तथाच साध्यतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकरूपवृत्ति-अवच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदवद्भूतित्वमर्थः । रूपवृत्तित्वं चाऽवच्छेदकतायां स्वावच्छे-

न च तथापि साध्यवद्भिन्नाऽवृत्तित्वमित्येवाऽस्तु किं साध्याभाववदित्यनेनेति वाच्यम् । यथोक्तलक्षणे तस्याऽप्रवेशेन वैयर्थ्याभावात्, तस्यापि लक्षणान्तरत्वात् । न च तथापि साध्यवद्भिन्नवृत्तिर्यस्तद्वदवृत्तित्वमित्येवास्तु किं साध्याभावपदेनेति वाच्यम् । तादृशद्रव्यत्वादिमद्वृत्तित्वादसम्भवापत्तेः । साध्याभावेत्यत्र साध्यपदमप्यत एव, द्रव्यत्वादेरपि द्रव्यत्वाभावाभावत्वात्, भावरूपाऽभावस्य चाऽधिकरणभेदेन भेदाभावात् ।

दकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकर्पाप्यनुयोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धेन ।

एवं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वमपि तत्र निवेश्यम्, अन्यथा यत्किञ्चित्सम्बन्धेन साध्यगतो भेदनिवेशे गहिमान् धूमादित्यत्र समवायेन गहिमतो भेदस्य पर्वतादौ सत्त्वादव्याप्तिः । संयोगेन द्रव्यमात्रस्याऽव्याप्यवृत्तितया गह्वयभागस्य तत्र सत्त्वात् । सम्बन्धसामान्येन साध्यगतो भेदनिवेशे धूमगान् गह्वेरित्यत्र सम्बन्धसामान्येन धूमगतो भेदवृत्तिधूमाभावात्साध्यगोलकादागसत्त्वादतिव्याप्तिरिति ध्येयम् ।

नव्यमतेन तत्पुरुषाश्रयणेऽपि कथं न साध्याभावावच्छिन्नस्य वैयर्थ्यमित्याशङ्कते नचेति । वैयर्थ्याऽभावादिति । नव्यमते साध्यवद्भिन्नस्याऽभेदेन साध्याभावागता नाऽन्वयः किन्तु आधेयतासम्बन्धेन साध्याभावेन सहाऽन्वयस्तथाच साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वनिष्ठाऽवच्छेदकतानिरूपकसाध्याभावावच्छिन्नवृत्तित्वनिष्ठाऽवच्छेदकतानिरूपकवृत्तित्वनिष्ठाप्रतियोगिताकाभावात् लक्षणत्वम् । तत्रापि वक्ष्यमाणदोषवारणाय साध्याभावावच्छिन्नवृत्तित्वनिष्ठाऽवच्छेदकतायां न्यूनवारकर्पासिनिवेशस्यावश्यकतया तादृशधर्मान्तरघटितत्वाभावाच्च वैयर्थ्यमित्यवधेयम् । लक्षणान्तरत्वादिति । लक्षणस्य लक्षणान्तराऽदूषकत्वादित्यर्थः । शङ्कते नचेति । तथापि—तत्पुरुषाश्रयणेऽपि । असम्भवाऽपत्तेरिति । गहिमान् धूमादित्यादौ गहिमाद्विन्नहृदवृत्तिद्रव्यत्वाधिकरणपर्वतरूपितवृत्तिताया धूमे सत्त्वादसम्भववारणाय साध्याभावापदमिति भावः । न च साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वं साध्यगताप्रहविरोधितानियामकसम्बन्धेन निगिष्टं तथाच कथं द्रव्यत्वाधिकरणतामादायाऽसम्भवात्, द्रव्यत्वस्य तादृशविरोधितानियामकर्माभूतस्वरूपसम्बन्धेनाऽवृत्तित्वादिति वाच्यम् । आदिना प्रमेयत्वादेः परिग्रहः ।

ननु तथापि विषयितासम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकघटाभावस्य साध्यत्वे पटत्वहेतौ साध्यवद्भिन्ने ज्ञाने तादृशविरोधितानियामकीभूतविषयितासम्बन्धेन वृत्तिर्यस्तस्य हेत्वधिकरणेऽसत्त्वात्, एवं कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकघटाभावे साध्ये आत्मत्वहेतौ च तादृशविरोधितानियामककालिकसम्बन्धेन साध्यवद्भिन्नजन्यवृत्तेः कस्यापि हेत्वधिकरणेऽभावात् लक्षणसमन्वयात्कथमसंभव इति चेन्न । विषयित्वकालिकादिसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य तत्सम्बन्धावच्छिन्नाऽधिकरणत्वाभावरूपसम्बन्धस्यैव साध्यवत्ताप्रहविरोधितानियामकतया प्रमेयत्वादिकमादायाऽसम्भवप्रसङ्गादिति ।

अतएवेति । असम्भववारणायैवेत्यर्थः । तथाच साध्यवद्भिन्नवृत्तिर्योऽभावस्तद्वदवृत्तित्व-

उत्तरा

ननु तथापि घटत्वघटाऽऽकाशसंयोगान्यतराभाववान् गगनत्वादित्यादौ

मित्युक्तौ वह्निमान् धूमादित्यादौ वह्निमद्भिन्नहृदश्रुतियों द्रव्यत्वाभावाभावो द्रव्यत्वरूपः प्रमे-
यत्वरूपः प्रमेयत्वाभावाभावो वा, तदधिकरणं पर्वतादिरपि तन्निरूपितवृत्तिताया धूमे सत्त्वाद-
सम्भवापत्तिरतः साध्यपदमित्यर्थः । भेदाभावादिति । स्वप्रतियोगिसामानाधिकरण्यस्वप्र-
तियोगिवैयर्थ्यधिकरण्यविरुद्धधर्मयोरेवाऽभावभेदकतया भावरूपाऽभावस्य गगनाभावादेश्चा-
ऽधिकरणभेदेन भेदे मानाभावाद् गौरवाच्च ।

साध्याभावोऽपि साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताको
बोध्यः, अन्यथा साध्यवद्भिन्नवृत्तिसमवायावच्छिन्नवह्न्यभावमादाय तद्वह्न्यभावं वह्निघटोभया-
भावं चादाय वह्निमान् धूमादित्यादावव्याप्तेः । यदि च साध्यवद्भिन्नवृत्तिसंयोगसम्बन्धाव-
च्छिन्नवह्नित्वावच्छिन्नप्रतियोगिकाभाववद्वृत्तिवन्नास्तीतिप्रतीतिसिद्धाभावमादायाऽव्याप्तिवारण-
मित्युच्यते, तदा साध्यवद्भिन्नवृत्तिर्यः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्याभावो यश्च संयोगेन
द्रव्यं नास्तीतिप्रतीतिसिद्धसाध्यप्रतियोगिकोऽभावस्तत्तदधिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभावमादाय
धूमवान् वह्नेरित्यादावतिव्याप्तिरतो वृत्तित्वाभावकूटवत्त्वं निवेश्यम्, तथाचोक्ताऽव्याप्ति-
रतः प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्वं च
निवेशनीयम् । प्रतियोगितायां साध्यतावच्छेदकाऽतिरिक्तवैशिष्ट्यव्यासज्यवृत्तिधर्मानवच्छि-
न्नत्वनिवेशे अधिकरणभेदेनाऽभावस्य भिन्नत्वे वा पृथिवीत्वाभावद्रव्यत्वाभावाऽन्यतरवान्
जलत्वादित्यत्र साध्यवद्भिन्नपृथिव्यादिनिष्ठद्रव्यत्वात्मकसाध्याभावाधिकरणे जलदौ हेतौवृत्ते-
रव्याप्तेः । एवं कालिकेन द्रव्यत्वभावे साध्ये कालत्वहेतौ साध्यवद्भिन्नपरमाणुवृत्तिस्वरूपस-
म्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावस्य द्रव्यत्वात्मकस्याऽधिकरणे कालत्वस्य वृत्ते-
रव्याप्तिप्रसङ्गात् ।

तथाच साध्यतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकरूपवृत्तिस्त्वे
सति साध्यतावच्छेदकसंसर्गतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकरूपवृत्तिप्रतियोगि-
ताकाभावः । रूपवृत्तित्वं च प्रतियोगितायां स्वविशिष्टाऽवच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिता-
कपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धेन । स्ववैशिष्ट्यं चावच्छेदकतायां स्वनिरूपितत्व-
स्वनिरूपितसंसर्गतानिरूपितत्वान्यतरसम्बन्धेन । स्वं प्रतियोगिता । एतेन महानसीयवह्नि-
मान् वह्न्यभावत्वात् वह्निमान् धूमादित्यत्र महानसीयसंयोगेन वन्हेः साध्यतायां चो-
क्तमेव प्रतियोगितया वह्न्यभावं शुद्धसंयोगेन च वह्न्यभावं चादायाऽतिव्याप्ती समाहिते ।

अत्र साध्याभावाधिकरणतायां सम्बन्धविशेषावच्छिन्नत्वाऽनिवेशे वह्निमान् धूमादि-
त्यादावव्याप्तिः वह्निमद्भिन्नहृदादिवृत्तिवह्न्यभावस्य कालिकसम्बन्धेन पर्वतादौ सत्त्वात् ।
स्वरूपसम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेशे घटत्वाभाववान् पटत्वादित्यादौ स्वरूपसम्बन्धेन घटत्वा-
धिकरणत्वाऽप्रसिद्धाऽव्याप्तिरतः साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्न
प्रकारताशालिज्ञानत्वव्यापकप्रतिबध्यतानिरूपितप्रतिबन्धकतावच्छेदकीभूतप्रकारतावच्छेदक-
त्वोपलक्षितसम्बन्धावच्छिन्नत्वं निवेशनीयम् ।

नन्विति । अत्र घटाकाशसंयोगाभावस्य साध्यत्वे साध्यस्यैव निवेशनप्रतियोगिताया तत्राव्याप्ति-

घटाऽनधिकरणदेशावच्छेदेन घटाकाशसंयोगाऽभावस्य गगने सत्त्वात्सद्वेतु-
तयाऽव्याप्तिः । साध्यवद्भिन्ने घटे वर्तमानस्य साध्याभावस्य घटाकाशसं-
योगरूपस्य गगनेऽपि सत्त्वात्तत्र च हेतोर्बृत्तेः ।

न च साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वविशिष्टसाध्याभाववत्त्वं विवक्षितमिति वा-
च्यम् । साध्याभावपदवैध्यापत्तेः, साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वविशिष्टवदवृत्तित्वस्यैव
सम्यक्त्वात् इति चेन्न । अभावाऽभावस्याऽतिरिक्तातामतेनैतल्लक्षणकरणात् ,
तथाचाऽधिकरणभेदेनाऽभावभेदात् साध्यवद्भिन्ने घटे वर्तमानस्य साध्याभावस्य
प्रतियोगिव्यधिकरणस्य प्रतियोगिमिति गगनेऽसत्त्वादव्याप्तेरभावात् ।

न चैवं साध्याभावेत्यत्र साध्यपदवैध्यापत्त्यमभावाऽभावस्याऽतिरिक्तत्वेन
द्रव्यत्वादेरभावत्वाभावात् साध्यवद्भिन्नवृत्तिघटाभावादेस्तु हेतुमत्यसत्त्वाद-
धिकरणभेदेनाऽभावभेदादिति वाच्यम् । यत्र प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वप्र-
तियोगिव्यधिकरणत्वलक्षणविरुद्धधर्माध्यासस्तत्रैवाऽधिकरणभेदेनाऽभावभेदा-
भ्युपगमो न तु सर्वत्र, तथाच साध्यवद्भिन्नवृत्तिघटाभावादेर्हेतुमत्यपि सत्त्वा-
दसम्भववारणाय साध्यपदोपादानात् ।

वारणप्रयासाऽनौचित्यादन्यतराऽभावस्य साध्यता । घटाकाशसंयोगमादायैवाऽव्याप्तिरित्यभिप्रा-
येण घटाकाशसंयोगेति । घटत्वाभावमात्रस्य साध्यत्वेऽव्याप्तिविरहादिति ध्येयम् । घटसंयोगा-
ऽभावस्य घटानुयोगिकसंयोगाधिकरणत्वमाकाशे नास्तीत्यव्याप्तिर्न सम्भवतीत्यतो घटप्रतियो-
गिकसंयोगलाभार्थमाकाशपदम् । आकाशसंयोगाभावस्याकाशेऽनभ्युपगमाद् घटपदम् । यद्यपि
भेदद्वयावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदवत्स्वरूपाऽन्यतरत्वोपक्षया धीविशेषविषयत्वरूपोभयत्वस्य
प्रतियोगितावच्छेदकत्वे लाघवात् घटत्वघटाकाशसंयोगोभयाभावसाध्यकस्थलेऽव्याप्तिर्दातुमुचि-
ता, तथापि साध्याभावत्वे साध्यवद्भिन्नवृत्तिताऽवच्छेदकत्वनिवेशादव्याप्तिवारणस्य सुकर-
त्वात्तन्नोक्तम् । एकनिरूपितवृत्तिताविशिष्टाऽधिकरणत्वं नाऽपरत्रेत्यनुभवबलेनाऽव्याप्तिं वार-
यति नचेति । सम्यक्त्वादिति । तथाच साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वमुपलक्षणं न तु विशेष-
णमिति भावः । अभावविशेष्यकभावभिन्नत्वप्रकारकप्रतीतेः प्रमात्वानुरोधेनाऽभावाऽभाव-
स्याऽतिरिक्तत्वे साध्याभावस्य च घटे व्याप्यवृत्तितया गगने चाऽव्याप्यवृत्तितया वक्ष्यमाणयु-
क्त्या तस्याऽधिकरणभेदेन भिन्नत्वे च साध्यवद्भिन्नघटवृत्तिसाध्याभाववत्त्वं घटस्यैव त-
वन्निरूपितवृत्तित्वाभावस्य हेतौ सत्त्वान्नाव्याप्तिरित्याह तथा चेति ।

एवमभावाऽभावस्याऽतिरिक्तत्वे । यत्रेति । नन्वत्र प्रातयोगिसमानाधिकरणत्वमेवा
ऽभावभेदसाधकमस्तु किं तादृशविरुद्धधर्माध्यासस्य तथात्वेनेति चेन्न । प्रतियोगिसमा-
नाधिकरणत्वमात्रं नाऽभावभेदसाधकं तस्य तथात्वेति प्रतियोगिमिति चेत्तदाऽभाव-

यद्वा घटाकाशसंयोगघटत्वाऽन्यतराभावाभावोऽतिरिक्त एव, घटाकाशसंयोगादीनामननुगततया तथात्वस्य वक्तुमशक्यत्वात् । घटत्वद्रव्यत्वाद्यभावाभावस्तु नातिरिक्तः, घटत्वद्रव्यत्वादीनामनुगतत्वात् । तथाच द्रव्यत्वादिकमादायाऽसम्भववारणायैव साध्यपदमिति प्राहुरित्यास्तां विस्तरः । २

साध्यवत्प्रतियोगिकान्योन्याभावेति । हेतौ साध्यवत्प्रतियोगिकान्योन्याभावाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभाव इत्यर्थः । अन्योन्याभावश्च प्रतियोग्यवृत्तित्वेन विशेषणीयः, तेन साध्यवतो व्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकान्योन्याभाववति हेतोर्वृत्तावपि नासंभवः ।

व्यक्ति स्तस्य प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वस्य भवतामप्यावश्यकत्वात् । तस्मात्तादृशविरुद्धधर्माध्यास एव तथा । अध्यासः प्रसङ्गः आपत्तिरिति यावत् । सा च कपिसंयोगाभावो यथेकः स्यात्तदा प्रतियोगिसमानाधिकरणत्वं, प्रतियोगिव्यधिकरणत्वोभयं विरुद्धं न स्यादित्याकारिका । नतु सर्वत्र । मानाभावादिति शेषः । तथाचेति । तादृश विरुद्धधर्माध्यासस्यैवाऽभावभेदसाधकत्वे ।

नन्वेवमपि विरुद्धधर्माध्यासस्याऽभावभेदसाधकत्वे गगनाभावादेरपि अन्यत्र दर्शितरीत्याऽधिकरणभेदेन भेदः स्यात् । न च तादृशविरुद्धधर्मस्यैवाऽभावभेदकत्वं स्वीक्रियते न तु विरुद्धधर्ममात्रस्य तथाच साध्यपदस्य वैयर्थ्यं दुर्वारमेवेति वाच्यम् । तस्यापि विवादप्रस्तत्वादिति चेत्तत्राह । यद्वेति । अत्रेयमापत्तिः । घटत्वतत्संयोगान्यतराभावसाध्यकस्थले ऽव्याप्तिं दुर्वारैव तत्र घटत्वतद्घटाकाशसंयोगस्याऽनुगतया तत्रैवाऽन्यतराभावाऽभावत्वं कल्प्यते नत्वतिरिक्ताऽभावे ऽतिरिक्ताऽभावकल्पने गौरवादिति चेन्न । भवन्मते ऽन्यतराऽभावाऽभावत्वप्रतियोगिको घटत्वानुयोगिकः एकः स्वरूपसम्बन्धः, एतद्घटाकाशसंयोगानुयोगिकश्चापर इति स्वरूपद्वयकल्पने गौरवापत्तेः । अस्मन्मते तु अतिरिक्ताऽभावानुयोगिकस्तादृशाऽन्यतराभावाभावत्वप्रतियोगिकः एक एवेति लाघवम् । ननु भवन्मते ऽपि अतिरिक्ताऽभावस्य एवं तदनुयोगिकस्वरूपसम्बन्धस्य च कल्पनात्पदार्थद्वयकल्पनम् । अस्मन्मतेस्वरूपसम्बन्धद्वयकल्पने पदार्थद्वयमेव कल्प्यते नत्वधिक्रपदार्थ इति गौरवाऽनवकाश इति चेत् सत्यम् । अस्मन्मते अतिरिक्ताऽभावः एवं तन्निष्ठानुयोगिता अभावत्वनिष्ठप्रतियोगिता एवं स्वरूपसम्बन्ध इतिपदार्थं चतुष्टयं कल्प्यते । भवन्मते तु घटत्वनिष्ठानुयोगिता एतद्घटाकाशसंयोगनिष्ठानुयोगिता एवं स्वरूपसम्बन्धद्वयं एवमभावत्वनिष्ठ प्रतियोगित्वद्वयं मिति षट्पदार्थकल्पने महागौरवापत्तेः ।

वस्तुतस्तु प्राचीनमते अभावस्य त्रितयप्रतियोगिकत्वेन अभावाभावस्य त्रितयरूपत्वाभ्युपगमात् । उक्तान्यतराभावाभावस्योक्तान्यतररूपत्वं तत्संयोगध्वंसरूपत्वं तत्प्रागभावरूपत्वं चेति गौरव मतो ऽतिरिक्त्वाभ्युपगमः ।

केचित्तु बाकारो ऽनास्थायामित्याहुः ।

नन्वेवमपि नानाधिकरणसाध्यके वह्निमान् धूमादित्यादौ साध्याधिकरणीभूततत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाववति हेतोर्वृत्तेरव्याप्तिर्दुर्बारा प्रतियोग्यवृत्तित्वमपहाय साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकान्योन्याभावविवक्षणे तु पञ्चमेन सह पौनरुक्त्यमिति चेन्न । वक्ष्यमाणकेवलान्वयव्याप्तिवदस्यापि अत्र दोषत्वात् । न च तथापि साध्यवत्प्रतियोगिकान्योन्याभावमात्रस्यैव एतल्लक्षणघटकत्वे वक्ष्यमाणकेवलान्वयव्याप्तिः अत्रासङ्गता केवलान्वयिसाध्यकेपि साध्याधिकरणीभूततत्तद्व्यक्तित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकान्योन्याभावस्य प्रसिद्धत्वादिति वाच्यम् । तथापि तादृशान्योन्याभावस्य प्रसिद्धत्वेऽपि तद्वति हेतोर्वृत्तेरव्याप्तेर्दुर्बारत्वात् ।

यद्वा साध्यवत्प्रतियोगिकान्योन्याभावपदेन साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकान्योन्याभाव एव विवक्षितः । न चैवं पञ्चमाभेदः, तत्र साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकान्योन्याभाववत्त्वेन प्रवेशः, अत्र तु तादृशान्योन्या-

विशेषणीय इति । तथाचान्योन्याभावे स्वनिरूपितत्वस्वसामानाधिकरण्योभयसम्बन्धेन प्रतियोगिताविशिष्टान्यत्वं विशेषणीयमित्यर्थः ।

ननु अन्योन्यपदं व्यर्थं साध्यवदत्यन्ताभावस्य प्रतियोगिवृत्तित्वेन लक्षणाघटकत्वादिति चेन्न । धर्मिभेदस्य धर्मात्यन्ताभावरूपतया वह्निमद्भेदस्य वह्निस्वरूपस्वप्रतियोगिवृत्तित्वेन स्वप्रतियोग्यवृत्त्यन्योन्याभावाप्रसिद्ध्या वह्निमान् धूमादित्यादावव्याप्तिरतः स्ववृत्त्यन्योन्याभाववन्निरूपितप्रतियोगिताश्रयावृत्तिवलाभायान्योन्यपदसार्थक्यम् ।

अथवा स्वनिरूपितयत्किञ्चित्प्रतियोगिताश्रयावृत्तित्वं स्ववृत्तियत्किञ्चिदनुयोगितानिरूपितप्रतियोगिताश्रयावृत्तित्वं वा निवेद्याव्याप्तिवारणम् । तथा चायं घट एतत्त्वादित्यत्राव्याप्तिर्दुर्बारैव घटात्यन्ताभावस्य घटवद्भेदस्वरूपतया घटवन्निष्ठप्रतियोगिताश्रयावृत्तिवत्त्वस्य तत्र सत्त्वादिति साध्यवन्निष्ठप्रतियोगितानिरूपितभेदत्वावच्छिन्ननिरूपकताकाधिकरणतावृत्तित्वं तदर्थः । एतेनान्योन्यपदनिवेशेऽपि तदत्यन्ताभावमादायाव्याप्तितादवस्थामिति निरस्तम् ।

ननु अन्योन्याभावत्वनिवेशेऽपि अभावाधिकरणकाभावस्याधिकरणस्वरूपतया साध्यवत्प्रतियोगिकान्योन्याभाववृत्तियौ घटाभावभेदस्तस्यापि साध्यवत्प्रतियोगिकान्योन्याभावस्वरूपतया स्वनिरूपितान्योन्याभाववन्निरूपितं यत्प्रतियोगित्वं तदाश्रयभूते घटाभावे स्वप्रतियोगिनि वृत्तिवत्त्वस्वप्रतियोग्यवृत्त्यन्योन्याभावाप्रसिद्ध्या वह्निमान् धूमादित्यत्राव्याप्तिरिति चेन्न । अभावप्रतियोगिकाभावाधिकरणकाभावस्याधिकरणस्वरूपत्वानभ्युपगमेनैतल्लक्षणकरणादिति ।

नव्यास्तु अन्योन्याभावत्वमनिवेश्य स्वप्रतियोग्यवृत्तिसाध्यवत्प्रतियोगिकावयविवध्वं-

भावाधिकरणत्वेन इत्यधिकरणत्वप्रवेशाप्रवेशाभ्यामेव भेदात् अखण्डाभावघटकतया च नाधिकरणत्वांशस्य वैयर्थ्यमिति न कोपि दोष इति दिक् । ३

सकलेति । साकल्यं साध्याभाववतो विशेषणम् । तथाच यावन्ति साध्याभावाधिकरणानि तन्निष्ठाभावप्रतियोगित्वं हेतोर्व्याप्तिरित्यर्थः ।

धूमाभाववज्जलहृदादिनिष्ठाभावप्रतियोगित्वाद् वह्न्यादावतिव्याप्तिरिति यावदिति साध्याभाववतो विशेषणम् । साध्याभावविशेषणत्वे तत्तद्हृदावृत्तित्वेन रूपेण यो वह्न्याद्यभावस्तस्यपि सकलसाध्याभावत्वेन प्रवेशात्तावदधिकरणाप्राप्तिरित्याऽसंभवापत्तेः ।

साधिकरणीभूतावयवविशेषवृत्तित्वस्य सद्धेतौ सत्त्वाद्वहिमान् धूमादित्यादावव्याप्तिरतस्तद्वारणायान्योन्याभावत्वनिवेश इति वदन्ति ।

वस्तुतस्तु अन्योन्याभावत्वस्याखण्डोपाधितयाऽन्योन्याभावत्वप्रवेशेऽभावत्वापेक्षया गौरवानवकांशादिति ध्येयम् ।

नासम्भव इति । नन्वभावस्य साध्यतायां संयोगसमवायादिरेव साध्याभाववृत्तिसाध्यप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धस्तेन साध्यवद्भेदवति हेतोरवृत्तित्वाच्चाव्याप्तिसम्भवाव्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदस्यातिरिक्ततया संयोगसमवायादिना तद्वत्ताऽप्रसिद्ध्या तमादाय न दोष इति चेन्न । अभावाभावोऽतिरिक्त एवेति मते स्वरूपसम्बन्धेन साध्यवद्भेदवत्त्वविवक्षयैवासम्भवाभिधानादिति ।

असम्भवापत्तेरिति । ननु तादृशस्तोमस्याधिकरणं गुणादिकमेव प्रसिद्धमता नासम्भव इति चेन्न । साध्याभावविशेषणत्वे साध्यसामान्याभावघटितस्तोमस्य हेतुमत्त्वसत्त्वाद्विनिष्ठाभावमन्यसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावं चादायाव्याप्तिविरहेण साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वं साध्यतावच्छेदकैतरधर्मानवाच्छिन्नत्वं चानुपादेयमेव । व्यभिचारिणि कालिकसम्बन्धावच्छिन्नाभावघटितसाध्याभावस्तोमस्यायोगोलकादावसत्त्वेपि हृदावृत्तित्वावच्छिन्नाभावोदरपि सकलान्तर्गततया तद्वटितस्तोमस्याधिकरणाप्रसिद्ध्या नातिव्याप्तिः । एवं च हृदावृत्तेः स्वरूपसमवायाद्यवच्छिन्नाभावस्यापि सकलान्तर्गततया गुणादेरपि न तद्वटितकूटाधिकरणत्वमित्यसम्भवो दुर्वार एवेति ध्येयम् ।

ननु कालिकसम्बन्धेन साध्याभावस्य हेतुमति सत्त्वाद्वहिमान् धूमादित्यादावव्याप्तिरतः साध्याभाववृत्तिसाध्यप्रतियोगितावच्छेदकसम्बन्धेन तदधिकरणं वाच्यम् , तथाच साध्याभावे साकल्यविशेषणदाने कथमसम्भवः कालिकसम्बन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावसाध्यकस्थले कालिकस्यैव तादृशसम्बन्धतया तेन सम्बन्धेन साध्याभावस्तोमस्याधिकरणत्वस्य महाकाले सत्त्वेन तत्राप्रसिद्ध्यनवकाशात् । न चाभावे साकल्यशङ्काः यथाकथञ्चित्सम्बन्धेन साध्याभावत्वनिवेशाभिप्रायेणैव बहिमान्धूमादित्यादौ कालिकसम्बन्धेन साध्याभाववत्त्वमादायाव्याप्तिरिति नाद्देश्यः सम्बन्धनिवेशेपि अव्या-

न च द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ द्रव्यत्वाभाववति गुणादौ सत्त्वादेर्विशिष्टा-
भाव!दिसत्त्वादतिव्याप्तिरिति वाच्यम् । तादृशाभावप्रतियोगितावच्छेदकहे-
तुतावच्छेदकवत्त्वस्येह विवक्षितत्वात् । प्रतियोगिता च हेतुतावच्छेदकसम्ब-
न्धावच्छिन्ना ग्राह्या । तेन द्रव्यत्वाभाववति गुणादौ सत्तादेः संयोगसम्ब-
न्धावच्छिन्नाभावसत्त्वेपि नातिव्याप्तिः । साध्याभावश्च साध्यतावच्छेदकस-
म्बन्धावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताको ग्राह्यः, अन्यथा पर्व-
तादावपि वन्ध्यादेर्विशिष्टाभावादिसत्त्वेन समवायादिसम्बन्धावच्छिन्नवन्ध्या
भावादिसत्त्वेन च यावदन्तर्गततया तन्निष्ठाभावप्रतियोगित्वाभावाद् धूमस्या-
सम्भवः स्यात् ।

न च कपिसंयोगी एतद्वृक्षत्वादित्यादौ एतद्वृक्षस्यापि तादृशसाध्या-
भाववत्त्वेन यावदन्तर्गततया तन्निष्ठाभावप्रतियोगित्वाभावादेतद्वृक्षत्वस्याव्या-

सेर्दुर्वारत्वादिति वाच्यम् । तदनिवेशे कालिकेन साध्याभावस्तोमस्याधिकरणप्रसिद्धाऽ-
प्रसिद्धभिधानस्य सन्दर्भविरोधापत्तेः प्रकृते साध्याभावस्तोमस्याधिकरणे हेतोर्वृत्त्याऽव्या-
प्तिरित्येवं वक्तुमुचितमिति चेन्न । स्वरूपेण साध्याभाववत्त्वमेवेदानीं निवेशनीयं लाघवात्
घटभिन्नं कपालत्वादित्यत्रापि घटत्वरूपसाध्याभावघटितकूटस्य स्वरूपेणाधिकरणत्वाप्रसि-
द्धिरिति नासङ्गतिरिति ध्येयम् ।

ननु तथापि गगनभेदाभावस्य गगनावृत्त्यभावस्य च साध्याभावस्याधिकरणे विपक्षे
गगने पटत्वस्य हेतोरवृत्तेर्गगनभिन्नं पटत्वादित्यत्र लक्षणगमनात्कथमसम्भव इति चेन्न ।
गगनभिन्नत्वं तद्व्यतिरिक्तत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वं चैतदुभयाभावं, गगनभिन्नत्वत-
द्व्यतिरिक्तत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाभावादिकं च साध्यप्रतियोगिकमादाय तद्दोषतादवस्थ्यात्
तदभावाधिकरणाप्रसिद्धेरिति दिक् ।

ननु जगदीशेन साकल्यस्य साध्याभावविशेषणत्वेऽव्याप्तिर्दिक्ता सा कथं सङ्गच्छते तत्त-
द्विपक्षवृत्त्यभावमादाय तावदभावाधिकरणाप्रसिद्धाऽसम्भवापत्तेस्तादवस्थ्यादिति चेन्न ।

एकमात्रविपक्षकगगनभिन्नं पटत्वादित्यत्र लक्षणसमन्वयात् । ननु स्वाधिकरणवृत्तित्व-
सम्बन्धेन घटभेदविशिष्टस्य साध्यस्य निरुक्तसम्बन्धेन पटभेदविशिष्टमठभेदविशिष्ट-
साध्यस्य चाभावानां घटत्वपटत्वमठत्वरूपाणां तावत्स्तोमाधिकरणाप्रसिद्धा पुनरसम्भव
इति चेन्न । विशिष्टाभावस्य विशेषणाभावरूपत्वमिति मताभिप्रायकोऽयं ग्रन्थः । तथाच
विशिष्टाभावे साध्यप्रतियोगिकत्वविरहान्न लक्षणघटकता, मथुरानाथमते विशिष्टाभावस्य
विशेष्य एव प्रतियोगितास्वीकारादसम्भवसङ्गतिः ।

नचेति । नन्वत्र धूमवान् वह्निरित्यत्र तादृशवह्निघटोभयाभावप्रतियोगित्वस्य वह्नौ

सिरिति वाच्यम् । किञ्चिदनवच्छिन्नायाः साध्याभावाधिकरणताया इह विवक्षितत्वात् । इत्थं च किञ्चिदनवच्छिन्नायाः कपिसंयोगाभावाधिकरणताया गुणादावेव सत्त्वात्तत्र च हेतोरप्यभावसत्त्वान्नाव्याप्तिः । न च कपिसंयोगाभाववान् सत्त्वादित्यादौ साध्याभावस्य कपिसंयोगादेर्निरवच्छिन्नाधिकरणत्वाप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिरिति वाच्यम् । केवलान्वयिन्यभावादित्यनेन ग्रन्थकृतैवास्य दोषस्य वक्ष्यमाणत्वात् । न च पृथिवी कपिसंयोगादित्यादौ पृथिवीत्वाभाववति जलादौ यावत्स्येव कपिसंयोगाभावसत्त्वादितिव्याप्तिरिति वाच्यम् । तन्निष्ठपदेन तत्र निरवच्छिन्नवृत्तिमत्त्वस्य विवक्षितत्वात् । इत्थं च पृथिवीत्वाभावाधिकरणे जलादौ यावदन्तर्गते निरवच्छिन्नवृत्तिमानभावो न कपिसंयोगाभावः किन्तु घटत्वाद्यभाव एव, तत्प्रतियोगित्वस्य हेतावसत्त्वान्नातिव्याप्तिः । न चैवमन्योन्याभावस्य व्याप्यवृत्तितानियमनये द्रव्यत्वाभाववान् संयोगवद्भिन्नत्वादित्यादेरपि सद्धेतुतया तत्राव्याप्तिः संयोगवद्भिन्नत्वाभावस्य संयोगरूपस्य निरवच्छिन्नवृत्तेरप्रसिद्धेरिति वाच्यम् । अन्योन्याभावस्य व्याप्यवृत्तितानियमनयेऽन्योन्याभावस्याभावो न प्रतियोगितावच्छेदकस्वरूपः किन्त्वतिरिक्तो व्याप्यवृत्तिः, अन्यथा मूलावच्छेदेन कपिसंयोगिभेदाभावभानानुपपत्तेरिति संयोगवद्भिन्नत्वाभावस्य निरवच्छिन्नवृत्तिमत्त्वात् ।

वस्तुतस्तु सकलपदमन्त्राशेषपरं न त्वनेकपरं, एतद्घटत्वाभाववान् पटत्वादित्येकव्यक्तिविपक्षके साध्याभावाधिकरणस्य यावत्त्वाप्रसिद्ध्याऽव्याप्त्यापत्तेः । तथाच किञ्चिदनवच्छिन्नाया निरुक्तसाध्याभावाधिकरणताया व्यापकीभूतो योऽभावः हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नतत्प्रतियोगितावच्छेदकहेतुतावच्छेदकवत्त्वं लक्षणार्थः ।

न च सत्तादिसामान्याभावस्यापि प्रमेयत्वादिना निरुक्तसाध्याभावाधिकरणताया व्यापकत्वाद् द्रव्यं सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तिः । तद्वत्सत्त्वादितिव्याप्तिसम्भवे तत्परित्यागानौचित्यमिति चेन्न । हेत्वभावपदेन हेतुताविशिष्टान्यप्रतियोगिताकाभावस्य विवक्षितत्वात् । वै० स्वाश्रयवृत्तित्वस्वानाश्रयवृत्तित्वोभयसम्बन्धेन । एवं चोभयामावस्यातथात्वादेकव्यक्तिहेतुकस्थलेपि विशिष्टाभावस्य तथात्वेनाभिधानादिति ।

वस्तुतस्त्विति । अशेषपरमिति । व्यापकत्वपरमित्यर्थः । न त्वनेकपरमिति । यावत्त्वपरमित्यर्थः । व्यापकत्वं च न स्वाधिकरणवृत्त्यन्तामावाऽप्रतियोगित्वम् । एवं-

त्रिष्टान्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं व्यापकत्वमित्युक्तौ तु निर्धूमत्ववान् निर्वन्हित्वादित्यादावव्याप्तिः निर्वन्हित्वाभावानां बहिर्व्यक्तीनां सर्वासामेव चालनीयन्यायेन निर्धूमत्वाभावाधिकरणतावन्निष्ठान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वादिति वाच्यम् । तादृशाधिकरणताया व्यापकतावच्छेदकं हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नयद्धर्मावच्छिन्नाभावत्वं तद्धर्मवत्त्वस्य विवक्षितत्वात् । व्यापकतावच्छेदकत्वं तु तद्वन्निष्ठान्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं न तु तद्वन्निष्ठप्रतियोगिव्यधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं, तद्वति निरवच्छिन्नवृत्तिमान् योऽभावस्तत्प्रतियोगितानवच्छेदकत्वं वा प्रकृते व्यापकतायां प्रतियोगिवैयधिकरण्यस्य निरवच्छिन्नवृत्तित्वस्य वा प्रवेशे प्रयोजनविरहात्, तेन पृथिवीकपिसंयोगादित्यादौ नातिव्याप्तिः कपिसंयोगाभावत्वस्य निरुक्तव्यापकतावच्छेदकत्वविरहादित्येव परमार्थः । ४

व्याप्यीभूतं साध्याभावाधिकरणत्वम् । सद्धेतावपि वैशिष्ट्यव्यासज्यवृत्तिधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावमादाय हेत्वभावे व्यापकत्वाऽसम्भवेनाऽसम्भवापाऽतात् । किन्तु स्वाधिकरणवृत्त्यत्यन्ताभावप्रतियोगिताऽनवच्छेदकधर्मवत्त्वं मेव तद्वाच्यम् । तत्राऽशङ्कते । न चेति अत्रेदं बोध्यम् । व्यापकता द्विविधा । अत्यन्ताभावघटिता, अन्योन्याभावघटिता च । तत्राऽऽद्या स्वाधिकरणवृत्त्यत्यन्ताऽभावप्रतियोगिताऽनवच्छेदकधर्मवत्त्वरूपा । स्वं-व्याप्यीभूतसाध्याभावाधिकरणत्वादिकम् । तथाच द्रव्यं सत्त्वादित्यत्रातिव्याप्तिः । स्वं द्रव्यत्वाभावाधिकरणत्वं तद्वान् गुणस्तत्र सत्ताभावे । नास्तीत्यभावस्य गृहीतुं शक्यत्वेऽपि प्रमेयस्य केवलान्वयितया तदभावो गृहीतुं नैव शक्यते तथाच तादृशाऽभावप्रतियोगितावच्छेदकं सत्ताभावत्वादिकं मनवच्छेदकं प्रमेयत्वं तद्वत्तायाः सर्वत्र सत्त्वेन सत्ताभावेऽपि सत्त्वेन सत्ताभावस्यापि व्यापकत्वाद् भवत्यतिव्याप्तिः । द्वितीया तु स्वाधिकरणवृत्त्यन्योन्याऽभावप्रतियोगिताऽनवच्छेदकत्वरूपा तत्र वक्ष्यमाणरीत्या धूमाभाववान् बह्व्यभावादित्यत्राऽव्याप्तिमाह । निर्वन्हित्वानामिति ।

व्यापकतावच्छेदकं त्विति । ननु द्रव्यं विशिष्टसत्त्वादित्यत्र द्रव्यत्वाभाववति गुणादौ सत्तारूपविशिष्टसत्ताभावाभावसत्त्वात्तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वादव्याप्तिरिति प्रतियोगिवैयधिकरणस्य निरवच्छिन्नवृत्तित्वस्य वा व्यापकताघटकाभावे निवेशस्यावश्यकतया कथं प्रयोजनविरहाभिधानम् कथं वा पृथिवी कपिसंयोगादित्यत्रातिव्याप्यनभिधानम् कपिसंयोगरूपाभावे प्रतियोगिवैयधिकरणस्य निरवच्छिन्नवृत्तित्वस्य वाऽसत्त्वेन तादृशाभावान्तरप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य कपिसंयोगाभावे सत्त्वादिति चेन्न । व्यापकताघटकाभावे तयोरन्यतरनिवेशे निरुक्तातिव्याप्तिवारणार्थं यद्धर्मावच्छिन्नाभावेऽपि प्रतियोगिवैयधिकरण-

प्यस्यावश्यकतया तदपेक्षया लाघवात् साध्याभाववन्निरूपितवृत्तितावच्छेदकीभूतानुयोगिता-
निरूपितप्रतियोगितावच्छेदकत्वमेव हेत्वभावे निवेशनीयमतो नोक्ताव्याप्यातिव्याप्तीति ध्येयम् ।

ननु वहथभाववद्भ्रदादौ कालिकेनाऽव्याप्यत्वेन वा तादृशभाववद्भूमाभावाभावविष-
यकज्ञाने विषयितया वा धूमाभावाभावसत्त्वात्कथं धूमाभावत्वस्य निरुक्तप्रतियोगितानवच्छे-
दकत्वमिति वह्निमान्धूमादित्यादावव्याप्तिः । अभावे वृत्तित्वस्य स्वरूपेण निवेशेऽव्याप्ति-
वारणेपि भावहेतुकव्यभिचारिमात्रेऽतिव्याप्तिः । हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन वृत्तित्वस्य निवेशे
सत्तावान् जातेरित्यत्र तादृशवृत्तित्वाऽप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिः । न च हेतुतावच्छेदकसंसर्गातिरि-
क्तो यो हेतुतावच्छेदकसंसर्गेण वृत्तिहेतुप्रतियोगिकसम्बन्धस्तदनवच्छिन्नत्वमेव निवेशनीयम्,
वह्निमान् धूमादित्यादौ स्वरूपेण संयोगेन वा वहथभाववद्ब्रूतिमान् योऽभावस्तत्प्रतियो-
गितावच्छेदकत्वस्य धूमाभावत्वे सत्त्वाल्लक्षणसमन्वयः, धूमवान् वह्नेरित्यत्रातिव्याप्ति-
वारणार्थमतिरिक्तान्तम्, सत्तावान् जातेरित्यत्राव्याप्तिवारणाय प्रतियोगिकान्तम् ।
सत्तावान् प्रमेयादित्यत्र समवायेन हेतुतायामव्याप्तिः स्वरूपस्यापि हेतुप्रतियोगिकतया
तदवच्छिन्नवृत्तितायां निरुक्तसम्बन्धानवच्छिन्नत्वविरहात्, अतो हेतुतावच्छे-
दकसम्बन्धेन वृत्तित्वमपि तत्र हेत्वशे निवेशितमिति वाच्यम् । जन्यमहाका-
लान्यतरत्वस्य साध्यतायां कालिकेन प्रमेयस्य हेतुतायामव्याप्यापत्तेस्तत्र साध्या
भाववति कालिकेन वृत्तेरप्रसिद्धेः, स्वरूपावच्छिन्नवृत्तितायाश्च निरुक्तहेतुप्रतियोगि-
कसम्बन्धावच्छिन्नतया तस्याधिकरणासम्भवादिति चेन्न । यत्किञ्चित्प्रतियोगित्वनिष्ठाव-
च्छेदकताभिन्ना हेतुतावच्छेदकसंसर्गतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्यनुयो-
गितावच्छेदकरूपावृत्तित्वहेत्वभावाभावत्वावच्छिन्नत्वोभयाभाववत्त्वमेव वृत्तितायां निवे-
श्य सकलदोषवारणात् । अवृत्तिताघटकवृत्तित्वं च स्वावच्छेदकसंसर्गतावच्छेदकतात्वा-
वच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्यनुयोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धेन सद्धेतावभावान्तरस्यैव ता-
दृशवृत्तित्वमिति तत्प्रतियोगितानवच्छेदकत्वं च हेत्वभावत्वे सुलभमेव । व्यभिचारिणि
तु साध्याभाववन्निरूपितहेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नहेत्वभावाभावत्वावच्छिन्नवृत्तितायां
तदुभयाभावसत्त्वाच्चातिव्याप्तिः । वह्नितावच्छिन्नप्रतियोगिताकसंयोगेन वह्नेर्हेतुतायां व्यभि-
चारिण्यतिव्याप्तिः एकधर्मावच्छिन्नवृत्तितायामन्यधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकसंसर्गानवच्छिन्न-
तया हेत्वभावाभावत्वावच्छिन्नवृत्तितायां हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वाभावेन निरुक्तरू-
पावृत्तित्वघटितोभयाभावासत्त्वादतो भिन्नान्तमवच्छेदकताविशेषणम् । विशेषरूपेण संसर्ग-
तानभ्युपगमे तन्न देयमेव ।

अथवा स्वावच्छिन्ना या स्वनिरूपितप्रतियोगिताश्रयवताबुद्धिप्रतिबन्धकतावच्छेदक-
प्रकारतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नसाध्याभाववन्निरूपितवृत्तितावच्छेदकत्वतादात्म्योभयसम्ब-
न्धेनानुयोगिताविधिष्ठानुयोगितानिरूपितप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमेव हेत्वभावत्वे निवेश्यं
व्यभिचारिणि हेत्वभावाभावत्वावच्छिन्नवृत्तितावच्छेदकीभूतानुयोगिता तादृशी न
तु सद्धेतो इति नाव्याप्यतिव्याप्ती । संयोगी संयोगाभावबोधं प्रति अव्याप्यवृत्तित्वज्ञानाना-
स्कन्दितः समवायावच्छिन्नप्रकारकः तदभावनिश्चयो विरोधी न तु निरवच्छिन्नसमवाया

साध्यवदन्येति । अत्रापि प्रथमलक्षणोक्तरीत्या हेतौ साध्यवदन्यवृत्तित्वाभाव इत्यर्थः । तादृशवृत्तित्वाभावश्च तादृशवृत्तित्वसामान्याभावो बोध्यः । तेन धूमवान् वन्हेरित्यादौ धूमवदन्यजलहृदादिवृत्तित्वाभावस्य धूमवदन्यवृत्तित्वजलत्वोभयाभावस्य च हेतौ सत्त्वेपि नातिव्याप्तिः । साध्यवदन्यत्वं च अन्योन्याभावत्वनिरूपितसाध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वम्, तेन वन्हिमान् धूमादित्यादौ तत्तद्वन्हिमदन्यस्मिन् धूमादेर्वृत्तावपि नाव्याप्तिः ।

वच्छिन्नप्रकारकः इति पृथिवी कपिसंयोगादित्यत्र हेत्वभावाभावे निरवच्छिन्नवृत्तित्वाप्रसिद्ध्या नातिव्याप्तिरिति ।

केचित्तु स्वरूपेणैव वृत्तिता निवेश्या, अभावाभावस्यातिरिक्तत्वाच्च व्यभिचारिणि हेत्वभावाभावे तदप्रसिद्धिरित्याहुः ।

तादृशवृत्तित्वसामान्याभावो बोध्य इति । प्रतियोगित्वसम्बन्धावच्छिन्नसाध्यवन्निष्ठाऽवच्छेदकताभिन्ना सती भेदत्वनिष्ठाऽवच्छेदकताभिन्नाऽयाऽवच्छेदकता तदनिरूपिका अथ चै तादृशाऽवच्छेदकताद्वयनिरूपिका या भेदनिष्ठाऽवच्छेदकता तद्विज्ञा सती अधिकरणत्वनिष्ठाऽवच्छेदकताभिन्ना याऽवच्छेदकता तदनिरूपिका अथ चै तादृशाऽवच्छेदकताद्वयनिरूपिका या अधिकरणनिष्ठाऽवच्छेदकता तद्विज्ञासती वृत्तितात्वनिष्ठाऽवच्छेदकताभिन्ना याऽवच्छेदकता तदनिरूपिका अथ चै तादृशाऽवच्छेदकताद्वयनिरूपिका या वृत्तितात्वनिष्ठप्रतियोगिता तन्निरूपकोऽभावो बोध्य इत्यर्थः ।

प्रतियोगितायां साध्यवत्त्वावच्छिन्नत्वनिवेशस्य फलमाह तेनेति । बहिमत्पर्वतो नेति भेदाधिकरणमहानसादिनिरूपितवृत्तिताया धूमे सत्त्वादव्याप्तिः स्यादित्यर्थः ।

नन्वेवमपि महानसायवहिमार्जेति भेदस्य वारणाऽसम्भवात् यदि च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाऽवच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदवत्त्वं मेव साध्यवदन्यत्वं तथापि तदोषतादवस्थम् । यदि च साध्यतावच्छेदकेतराऽनवच्छिन्नाऽवच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदवत्त्वं तदा प्रमेयाभ्रयवान् धूमादित्यादौ साध्यतावच्छेदकेतराऽप्रसिद्ध्याऽव्याप्तिः पूर्वोक्तरीत्याऽनवस्थाच । न साध्यतावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकरूपवृत्त्यवच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेदवत्त्वं तत्—वृत्तित्वं च स्वावच्छेदकतात्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकपर्याप्त्यनुयोगितावच्छेदकत्वसम्बन्धेनेति वाच्यम् । अव्यासज्यवृत्तिधर्मस्य पर्याप्त्यनभ्युपगमे बहिमान् धूमादित्यादौ तादृशरूपाऽप्रसिद्ध्याऽव्याप्तेः । उक्तरीत्याऽनस्थापाताच्चैति चेन्न । साध्यताविशिष्टाऽवच्छेदकताकप्रतियोगिताकभेद एव साध्यवद्भेदः । साध्यतावैशिष्ट्यं चावच्छेदकतायां स्वनिरूपिताऽवच्छेदकताविशिष्टान्याऽवच्छेदकत्वानिरूपितत्वस्ववृत्तिवोभयसम्बन्धेन स्ववृत्तित्वं च स्वनिरूपिताऽवच्छेदकताविशिष्टान्याऽवच्छेदकत्वानिरूपितत्वसम्बन्धेन । अवच्छेदकतावैशिष्ट्यं चावच्छेदवच्छेदकतायां प्रसिद्धचतुष्टयसम्बन्धेन ।

न वा बन्दिमत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकात्यन्ताभावस्य स्वावच्छिन्न-
भिन्नभेदरूपस्याधिकरणे पर्वतादौ धूमस्य वृत्तावप्यव्याप्तिः । तस्य सा-
ध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताया अत्यन्ताभावनिरूपितत्वेनान्योन्याभावत्व-
निरूपितत्वविरहात् । अन्योन्याभावत्वनिरूपितत्वं च तादात्म्यसम्ब-
न्धावच्छिन्नत्वमेव । साध्यवत्त्वं च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धेन बोध्यम्,
तेन बन्दिमान् धूमादित्यादौ बन्दिमत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य समवायेन
बन्दिमतोऽन्योन्याभावस्याधिकरणे पर्वतादौ धूमादेर्वृत्तावपि नाव्याप्तिः ।
सर्वमन्यत्प्रथमलक्षणोक्तदिशावसेयम् । यथा चास्य न तृतीयलक्षणाभेदस्त-
थोक्तं तत्रैवेति समासः ।

सर्वाण्येव लक्षणानि केवलान्वयव्याप्त्या दूषयति केवलान्वयिन्यभा-
वादिति । पञ्चानामेव लक्षणानामिदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादिव्याप्यवृत्तिकेवला-
न्वयिसाध्यके द्वितीयादिलक्षणचतुष्टयस्य तु कपिसंयोगाभाववान् सत्त्वादित्या-
द्यव्याप्यवृत्तिसाध्यकेपि चाभावादित्यर्थः । साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्न-
साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावस्य साध्यतावच्छेदक-
सम्बन्धेन साध्यवत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकान्योन्याभावस्य चाप्रसिद्धत्वात् ।
कपिसंयोगाभाववान् सत्त्वादित्यादौ निरवच्छिन्नसाध्याभावाधिकरणत्वस्य अ-
प्रसिद्धत्वाच्चेति भावः । तृतीयलक्षणस्य केवलान्वयिसाध्यकासत्त्वं च तद्व्याख्या-
नावसरे एव प्रपञ्चितम् । एतच्चोपलक्षणम् । द्वितीये कपिसंयोगी एतद्वृक्षत्वा-
दित्यादावप्यव्याप्तिः अधिकरणभेदेन अभावभेदे मानाभावेन कपिसंयोगव-
द्विन्नवृत्तिकपिसंयोगाभाववति वृक्षे एतद्वृक्षत्वस्य वृत्तित्वात् । न च साध्य-

अन्यत्स्वयमुहनीय मिति ध्येयम् ।

प्रतियोगितायां अन्योन्याभावत्वनिरूपितत्वनिवेशस्य प्रयोजनमाह नवेति । स्वा-
वच्छिन्नभिन्नभेदरूपस्य । समनियतत्वादिति शेषः । स्वावच्छिन्नभिन्नभेदस्य स्वस्वरूपत-
या बन्दिमान्नास्तीत्यन्ताभावस्य बन्दिमान्नास्तीत्यन्ताभावाऽवच्छिन्नभिन्नभेदरूपतयाऽन्योन्या-
भावस्वरूपत्वात् । अव्याप्तिरिति । न च सर्वत्राऽसम्भवसम्भवेऽव्याप्तिदानमसंगत म-
ति वाच्यम् । शब्दवान् गगनत्वादित्यादौ लक्षणगमनसम्भवात् तत्र साध्यवदत्यन्ताभावस्य
केवलान्वयितया तदवच्छिन्नभिन्नाऽप्रसिद्धेरिति ध्येयम् ।

साध्यनिष्ठावच्छेदकतायां साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नत्वनिवेशस्य फलमाह ।
तेनेति । नाव्याप्तिरिति । न च सम्बन्धान्तरेण साध्यवद्भेदमादायाऽसम्भवसम्भवे-

वद्विजवृत्तित्वाविशिष्टसाध्याभाववदवृत्तित्वं वक्तव्यम् एवं च वृक्षस्य विशिष्टाधिकरणत्वाभावान्नान्याप्तिरिति वाच्यम् । साध्याभावपदवैयर्थ्यापत्तेः, साध्यवद्विजवृत्तित्वविशिष्टवदवृत्तित्वस्यैव सम्यक्त्वात् । सद्धेतौ हेत्वधिकरणे विशिष्टाधिकरणत्वाभावादेव असम्भवाभावात् । तृतीये साध्यवत्प्रतियोगिताकान्योन्याभावमात्रस्य घटकत्वे चालनीयन्यायेन अन्योन्याभावमादाय नानाधिकरणसाध्यके वह्निमान् धूमादित्यादावव्याप्तिश्चेत्यपि बोध्यम् ।

इति श्रीमथुरानाथतर्कवागीशकृतं व्याप्तिपञ्चकरहस्यम् ।

व्याप्तिदान मसङ्गत मिति वाच्यम् । तादात्म्येन गगनसाध्यकतद्व्यक्तित्वादिहेतौ साध्यतावच्छेदकसम्बन्धातिरिक्तसम्बन्धेन गगनविशिष्टस्याऽप्रसिद्ध्या तादृशसम्बन्धेन साध्यवद्भेदस्याऽप्रसिद्धिः तादात्म्येन गगनविशिष्टभेदस्य गगनेऽसत्त्वादव्याप्तेरभावात् । एवमवृत्तिगगनादेर्लक्ष्यत्वमते च नाऽसंभव इति चिन्त्यम् ।

मानाभावेनेति । अन्यत्र प्रपञ्चयिष्यते ।

इति श्री महामहोपाध्याय श्रीप्रभुदत्तशास्त्रि सुत श्रीशिवदत्तमिश्रविरचित

माथुरीव्याप्तिपञ्चकरहस्यव्याख्या समाप्ता ।

शिवम्भूयात् ।

श्रीगणेशायनमः ।

अथ श्रीमथुरानाथतर्कवागीशकृता

सिंहव्याघ्रलक्षणव्याख्या ।

नापि साध्यासामानाधिकरण्याऽनधिकरणत्वम् । साध्यवैयधिकरण्यानधिकरणत्वं वा । तदुभयमपि साध्यानधिकरणाऽनधिकरणत्वम् । तच्च तत्र यत्किञ्चित्साध्यानधिकरणे धूमे चाऽप्रासिद्धम् ।

नापीति । अत्र साध्यस्याऽसामानाधिकरण्यं न साध्याधिकरणवृत्तित्वाऽभावः द्रव्यं सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तेः, द्रव्यत्वाधिकरणवृत्तित्वाभावानाधिकरणत्वात्सत्तायाम्, नापि साध्यवद्विन्नवृत्तित्वं, द्वितीयेन पौनरुक्त्यापत्तेः । किन्तु साध्याधिकरणत्वाभाववद्वृत्तित्वं, तदनाधिकरणत्वं च तद्वद्विन्नत्वम्, अधिकरणत्वप्रवेशे प्रयोजनविरहात्, तथा च साध्याधिकरणत्वाभाववद्वृत्तिभिन्नत्वं हेतोरव्यभिचरितत्वमिति फलितम् ।

यत्कारुण्यकणस्पशान्मूको वाचस्पतीयति ।

ब्रह्मोपेन्द्रशिखैर्वन्द्यां नौमि तां वागधीश्वरीम् ॥ १ ॥

न साध्याधिकरणवृत्तित्वाभाव इति । साध्याऽसामानाधिकरण्यमित्यत्र समानमधिकरणं यस्य स सामानाधिकरणः, तस्य भावः सामानाधिकरण्यं, साध्यस्य सामानाधिकरण्यं साध्यसामानाधिकरण्यं, साध्यसामानाधिकरण्यस्याऽभावः साध्याऽसामानाधिकरण्यमिति ससम्बन्धिकार्यबोधकोत्तरपदघटितसमुदायेन समं नञ्समास इति नञ्मध्यनिवेशोपपत्तिः । तथा च साध्यनिष्ठाधेयतानिरूपकाधिकरणनिरूपितवृत्तित्वाभावः साध्यासामानाधिकरण्यपदार्थः । एतदर्थमभिप्रायेण निषेधमुखत्वमस्य । तदर्थं दोषमाह अतिव्याप्तेरिति । नापीति । समानमेव सामानं साध्यस्य सामानं न भवतीति साध्यासामानं “समानशब्दार्थं आधेयतानिरूपकमधिकरणमिति यावत्” तदधिकरणं यस्य स साध्याऽसामानाधिकरणस्तस्य भावः साध्यासामानाधिकरण्यमिति समासेऽधिकरणपदार्थः । “लक्षणया” साध्यानधिकरणवृत्तित्वं—साध्यासामानपदं तात्पर्यग्राहकं—तथा च साध्यासामानाधिकरण्यपदस्य साध्यानधिकरणवृत्तिस्वरूपार्थः फलितः । एतदर्थमभिप्रायेण विधिमुखत्वमस्य, तत्र दोषमाह पौनरुक्त्यापत्तेरिति । साध्यवैयधिकरण्याऽनधिकरणत्वरूपद्वितीयलक्षणार्थाऽभेदापत्तेरित्यर्थः । तदपि साध्यस्य वि अधिकरणं यस्य स साध्यव्यधिकरणस्तस्य भावः साध्यवैयधिकरण्य-

अव्याप्यवृत्तिसाध्यकसद्वेतावव्याप्तिवारणायाधिकरणत्वप्रवेशः । अव्याप्यवृत्तेरधिकरणता तु नाव्याप्यवृत्तिः । साध्याधिकरणत्वं च साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नं साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नं च ग्राह्यम् । अन्यथा गुणकर्मन्यत्वविशिष्टसत्तावान् जातेरित्यादौ सत्ताया एव साध्यत्वेन साध्याधिकरणत्वाभाववत्सामान्याद्येव तदवृत्तित्वाज्जातेरतिव्याप्तिः स्यात्, स्याच्च समवायेन वह्न्यादौ साध्ये संयोगेन धूमादिहेतावतिव्याप्तिः, वह्न्यधिकरणत्वाभाववज्जलहृदाद्येव तदवृत्तित्वाद्धूमादेः । इत्थं च साध्यतावच्छेदकविशिष्टसत्तात्वावच्छिन्नसाध्याधिकरणत्वाऽभाववद्गुणादि तद्वृत्तित्वाज्जातेः, साध्यतावच्छेदकसमवायसम्बन्धावच्छिन्नवह्न्यधिकरणत्वाभाववत्पर्वताद्यपि धूमस्य तद्वृत्तित्वाच्चातिव्याप्तिः । वृत्तिश्च हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेन विवक्षणीया, तेन तादृशवह्न्यधिकरणत्वाभाववति धूमावयवे समवायेन धूमस्य वृत्तावपि न क्षतिः ।

न चैवं सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादावव्याप्तिः, सत्ताधिकरणत्वाभाववति हेतुतावच्छेदकसमवायसम्बन्धेन वृत्तेरेवाऽप्रसिद्धेरिति वाच्यम् । तादृशसाध्याधिकरणत्वाभावव्यापकाऽन्योन्याभावप्रतियोगिताऽवच्छेदकत्वमिति विवक्षितत्वात् । साध्याधिकरणत्वाभावसमानाधिकरणेत्युक्तौ धूमवान् वह्नेरित्यादौ धूमाधिकरणत्वाभाववति जलहृदादौ वह्निर्भदन्योन्याभावसत्त्वादतिव्याप्तिरतो व्यापकत्वानुधावनम् । अन्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं हेतुतावच्छेदकसम्बन्धावच्छिन्नं हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नं च ग्राह्यम् । अन्यथा वह्निमान् धूमादित्यादौ वह्न्यधिकरणत्वाभाववति धूमावयवे धूमवदन्योन्याऽभावाऽसत्त्वादव्याप्तिः स्यात् । स्याच्च द्रव्यं जातेरित्यादौ घटत्वप-

मिति विग्रहे वि पदस्याऽधिकरणं भेदश्च खण्डशक्त्यर्थः । अधिकरणत्वं चाऽऽधेयतानिरूपकत्वं, तदेकदेशाऽऽधेयतायां षष्ठ्यत्र साध्यपदार्थसाध्यनिष्ठत्वस्याऽन्वयः । अधिकरणस्य प्रतियोगितया भेदः । तथा च यन्निष्ठाधेयतानिरूपकं साध्याधिकरणभिन्नमिति विग्रहवाक्याद्बोधः एवं च पुनरुक्तिः स्पष्टैवेति बोध्यम् । फलितमिति । न च साध्याधिकरणत्वाभाववद्घटित्वात्यन्ताभाववत्त्वमित्येव कुतो नोक्तमन्योन्याभावप्रवेशो व्यर्थ इति वाच्यम् । द्रव्यं सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तेः ।

विवक्षितत्वादिति । न चात्र व्यापकत्व तद्वन्निष्ठात्यन्ताभावप्रतियोगिताऽनवच्छेदकधर्मवत्त्वं तथा च धूमवान् वह्नेरित्यादावतिव्याप्तिः धूमाधिकरणत्वाभाववदयोगोल्लादिद्वयस्य-

दत्वादितत्तज्जातिमतोऽन्योन्याभावस्य द्रव्यत्वाधिकरणत्वाभावव्यापकत्वेना-
ऽतिव्याप्तिः । अव्याप्यवृत्तिमतोऽन्योन्याभावस्तु नाऽव्याप्यवृत्तिरिति पृथि-
वी कपिसंयोगादित्याद्यव्याप्यवृत्तिहेतुके व्यभिचारिणि नातिव्याप्तिरिति संक्षेपः ।

साध्यवैयधिकरण्येति । साध्यवैयधिकरण्यं साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वम् । सा-
ध्यवद्वृत्तित्वपरत्वे द्रव्यं सत्त्वादित्यादावतिव्याप्तिः । अव्याप्यवृत्तिमतोऽन्यो-
न्याभावस्तु नाऽव्याप्यवृत्तिरित्यव्याप्यवृत्तिसाध्यकसद्भेदतौ नाव्याप्तिः । अन-
धिकरणत्वमित्यत्राऽधिकरणत्वांशस्याऽधिकस्य प्रवेशान्न साध्यवदन्यावृत्तित्व-
मित्यनेन यथाश्रुतस्य पौनरुक्त्यम्, अखण्डाऽभावघटकतया चाऽधिकरण-
त्वांशस्य न वैयर्थ्यम् । साध्यवद्भिन्नत्वं च साध्यतावच्छेदकसम्बन्धावच्छि-
न्नसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकताकं बोध्यम् । तेन वह्नि-
मान् धूमादित्यादौ धूमस्य समवायेन वह्निमतो भिन्ने यत्किञ्चित्साध्यवद्भक्ति-
भिन्ने च पर्वतादौ वृत्तित्वेऽपि न क्षतिः । तादृशसाध्यवद्भिन्नत्वव्यापका-
ऽभावप्रतियोगिताऽवच्छेदकत्वमिति तु समुदागर्थनिष्कर्षः । अन्यथा
पूर्ववत्साध्यवद्भिन्नवृत्तित्वमित्यत्र वृत्तेर्हेतुतावच्छेदकसम्बन्धेनैव वाच्य-
तया सत्तावान् द्रव्यत्वादित्यादावव्याप्यापत्तेः । शेषं पूर्ववत् ।

लक्षणद्वयमेकदैव दूषयति तदुभयमपीति । साध्याऽनधिकरणानधि-
करणत्वं साध्यानाधिकरणाऽनधिकरणत्वनियतम्, साध्याऽनधिकरणाऽवृत्तित्व-
व्याप्यमिति यावत् । तच्च—व्यापकीभूतं साध्यानाधिकरणाऽवृत्तित्वं च । तत्र—के-
वलान्वायसाध्यकेऽप्रसिद्धमित्यन्वयः । साध्यानाधिकरणत्वस्य साध्याधिकरण-
त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकमेदवत्त्वस्य तत्राऽप्रसिद्धेः । यत्किञ्चिदिति । यदि
च साध्याऽनधिकरणत्वं न तत्सामान्यभेदः किन्तु साध्याधिकरणप्रति-

न्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकीभूतप्रमेयत्वादिकमादाय वह्निमद्भेदस्यापि धूमाधिकरणत्वाभा-
वव्यापकत्वसम्भवादिति वाच्यम् । यद्धर्मावच्छिन्नाऽवच्छेदकताकप्रतियोगिताकमेदत्वं साध्या-
धिकरणत्वाभाववन्निष्ठात्यन्ताभावप्रतियोगितानवच्छेदकमित्यर्थे तात्पर्यात् । न च हेतुताव-
च्छेदकसम्बन्धेन यद्धर्मावच्छिन्नाभावत्वं साध्याधिकरणत्वाभावव्यापकतावच्छेदकमित्येव
कुतो नोक्तमिति वाच्यम् । वृत्त्यनियामकसम्बन्धेन हेतुतायामव्याप्तिप्रसङ्गात् । सङ्क्षेप-
इति । तथा च व्यापकत्वं प्रतियोगिवैयधिकरण्याऽघटितमेव वाच्यमित्यन्यत्र विस्तरः ।

तदुभयमपीतीति । साध्यवैयधिकरण्यानधिकरणत्वमित्यस्य साध्यानाधिकरणवृत्तित्वाभा-
ववत्त्वमर्थः । चरमाधिकरणत्वांशस्य वैयर्थ्येन तत्र निवेशे प्रयोजनाभावात् । न च वह्नि-

योगिताकभेदवत्त्वमात्रं तदा वह्निमान् धूमादित्यत्र यत्किञ्चिद्वह्यनधिकरणे प-
र्वतादौ वर्तमाने धूमप्यप्रसिद्धमित्यर्थः । अप्यर्थकचकारात्केवलान्वयि-
साध्यकसमुच्चयः । तथा च व्यापकाभावाद्व्याप्योभूतं तदुभयलक्षणमपि
तदुभयत्राऽप्रसिद्धमिति भावः । साध्यानधिकरणाऽनधिकरणत्वमिति यथा-
श्रुतं तु न संगच्छते यथोक्तलक्षणद्वयस्य तत्स्वरूपत्वाऽभावादिति ध्येयम् ।
भट्टाचार्यानुयायिनस्तु तदुभयमपि—तदुभयलक्षणवाक्यमपि साध्यानधिक-
रणानधिकरणत्वं साध्यानधिकरणाऽनधिकरणत्वबोधजनकं साध्याधिकरण-
त्वसामान्याभाववद्बृत्तित्वाभाव—साध्यवत्सामान्याभिन्नवृत्तित्वाभावान्यतरबोध-
जनकमिति यावत् । तच्च—तादृशान्यतराभाववत्त्वं च, तत्र—केवलान्वयिसाध्य-
केऽप्रसिद्धमित्यन्वयः । साध्याधिकरणत्वसामान्याभावोदरप्रसिद्धत्वादिति
भावः । ननु तदुभयवाक्यं न प्रागुक्ताऽभावान्यतरविषयकबोधजनकमपि
तु साध्याधिकरणत्वप्रतियोगिकाभाववद्बृत्तित्वसामान्याभावसाध्यवत्प्रतियो-
गिकभेदवद्बृत्तित्वसामान्याभावान्यतरबोधजनकमेव साध्याधिकरणत्वप्रतियो-
गिकाभावसाध्यवत्प्रतियोगिकभेदौ च केवलान्वयिन्यपि प्रसिद्धावित्यत आह
यत्किञ्चिदिति । शेषं पूर्ववदित्याहुः ।

इति श्रीमथुरानाथतर्कवागीशकृतसिंहव्याघ्रलक्षणव्याख्या समाप्ता ।

मान् गगनादित्यत्रातिव्याप्तिः, अवृत्तिगगने तथाविधवृत्तित्वाभावसत्त्वादिति वाच्यम् । व्या-
प्त्याश्रये तत्र भ्रमात्मकपक्षधर्मताज्ञानादनुमित्यङ्गीकारेण क्षेतरभावात् । यदि च तत्र न
व्याप्यत्वव्यवहारस्तदा वृत्तिमत्त्वं निवेद्य साध्यानधिकरणवृत्तित्वाभावविशिष्टवृत्तिमत्त्वमित्य-
स्यैवोपदर्शितरीत्या सम्यक्त्वात् । नचैवं सति साध्यवदन्यावृत्तित्वं व्याप्तिरित्यनेन पौन-
रुक्त्यमिति वाच्यम् । साध्यवदन्यवृत्तिभिन्नत्वस्याऽत्र लक्षणे वाक्यार्थत्वम् तत्र च वृत्तित्वा-
त्यन्ताभावा निवेद्यात् इति ।

इति श्रीशिवदत्तमिश्रकृतमाधुरीसिंहव्याघ्रलक्षणव्याख्या समाप्ता ।

शिवं भूयात् ।



